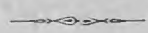

44
129 D

10 bis

BIBLIOTHÈQUE
DE L'HERBIER BOISSIER

Doublet extrait des Bibliothèques Boissier et de Candolle lors de leur fusion

(some letters overboard)

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Illinois Urbana-Champaign

DEC 23 1955

LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY
OF ILLINOIS

580

H424p

NATURAL
HISTORY

PAULI HERMANNI
PARADISVS BATAVUS
SEU
DESCRIPTIO
RARIORVM PLANTARVM

LVGDVNI BATAVORVM
Apud PETRVM VANDER AA. MDCCV.

THE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

CHICAGO, ILLINOIS

1919

PAULI HERMANNI, M. D.

*In Academia Lugduno-Batava nuper Medicinæ ac
Botanices Antecessoris,*

PARADISUS BATAVUS,

Innumeris Exoticis curiosis Herbis, & rariori-
bus Plantis, magno sumptu & curâ ex variis Ter-
rarum Orbis Regionibus, tam Oriente,
quam Occidente, collectis, ac-
quisitis, illustratus.

*Ingeniosissima, & dexterrima artificum manu elaboratis iconibus,
ad vivum æri incisis.*

Eruditissimâ suâ, & magnorum in re Herbaria versatissimo-
rum Virorum, Methodicâ Descriptione,

&

CATALOGO PLANTARUM,

Nondum præ immatura morte Auctoris delineatarum,
locupletatus.

LUGDUNI BATAVORUM,
PETRUM VAN DER Aa,

Apud

MDCCV.

PACELI HERMANNI, M. D.

PARADISUS BATAVUS

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

C. T. LUGG BATAVUS

APRIL 1841
PACELI HERMANNI VAN DER W.

580

H424 p Nat. Hist.

CATALOGUS
PLANTARUM

Nondum æri Insculptarum.

QUAS

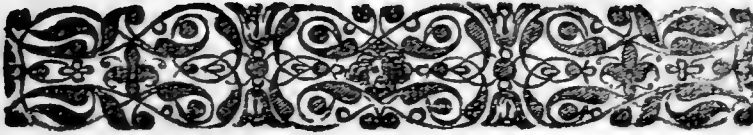
Sequentibus Tomis compo-
nendis depingendas
curaverat

CLARISSIMUS

HERMANNUS.

1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

- A**BUTILON Indicum foliis rugosis.
 ALTHÆA Indica purpurea magno flore.
 ALTHÆA Africana procumbens humilis rigido folio, flore luteo vix conspicuo.
 ATHÆA Africana fructescens bullata seu vesicaria flore albo.
 ALTHÆA vesicaria spinosa Benghalensis, Acetosæ sapore.
 ALOE *Pitha* dicta.
 ANANAS sylvestris non spinosa.
 ANANAS *Kerbita* dicta.
 ANEMOSPERMOS Africana foliis & floribus Taraxaci incanis.
 ANGELICA ad singulos nodos florida.
 ANGELICA Canadensis tenuifolia caulibus purpurascentibus. H. R. P.
 ANONIS viscosa lutea non spinosa minor Lusitanica.
 ANONIS spicata sive *Alopecuroides* Lusitanica non spinosa. Cat. Aldorf. Hoffm.

APOCYNUM scandens Zeylanicum radice Asclepiadis. *Manughawel.*

APOCYNUM scandens Vincæ-pervincæ folio subrotundo, fructu villoso.

APOCYNUM Africanum erectum flore obsoletè purpureo.

APOCYNUM Novæ Angliæ subhirsutum, radice tuberosa, flore aurantio.

ARBUSCULA quædam Americana.

ASTER Novæ Angliæ altissimus hirsutior.

ASTER Americanus flore albo, folio Lactucæ purpureæ.

ASTER Americanus albus latifolius, caule ad summum brachiato. Plukenet. Tab. 79.

ASTER Tripolii flore angustissimo folio. Hor. Bat. Fl.

ASTER Canadensis procerior Bellidis flore minore. Sch. Bot. Paris.

ASTER cæruleus serotinus Americanus, angustissimo folio, caulibus puniceis. an *Aster* tenuifolius Canadensis ramosus, flore minore violaceo. Sch. Bot. Paris.?

ASTER flore Bellidis subcæruleo, folio Conyæ cæruleæ acris.

ASTRAGALUS Alpinus Conophorus flore pallido.

ASTRA-

ASTRAGALUS Glycyrrhizæ Germanicæ Sylvestri similis.

BELLIS Africana umbellata frutescens, odore Camphoræ.

BRYONIA Africana flore luteo fructui insidente.

CAMPHORATA Africana umbellata frutescens.

CHAMÆMELUM Africanum aphyllon erectius & pulchrius.

CHAMÆMELUM Africanum inodorum Pfyllii folio.

CANNABIS minor *Bangue* Indorum.

CARDUUS pineus Lobel. Lusitan. Cardoso. Viridar. Lusit. Grisl. Flos albus est.

CAUCALIS pumila maritima CB.

CEDRUS Africana conifera.

CENTAURIUM majus folio nucis juglandis, flore obsolete incarnato.

CENTAUROIDES Africanum purpuro-croceo flore, crasso folio.

CEREUS erectus altissimus Sirinamensis.

CEREUS scandens minor trigonus articlatus.

CHAMECISTO affinis Africana foliis dissectis.

CHONDRILLA viscosa Lusitanica viminea.

CHRYSTOPHORIANA sive Aconitum bacciferum racemosum baccis niveis & rubris. Morif. Hist.

CHRYSANTHEMUM Americanum perenne, flore maximo.

CHRYSANTHEMI flore, planta Americana frutescens, foliis viridibus crassis.

CHRYSANTHEMI flore, planta Africana baccifera ramis in aculeum abeuntibus.

CHRYSANTHEMUM Africanum Erucae folio?

CISTOIDES Africanum frutescens Ulmi folio, flore luteo.

COLUTEA vesicaria Africana, vesiculis depressis, floribus purpureis spicatis parvis.

COLUTEA Hyfiquanensis floribus & seminibus rubris.

CONVOLVULUS Scammonii folio subrotundo, flore albo umbone nigro Curassavicus.

CONVOLVULUS Zeylanicus folio Hepaticae nobilis.

COR Indum Americanum trilobatum folio crasso lucido.

CYNOGLOSSUM minus Noveboracense, flore albo.

CY-

CYNOGLOSSUM Americanum maritimum
flore albo.

CYTISUS Africanus hirsutus, floribus atropu-
niceis.

CYTISUS Africanus filiquis teretibus, flori-
bus spicatis carneis. *Cytisus* Africanus Rivini.

ELICHRYSUM Africanum Abrotani fœminæ
flore & foliis.

ELICHRYSUM Africanum odoratum luteum
Gnaphalii folio.

ERUCA filiqua quadrangula flore albo.

ERYNGIUM pumilum Mutoni. Lugd.

EUPATORIUM Virginianum folio angusto, flo-
ribus albis.

EUPATORIUM Africanum arborefcens femper-
virens flore Senecionis albo.

FUMARIA Africana, *Vesicaria* scandens.

FICOIDES Africanum folio triangulâri bre-
vi crasso glauco.}.

FICOIDES Africanum crasso triangulâri folio
incano.

FICOIDES Africanum folio longiffimo non-
nunquam denticulato, flore luteo.

FI-

FICOIDES Africanum repens flore albo par-
vo.

FICOIDES Africanum teretifolium spinosum.

FICUS Indica seu *Opuntia* ex insulis Caribæis.

FICUS Indica Scolopendriæ folio, *Epiphyllitis*.

HORMINUM Africanum frutescens Salvioides.

HYPERICUM petalis crenatis.

HYACINTHO affinis Africana, radice tuberosa.

JACOBÆA Africana Senecionis folio, flore purpureo.

LACTUCA Canadensis altissima, Sonchi folio.

LAMIUM flore purpureo, coma purpurea.

LAMIUM flore purpureo, coma alba.

LASERPITIUM foliis angustis saturatè virentibus. Moris.

LEONUROS Hytiquanensis frutescens Nepetæ folio.

LEU-

LECTORI BOTANOPHILO S.

*um post præmaturam desideratissimi
HERMANNI mortem , Manuscripta,
quæ ipse reliquerat plurima , non sine
oculorum damno perlegissem , eaque
maxima ex parte manca mutila , nul-
loque ordine disposita invenissem , non solum pristinus
dolor , quem indies leniri & sopitum iri sperabam , re-
cruduit , verùm etiam me novo vulnere percussum , &
tantùm non confectum sensi. Codices nempe , quo-
rum eximio fulgore occulta naturæ magnalia detege-
re promiserat , singulari sagacitate designatos , nec
minore studio ac arte contextos , me vana spe repe-
riendi lactaveram , quibus typis mandatis publici-
que Juris factis , nequaquam dubitavi , quin hoc ,
quantum , quantum dispendium , per frequentes præ-*

*li partus aliquatenus resarciri potuerit ; seu Eheu !
 nil præter prima posita fundamenta , & adumbrata
 solummodò Musarum Palatia sese inspicienti obtulere ;
 quibus extruendis & ad fastigium demùm perducen-
 dis , ingens quidem Adversariorum Botanicorum
 moles satis materiarum suppeditabat. Nequeo ta-
 men non fateri , hanc Chartarum copiam non modo
 rudem esse ac indigestam , sed & Notas & rerum
 descriptiones , quas explicandi gratia , sparsis foliis
 addiderat , obscura & discruciatrice brevitare labo-
 rasse. Videtur enim Clariss. Auctor plura memoriæ
 quàm Chartis credidisse , quâ eum destitute , ad has,
 optima labilis memoriæ subsidia , extemplò fugere po-
 tuit. Verùm quod res tam inauspicatò sese habeat ,
 neque ad supremum culmen hæc egregia Floræ monu-
 menta sint evecta , non industriæ aut sudoris defe-
 ctu , sed ob temporis angustias , & infinita negotio-
 rum genera , quæ jugiter ipsum interpellârunt , acci-
 disse , omnes , quos sedula illius indoles non latuit ,
 facile agnoscent. Perpetuò sanè aut Libris inhæsit ,
 aut operam curiosa eruditione Pupillos instituendo*

BOTANOPHILO S.

collocavit. Sed nolo in tam patente dicendi campo
 latius expatiari iis enim, quibus docta ejus comitas
 perinde ac mihi cognita, probè perspecta; quibus mi-
 nus; neutiquam credenda prædicarem. Quisquis de
 tanto viro vel vera loquitur, non poterit vilem
 ac infamem Adulatoris notam evitare. Cæterùm cum
 inclyti Authoris vita, mores, munera ac scripta
 jam fusè, sed Romana planè eloquentia, à Clarissimo
 Bidloo celebrentur, liceat mihi saltem paucis expo- Orat. fu-
 nere, quibus in studiis desudaverit, & qualia emo- nebr. bis
 lumenta ab antelucanis & nocturnis illius lucubra- impress.
 tionibus ad Remp. literariam devenissent, si Deus
 ipsum diutiùs vivere permisisset, ut inde tandem tibi
 magis constet, Benevole Lector, quàm immensa cla-
 des per luctuosum HERMANNI fatum Philosophicæ
 genti inferatur.

Iº. Itaque in secunda Editione Floræ Batavæ
 Florum corrigenda ac exornanda horas subcivitas
 posuit, cujus tertiam circiter partem revisam moriens
 reliquit, & cui intra unius mensis spacium, si ita
 visum fuerat Numini, ultimam manum adjecerat.

Me-

L E C T O R I

Methodum quam hoc in libello sequutus , non ut accuratam omnibusque numeris absolutam exhibuit , sed ut Tyronibus & Discipulis suis , cujus gratia eam concinna-verat , magis accommodatam. Quapropter aliam amplioris ditionis , & naturæ magis convenientem excogita-verat , non à florendi modo nec fructificatione solâ , sed & à crescendi modo totiusque Plantæ habitu desumptam. Cùm enim characterem plantarum generalem , qui à flore petitur , speciebus consimilibus variare animadvertisset , [uti Tormentillâ vulgari & Pentaphyllo Cassubico Tormentillæ facie , quæ flores ferunt tetrapetalos : quinquefolium verò vulgare , pentapetalos : solanum tinctorium Barbadense & Zeylanicum sunt tetrapetaloides , solanum verò seu Amaranthes Indicus bacifer , pentapetaloides : verbena urticæ folio , verbenâ pariter spicâ multiplici (ut plurimum) flores proferunt regulares , seu ex segmentis æqualibus constructos ; cæteræ species congeneres è contrario irregulares seu ex segmentis inæqualibus compositos. Inter Corymbiferos etiam ita natura comparatum est,

ut

BOTANOPHILO S.

ut aliæ ejusdem generis plantæ flores obtineant radiatos, aliæ nudos, aliæ nunc radiatos, nunc nudos, ut Chamæmelo, matricaria, chrysanthemo Valentino Clusii, Jacobæa vulgari &c. accidit, cum has, inquam, ambiguas vegetabilium facies, & lascivos quasi floræ lusus animadvertisset, hanc tanquam arctam nimis & angustam methodum, minusque cum suo instituto quadrantem repudiavit.

2°. *Nec Plantarum indicia à fructificatione sola capi voluit. Vix certiora & magis constantia signa, seu ut Botanici loqui amant, Notæ characteristicæ, ab hac, quàm à florendi modo, duci possunt, ut in Hyperico, Papavere, Cisto & Chamæcisto notissimum est. Nec minorem varietatem in Fumariæ speciebus observare licet; quarum nonnullæ sunt siliiculosæ, aliæ siliquosæ, & Fumaria Africana vesicaria scandens semper semina inflatis vesiculis inclusa producit; quam tamen Hortulanorum vulgus primo intuitu pro vera Fumariæ specie acciperet, nec ab ejusdem familiæ plantis sejungeret.*

**

3°. Ne-

3°. *Negabat pariter peritissimus Author aliquid certitudinis posse vel ab utroque simul sumpto derivari; sic enim sub diversis vexillis, floris & capsulae ratione, iis militandum esset; quod citra nova exempla, re herbaria versatis, ex supra allatis instantiis facile patebit. His assidue animo revolutis, & crescendi modum & totius plantae habitum reliquumque accidentium apparatus, non tantum ad species subalternas, sed etiam ad genera constituenda necessario accersi debere sibi persuasissimum habuit. Quid autem hac in re praestitisset, quantisque passibus alios, qui in eodem scrutinio sese exercuerunt, superasset, ob inopinam Authoris necem conjecturá tantum assequi conceditur.*

Nec magna haec moliri contentus, se Plantas utriusque Indiae indigenas in proprias Classes partituras, methodumque iis congruam, quod usque aded ab orbe Botanico desideratur, ex instructissimo cognitionis suae penu depromsurum, mihi spem non medioerem saepius fecerat. Et quod citius hoc effectum daret, ultro me in consortium operis contuli, & Plantas,

tas, Fructus & semina, quæ ex Orientis & Occidentis regionibus sibi comparaverat, secundum affinitates & cognationes suas pro meo modulo distribuere non cessavi. Ipso verò die, quo hoc quicquid erat laboris, absolveram, Clarissimus HERMANNUS fatali morbo correptus moribundus decubuit, finemque nostris conatibus mæstissimum imposuit.

Ad Musæum Zeylanicum quod attinet (cui eliminando in Horti Academici Lugduno-Batavi principio summas ingenii vires se abhibuisse testatur) vehementer dolendum est, quòd infelici Authori præ aliarum curarum mole, descriptiones Figuris annexendas perficere non licuit. Icones quadringentas & quinquaginta plus minùs charta Atlantica seu Imperiali ut vocatur, in India dum ibi degeret, eleganter delineandas curaverat, quæ in hunc usque diem immenso chasmate dehiscunt, nec vacua earum interstitia, aliis rebus, quam solis Plantarum Animalium ceterisque Historiæ naturalis nominibus implentur. Sed nuda hæc sceleti membra satis pulcro orna-

tu, ex splendidissimis simul & utilissimis commentariis, quos in India exaravit, cohonestentur, si par Labori artifex inchoato operi accedat, & utrumque non inconcinno nexu jungat, & gratissimam mehercule rem orbi literato faceret quicumque hanc spartam ornare susciperet. Quippe in iis non tantum Hortum Malabaricum ad examen sæpius revocat, sed notas in illum consarcinatas aliquantillum perstringit, sed ita, ut utrique plurimum lucis impertiat. Nec hoc onus aliorum humeris Author imposuerat, si Serenissimus Nassavus non tam repente cum victricibus turmis in Angliam descendisset. Sed cum flagrante bello nullum, qui imprimendi nedum exculpenti sumptus facere voluit, invenire potuerit, manum de tabula sustulit, non ignarus cum in eodem stadio cum Chalcographis & Typographis sibi currendum & certandum esset, se ante illos ad metam pervenire potuisse.

Catalogum insuper Plantarum in Promontorio Bonæ Spei sponte nascentium, quam ejus monitu confeceram, calci hujus opusculi subnectere statuerat,

eo nimirum consilio, ut Prodrumi Plantarum Africanarum, aliquando forsitan justo à se describendarum volumine, locum suppleret. Quem in finem non tantum Plantas Africae indigenas sexcentas & plures nitidè siccatas, & floribus fructuque onustas illinc deferendas; sed etiam plurimas alias, quæ ob crassitiem & succorum copiam difficultè exsiccari poterant, ibidem nativis coloribus pingendas, non sine magna rei familiaris jactura procuraverat. Cum verò ex illius morte novæ Plantarum species huc ex istis regionibus adducantur, & quotannis plures expectentur, satiùs duxi Onomasticon illud impræsentiarum omittere, illumque notulis characteristicis & breviusculis hinc inde descriptionibus locupletatum, alia data occasione seorsim edere.

Tractatus de Materia Medica aureus iste HERMANNI liber duabus partibus comprehenditur; quarum prima veterum Medicorum sententias exponit, & lites inde oriundas dirimit: secunda, illam Materiam exhibet & illustrat, quæ præsentis sæculi praxi accommodatur. Porro cum hoc opus brevi in

L E C T O R I

gratiam Medicinæ studiosorum proditurum sit , plura de illo dicere supervacaneum esset.

Restat denique ut de Paradiso hoc Batavo pauca præfärer ; quibus scilicet rationibus inductus illius Editionem susceperim , & quid deinde in illo præstare conatus fuerim. Quod ad primum pertinet , cum communi scripturientium turba dicere sufficiat , Aliorum utilitatem me unice ad hoc pensum obeundum impulisse. Sed superest aliud incitamentum quod me acrius instigavit , Auctor siquidem ipse in Plantis depingendis , iisque ære incidendis non paulum pecuniarum insumpserat, adè ut ni inveniretur quispiam, qui hanc provinciam aggrediretur , non tantum opera (quod dici solet) sed & oleum perditum fuisset. Cùm autem nullus sese obtulerit, nec aliquis reperiri potuisset, ob amicitiam & benevolentiam, quâ à pluribus annis me prolixè prosequi non dedignatus est, non potui , tot Humanitatis officiis devinctus , auxiliatrices manus non porrigere , protinus igitur memet ad laborem accinxi , totisque viribus annexus , ut impensæ , quas in Literatorum usum & ornamentum erog-

erogaverat, ab iisdem denuò Familiæ suæ in integrum restituerentur. Atque hac de causa omnes (quot inveniiri poterant) exculptas Tabulas excudendas duxi. Quæ enim numerum centesimum superant, unâ cum figuris penecillo tantùm delineatis, (quorum Catalogum ad finem adjunxi) tanquam materiam futuris voluminibus componendis necessariam destinaverat. Opus enim in plures Centurias distribuere meditatus est, quibus non solùm Botanicæ pomæria, novarum plantarum accessionibus extendisset, sed & datâ occasione, obscure & confusè descriptas illustrasset, Auctorumque de illis controversias exemisset.

Quoad secundum, non opus est, Candide Lector, ut te longo verborum circuitu morarer. Facile dignosci potest, quod sit ab Authore præstitum, & quid à me adjectum. Hoc unicum addere lubet, me proprio Marte nihil fecisse, (quamquàm hæ Plantæ nec mihi ignotæ, nec perfunctoriè olim observatæ) sed HERMANNI scrinia compilâsse, & ex iis Descriptiones quales quales consuisse. Quòd vero minùs concinnæ sint, nec ad exquisitissimum Auctoris exemplar

LECTORI BOTANOPHILO S.

*plar elaboratæ , non ægrè à Te veniam impetrabo ,
cùm nec Librorum copiam nec suppellectilem Botani-
cam in itinere consulendam habuerim. Sed Icones
(quæ Descriptionibus vix indigere videntur) adèd
aptè cum Archetypis congruunt , ut hunc defectum
abundè supplere possint. Quid de me & opera, quam
huic libello impendi , senseris Lector, non valdè sol-
licitus sum ; Te tamen rogatum velim , ut mendas ,
quibus undique urgeor, non accuratis HERMANNI
pervigiliis , sed Editoris incuriæ & abrupto studio-
rum cursui attribuas. Vale.*

Dabam Geneva.
6. Kalend. Apr.
1697.

GUILIELMUS SHERARD.

Ad Bibliopegum.

Portulaca Corassavica angusto longo lucidoque folio quæ nota-
tur in icone p. 112. referenda est ad p. 212. & Orchidi
affinis notata p. 187. ad p. 207. quæ etiam falso numeratur
187.

ACER

Clarissimo Viro

D. D. P. HERMAN

M. D. & Botanices Prof. Pub.
Lugduni-Batavorum.

O D E.

HERMANN E, plectrum Threïcium
Tibi
Movere tendo; Quod simul impulit
Orpheus, feruntur infecutæ
Harmoniam, Tua cura, Sylvæ.
Grandem canenti materiem admoves,
HERMANN E, lætis Nomen amabile
Plantis, & inscribi quod ultro
Corticibus petat omnis Arbor.
Quid arte possis, Indus & ultima
Natura sensit, cùm sapientiam
Quærens penetrabas ad ortum
Solis ab Hesperio cubili.

Mul-

Multas ab Indâ Gente recepimus
Merces opimas; Nulla tamen ratis
 Contendat illi; quæ reduxit
 In patriam Batavumque cœlum
Te dulce pondus : Te, quia conscium
Anno feraci; Te, quia nobilem
 Docere Plantas, quot recenti
 Tertia Lux patefecit Orbi.
Hoc Leyda novit, cui Tua plurima
Fecere justam dona superbiam;
 Hoc omnis in Leydâ Juventus,
 Non eadem patriâ fatetur.
Urbs, illa centum fertilis artium
Mirè sagaces percutit Hospites,
 Utcunque deducit per Hortum
 Elysiò minùs invidentem.
Hâc parte surgunt (heu, celeres mori!)
Flores, & omnis copia narium,
 Felix Odoranti placere,
 Dum pariter placet Intuenti.
Hac parte, Terrâ matre remotior
Vertex decentum tollitur Arborum,
 Quales in Adami beatissimis
 Ordinibus potuere nasci :
Myrtus polita, & Pierio choro
Quæsita merces Laureâ, nec minus
 Quæsita vitis, & perempto
 Fida comes Domino Cupressus,

Et

Et multa Sylvæ filia nobilis
Pulchrè explicatur; Quæ mihi, quæ tibi
 Subtus recumbenti Coronam
 Exhibeat foliis, & Umbram.
Locatus illo fospes in angulo
Cantu perenni tempora ducerem,
 Humi reclinis, inter Undas,
 Inter Aves, pariter sonoras.
Ah, nequa Sævi intemperies poli,
Aut sidus ullum lumine noxium
 Felicis Horti spem virentem
 Afficiat, tenerosque fœtus!
Non sic mereris, qui tua sedulus
Tempe frequentas, &, quid opus, mones;
 Seu Phæbus intrat, seu relinquit
 Hesperiam vetus hospes undam.
Talis per Hortos ibat Ebraïcos
Davidis Hæres; quem neque rustica
 Arbusta mirari, nec Herbas,
 Dedecuit superis propinquum:
Hinc Ille Cedri nubibus insitæ
Naturam, & apti lambere cespitem
 Hyslopi, & in campis quod usquam est,
 Egregius memoravit autor;
Frustra: Labores non meritos mori
Oppressit ævo dura necessitas,
 Culpâque majorum nepotes
 Ingenio Solomonis alti

Dudum caremus ; dum superest adhuc
Onustus annis turpis Anacreon,

Manentque Ranarum pudenda
Maonio calamo Duella.

Quin Te sequetur parca benignior ;
Nec si tuorum gloria transeat ;

HERMANNE, Florum, Tu peractâ

Luce brevi morieris æque ;
Sed quale fuscâ Marmor in Africâ

Fossium, decoræ materies domûs,
Firmatur annis, atque longâ

Duritiem trahit à Senectâ ;

Tuum vigebit non aliâ vice

Volumen ; Illi cuncta dies decus

Apponet, Illi semper ætas

Adveniens pretium arrogabit.

E D. H A N N E S A. M.

*Ædis Christi Oxon. & eidem
Illustriss. Academiæ Pub. Pro-
fess. Chymicæ.*

A C E R

Virginianum folio subtus incano, flosculis ex viridi rubentibus.

CER foliorum respectu in majus & minus dividitur. hujusce duæ tantum species ab autoribus descriptæ sunt, scil. ACER campestre & minus C. B. & ACER trifolium *ejusdem* illius plures traditæ sunt, præsertim à prædicto *Baubino*, quæ non tam facile distingui possunt. Nobis tres innotescunt, nempe *Prima* ACER majus, multis falsò, PLATANUS, *J. B.* passim obvium. *Secunda*, ACERIS majoris varietas *ejusdem*. non tantum *foliorum* delictiore habitu & elegantissima divisura, sed & floriendi modo à superiore diversa. *Flores* enim non adè muscosi, sed ex petalis flavescentibus conflati sunt, quos non in racemo, uti in vulgari, prolongatos, sed quasi in umbellâ patulâ expansos

A

fos

sos profert. *Tertia.* ACER majus folio rotundiore minus laciniato, an OPALUS Italarum? *Ray Hist.* quod olim in Sylvis in Italia juxta Viterbum cum fructu frequens observavimus. *Fruktus* vero vulgari tumidiores membranisque beavioribus alatos, & ex breviori itidem pediculo pendentes profert. quas notulas adjungendas duximus, cum *J. B.* de secunda specie dubitaverit, an in flore, & fructu, à primâ aliqua fuerit diversitas: & *Doctiss. Raius* ultimæ fructum describere non meminerit. hisce tribus & *Quartam* adjungimus speciem à Virginia delatam, quam ACER virginianum foliis subtus incanis, flosculis è viridi rubentibus nominare libet. Cæterùm hanc arborem ACERIS familiæ adjungere non dubitamus, quamvis fructum tergeminum proferat, & eo nomine, notâ Characteristicâ à *Raius*, quoad semen allegatâ, abludat. cùm enim non tantum crescendi modo, foliis, floribus, sed & toto plantæ habitu cum cæteris speciebus descriptis conveniat, quamvis in unâ alterâve notâ, seu accidente dicam, differat, iis omninò associandam esse statuimus. Quin imo *Clariss. Plukenetius Tab. Phytogr. 3.* arborem ACER fructu tergemino vocat, quamvis folia cum Aceris foliis nullam affinitatem habeant, sed sunt planè laurina.

Cæterùm *Caudice* assurgit crasso, cortice glabro cineritio obducto, & in plures ramos patulos brachiato. *Folia* adstant ex opposito, *Aceris* majoris foliis minora, subtusque glauca, pediculis triuncialibus & longioribus appensa, odore & sapore ad folia *Aceris* vulgaris accedentia. ad ramorum nodos erumpunt *flosculi* pediculis sesquiuncialibus, tenuibus, rubentibus insidentes, quini aut plures ex unâ quasi sede seu nodulo, veluti in ceraso, prodeuntes, nodulis binis è regione oppositis. singulis pediculis insidet flos unicus, ut plurimum ex sex petalis in imo viridantibus & circa margines, præcipue vero ad apices intensè rubentibus. intra florem continetur vasculum parvum triquetrum, ex tribus quasi alis constructum, è cujus apice prominent tria vel quatuor stamina intensè rubentia, corniculata recurva. *Fructus* antequam, ad maturitatem provenerat, decidit; Verùm non dubito, quin cum *Aceris* fructu conveniat. Patriam agnoscit Virginiam, unde in Angliam primò delata fuit, ubi illam nacti sumus. frigoris patiens est, hyeme vetò in hybernaculo nostris in oris oportet custodiri. Hæc est illa species *Aceris* occidentalis folio minore, subtus incano, supra virente; quæ *Acer* florens virginianum audit, & inodora est, cujus meminit *Ramus in Hist.* 1701. *Acer* verò vir-

ginianum odoratum *H. L. B. in app.* est *Syrax Aceris folio ejusdem.* pag. 1681.

ALCEA *minor maritima tenuifolia procumbens.* **ALCEA** *tenuifolia humilis maritima Gallo provincialis, foliis inferioribus nonnihil ad Geranium accedentibus Schol Bot. Hort. Reg. Par. Malva Gallo provinciæ laciniata, seu ALCEA tenuissimis Pulsatillæ foliis flore amplo rubente Pluck Phytogr.*

PLantæ MALVACEÆ vulgodiçtæ, seu quæ nominibus *Malvæ, Alcææ, & Althææ* notatæ sunt, in duo summa genera dispesci possunt, quorum primum continet eas, quæ ferunt semina nuda; alterum quæ semina habent capsulis inclusa. Quo vero generico & adæquato nomine utriusque & imprimis postremi generis species vocandæ sint, herbariæ rei scriptores inter se non conveniunt.

Fratres *Bauhini* & qui ante hos scripserunt plurimi utriusque generis species confusè, & permixtè

tè tractarunt & nominarunt, non animadvertentes notam à natura ipsis impressam à qua species singulæ discretè & electè discernendæ & nominandæ sint.

Robertus Morison primi generis species *Malvas* & *Alceas*, posteriores vero *Althæas* appellat; *Joh. Rajus* prioris generis plantas *Malvas Althæas* & *Alceas* absolute sic dictas, postremi *Alceas Indicas* vocat; minus tamen contentus postremâ hac appellatione tanquam minus congruâ inquit: *Postremi hujus generis plantæ suum & proprium genus constituunt & si res foret integra, patriæ potius nomine quam Alceæ eas appellarem.*

Igitur cum postremi hujus generis species proprio & adæquato nomine usque adhuc careant, visum nobis est *Morisoni* sententiam, à modernorum plurimis receptam sequi, & officinarum *Althæam* aliis *Ibiscus* aut *BisMalva* dictam priorinempem *Malvarum* generi inscribere & *Malvæ molliis & incanæ* seu ut *Morisono* placuit *palustris* nomine appellare tùm quod à *Malvis* non differt nisi quod mollior pilosior magis incana & mucagine plenior atque adeo partibus omnibus *Malvis* similior quàm *Alceis* sit, tùm quod ab ipso præceptore *Dioscoride Malvæ sylvestris* species enunciatur.

Sunt autem *Malvis semina* nuda, plurima semi-

lunaria in rotulæ seu placentæ formam circumacta; *Calyces* quasi gemini in octo, plura vel pauciora, segmenta tanquam foliola divisi; *Flores* è quinque petalis ad unguem junctis & intermedio stylo apicibus prædito vel hujus loco numerosis petalis constructi, nunc singulatim, nunc acervatim nunc in spicam congesti. *Folia* simplicia alterna vel subrotunda vel oblonga, vel integra vel minus profundè lobata.

His annumeratur quædam heteroclyta, seu degener *Malva sylvestris* *Betonica* folio *Bocconi* dicta, cujus *semina* nec semilunaria nec in rotam acta, sed subrotunda, & in capitulum *Botryos* in modum congesta sunt.

Quæ *Alcææ* nomine veniunt duplicis sunt generis. Prioris species partibus principibus cum *Malvis* conveniunt, *Caules* autem, & *folia* nonnihil asperiora sunt, & in angustiores & profundiores lacinas dissecta. *Flores* nullis in medio petalis, sed apicatis stylis exornantur, & vel singulatim, vel acervatim è foliorum alis oriuntur. Posterioris species proferunt *semina* nuda trigona quina rarius plura, vel pauciora pressè juncta, & in capitulum congesta; in superficie vel glabra; vel *Xanthii* more echinata & lappacea; *Calyces* ut plurimum quinquifidos; *Flores* pentapetalos velut in priori genere, ast minores

nones; *Folia* vel integra in margine tantum crenata, *Carpini*, *Ulmi*, aut *Mori* foliorum æmula, vel in lobos plus minusve profundos dissecta.

ALTHÆÆ. producunt *semina* vel angulosa vel rotunda in vasculis quinque pluribus aut paucioribus loculis instructis, formæ & magnitudinis variæ; *Calyces* & *flores* malvaceos diverso modo dispositos; *folia* alterna nunc integra nunc lobata nunc profundius laciniata.

Pro partium dispositione & formâ variâ varias in classes distribui possunt, prout ex singularum specierum inspectione & examine facile patet.

Ad *malvaceas* plantas referunt nonnulli *Abutilum* *Melochiam* & *Geranium*, quas, quamvis ratione florum non nihil similitudinis cum *Malvis* obtineant, tamen ob vascula seminalia malvacearum dissimillima, à malvaceis separandas & genuinis suis familiis, quarum insignia gerunt, inferendas; nempe *Abutilum* plantis multifiliquis pentapetalis, *Melochia* pentapetalis siliquosis quinque capsularibus, *Geranium* quinque capsularibus pentacoccis.

Planta quam impræsentiarum describere exordiar *Alceis* primi generis annumeranda est; *Radicem* habet albidam aliquot in longum porrectis fibris cohærentem; *Cauliculos* infirmos humi jacentes cubi-

cubitales, *Folia* ima subrotunda sunt quinquifida glabra *Geranii saxatilis Apii* aut *Coriandri* foliorum æmula; Quæ vero è cauliculis nodis exeunt ampliora & in profunda angustaque segmenta divisa sunt. *Flores* pentapetali incarnati *Alceæ vulgaris* floribus minores insident *calycibus* quinquifidis, quos lapsis floribus, occupant *semina* plurima parva lunata nigricantia in rotam congesta. Solo irriguo & opaco lætius germinat quam eo, quæ à Solis radiis collustratur. Utrum annua sit aut perennis mihi non satis exploratum est. Quam hæcenus in horto colui repullulavit ex seminibus deciduis, radice penitus corruptâ. Hæc fibrosa licet sit, mucagine tamen haud caret atque adeo virtute molliendi leniendique congeneribus suis non multum inferior judicatur.

Debetur hæc planta *Cl. DN. Josepho Pitton Tournefort*, Viro, ut in omni doctrinarum genere ita imprimis in herbariæ rei peritiâ exercitatissimo paratissimoque, nunc *Academiæ Galliarum Regis* socio dignissimo, qui primus eam in locis maritimis Gallo provinciæ reperit, & in Hortum Regium Parisiensem transtulit, è quo *D.N. Plukenetius* ramulum quem in *Phytographiâ* exhibuit, accepit.

ALCEA

per maturitatem quinquefariam dehiscens, in quibus continentur *semina* exigua fusca. Multum accedit ad *Saxifragam Bavaricam Parkins.* cujus iconem *Pluckenetus Tab. 75.* nomine *Alfines alpinae glabrae foliolis reflexis* proposuit. Nec Dissimilis (si non eadem) videtur *Alfinæ pusillæ pulchro flore, folio tenuissimo sem. Saxifragæ pusillæ Caryophyllodes flore albo pulchello Raji Synops. p. 148.*

Sicut duo genera sunt *Amaranthorum*, quorum primum in vasculo mucronato seu conico per maturitatem horizontaliter dissiliente claudit semen unicum orbiculatum lucidum; alterum vero in consimili vasculo semina plurima priori paria: Sic quæ ob horum affinitatem *Amaranthoidæ* vocantur duplicis generis sunt. Prius in pellicula tenui tanquam pusillo vasculo occultit semen unicum lucidum; Posterius verò semina plura. *Amaranthoidis* polyspermi species duæ proponuntur in *Hort. Malab. part. 10.* nempe.

I. BELUTTA - ADEKA - MANJEN

II. TSERIA BELUTTA - ADEKA - MANJEN

AMARANTHODIS monospermi species septem innotuerunt, tres nempe majores seu elatiores & quatuor minores seu humiliores.

B 3

I. AMA-

- I. **AMARANTHOIDES Indicum foliis**
Ocymastri capitulis purpureis. Amaranthoides Indicum monospermum foliis Ocymastri capitulis purpureis
Par. Bat. Prodr. Gnaphalio adfinis Ocymastri folio, flore ex purpura violaceo Hort. Lugd. Bat. Amarantho affinis Indiae Orientalis floribus conglomeratis Ocymoidis folio Breyn. Cent. 1. Amarantho affinis seu Amaranthoides major Indica Ocymoidis folio & facie flore globoso purpureo Breyn. Pr. 2. Wadapu Hort. Malab part. 10. Wadambu Zeyl. Fula Bouton Malai.

- II. **AMARANTHOIDES Indicum foliis**
Ocymastri capitulis albis. Amarantho affinis Indiae Orientalis Ocymoidis foliis flore conglomerato albo Breyn. Cent. 1.

III. AMA-

III. AMARANTHOIDES *Americanum capitulis parvis albis. Amarantho affinis Brasiliiana glomeratis parvisque flosculis Breyn. Cent. 1.*

Species duæ priores utriusque Indiæ familiares sunt. Tertia quam siccam ex *Sirinama* recepi prioribus speciebus tenuior & gracilior est, *folia* ferens nonnihil angustiora pallide virentia pube nulla obsita, in longum & acutum mucronem porrecta. *Capitula* triplo minora sunt & foliolis ad basin omnimodo carent.

Inter humiliores species prima est.

AMARANTHOIDES humile *Corassavicum Cepeæ foliis lucidis capitulis albis Par. Bat. prodr. Amarantho affinis Aizoides sive Amaranthoides minor Americana procumbens Sederetifolii foliis & facie, flore oblongo niveo Breyn. pr. 2. Perexil Lusitanis, Crithmum marinum non spinosum.*

*nosum Marckgr. Caaponga Ima
 Brasiliensium Pison. Trifolii spica
 Crithmum maritimum non spinosum
 Brasiliense Raj. Hist.*

Folia promit conjugata succosa crassiuscula lucida
 Sedi teretifolii seu potius *Cepeæ* foliis supe-
 rioribus similia, hærentia *cauliculis* digitum lon-
 gis geniculatis media inferiori parte procumbenti-
 bus, qui mox à radice in multos ramulos sibi in-
 vicem oppositos divaricantur. Horum summita-
 tes ornant *capitula* oblongo-rotunda candida ex
 numerosis rigidis foliolis quasi squamis cum inter-
 jectis flavescentibus staminulis tanquam floscu-
 lis congesta. Singulis squamis includitur *semen*
 fuscum lucidum depressum tenui pellicula velut
 vasculo tectum. *Radix* perennis est albida & fi-
 brosa, quæ cauliculis exarescentibus nova germi-
 na emittit. Asservari expetit in Hypocaustis lo-
 cisve à gelu liberis. Muria velut *Chrithmum ma-*
ritimum condiri, appetitum excitare urinam mo-
 vere & Viscerum deoppilationes aperire refert
Marckgravius. Altera est

AMA-

ALCEA Curassavica Villosa Aspera Melonis Folio Par. Bat. pr.

E Radice fibrosa pallida emergit *Caulis* vix pedem superans, rigidis pilis undique asper & in plures infirmos ramulos brachiatus. *Folia* adstant similiter hirsuta pediculis villosis appensa, *Cucumeris* asinini foliis minora & tenuiora. Ramulorum summitates in *folia* expanduntur prioribus similia minora tamen longe & angustiora, petiolis brevibus aut nullis, inter quæ fasciculatim prodeunt *flores* parvi pentapetali albi, pediculis itidem brevissimis, quibus succedunt *semina* quina nuda duplici rostro donata & in orbem disposita *Alcearum* secundi generis instar. *Calix* subjicitur quinquifidus, ex quinque scilicet foliolis acutis compositus, more congenerum.

ALCEA Curassavica hirsutissima parvo flore; Foliis lobatis. Malva Curassavica folio trilobato molli & hirsuto. Par. Bat. pr.

E Radice pluribus longis fibris capillata, exurgit *Caulis* asper, subhirsutus, bicubitalis pol-

licem crassus, in ramos brachiatus, cui adstant *folia* pediculis biuncialibus & longioribus, pilis undique rigidis obsitis appensa, trilobata & quinque lobata, dentata, lobo extremo longiori non nihil mucronato, pilis itidem utrimque aspera, tribus majoribus nervis in dorso elatis inscripta. *Folia* superiora minora sunt in tres tantum lobos divisa. *Flores* ad ramorum fastigia tres aut quatuor simul juncti, albi aut incarnati, parvi, vix perfectè sese aperientes, cum pistillo in medio pallido, apicibus rubentibus coronato. *Calyx* constat ex decem villis tenuissimis cui insidet calyx alius in quinque segmenta divisus. Antequam femina perfecerat, hyemis injuria periit.

ALSINE *Americana Nummulariæ foliis.*

ALSINÉ est Planta unicapularis, capsulis parvis vel oblongis vel subrotundis *seminibus* multis exiguis refertis; *Floribus* vel pentapetalis vel tetrapetalis, petalis nunc bifidis nunc integris; *Caliculis* nunc quinquifidis nunc quadrifidis, ut plurimum floris in modum expansis; *Foliis* in plerisque speciebus ad singulos cauliculorum nodos conjugatis nunc binis nunc pluribus rarissime alternis seu singularibus.

Do.

Doctissimus *Rajus Alsinarum* species haud inconcinno ordine in tres classes distribuit nempe Io in tetrapetalas anomalas. IIo in pentapetalas genuinas petalis bifidis & IIIo in *Alsines* petalis integris aliasque affines incertæ sedis; postremæ classi inferenda est *Alsine* Nummulariæ foliis.

ALSINE *Americana Nummulariæ foliis.*

Nata est Seminibus ex Sirinama delatis. *Radicule* prætenuibus candicantibus fibris capillatur. *Coliculi* teneres valde ramosi longo varioque reptatu per humum divagantur, & ad singula genicula *foliolis* subrotundis glabris hilare viridantibus, minori *Nummulariæ* proximis conjugato ordine exornantur. Circa summitates ramorum hærent *flosculi* pusilli ex quinque petalis integris albidis constructi, quos excipiunt *semina* exigua fulva in vasculis parvis unicapularibus, quinquifido calyci insidentibus. Quanquam è delapsis feminibus copiose pullulet atque etiam ex singulis ramulorum geniculis, ubi terram attigerint radices agat seseque quasi sua sponte propaget; at-

tamen brumam aeremque pruinosum ferre nesciens in Hypogæis folicite custodienda est. Nullo evidenti sapore linguam imbuat. Quam CL. *Plukenetius* in *Pythographia* hoc nomine proposuit, minus perfecta & de ramulo sicco quem pridem CL. DN. *Sherardo* concessimus, expressa est.

Ad eandem classẽ quoque reducenda est

ALSINE *Alpina glabra tenuissimis foliis, floribus albis.*

Hanc inter alias rariores stirpes ex Alpibus lectam, Augustâ Vindelicorum ad nos misit *Joh. Fridericus Heinrich* Stirpium Alpinarum indagator & cultor solertissimus. Radice nititur alba multis capillamentis, è lignoso cespite prodeuntibus fibrata. *Coliculis* numerosis glabris geniculatis, longitudine palmum nonnunquam superantibus singulis annis exarescentibus & è radice repullulantibus; *Foliolis* angustissimis acuminatis ad singulos nodos conjugatis; *Flosculis* candidis pentapetalis aliquot pallidis apiculatis staminibus exornatis, petalis integris (haud acuminatis uti sculptor expressit sed) obtusis, *Calyculis* pentaphyllis stellæ instar expansis. *Conceptaculis* unicapularibus
per

AMARANTHOIDES humile Corassavicum *foliis Polygoni. Par. Bat. Prodr. Amaranthoides minima Americana procumbens Polygoni foliis & facie, flore oblongo cinereo seu subalbido. Breyn. prodr. 2.*

Cauliculos habet teneriores & in ramos crebriores divisos; *Folia* pallide virentia minus succulenta facie *Polygoni polyspermi*; *Capitula* pallida seu cinerea molliora & graciliora tam ramulorum summitatibus quam foliorum sedibus insidentia. Cætera superiori speciei respondent. *Radix* annua videtur: Multiplicatur feminibus deciduis. Tertia dicitur.

AMARANTHOIDES humile Corassavicum *angustissimo gramineo folio. Par. Bat. pr. Amaranthoides perexiguum foliis tenuissimis longioribus Breyn. prodr. 2.*

HUic sunt *coliculi* tenuissimi erecti; *Folia* angustissima Polygoni *Knarwel Tragi* æmula; *Capitula* perexigua. Postrema vocatur

AMARANTHOIDES humile *Corassavicum ferrugineum. Par. Bat. prodr.*

A secunda specie differt colore ferrugineo atque foliis nonnihil latioribus.

ANEMONE *Virginiana tertiæ Matthioli similis parvo flore Hort. Lugd. Bat.*

ANEMONE sylvesti albæ majori *C. B. P.* seu tertiæ *Matthioli* perquam similis est. Ast *folia* ad radicem sunt ampliora in tres lobos trifariam sectos divisa acrimonia sua linguam pungentia; *Flores* minores in viridi pallentes; *Capitula* tenuiora horumque lanugo, in quam fatiscunt, minus candida.

ANTHIRRHINUM *Lusitanicum flore rubro elegantissimo. An*

ANTHIRRHINUM *majus semper florens Grisl. Virid. Lusit.*

EX feminibus Ulyssiponæ lectis nobis ortum est. *Caulibus* adstant *folia Anthirrhino* majori alteri *C. B. P.* paulo breviora nunc alterno nunc conjugato ordine disposita. *Flores* ampliores sunt quam in vulgari, hilarique rubore elegantissime nitent. In Hypocaustis asservatum tota hyeme vi-
ret & viget.

Stirpes, quæ siliquas ferunt unicapsulares univalves per longitudinem dehiscentes, & in his femina cum propendente promissa lanugine, imbricum modo stylo nutritivo incumbentia, vocantur ab herbariæ rei peritis vel *Asclepiades* vel *Apocyna* vel *Neria*. Inter has autem id discriminis ponendum ducunt ut *Asclepiadibus* sint siliquæ ex singulis calycibus singulæ; *Apocynis* & *Neriis* ex uno calyce geminatæ. *Neria* stirpes arboreas esse succumque limpidum flavescentem fundere; *Apocyna* lacteum stillare perhibent.

His autem distinctionum notis prædictarum stirpium species invicem discerni non posse vel ex inde evincitur, quod, quæ uni soli convenire dicuntur, simul & cæteris promiscue contingant. Nam siliquarum in *Asclepiade* numerus non semper deprehenditur singularis, sed sæpe pro naturæ lusu ex uno calyce geminatus; Et è contra *Apocynum*

non constanter gerit filiquas ex uno calyce geminas, sed nonnunquam solitarias. Neque solum *Nerium* arborefcit flavumque succum fundit; sed & *Apocyna* quædam sunt, quæ in arborem adolefcunt & limpido flavefcenteque succo turgent. Præterea *Nerium* non ex fingulis partibus uniformem succum emittit, sed *Fab. Columna* & autopsiâ testibus e ramis & trunco succum limpidum & flavefcentem, è radice lacteum. Imo vero in *Asclepiade* & *Apocynis* quibusdam sub æstatis initio succus limpidus; circa autumnum spiffus lactis instar animadvertitur.

Nonnulli *Asclepiadem* ab *Apocyno* distingui posse opinantur, florum foliorumque structura, ut & radice graveolentia, & virtute alexipharmaca; sed cum hæc attributa simul *Apocynis* quibusdam communia sint, *Asclepiadi* propria dici nequeunt.

Si igitur *Asclepiades* *Apocyna* & *Neria* nulla constanti & perpetua nota ab invicem discerni possint, nihil profecto obstat, quin uno eodemque generico nomine *Apocyni* nempe nominentur.

Horum genus cum numerosissimum sit, herbariæ rei studiosis non inutile nec ingratum fore judicavi, si harum specierum varietatem quæ vel ab aliis vel à me ipso hæctenus detectæ sunt, hac occasione subjungerem.

APO-

APOCYNUM Americanum erectum *tuberosa radice non incanum foliis rigidioribus latis subrotundis, floribus albis intus purpureis, summo caule corymbum magnum efformantibus. Fortè Apocynum erectum non ramosum latiori folio umbellis florum albicantibus. Banist. Cat. Stirp. Virg. Plucknet. phyt.*

Num sit *Apocynum Americanum arborescens foliis rigidis subrotundis amplissimis Par. Bat. Pr.* ipse cum *Plucknetio* dubito. Hoc etenim antequam flores conceperat, brumæ rigore periit. *Radix* lignosa quidem, sed *tuberosa* non erat. *Folia* cum *Plucknetiano* conveniebant. Conspeximus in Horto *Fageliano* e semine educatum.

APOCYNUM Americanum arborescens fructu omnium maximo *Par. Bat. Pr.*

Natum in Horto *Beverningiano* altero à fatu anno antequam nihil præter *caulem & folia* exhibens

bens denatum est. *Illud* altitudinem pedalem crassitiamque digiti adimpleverat. *Hoc caulem* acquisiverat lignosum bipedalem; *Folia* læte viridia palmam ampla, subrotunda in basi cordata, conjugato ordine ex triuncialibus petiolis hærentia. *Semina* erant depressa congenerum more lanuginosa candida cæsarie donata. *Siliquæ* magnitudine ovum anserinum longe superabant, constabantque cortice coriaceo crasso glabro in fusco viridante parte superiori per longitudinem hiulco.

APOCYNUM Portoricense *frutescens foliis crassis hastæ cuspidi similibus Hort. Beaumont.*

IN *Paradisi Batavi Prodromo* proponitur nomine *Tithymali Portoricensis folio crasso hastæ cuspidi simili*. Verius *Apocynis* inferendum est, ob fructus, quos cum his convenire non ita pridem intelleximus. In horto *Beaumontiano* stirpium exoticarum feracissimo, trienni spatio *caulem* acquisivit sesquipedalem pollicem crassum lacte turgidum, quem absque ullo ordine cingebant *folia* densa, digito longiora, ex angusto principio in latum mucronem palæ vel hastæ cuspidi similem exeuntia. *Flores & semina* videre nondum licuit.

APOCYN-

APOCYNUM erectum Africanum *villoso fructu Salicis Folio lato glabro.*

INsigni fibrosarum pallidarumque *Radicum* latè porrectarum contextu luxuriat *Apocynum* hoc ornatissimum. *Caule* assurgit ut plurimum unico, quatuor aut quinque cubitos alto glabro viridi, inferius non nihil purpurascens, in multas alas divisum. Hunc adornant *Folia* salici quadantenus accedentia, glabra, ad ambitum integra, bina ex adverso brevissimis petiolis hærentia; quæ parti caulis inferiori adstant, latitudine pollicem, longitudine digitum cum semisse superant, cætera sensim angustantur abbrevianturque. Ad quamcunque foliorum conjugationem à medio ad fastigium caulis usque exit *Pediculus* digitalis, in septenos denos pluresve radios in corymbum seu umbellam actos divisus. Singuli sustinent in caliculo parvo quinquifido *Capitulum* pentagonum futuri *Floris* rudimentum quod radiis incurvescentibus deorsumque nutantibus in quinque candidissima *segmenta* ad ambitum rara lanugine pubescentia se laxat medium occupante rigidiusculo concolore *Capitulo*, ex quinque concavis quasique bifidis costulis, melleo punicante succo turgidis, constructo, qui nisi formicis muscis apibusve absumatur sæpe

in

in subjectis foliis lachrymarum instar deciduis apparet. *Floribus* marcescentibus succedunt *Folliculi* nunc in singulis radiis & calycibus singuli nunc gemini in extremitate acuminati vesicæ instar inflati, ex duobus tenuibus membranis conflati quarum exterior gallinacei ovi magnitudine, mucronati oblique sursum tendentes, longis viridantibus villis quasi inermibus aculeis præditi armati. Hi maturitatem adepti summa parte per longitudinem se aperiunt ostenduntque *Semina* parva oblonga non compressa pyriformia fusa plumosa imbricata serie intermedio nutritivo stylo incumbentia, & candidissima splendenteque lanugine donata.

APOCINUM erectum Africanum *villosò fructu Salicis Folio lato subhirsuto.*

APOCYNUM erectum Africanum *villosò fructu Salicis Folio glabro angusto.*

VTrumque præcedenti conforme est. Prius autem profert *folia* mollia leniterque hirsuta; posterius *folia* angustissima glabra atrovirentia, & *Flores* paulo minores in viridi pallentes; *Folliculos*, quoque minores villis crebrioribus & tenuioribus exasperatos. Tri-

Triplex hoc *Apocynum* debetur DN. Henrico Bernhardo Oldenlandio, Viro in rerum naturalium maxime vero vegetabilium studio versatissimo, qui anno 1690. ex Promontorio Bonæ spei hujus semina ad nos transmisit. *Radicibus* est perennantibus brumam non multum reformidantibus. De facili *propagatur* tum germinibus subinde è radice pullulantibus, tum ramulis avulsis & media æstate terræ commissis, tum etiam seminibus, quæ in hybernaculis ad maturitatem perducuntur. *Lac*, quod fauciatæ partes singulæ sub nostro climate profundunt, gustantiminus acre & ferme insipidum deprehenditur.

APOCYNUM erectum Africanum *subhirsutum foliis undulatis.*

HUjus *Apocyni* ramulum siccum ex monte petroso vulgo *Steenberg* ad promontorium Bonæ Spei collectum transmisit idem laudatus *Oldenlandius*. Totus rara quadam *lanugine* pubescebat; *Color* erat in viridi puniceus, crassities calami asserini, longitudo cubiti; *Folia* digitum longa, ad basin pollicem lata sensim in mucronem abeuntia ad margines eleganter sinuata undulataque, bina ex adverso sita. Cacumen ornabat venusta *florum*

corona effigie umbellæ , singulis *floribus* ex quinis segmentis deorsum flexis & intermedio prominente umbone compositis , coloris , prout ex sicco exemplari conjicere licuit , in viridi flavescentis. *Semina* congeneribus paria erant plana nigricantia , & ob forsan imperfectam maturitatem nonnihil corrugata. Telluri enim commissa non pullularunt.

APOCYNUM erectum Africanum *sub incanum foliis Telephii*

Acceptum debemus sapius laudato DN. *Oldenlandio*. Secundo à fatu anno adolevit in *caulem* altitudine duorum cum semisse pedum crassitie digiti teretem parte inferiori juxta radicem ubi in aliquot ramos dividebatur nodosum inæ. qualem incana lanugine pubescentem. Hunc conjugata , cruciataque serie cingebant *folia* subrotunda crassa densa , formâ *Telephii* , colore vero & consistentia *Apocyno Syriaco Cornutiano* nonnihil similia , carinata , è basi lata in acutam brevemque cuspidem desinentia , pallide virentia quasi incana multisque venulis insignita , quorum inferiora amplitudinem pollicis æquabant , Superiora verò holum latitudinem & longitudinem duplo triplove
ex-

excedebant. E supremo ramorum apice & ipsorum etiam foliorum conjugationibus, medio mensis Novembris apparebant parvi *florum* corymbi, qui antequam se explicare & perficere poterant ob aëris rigidioris qui illo tempore ingruere solet, inclementiam, peribant. Videbantur autem floribus *Telephii* vix majores ex quinque segmentis & intermedio parvo umbilico, aliquot staminulis circumdato constructi coloris expuniceo & violaceo obsoleti. Singulis subjiciebatur *calyx* in quinque foliola veluti foret flos ipse expansus quem & magnitudine omnino adæquabat. *Radix* multa fibrarum pallidarum copia dense contexta numerosæ sobolis ferax est. *Semina* è quibus Apocynum hoc enatum, erant plana depressa nitidi castanei coloris, candidissima promissa lanugine prædita; Horum *folliculos* Apocyno Syriaco Cornutiano haud absimiles esse ex fragmentis, quæ inter semina reperi, conjicere licuit. *Succo* gaudet viscoso lacteo acri amaricante & nauseoso. In fictili loco calido coli desiderat.

APOCYNUM erectum *incanum latifolium*
Ægyptiacum floribus croceis. Apocynum
Ægyptiacum lactescens siliqua Asclepiadis

C. B. P. *Apocynum erectum majus latifolium Ægyptiacum* flore luteo spicato. Brey-
ni Prodr. 2. Beidelsar Alpini sive *Apocynum Syriacum* f. B. Beidelossar Alpini
Ossar Hon. Belli & ex ejusdem senten-
tia Haoser seu Alaser seu Albusar Sera-
pionis.

APOCYNUM erectum incanum latifo-
lium Malabaricum floribus ex albo suave
purpurascens. *Apocynum latifolium*
Ægyptiacum incanum erectum floribus
magnis pallide violaceis Par. Bat. Prodr.
Ericu Hort. Mal. Part. 2. VVaraghaha
Zeyl.

IN Horto Lugduno-Batavo dicitur *Apocynum*
latifolium Ægyptiacum latifolium incanum ere-
ctum floribus spicatis maximis pallide violaceis sili-
quis folliculatis rugosis. Tria verò Synonyma,
quæ citato loco Apocyno huic assignata sunt,
nempe 1. *Apocynum Ægyptiacum lactescens* sili-
qua Asclepiadis C. B. P. 2. Beidelsar Alpini sive
Apocynum Syriacum f. B. & 3. Bedelofcar Alpini
in Lib. de Pl. Ægypt. transferenda sunt ad Apocyn-
num

num præcedens nonum, à quo hoc decimum solo floris colore differt.

Comelinus in notis *Hort. Mal. Part. 2.* falso prodidit, *Ericu Beideloffar Alpini & Beidelsar Vestlingi seu Apocynum Syriacum Corn.* unam eandemque plantam esse. Tres autem distinctæ plantæ sunt, prout in infra dicendis evidenter apparebit; proinde quæ *Comelinus* citato loco *Ericu* adscripsit quod nempe in *Belgicis hortis sit notissimum* quod ejus folia quotannis intereant & quod radix instar lolii procurrat ea nequaquam de *Ericu* sed de *Apocyno Syriaco Cornutiano*, quod decimum quartum in nostro ordine est, intelligenda sunt.

APOCYNUM erectum incanum latifolium Malabaricum floribus omnino albis. Belericu Hort. Malab. part. 2.

Copiose mihi occurrit in arenosis Insulæ Zeylan & Regionis Malabaricæ. In notis *Hort. Mal. part. 2.* scripsit idem commentator *Comelinus* *Belericu* vocari in Catalogo Horti Regii Parisiensis *Apocynum Syriacum rectum caule viridi flore exalbido.* Et in Horti Amstelodamensis Part. pr. *Belericu* cum *Apocyno Majori Syriaco recto Cornuti* conjunxit. Utrobique vero peccavit quippe 1. *Apo-*

cynum Syriacum rectum caule viridi flore ex albido Hort. Reg. Par. 2. Apocynum Majus Syriacum rectum Cornuti & 3. Belericu Hort. Mal. Generis communionem quidem similes specie autem differentes plantæ sunt. Primum varietas est Apocyni secundi, Tertium vero varietas Ericu.

Hactenus nec *Ericu* nec *Belericu* in Horto Amstelodamensi viguerunt, quamquam utrumque à *Comelino* Catalogo ejusdem Horti insertum est.

APOCYNUM erectum *incanum latifolium Americanum floribus ex incarnato suave violaceis. Apocynum erectum majus latifolium Indicum flore concavo amplo carneo suave purpurascens Breyn. pr. 2.*

A *pocynum* hoc ex vulgi errore pro *Ericu* Hort. Mal. habetur a quo tamen specie distinctum est. *Ericu* enim incola est Indiæ orientalis imprimis Regionis Malabaricæ flores proferens ad caulium summitates sparsim congestos multo majores & pulchriores quam *Americanum*, majoris ex albo intensius purpurascens; Hoc verò *Americanum* in *Sirinama* provenit estque partibus omnibus *Ericu* minus, floribus coloris ex incarnato dilutius violaceis pluribus simul quasi in *umbella* cumulatis,

tis, quamvis nonnunquam unus duo tresve circa ramorum extrema conspiciantur. Aeris inclementiæ impatientissimum toto fere anno maxime vero rigente bruma in hypocauftis vitreis quàm diligentissime fovendum est.

APOCYNUM erectum *latifolium Americanum glabrum floribus longissimis tubulosis.*

Hujus *Apocyni* ramulo sicco ex Sirinama delato nos donavit *Philippus de Flines*. Habebat longitudinem dodrantis cum semisse crassitiem calami; *Folia* ad genicula bina, ex adverso, glabra rigida nervosa quatuor transversos digitos lata, palmam longa, in mucronem desinentia; Circa extremum findebatur in breves aliquot *petiolos* (tredecim numeravi) sustinentes quinquifidos oblongos *calyces*, e quorum medio prodibat *tubus* tenuis septem uncias longus, qui in quinque segmenta tanquam *petala* se laxabat coloris purpurascens, medium occupabant totidem *apices* longiusculi flavescens. cætera nobis incomperta sunt.

APOCYNUM erectum *latifolium incanum Syriacum floribus parvis obsolete purpurascens.* *Apocynum latifolium Syriacum*

cum incanum erectum floribus umbellatis minoribus obsolete purpurascensibus siliquis folliculatis rugosis Hort. Lugd. Bat. Apocynum Majus Syriacum rectum Corn. Apocynum Syriacum forte Clusi. Apocynum rectum Americanum latifolium sive majus. Park. Beidfar VVeixii Clus. Beidessar Veslingi. Esula Indica Patavinorum Ger. Desor.

Habendam esse hanc plantam pro *Beidfar Alpini* seu *Ossar Hon. Belli*, crediderunt *Clusius* & ab hoc persuasus *Casp. Bauhin*, qui in *Pinace Apocynum Syriacum* cum *Beidfar Alpini* miscuit. His quoque assentitur *Rajus* in *Histor.* motus auctoritate *Veslingii*, qui in *observat. ad Prosp. Alpini*, *Apocynum Syriacum Cornuti* pro *Beidessar Alpini* depinxit & descripsit. Non obstante autem, quod *Weixius* (referente *Clusio*) *Apocynum Syriacum* circa *Hiericho* nascens ad flumen *Jordanum* observaverit; Tamen ab *Ossar Belli* sive *Beidel Ossar Alpini* multum differre *Cornutius* & *Parkinsonius* optime annotaverunt.

Idem hoc *Apocynum* est, quod *Comelinus* in *Hort. Mal. part. 2.* cum *Ericu* & *Beidelossar Alpini* atque

in

in catalogo Horti Amstel. cum *Belericu* confundit, male simul ibidem ab hoc *Apocyno Syriaco Americano* separans *Apocynum rectum latifolium Americanum Park.*

Variat hoc *Apocynum* pro varietate Climatis è quo defertur; Est enim *foliis* vel magis vel minus incanis; *Caulibus* nunc atropurpureis nunc viridantibus nunc incanis: *Floribus* in obsoleta purpura aut saturatoribus aut dilutionibus aut prorsus albis. Hinc præter illud *Cornutianum* innotuerunt.

APOCYNUM Syriacum *rectum caule viridi, flore ex albido Hort. Reg. Paris.*

APOCYNUM erectum Virginianum *caulibus & nervis foliorum puniceis Par. Bat. Pr.*

Enatum est in Horto Beverningiano feminibus ex Virginia illatis.

APOCYNUM erectum Noveboracense *foliis minus incanis flore ex obsoleto dilute purpurascente, An Apocynum erectum medium latifolium peregrinum flore umbellato ex obsoleto dilute purpurascente Breyn. Prod. 2.? An Apocynum rectum latifolium No-væ Belgiæ Comelin. Cat. Hort. Med. Amstel.*

Conspeximus in Horto Beaumontiano ex quo
habuit *Comelinus*.

APOCYNUM erectum Canadense *angustifolium*.
Apocynum minus rectum Canadense Corn. *Apocynum angustifolium Canadense viride erectum floribus rubicundis* Hort. Lugd. Bat. *Apocynum rectum Americanum angustifolium sive minus* Park. *Apocynum Americanum Asclepiadis folio; & Apocynum umbellato rubro flore Horti Hermans Fonquet. Hort.*

Siliquas fert erectas nunc ex uno calyce geminas
nunc singulares.

APOCINUM erectum Canadense *latifolium*.

Ab *Apocyno* præcedente distinguitur potissimum foliorum forma & florum colore. *Folia* quippe multo sunt latiora & longiora, colorisque in viridi pallidioris. *Flores* rubent saturatius quam in *Apocyno Syriaco* Cornutiano, seu si mavis dilutius quam in *Apocyno* præcedente. *Stolones* ex nigro nunc purpurascunt nunc virescunt, aut parilis coloris in caule lusus *Apocyno* quoque præcedenti familiaris est. Hujus *semina* primum ex Canada postmodum etiam ex Noveboraco huc
illata

illata sunt. *Flores* sub nostro climate exhibet ferius, *semina* raro aut nunquam perficit. Amat quodvis solum, seseque multiplicat propaginibus ab radice resectis. Huc forsā pertinet.

APOCYNUM erectum Virginianum *VVisanck, seu Vincetoxicum Indicum dictum Gerard.*

QUantum enim ex Icone à Gerardo proposita animadverto, vel est idem *Apocynum erectum Canadense latifolium*, vel ejusdem varietas. Qua vero ratione à Rajo in *Histor. Apocyno Syriaco* & ab utroque Bauhino *Asclepiadi* adjunctum sit, non constat.

APOCYNUM erectum Canadense *humilius angustissimo folio Hort. Lugd-Bat.*

AB *Apocyno erecto Canadensi angustifolio* sola foliorum angustia cauliumque brevitate deflectit.

APOCYNUM Novæ Angliæ *subhirsutum radice tuberosa floribus aurantiis Hort. Lugd. Bat. App. Apocynum erectum minus latifolium Americanum*
E 2 *flore*

flore umbellato aurantio petalis reflexis radice tuberosa Breyn. Prod. 2.

APOCYNUM Corassavicum seu Americanum fibrosa radice floribus aurantiis Chamænerii foliis angustioribus Par. Bat. Pr. & Pluckn. phyt. Apocynum erectum minimum angustifolium Americanum flore umbellato aurantio petalis reflexis Breyn. pr. 2.

APOCYNUM Corassavicum seu Americanum fibrosa radice floribus aurantiis Chamænerii foliis latioribus Par. Bat. pr.

VTriusque Apocyni Curassavici flores, structurâ & magnitudine Apocyno Novæ Angliæ tuberosa radice adeo consimiles sunt, ut in solo colore differentia animadvertatur. Apocyni Noveboracensis flores unicolores sunt petalis s. segmentis singulis intenso aurantiaco colore tinctis; Corassivi vero bicolores sunt intermediis peralis erectis, dilute croceo seu aurantiaco flaventibus, externis vero deorsum inflexis fulgenti cocco splendentibus. Caudales mox ab radice in multas alas divisi ad pedis altitudinem attolluntur ornati ad singulos nodos foliis ex opposito binis, ad Chamænerium seu *Lysimachiam* siliquosam quadantenus accedentibus, attramen

men glabris gracilibus magis mucronatis colorisque in viridi dilutioris. Speciei priori latiora sunt & longiora; posteriori vero angustiora & breviora. Ex singulis foliorum conjugationibus surgit petiolus biuncialis cui *flores* velut in umbellam sparsi insident, in singulis radiis in quos petiolus finditur, singuli. Floribus marcescentibus succedunt *siliquæ* ut plurimum singulares raro geminatae erectae siliquis *Asclepiadis* crassiores & breviores *seminibus* lanigeris velut in congeneribus refertæ. *Radix* numerosis fibris ab uno cespite prodeuntibus capillatur, novas subinde soboles emittens, quæ si transplantantur prompte adolefcunt, Flores perficit Augusto, Semina Septembri. Amat solum fervidius solis radiis collustratum; Proinde mox ab ineunte autumnno ad insequentem æstatem usque in hybernaculis custodiri expetit. *Succum* fundit lacteum, gustanti insipidum

APOCYNUM erectum fruticosum folio subrotundo glauco. *Apocynum folio subrotundo* C. B. P. *Apocynum folio subrotundo floribus ex albo pallentibus* I. B. *Periplocca latifolia* Gerard. *Apocynum latifolium non repens* Park.

Cætera *Apocyni* hujus *Synonyma* videantur in *Pinace Casp. Baub.*

APOCYNUM erectum *Fruticosum folio subrotundo viridante.*

In *Catologo Hort. Lugd. Bat.* ut & in *Flora Batava* nomine *Apocyni recti Americani latifolii majoris Park.* quo *DN. Watsius* ex *Anglia* miserat perperam propositum est. Nam varietas est *Apocyni*, præcedentis a quo solo foliorum colore differt.

APOCYNUM *Indicum minus Nummularie foliis Breyn. Ephem. Germ.*

In *Insula Zeylan*, ubi *Breynius* provenire scripsit, nobis non occurrit. Neque unquam in *Horto Amstelodamensi* apparuit, cujus *Catalogo a Comelino* insertum est.

APOCYNUM *Virginianum flore herbaceo siliqua longissima Mor. Præl. Bot. APOCYNUM Canadense maximum flore minimo herbaceo Hort. Reg. Bles & Cat. Hort. Reg. Par. Pluck. Phyt.*

Iconem vide in *Pluck. Phyt.* de descriptionem autem in *Moris. Præl. Botan.* Cui Adde, *siliquas* fert ex uno *calyce* semper geminas propendentes mucrone coalescentes. *Radix* late serpendo multas propagines emittit, singulis annis ex radice repullulans. *Floret* sub finem æstatis, *semina* perficit exeunte autumno.

Hoc opinor idem illud *Apocynum* esse, quod *Joncquetus* in Horto vocavit *Apocynum erectum folio Esulæ raræ Venetorum*? Foliis enim varie ludit. Alia *Esulæ raræ Venetorum* valde respondent, alia duplo aut triplo ampliora sunt.

APOCYNUM maritimum *erectum Venetum*
flore purpureo Hort. Lugd. Bat. Tithymalus maritimus purpurascens flori-
bus C. B. P. Esula rara è Lio Venetorum
Insula. Lob.

APOCYNUM maritimum *erectum flore albo*
Hort. Lugd. Bat. Tithymalus maritimus,
seu Esula rara è Lio Venetorum Insula
flore albo Cat. Hort. Reg. Par.

Ambas hæc plantas non *Esulis* sed *Apocynis* inscribendas esse evincunt *Seminea lanigera* in
 fili-

filiquis univalvibus angustis summa parte per longitudinem dehiscentibus. Differunt inter se potissimum florum colore. Posterior

APOCYNUM Americanum *foliis Androsami majoris, floris Lili convallium suave rubentis* Cat. Hort. Reg. Par. *Apocynum Canadense foliis Androsami majoris* Bocc. Ic. & Descr

Frigus innoxie tolerat hoc *Apocynum* amans solum udum compactum, frequentem transplantationem ægre ferens.

APOCYNUM Zeylanicum *Indicum frutescens Nerii flore candidissimo.*

In solo Zeylanico sabuloso provenit hoc fruticosum *Apocyni* genus, quod flexilibus suis & obsequiosis virgulis tam late varieque diffunditur, ut inter *Apocyna* erecta & scandentia medium locum obtinere posse videatur. Adolefcit *caudice* crassitudinis pollicaris nunc quatuor nunc plurium cubitorum altitudinis, *ligno* molli consimilique medulla repleto, *cortice* glabro in fusco rubente, cinereis lituris anguineo more maculato. *Radix* subest albida

albida lignosa furculosa longo ductu summam tellurem perreptans. *Ramulos* undique luxuriantes ornant *folia* utrinque adversa *periploccæ* scandenti folio longo purpurante flore non multum absimilia glabra pingua, parte superna saturate virentia, infernâ pallidula, numerosis venulis pulchrè cancellata, mucrone acuto deorsum flexo, magnitudinis valde inæqualis, sed quæ maxima sunt, nec digitum longitudine nec duos transversos latitudine excedunt. In ramorum apicibus laxior apparet *corymbus* ex octonis nonnunquam pluribus aut paucioribus oblongis acuminatis in viridi pallentibus capitulis congestus, quæ sensim & successive in *flores* forma & magnitudine *Nerio* æquales expanduntur; *Odorem* quidem singularem nullum præ se ferunt sed structuræ & immaculati *candoris* pulchritudinem tam eximiam ut à Zeylanensibus nomen *Iddaghas*, quod florem arboris denotat, *Apocynum* hoc meruerit.

Oblongi & tubulati sunt *flores* summa parte quinquepartiti e medio prominentibus quinque flavescensibus staminibus in conum coalescentibus cum quindecim parvis albescentibus foliolis trilobatis, lobis singulis laciniatis quasi fimbriatis stamina ista coronæ instar ambientibus. Ex singulis demum florum caliculis demittuntur *siliquæ* geminæ digi-

tum longæ glabræ ab *Apocyno* Americano *Androsami* foliis *Bocc.* sola magnitudine deflectentibus. In his *Semina* continentur depressa membranacea flava lanuginosa velut in cœteris hujus sortis. *Lacteo succo* viscoso acris mordacisque saporis turget. Florum quovis anni tempore ferax est.

APOCYNNA ex Horto Malabarico.

APOCYNUM Malabaricum erectum flore tetrapetaloide. *Parparam Hort. Mal. Part. 9.*

NUM *Parparam Apocynis* sit annumerandum dubitat præter omnem rationem *Comelinus*: inquit enim in notis suis ad *Parparam*: *Si Parparam plenarie est descripta: vix inter Apocyna recenseri potest. Flos enim tetrapetalus est, Siliquæ vero cum Apocynis conveniunt; si flos esset pentapetalus & caules vel album vel viridem succum fuuderent, inter Apocyna numerari deberet. Ast ex descriptione hac non liquet. Liquet autem evidentissime tum ex icone tum ex descriptione in Horti Mal. Part. 9. propositis, Parparam nulli plantarum familiæ nisi Apocynorum esse inferendum. In Icone enim exprimuntur Siliquæ univalves per longitudinem se aperientes; In descriptione vero edocetur *Semina**

mina ita esse disposita, ut se invicem scutellatim obtegant & filis penicillatis filamento medio communi annectentur. h: e: Semina cum appendicibus suis lanuginosis imbricum more stylo nutritivo incumbunt. Constat autem neque flores pentapetaloides nec succum lacteum viridemve ut Comelinus opinatur; sed solam prædictam seminum in filiquis dispositionem notam Apocynorum characteristicam constituere.

APOCYNNA *Asclepiades dicta. Asclepias flore albo C. B. P. Asclepias sive Vincetoxicum cum multis floribus albicantibus I. B.*

A *Sclepiadis* hujus varietates duas in horto colui, quarum prima est *Cauliculis* tenuioribus lentis infirmis & deorsum flexis nisi baculo alligentur: altera est *Cauliculis* robustioribus rectè assurgentibus, nullo adminiculo egentibus.

ASCLEPIAS *angustifolia flore flavescente*
Cat. Hort. Reg. Par.

QUod hoc nomine in horto nostro colitur *folia* habet æque lata ac præcedens, sed paulo breviora.

ASCLEPIAS *siliquâ bifido mucrone* C. B. P. *Asclepias Cretica*
Clusi J. B. Park.

APOCYNUM Malabaricum *arborescens foliis quinis in orbem congestis*
Pala Hort. Mal. Part. 1.

APOCYNUM erectum Malabaricum
frutescens Iasmini flore candido. Codaga
Pala Hort. Mal. part. 1.

FRequens est in Insula Zeylan, ubi *Wal Idda*
id est flos Sylvaticus appellatur.

APOCYNUM Malabaricum *arborescens Nerii siliquis & semine floribus ex flavo rubescentibus.* Nelam pala Hort.
Mal. part. 9.

APOCYNNA *ex Antonii Rechii*
Historia Mexicana.

APOCYNUM erectum *Tezcoquense*.
Verbasci foliis, floribus variis, Cenanam
Tezcoquensis seu Mater Spicae Maizii
Rech.

Coloris in flore varietatem probat *Columna*,
 in notis ad *Rechium*, inquit. In *Rechii*
exemplari flores depinguntur coccineo colore ex Caly-
cibus virentibus, altero vero ramulo basis coccinea,
& flos insidens luteus. *Rechius* autem flores can-
 dentes adscripsit. Idem *Columna* ad *Nerium* vel
 ejus speciem referri posse censet, folia *Lysimachiae*
siliquosae dictae comparans. *Terentius* inter *Peri-*
plocas seu *Apocyna* reponendum esse rectissime
 conjicit. Rationes vide in ejusdem commentario.
 An planta sit erecta an scandens à *Rechio*, eodem
 monente *Terentio*, præteritum est. Si quæ con-
 jectura ex *Icone* sit facienda, potius erecta cense-
 da est.

APOCYNUM erectum *Tezcoquense*
Periplocae angustifoliae foliis. Cenanam
Tezcoquensis Rech. Terent.

Praecedenti simile fecit *Columna* in notis ad *Rech.*
Cenanam autem De *Quahuna hoac* quam idem

Columna Apocynis congenerem fecit, ad plantas bacciferas spectare videtur. Ei enim adsignavit *Terentius* baccas in unam congestas virides ut in *Solano*.

APOCYNUM erectum *Mexicanum* *tuberosa radice fructu spinifero*. *Quahutzontic* seu *Truncus sectus*. *Quaquauhton Rech.* seu *Truncus parvus*. *Coatzontecomatl* seu *Radix rotunda*. *Huchueli caton*. *Yztacpatli Hoitzocensibus* seu *candida Medicina Rech.*

APOCYNUM erectum *Mexicanum* *nodosum tuberosa radice folio salicis*.
Yztacpatli Rech. Terent.

FRUCTUS in Icone expressus spinulis videtur armatus velut fructus proxime precedentis. Ambo hæc *Apocyna* ob spinosi fructus similitudinem forte subjicienda sunt *Apocynis* Africanis fructu villoso.

APOCYNUM erectum *Mexicanum*
Limonis folio purpurascente. Tepezen-
tli. Spica Maizii Montani Rech.

APOCYNUM Virginianum *Asclepia-*
dis folio erectum floribus pallide coeruleis
radice crassa. An Moyotliayacatli Rech?
Pluckn. Phyt.

Terentius hujus folia *Lilach* seu *Periploca* lati-
 foliæ *similia* fecit & floribus *colorem rubrum*
 assignavit. Radicis formam nec in *Icone* nec de-
 scriptione expressit. Cæterum *Icon Rechii* cum
Icone Pluckenettii consonat.

Apocyna **NERIA** *Dicta.*

NERIUM floribus *rubescens* C. B. P.
Nerium sive Rhododendron flore ru-
bro J. B.

NERIUM floribus *albis* C. B. P. *Ner-*
ium sive Rhododendron flore albo I. B.

NE

NERIUM *Indicum angustifolium floribus odoratis simplicibus Hort. Lugd. Bat. Belutta-areli aut Fula Mestica alba Hort. Mal. part. 9.*

NERIUM *latifolium floribus odoratis plenis Hort. Lugd. Bat. Nerium Indicum flore rubescente pleno Breyn. Prodr. 2. Tiovanna-aleri vel Fula Mestica incarnata Hort. Mal. Part. 9.*

VTriusque *Nerii* Indici plenam descriptionem vide sis in *Hort. Mal. part. 9.* quam supplementibus: *Siliquas* profert erectas ex uno calyce geminas, quibus includuntur *semina* oblonga teretia in ruffo flavescentia lanugine concolori cristata, imbricum modo duplici serie stylo intermedio adhærentia. Speciei priori *folia* sunt angustiora ad singula genicula ut plurimum bina sibi opposita; Speciei posteriori *folia* sunt latiora ad singula genicula terna. Utraque fundit *succum* limpido flavescentem.

Comelinus in notis ad *Belutta-areli* prodidit, *Nerium* ab *Apocyno* discerni quod hoc sit herba, illud vero arbuscula sed cum *Apocyna* quædam frutes-

tescunt imo & arborefcunt, differentia ifta admittenda non eft.

NERIUM Americanum *maximum folio longiffimo nonnihil mucronato Par. Bat. prod.* Quam hutlepatles *feu Arbor ignea Rech.*

NERIUM Americanum *maximum folio longiffimo obtufo Par. Bat. prod.*

VTrumque ex America fub Nomine *Nerii floribus luteis* odoratis in Belgium invectum eft. Præter *folia & caulem* hætenus nihil protulit. *Illa* dodrantem longa funt, lata pollicem, rigida numerosis tranfverfalibus venis infignita. *Hic* pollicem craffus, duos pedes altus foliis abfq̃ue ordine veftitus.

NERIUM Americanum *lactefcens longiffimo folio flore albo odoratifimo Hort. Beaumont. Cat.*

VAlde accedit ad *Nerium* præcedens, fi non fit idem. Florem nondum protulit.

NERIUM Portoricenfe *craffo anguftiffimo folio.*

INter plantas ficas exoticas Ampliffimi *Beaumontii* occurrit.

NERIO *Similis arbor C. B. P. Nerii facie*
arbor f. B.

Nisi obstaret tomentum quod arboris hujus seminibus adscripsit *Pena*, dixisses potiori jure *Palega pajanelli* & *Pajanelli Hort. Malab. part. 1.* quam *Nerio* congenerem esse. *Paja pajanelli* & *Pajaneili semina* sunt depressa membranacea more imbricum in siliquis invicem incumbentia. Consimilem dispositionem habent semina *arboris Nerio similis*. *Siliquæ* enim, docente *Pena*, infarciuntur pelliculis cepaceis exuvium serpentis eminentibus, ast, quod difficultatem parit, tomentosus. Si igitur per tomentum intelligendum sit cauda lanuginosa, ut *Lobelius* uterque *Bauhinus* & alii intelligere videntur, utique *Neris* non *Palapajanelli* aut *Pajanelli* annumeranda est.

NERIUM Mexicanum *Persicæ foliis siliquis luteis*. *Mexochitl seu Omexochitl Rech. Terentius* ad *Apocyna*, *Columna* ad *Nerium* referendum censet.

Neriorum familiae adscripserunt *Terentius* & *Fonstonius Yccotli Rech.* Hinc NERIO *similis arbor altera Fonstonio* vocatur. Ast fructus quos ipse
Terent-

Terentius Bursæ Pastoris similes fecit, docent ad arbores *capsulatas* emandandam esse arborem istam Mexicanam.

VIX NERIUM forte *Apocyno* congener inquit *Terentius*, est Arbor illa Mexicana *Rechio* TELLATIA seu urens arbor Haitinis *Guao* dicta. At repugnat fructus, qui à *Nerio* & *Apocyno* valde alienus & *Rechio* ipso teste *Uredonis* forma & magnitudine est.

Neris quoque annumerat *Zanoni* in *Hist. Bot.* duas plantas Creticas quarum primam vocat *Leandro di Candia fruttifero majore fœtido*. *Mentzelius* in *Ind.* transtulit *Nerium Creticum fructiferum majus fœtidum*. *Rajus* in *Hist. App. Oleander minor frugifer fœtidus Creticus*. Alteram nominat *Leandro di Candia fruttifero minore fœtido*. *Mentz.* in *Ind.* vertit *Nerium Creticum fructiferum minus fœtidum* & *Rajus* in *Hist. App. Oleander Creticus fruticosus major fœtidus*. Iltas autem plantas nequaquam ad *Neria* sed ad arbores bacciferas & forsitan ad *Periclymena* seu *Caprifolia* spectare, id evincere videntur florum forma & baccatorum fructuum dispositio. Huic sententiæ *Calculum* suum adjecit *Rajus* inquit in *Historiæ plantarum*

appendice p. 1919. Hanc (denotans speciem majorem) plantam esse existimo quam prope Scaleam in Regno Neapolitano inveni & postea siccam apud insignem Botanicum Joh-Mariam Ferro Pharmacopœum vidi Pericyclymeni supini pumili appellatione. Floris equidem forma ad periclymenum accedit, flos etiam summo fructui insidet ut periclymeno qui fructus qualis fuerit, in sicca discernere non licet, pyriformis tamen videtur & umbilicatus.

APOCYNÆ scandentia seu Volubilia

APOCYNUM *Sive Periploca scandens, folio longo flore purpurante J. B. Apocynum folio. Oblongo C. B. P.*

APOCYNUM *Angusto Salicis folio C. B. P. Apocyni secundi species altera Clusi.*

APOCYNUM *Scandens Ægyptiacum Seselios Æthiopici foliis angustioribus. Secamone Alpin. Libr. de pl. Ægypt. Phaseolus Indicus IV. Bont.*

IN Zeylona & Malabara mihi non occurrit hoc *Apocynum*, quanquam *Bontius* hujus mentionem inter stirpes Javanenses fecerit, Icone, quam proposuit,

posuit, ex *Alpino* deprompta. Hoc ab *Apocyni secundi specie altera Clusii* deferre, recte monuit *Parkinsonius*: *Bauhinus* in *Pinace* cum eodem conjunxit. Siccum ramulum absque floribus & seminibus misit ex Promontorio Bonæ Spei DN. *Oldenlandius* sub appellatione *Apocyni scandentis Africani foliis rigidis*.

APOCYNUM Scandens fruticosum fungoso cortice *Brasilianum*. *Apocynum Brasilianum amplexicaule fructu magno Baidelsaris Raji Hist. Ibatu Marckgr.*

APOCYNVM Scandens fruticosum fungoso cortice *Sirinamense fructu magno pentagono Pipu Simeron Sirinam. Armeni Dypbel vulgo.*

HOc à *Brasiliano* discrepat potissimum fructu. Quem ex *Sirinama* habeo fructus totus glaber est, magnitudine & forma ovi gallinacei coloris in flavo viridantis quinque membranaceis rigidis alis per longitudinem excurrentibus & in extremitate in parvum obtusumque mucronem coeuntibus, donatus. Huic magnitudine & colore

similis est fructus Apocyni *Brasiliani*; ast alis caret, harumque vice, referente Marckgravio, exterius multis prominentiis instar aculeorum præditus est.

APOCYNUM Scandens *Scammonii foliis latioribus & acutioribus*. *Apocynum latifolium amplexicaule* J. B. *Scammonie Monspeliacæ affinis foliis acutioribus* C. B. P.

APOCYNUM Scandens *Scammonii foliis latioribus & acutioribus viridantibus* Fl. Bat.

Prioris varietas est.

APOCYNUM Scandens *Monspeliacum Scammonii foliis rotundioribus*. *Scammonia Monspeliaca foliis rotundioribus* C. B. P.

A Dolevit seminibus Ulyssipona illatis. Octobris initio floret, Semina rarius perficit.

APOCYNUM *Asclepiadis folio flore nigro* Hort. *Lugd. Bat. Asclepias nigro flore* C. B. P. *Asclepias flore nigro quorundam* J. B.

APO-

APOCYNUM Scandens *Zeylanicum radice Asclepiadis. Apocynum scandens foliis Laurinis*
Par. Bat. Pr. Manughawal Zeyl.

Locis aridis incultis Insulæ Zeylan obvium, & Incolis ob insignes *radicum* virtutes expetitissimum est. Hæ albidæ sunt prælongæ tenues fibrosæ, odore *Vincetoxicum* æmulantes, sapore subdulci moderate acri & sub finem non nihil nauseoso, ut proinde purgando pectori tota proprietate dicatæ sînt, tussique quam stomachalem vulgus vocat in specie medeantur. Tenacem pulmonum mucum attenuant, acrem mitigant, & ad excretionem promovent. Decoctum & Syrupus puerorum alvum blande subducit & nonnunquam vomitum concitat. *Cauliculos* emittunt ramosos teneros longitudinem duorum triumve cubitorum superantes, nunc humi procidentes nunc vicina fulcra scandentes. Obducti sunt *membrana* duplici, quarum exterior tomentosa est, interior, quæ medullæ incumbit, velut cannabis in fila ductilis. Singulis nodis adnascuntur *folia* bina ex opposito duos pollices longa, unum lata, densa raris brevibus & lanuginosis villis quasi pube obsita, in summo obtusa emedionervo nonnulli prominente. Ad horum sedes apparunt *flosculi* in umbellam congesti parvi flavesc-

vescentes, medio dilate purpurascens in quinque segmenta dissecti: tabescentibus succedunt, *siliquæ* lanigeræ longæ angustæ ut plurimum geminæ quæ ex *calycibus* quinquifidis, velut in *Asclepiade* propendent. Hactenus cœli nostri intemperiem adeo reformidavit hoc *Apocynum* ut Martio confitum pulchre quidem progerminaverit, ast Octobri sensim ingruente inclementiori aura, quantumvis ab hac diligentissime fuerit custoditum consenuerit & perierit.

APOCYNUM Scandens *Zeylanicum Scammonii*
foliis hirsutum.

Idem natalibus, quibus antecedens, gaudet hoc Apocynum. *Radicem* habet vivacem pallide flavescens fibrosam; *Coliculos* ramosos longos lentos volubiles, crassitie calami, velut *Cannabis* in fila ductiles. In singulis nodis *folia* ex opposito bina, cordiformia, *Scammonia* *Monspeliaca* rotundifolia foliis rotundioribus *C. B. P.* similia, ast paulo minora. *Flosculos* septem aut decem umbellæ effigie tenui digitali ramulo dependentes, parvos, è quinque segmentis pallide virentibus villosis crassiusculis & intermedio umbilico pentagono candicante lucido, in mucronem fastigiato,

con-

constructos. *Siliquas* ex calyce quinquifido nunc solitarias, nunc geminatas pilis hirsutas mucronatas deorsum spectantes, longitudine uncias tres cum semisse, crassitie unam, præcipue in medio ubi crassissima, adæquantes. In his continentur *Semina* candida de more cœterarum hujus familiæ specierum. Tota planta villosa hirsutie obducta est lacteque acriscatet.

APOCYNUM Scandens *Africanum foliis Laurinis Lucidis glabris Par. Bat. Prodr.*

HOc Conspexi Floribus viduum in Horto plantarum rariorum feracissimo DN. *Johannis Van Riedt* in quem illatum erat ex promontorio Bonæ spei. *Cauliculos* habebat cubitales graciles lentos glabros & ad singula genicula folia conjugata, digitum longa sesquipollicem lata, rigidiuscula Lauri foliis quadantenus similia, in extremitate vero obtusa, parte superna coloris in viriditatis, inferna palliduli, multis transversis venuis insignita. *Radix* erat prælonga albicans fibrosa. *Lac* fundebat paucum fere insipidum.

APOCYNUM Scandens *Vincæ pervincæ*
foliis viride fructu villoso.

A Bſque ulla difficultate adolevit ſeminibus à
 DN. *Oldenlandio* ex Promontorio Bonæ Spei
 tranſmiſſis. *Radicibus* eſt tenuibus albis longis re-
 patricibus fibroſis; *Viticulis* lentis ſubhirsutis cala-
 mo tenuioribus, valde ramiſis tres quatuorve ul-
 nas longis pedementa quævis multiplici circumvo-
 lutione amplectentibus; *Foliis* ad ſingula genicula
 binis ex adverſo *Clematidis Daphnoidæ* majoris fa-
 cie, pollicem & amplius latis, unum cum ſemiſ-
 ſe longis è baſi ſinuata in obtuſum ambitum ten-
 dentibus, cum prominulo breviffimo mucrone,
 craſſiuſculis lucidis ſupina parte in viridi pallenti-
 bus multiſque cancellatis venulis inſcriptis; *Flori-*
bus parvis albidis ſeptem novem aut undecim in
 uno communi petiolo ex foliorum alis emergente,
 in umbellam congeſtis, unico petalo in quinque
 profundas crenas diſſecto & intermedio pentagono
 concolori umbilico conſtantibus; *Calycibus* quin-
 quiſidis viridantibus magnitudine ipſos flores ex-
 cedentibus ut *hos*, potius umbilicum, *iſtos*, flo-
 res dixeris. *Seminibus* nigricantibus de more lanu-
 ginofis in *ſiliquis* villis aculeorum inſtar armatis nunc
 ſingularibus nunc geminatis ex uno calyce, *Lacte*
 ſca-

scatet acri amaricanti & nauseoso. Floruit Octobri mense, secundo à satione anno, filiquis, dum hæc scribo, nondum maturatis.

APOCYNUM Scandens *Africanum Vincæ pervincæ foliis subincanum. Apocynum] scandens Africanum hirsutum Par. Bat. Prod.*

A Præcedente distinguitur, quod *Vitriculi & folia*, mox à tenera adolescentia, lanuginosa rara quasiq; senili canitie albescant. Coetera conveniunt. Augusto mense hujus anni floruit in Horto Dominæ *de Block*. stirpium rariorum feracissimo. *Fructus* nondum conspexi. Eos priori non multum dissimiles esse, consimilis partium structura indicare videtur.

APOCYNUM Scandens *Africanum Asphodeli radice angustissimo folio Oldenlandii.*

HUjus *Radices* ab uno capite numerosæ ceu glandes circiter octo vel septem Asphodeli modo coacervatæ descendunt, digitum crassitudine, palmum excedentes, carnosæ succo plenæ, in fibras inæquales exeuntes, gustus primum subdulcis postmodum pungentis nauseosi, odoris vehe-

mentis hircini. Virgulas emitunt tres quatuorve vitigineas prælongas, lignofas ramofas, tenues multiplicibus gyris vicina statumina involventes; Ad singulos nodos quadruplici digito intervallatos erumpunt *folia* bina ex opposito angusta *Pulegio cervino* seu *Saturejæ Virginianæ Horti Lugd. Bat.* non dissimilia, rigidiuscula leviter mucronata altera parte pulchre viridia, altera candidula nervo in longum porrecto insignita. Ex horum sede exit pediculus brevis, qui ubi in radios finditur quinque senisve parvis foliolis in orbem fufis circumvallatur, finguli radii sustinent *florem* monopetalum tubulosum urceolatum in quinque incisuras sectum Coloris intensissime miniati, quem delapsum excipit *siliqua* *Aesclepiadis* effigie incurva fuscis lanuginosis *seminibus* plena, è parvo quiquifido *calyce* propendens. Ita fere scripsit Ornatissimus *Oldenlandius* cum siccum hoc *Apocynum* ejusque iconem ex Promontorio Bonæ spei ad me mitteret. An lacte more congenerum turgeat, Additum non erat.

APOCYNUM Scandens *Corassavicum*
Saturejæ foliis.

INter plantas siccas sumptibus & cura Amplissimi *Beaumontii* ex *Corassavia* delatas conspexi. *Fo-*
liis

liis priori Apocyno brevioribus est, *Siliquis* quoque angustioribus & brevioribus, *Radice* pro plantæ magnitudine satis crassa, *Flores* dignoscere haud potui.

APOCYNUM Scandens *Americanum hirsutum flore amplo purpureo Pluckn. Tab. LXXVI.*

A *pocynum* Scandens Africanum hirsutum *Par. Bat. Prodr.* ab hoc alienum esse, id ex superioribus colligere est; An idem sit? dubitat *Pluchetius.*

APOCYNUM *Guineense mere Aphyllum flore albo tetrapetalo odoratissimo. Hort. Beaumont. Catal.*

C *Auliculos* fert glabros teretes viridantes lacte turgidos prælongos articulatos, *Foliorum* vice (in quantum hætenus apparuit) ramulos ad singulos articulos ex opposito binos & ex his alios atque alios quibus vicina statumina scandit. *Flores* mihi hætenus non visi, perhibentur tetrapetali albi odoratissimi *Gasmini* æmuli. *Semina* lanuginosa in *siliquis* longis angustis ex Guinea delata ostendit DN. *Kiggelarius* rerum naturalium insigni non tantum copia, sed & cognitione instructissimus, cujus indefessâ industriâ carissimum hoc Apocynum inter multas alias utriusque Indiæ delicias in Hortis

amplissimi *Beaumontii* in hunc usque diem vernat.

APOCYNUM *Humile Aizoides aphyllum Africanum. Apocynum humile Aizoides siliquis erectis Africanum Hort. Lugd. Bat. Fritillaria crassa Prom. Bon. Ex. Stapelj.*

APOCYNNA *Scandentia ex Horto Malabarico.*

APOCYNUM *Scandens Malabaricum fruticosum floribus Nerii caryophyllos redolentibus, Belutta Kakakodi Hort. Mal. Part. 9.*

APOCYNVM *Scandens Malabaricum, flore vario folliculis triplici costa insignitis Adakodien Hort. Mal. Part. 9.*

Apocynum *Scandens flore variegato siliquis Ericu similibus vocatur à Comelino in Comment. Hort. Mal. At in siliquis Adakodien & Ericu notabilis est disparitas.*

ras. Hoc, nempe *Ericu* siliquas habet in superficie inæquales & rugatas & hinc inde lacunosas, Illud, tribus pro minutis costis insignitas, coetera glabras.

APOCYNUM Scandens *Malabaricum fruticosum siliquis bifidis expansis flosculis flavis omnium minimis.* Kakadodi Hort. Mal. Part 9.

APOCYNVM Scandens *Malabaricum siliquis singularibus floribus flavis stellatis.* Kudici Kodi Hort. Mal. part. 9.

APOCYNVM Scandens *Malabaricum siliquis singularibus floribus flavis stellatis absque staminibus.* Wallia palvalli Hort. Mal. Part. 9.

APOCYNUM Scandens *Malabaricum siliquis bifidis expansis floribus minoribus viridantibus.* Kattupalvalli Hort. Mal. part. 9.

In

In descriptione *Katupal-valli Hort. Mal.* dicitur: **I** Fructus ex uno flore in communi calyce proveniunt quinque. At cum hoc in *Apocynis* nunquam contingat, locum istum ita corrigendum esse censeo: Nimirum unum florem sequuntur siliquæ gemellæ (seu unitum par siliquarum in uno calyce) duobus tribus aut quinque paribus ex uno communi pediculo (non calyce) dependentibus. Miror *Cornelium* commentatorem id non animadvertisse.

APOCYNUM Scandens *Malabaricum siliquis bifidis expansis floridantibus majoribus viribus umbone rubescente. Nansjera Pafia Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNUM Scandens *Malabaricum siliquis bifidis longissimis & angustissimis floribus nonnihil villosis Palvalli Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNUM Scandens *Malabaricum siliquis bifidis expansis floribus jasmini intus candidis extus rubris. Kamettivalli Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNUM Scandens *Malabaricum siliquis bifidis expansis profunde liratis floribus viridantibus. Watta Kakacodi Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNUM *Scandens Malabaricum filiquis singularibus floribus Aristolochiae ad oras quinque partitis. Niota nioden valli Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNNA *Scandentia ex Hist. Mexic. Rechii.*

APOCYNUM *Scandens Michuacanicum diureticum Solani foliis. Mas I. Tlallantlacuacuit lapilli seu cauda parvi Tlacuatzin Rech.*

APOCYNUM *Scandens Michuacanicum diureticum. Mas II. Rech.*

APOCYNUM *Michuacanicum diureticum. Mas III. Rech.*

Hoc erectis *Apocynis* inferendum esse judicare licet, tum ex imagine a *Rechio* proposita tum etiam ex notis *Terentii*, qui *crassiori è caudice erectum magis* esse asserit.

APOCYNUM *Scandens Michuacanicum diureticum Fœmina fructu parvo Peponi simili Rech.*

Tres priores species, quarum florum fructuumque structura licet ex *Rechio* non constet, conjungendas esse cum specie postrema nempe
I
Fœ-

Fœmina vel ex eo liquet, quod singulis unam eandemque naturam tribuerit *Rechius*, & ipse *Terentius* qui *Rechii* autenticum exemplar vidit, in suis notis fructum, quem *Rechius Fœminæ* adscripsit, tribus prioribus speciebus quoque communem fecisse videtur.

Cui vero plantarum generi quatuor istæ species annumerari debeant ipse *Terentius* ambigit. Nam in notis ad *Tacuache Tlallantlacuacuitlapilli* convolvulis miscuisse videtur, in notis ad *Tlallantlacuacuitlapilli* dubitanter proponit annon *Mediæ* inter *Cucumeraceam* & *Apocyni* familias statuendæ sint? inquit enim: *Lanugo illa argentea (quæ instar filamentorum sericeorum seminibus appendet) foliaque bina Apocynum petunt, cum in alio nullo volubili genere reperiantur, at peponi similis in Apocyno fructus nunquam sed siliquæ duæ ex uno flore exortæ.* Igitur subjungit: *Quid si medias inter Cucumeraceam & Apocyni familias statueris?* Ego vero, non obstante fructu singulari haud gemino parvo peponi simili, quatuor illas species *Apocynis* annumerari debere nullus dubito. Primo enim *dispositio seminum* in fructu *Apocynis* est consimillima; Deinde *Apocyna* quandoque *siliquas* singulares quandoque geminas proferunt; postremo *fructus* externa facies (sive illa sit peponiformis
sive

sive folliculata glabra villosa filiquata aliove quovis modo constituta) *Apocyna* designant ; sed sola *semina* lanigera imbricatim in filiquis univalvibus disposita, uti superius annotatum est. Dulcedo quam *Rechius* radici tribuit nihil quicquam sententiæ meæ derogare potest. Quippe *Apocynorum* sapor in speciebus singulis non est unus idemque. Licet in plerisque sit acris amarus nauseosus fauces & linguam inflammans, tamen in nonnullis subdulcis aut prorsus insipiens deprehenditur. De *succo lacteo* flavoque cujus *Rechius* non meminit quid statuendum sit in superioribus indicatum est.

APOCYNUM Scandens *Michuacanicum Catharticum Mas.* Tacuache seu Radix *Michuacanica Rech.*

APOCYNUM Scandens *Michuacanicum Fœmina Rech.*

APOCYNUM *Michuacanicum radice tenuiore Rech.*

Horum Apocynorum nullum *Mechoacannis* à *Monarde* propositis simile esse, id in annotationibus & additionibus ad *Rechium* rectissime

monuit *Fabius Columna*, taxans simul *Terentium*, qui tertiam speciem pro *Mechoacanna Bryonide Monardis* habere videtur.

Demiror *Fabium Columnam*, qui in citatis annotationibus *Tacuache* species *Apocynis* annumerare dubitavit, cum tamen ex *Rechii* descriptione perpenfis illis quæ de *Tlallantcuacutlapilli* nullibi aptius quam in familia *Apocynorum* collocari posse, manifesto liquet.

An tertia species volubilis sit aut erecta ex *Rechio* ægre dijudicatur. Nam præter plenariam descriptionem deest quoque Icon.

APOCYNUM Scandens *foliis Scammonii*
Neicotlapatli.

Hujus fructificationem *Rechius* non prodidit. *Terentius* tamen inter *Apocyni* genera rependum esse judicat.

APOCYNUM Mexicanum *Pyri folio*. *Tepe-cuitlacotl seu Cuitlacotl montana Rech.*

Neque hujus plantæ fructum descripsit *Rechius*. *NE foliis* binis ex adverso positis & sapore acri *Apocyno* forte adjungi posse suspicatur *Terentius*.

APO-

APOCYNUM Mexicanum *procumbens foliis obrotundis flore candente.* Tlaltzilocayotli seu Tzilacayotli *humile.* *Siliquastrum Mexicanum* Rech.

An hæc planta inter *Apocyni* species referenda sit, incertum est, *Rechius* enim nec *florum* nec *fructuum* structuram expressit. *Terentius* inclinatur parti affirmanti, at siculneis utitur rationibus quæ hic adscribi vix merentur.

Veteres Græci in duo summa genera contraxerunt *ARI* species in Ἄρον ἐδώδιμον *Arum esculentum*, & Ἄρον δρακόντιον *Arum Draconium*. Posteriores in Ἄρον Ἡμέρον *Arum sativum* & Ἄρον ἀγρίον *Arum sylvestre*. Recentiores in Ἄρον absolute *Arum* & δρακόντιον *Dracontium*.

Dioscorides distribuit in δρακόντιον, Ἄρον & Ἄρον ἑλαίον, quibus quoque adjunxit, dummodo legitima sint duo illa capita, quæ in quibusdam codicibus *Dioscorideis* extant, δρακοντίαν μεγάλην, *Draconteam majorem* & δρακοντίαν μικράν *Draconteam minorem*.

Arabes similiter duo genera fecerunt *Luf* & *Luf serpentum*.

Plurium *Ari* generum *Plinius*, aſt non ſine confuſione, meminit

Galenus attulit *Ari* genus in *Cyrenaica* naſcens radice dulci, quod nonnulli à *Cyrenaica* & *Ægypto* uſque culinis Romanis importatum & modernorum *Colocaſſiam* eſſe ſuſpican- tur, quamvis & hæc acrimonia, *Aris* communi, non careat.

Varia autem & intricatiſſima ſunt, quæ *Priſci* de ſpecierum iſtarum tum nominibus tum cæteris notis memoriæ prodiderunt. Nam neque inter ſe conveniunt neque ſpeciebus, quæ iſtis nominibus exhiberi ſolent reſpondent. Equidem non defuerunt & noſtri & ſuperioris ſæculi Doctiſſimi Viri qui in difficultatibus iſtis expediendis omnem ſuam operam impenderunt, quam irritant infectamque cum animadverterent horum cordatiores, vel veterum in tradenda ſtirpium hiſtoria negligentiam & fidem, vel propriam in iis agnoſcendis inertiam incuſare nullo- modo dubitarunt.

Relictis igitur Veterum intricatiſſimis de *Aro- tricis*, ſubjicere libet, quæ ſpecies noſtro & ſupe-

superiori sæculo sub nominibus *Ari, Arisari, Colocasiae & Dracontii* innotuerint, & quibus notis a se invicem discernantur.

Singulae sunt plantae *Bacciferae monopetalae cucullatae*. Floribus nempe ex oblongo convuluto petalo cucullum mentiente & in intermedio stylo cornu genitale seu pistillum referente constructis.

ARUM

Absolute sic dictum

Hujus plurimae varietates prostant nimirum.

1 *ARVM rotundiori folio maculis harumque colore in foliis conspicuis varium.*
Arum venis albis C. B. P.

ARUM venis albis lituris nigris signatum
 Mor. Hort. Bles. *Arum venis albis majus nigris lituris maculatum* H. R. Par.
nigricantibus lituris aliquando purpureis signatum C. B. Matth. Cum hoc congruit

ARUM

ARUM *vulgare folio subrotundo maculatum maculis nigris* Jonquet. Hort.

ARUM *Vulgare folio subrotundo maculatum maculis nigris spica violacea*
Des Bertinieres Jonqu. Hort.

ARVM *Venis albis maximum Italicum*
H. R. Par.

His Succedit.

I I ARVM *Vulgare foliis longioribus maculatum aut non maculatum,*
hinc notatur.

ARUM *maculatum maculis candidis*
C. B. P.

ARUM *Maculatum maculis nigris* C. B. P.

ARUM *Vulgare non maculatum* C. B. P.

Sequentium specierum differentias ipsæ nomenclaturæ docebunt.

ARUM

ARUM *Maximum, Macrorrizon Zeylanicum.*
Arum Maximum Zeylanicum foliis nervosis Par.
 Bat. Pr. Habara vel Habaraalla Zeylan.

Radix à *Colocasia Macrorriza* Alpini non multum abludit, carnosâ namque est brachium crassa transversum acta foris flavescens intus pallida multis in superficie tuberculis & Zonulis quasi geniculis notata. *Folia* ex tuberculis coacervatim prodeunt. *Forma* quidem *Arum* æmulantur, ast longe ampliora sunt amplitudine *Musæ* folia adæquantia validissimis prominentibus nervis firmata, & ad ambitum undulata læti pulcherrimique nitoris. Horum prælongi excavati pediculi, parte inferiori qua se invicem pressissime amplexantur in caulis speciem coalescunt, qui nonnunquam proceritatem trium pedum crassitiem brachii implet. *Flos* albicat & odorem suavissimum spirat. De cœtero congeneribus respondet, solâ magnitudine exceptâ: Consimilem quoque habet temperamenti & facultatum harmoniam. Exit in Insula Zeylan ad fossarum margines, ut & in paludibus quæ æstate exarescunt. Prompte multiplicatur tuberculis ab radice avulsis & terræ insitis. Sub Belgico vero cœlo culturæ impatientissimum est, adventante enim hyeme etiamsi frigori subducatur flaccescit & putrescit.

trescit. Radicibus elixis siccatīs & a volatili acēdine vindicatis indigæ vefcuntur velut cœteris *Ari* generibus.

Idem *Arum* videtur quod *Comelinus* in *Catal. Horti Med. Amstel.* nominat *Arum maximum Ceylonicum radice crassa longa rotunda geniculata Colocassæ folio.* *Welila Hort. Malab. part. 13.* nondum editæ. Ast appellatio isthæc non arridet, Nostri enim folia nihil cum *Colocassis* habent commune, sed forma ad *Arum* accedunt, pediculumque cui incumbunt non in medio sed extremo foliorum insertum habent.

ARUM *Africanum flore albo odorato* Par. Bat. Prod. *Arum Æthiopicum flore albo odorato moschum olente* Hort. Lugd. Bat.

Vix à sequenti *Aro Indico* discerpat nisi floris odore gratissimo. Abundat ad Promontorium Bonæ spei. Indigenæ radicibus ustulatis siccatīs & acrimonia liberatis vefcuntur.

ARUM *Indicum amplo flore* Moris Hort. Bles. & Jonq. Hort. *Arum Indicum bicubitale amplo flore* Mor. Hort. Bles. Delin. *Arum Indicum magno flore* H. R. Par.

ARUM

ARUM *Bizantinum Clusi.*

Vulgator Prodromi *Paradisi Batavi* falso inscripsit *Arum Lusitanicum majus folio auriculato*. Huc spectare videtur, cujus florem siccum in Horto Oxoniensi lectum, ad nos transmisit, Clarissimus Vir *Guilielmus Sherard* in Stirpium doctrina exercitissimus Amicus plurimum æstimatus, nempe:

ARUM *Syriacum flore maculato.*

ARUM *Minus Matthioli.*

Ico *Bauhini* florem; *Matthioli* vero fructum exhibet.

ARUM *Zeylanicum minus Sagittariæ folio* Par. Bat. Prodr.

ARUM *Zeylanicum spinosum Sagittæ foliis.* Kohi Wila Zeyl.

Radicem in obliquum agit longam crassam multis quasi geniculis cinctam & quaquaversum aculeatis tuberculis exasperatam. *Folia* insident pediculis spinosis plusquam cubitum altis *Aro* vul-

gari longiora nullis maculis infecta, parte inferiori, quâ pediculus inseritur, auriculata, auriculis in longulum mucronem acuminatis. *Flos* consimilibus aculeatis pediculis incumbit, constans longissimo in carinam excavato & recto habitu sursum ascendente petalo ut & pistillo parvo crassitie & longitudine vix digitum implente, qui, ubi maturuit, in crassam & densissime compactam uvam extuberat. Provenit in palustribus & umbrosis *Insulæ Zeylan*. *Sapor* acris & mordacissimus est cum vehementi faucium adstrictione in recessu.

ARUM *Bifolium Ægyptium*. Arum minus *Ægyptium* Vellingii.

ARUM *Bifolium Arabicum maculatum* Ardabar *Matth. a Joseph*. Arum *Oriente* Ardabar dictum & *Raji Arum Indie Orientalis* Ardabar dictum foliis securis instar maculatis. *Mentz. Ind.*

Ob enormem & insolitam foliorum figuram suspectum conjicit Doctissimus *Rajus in Hist.* suspicionem autem tollit experientia nostra. Nam cum anno millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo *Coutschinæ* hæreremus, inter alia tum raritate tum singularitate elegantissima mirabilis hujus

jus plantæ folia sicca conspicienda nobis concessit R. Pater *Mattheus* Ordinis St. Josephi Carmelita discalceatus, Vir sane honestissimus omni prædicatione & fide dignissimus. Idem ille est, qui suas quas de plantarum orientalium virtutibus consignaverat observationes, in Hortum Malabaricum fideliter transtulit, & cujus plantarum Orientalium descriptiones & delineationes propria manu exaratae in *Zanonii* manus inciderunt. Oriundus est laudatus *Mattheus* Neapoli non è Lombardia ut *Zanonius* in Historia sua Botanica perhibet.

ARUM *Brasiliense, anonymum, flosculus phœniceis elegantissimis folio unico Colocasæ Theatr. Brasil. Mentz. Ind.*

ARUM *Zeylanicum minus Colocasæ foliis pediculis puniceis Par. Bat. Pr. Ghahala Zeyl. Arum Ceylonicum minus cauliculis nigricantibus foliis Colocasæ similibus. Comel. Cat. Hort. Med. Amst.*

ARUM *Zeylanicum minus Colocasæ foliis pediculis viridantibus. Arum Ceylonicum minus cauliculis viridantibus foliis Colocasæ similibus. Comel. Cat. Hort. Med. Amst.*

Utriusque *Ari Zeilanici* folia formâ & lævove *Colacasiam* imitantur quanquam pediculi foliorum non inferantur.

ARVM *montanum Colocasia radice rotunda.*

ARVM *montanum Alpini Exot.*

ARVM *trilobato folio elatius & majus Brasilianum.* *Serpentaria triphilla Brasiliiana* C. B. Prodr. & *Dodart. Mem.* *Dracunculus minor Indicus Hort. Reg. Par. vaginula lineis dilute carneis & atro purpureis striata pistillo nigro* *Jonqv. Hort.*

ARVM *trilobato folio elatius & majus foliis latioribus.* *Serpentaria triphylla Brasiliiana foliis latioribus & vaginula inferiore?* *Jonqv. Hort.*

ARUM *trilobato folio humilius & minus Zeylanicum.* *Panualla Zeylan. Arum humile Arisarum dictum latifolium Ceylonicum pistillo longissimo miniato colore.* *Comel. Cat. Hort. Med. Amst. NelenSchena Hort.*

Hort. Mal. part. 13. nondum edita. Serpentaria triphylla Zeylanica Breyn. Prodr. 2.

Locis opacis irriguis Insulæ Zeylan provenit pumilum hoc *Ari* genus, quod Zeylanensibus *Panuala* nominatur. Id nominis meruit a putridorum ulcerum vermiculis *Panu* dictis quos acris plantæ succus interimit. *Ala* idem est ac radix vel potius *Inhame* seu *Ignome* Lusitanorum, quæ vox ad quasvis radices tuberosas esui aptas extenditur. Est enim *radiculis* albidis tuberosis oblongo rotundis pluribus invicem cohærentibus avellanæ & nonnunquam juglandis nucis magnitudine, e quarum sede numerosæ crassiusculæ fibræ in terram descendunt. *Folia* prima pubertate emittit integro vulgari similia ast minora multo, per adolescentiam vero duplo aut triplo ampliora, & in duas tresve profundas lacinias quasi totidem folia dissecta. Insistunt hæc pediculis sesquipalmaribus, qui parte inferiori in profundam cavitatem sulcantur. E singulis radicum tuberculis profilit foliacea convoluta *vagina*, sensim in mucronem turbinata, coloris extrinsecus herbacei cum intercurfantibus rubescentibus striis, intrinsecus punicei holoserici pulchre

pulcre nitentis. Hæc dum solvitur demonstrat *Fulum* Aro vulgari graciliorem brevioraque qui conspiciendus sic extat : Totus palmi longitudinem vix adæquat. Inferiori parte nonnihil intumescit & suave rubentibus parvis acinis concoloribusque molleculis cirrosis staminulis circumdatur, paulo supra contractior levior & tenerior & immaculato candore tinctus est; Media acinosus grandiorque apparet roseo colore pulchre nitens; Tandem in spicam definit productiorem longitudine digiti, levem glabram intense rubram quæ faciem pistilli seu genitalis refert. Hæc, dum marcescunt sequuntur *baccæ* magnitudine & facie fornicarum ovi haud absimiles coloris albidæ, *Ari* congenerum more instar *botrios* congestæ, binos oblongos arillos continentes, è quibus in terram nutricem procidentibus foliola *cochleariæ* paria progerminant.

Tota planta *gustus* fervidi & mordacis est *Ari* & *Dracunculi* virtutibus respondens. Incolæ radices vel coctas vel sole ficcatas atque adeo acredine orbatas esitant.

Hactenus in Belgio hospitari non didicit, nam vel levissimum frigus reformidans perit.

ARUM *aquaticum non maculatum Belgarum*
Fonq. Hort.

An

AN sit *Dracunculus palustris* sive radice arundinacea C. B. P. an ab hoc diversum? ex nomenclatura assequi non licet.

Forte *Aris* speciebus subjiciendæ sunt duæ illæ *Aninghæ Pison*. Suspicionem movent inter alia Flos, qui ex unico folio carinato coloris pallide flavi, & intermedio stamine crasso flavo constare dicitur. Deinde Julius, qui fructus illius est, & in priori specie magnitudine & figura ovum *struthionis* seu ut in prima *Pisonis* editione extat, *Ananas* adæquat; multis quasi quadratis constans coloris viridis intus refertus pulpa alba humida; In secunda verò, oblongus crassus compactus ac veluti granis & punctulis distinctus est, coloris primo viridis mox ex cinereo flavescens. Sane flos ille *carinatus* monopetalus cucullum, & julus utriusque pistillum baccis onustum non inepte referre videntur, quanquam alter contractior alter productior sit. ast difficultatem parit, quod nec *Margravius* nec *Piso* acrimoniæ quæ *Aris* omnibus communis est, mentionem fecerint. Uterque inquit fructus tempore necessitatis comedi, & quod majus est, utriusque *Aninghæ* radicem esse qualitatis frigide tenuium quoque partium & deobstruentem.

Priorem *Aninghæ* speciem olim in horto *Fageliano* femine ex America delato enatam animadverti. Prima folia *sagittariam* referebant cætera *Aninghæ* prio-

ri simillima erant ea præsertim, quæ plantæ cauli adstabant. Hanc ob rationem in *Par. Bat. Prodr.* nominata est

ARUM *Brasilianum arborescens folio Sagittariæ, debuisse addi aquaticum vel palustre.*

ARUM *palustre Brasilianum, Anonyma Theatr. Brasil. Menz. Ind.*

AN hoc cum priori vel posteriori *Aningha* conveniat, an ab utraque differat hæreo, mallem tamen affirmare postremum, ex eo quod *Menzelius* in elencho Autorum quorum nomina in Indice abbreviata continentur, asserat, in Theatro rerum naturalium Brasiliæ (quod in Bibliotheca Electorali Brandenburgica asservatur) comprehendi eas quos *Cl. Piso & Markgravius* nondum ediderunt.

ARISARUM *forma* Arum mentitur sed partibus omnibus præcipue *flore & fructu* minus & gracilius est, hinc quoque nomen *αἰς & αἰδα* per diminutionem, seu ἰσθη herba *Aro* similis [pro quo *αἰσαγον* inolevit] obtinuit, Quamvis nonnulli dubitent an *αἰς & αἰσαγον* apud priscos

priscos unam eandemque plantam denotent. *Pediculis* florum in plurimis speciebus nudis. Cæteræ notæ, quibus *Arisara* ab *Aro* & à se ipsis discrepent, id ex eorum cognominibus facile apparebit.

ARISARUM *Latifolium primum* Clusi. *Arisarum latifolium alterum* C. B. P. *Foliis longioribus.*

Hujus & *Arisari angustifolii* C. B. P. Synonyma à *Casp. Bauhino* in pinace, *Matthiolo* & *Tabernæ montano* tradita inter se non conveniunt. Differunt quoque scriptorum de hoc *Arisaro* icones.

ARISARUM *Latifolium alterum* Clusi. *Arisarum latifolium majus* C. B. P. *Foliis rotundioribus & amplioribus.*

ARISARUM *palustre radice arundinacea.* *Draunculus palustris sive radice arundinacea* C. B. P.

ARISARUM *angustifolium* Clusi. *Dioscoridis forte.* C. B. P. *Fractu albo.*

ARISARUM *cum flore Myconi angustifolium* Hist.
Lugd. *fructurubro.*

ARISARUM *angustifolium aliud Promontorii magni*
Grisley Virid Lusit.

ARISARVM *Hercyniæ Thalii.* Quid sit, igno-
ratur.

ARISARVM *foliis longis angustissimis gramineis*
flori succedentibus Mentz. Pugil. An *Arisarum*
gramineo folio promontorii magni Grisley Virid.
Lusit?

ARISARVM *angustifolium minimum* Bocconi.

ARISARVM *Potamogeti folio.* Boccon.

ARISARUM *triphyllum minus pene atrorubente*
Bannist. Cat. plant. Virgin. Raj. *Arum triphyl-*
lum minus pene atrorubente Virginianum Pluck.
Phyt.

ARISARVM *triphyllum pene viridi* Bannist. Cat.
plant. Virg. Raj.

ARISARVM *Dracontii foliis pene longo acuminato*
Bannist. Cat. plant. Virg. Raj.

ARI-

ARISARVM *fluitans pene nudo Virginianum* Bannist. Cat. Manusc. & *Arum Moschatum ophioglossoides pene nudo Jamaicense*. An melius *Ophioglossum Moschatum Jamaicense Limonii in extremo sinuatis* Pluck. Phyt.

COLOCASIA ab *Aro* distinguitur *Foliis* umbilicatis lævibus nullis maculis aut lituris infectis ; *pediculis* non in extremo velut in *Aro* sed pene in folii medio , ubi umbilicus est , more Cotyledonis se inferente ; *Floribus* nunc singulatis nunc pluribus ex uno folliculato pediculo egredientibus ; *Stilo* intermedio *Aro* crassiori & breviori in tenuem mucronem gracilescente.

COLOCASIA *strongylorrhiza* Alpin. Exot. *Arum maximum* quod vulgo *Colocasia* C. B. P. *pediculis viridantibus*.

COLOCASIA *strongylorrhiza Zeylanica* *pediculis & limbis foliorum atropuniceis*. *Arum maximum Aegyptiacum*, quod vulgo *Colocasia cauliculis nigricantibus Zeylanica*, Hort. Lugd. Bat.

A priori differt *pediculis & limbis foliorum* nunc *puniceis* nunc *atropuniceis* nunc *prorsus atris*.

COLOCASIÆ si non *Aro* subjienda videntur tres species *Tajaobæ Markgravii*, ut & quarta, quam *Piso* adjunxit. Hic quatuor hasce species, quod à Brasilianis inter olera recipiantur, communi nomine *Brassicas* vocat singulorum tamen appellationes Brasilianis usitatas apponens. Conjecturam juvat præter *foliorum* & *radicis* formam in iconibus expressam & *Colocasis* non adeo dissimilem descriptio tertiæ speciei *Markgravii*, nempe quod *flos* sit longus constans unico *folio* per mediam longitudinem secto & velut in scapham excavato, ut & *stamine* cylindræo fastigiato, crassitie pennæ anserinæ, longitudinis paulo majoris duorum digitorum ac semis brevibus villis luteolis vestito. Sane folium illud longum in scapham excavatum & stamen fastigiatum non inepte cucullum cum pistillo referre videntur. Quatuor istas species, quod à Brasilianis inter olera recipiantur, communi nomine *Brassicas* vocat *Piso* singularum tamen appellationes específicas Brasilianis usitatas apponens. Quas ni conjectura me fallat sic appellari posse opinor:

COLOCASIA *Brasilania lactescens latifolia caule fusco.* Tajaoba *Pison.* & *Markgr.*

CO.

COLOCASIA *Brasilica lactescens latifolia caulè viridi.* Mangaze peuna *Pison.*

COLOCASIA *Brasiliana non lactescens sagittæ foliis angustis.* Tajaobo vel Mangaza miri *Pisf.*

COLOCASIA *Sylvestris radice caustica.* Tajaobo *Sylvestris.* Tajobaraon nonnullis Majara brava. *Pison.*

DRACONTIUM Dracunculus, Serpentaria, Colubrina, Dracunculus polyphyllus *Arum polyphyllum Arum dracocinum* dictum, à cœteris hujus sortis differt potissimum *foliis* multifidis, profunde & varie infectis. Hujus species sequentes detectæ sunt.

DRACONTIVM *majus* Ger. *Dracunculus polyphyllus* C. B. P. *Arum polyphyllum* Dracunculus & *Serpentaria* dictum caule maculato *majus* & *elatius* Hort. Lugd. Bat. *Foliis viridantibus.*

DRACONTIVM *majus caule maculato foliis ex luteo variegatis* Hort. Reg. Par.

DRA-

DRACONTIUM *majus caule glauco immaculato.*
Dracunculus polyphyllus major Indicus serotinus
immaculato caule Hort. Reg. Par. Dracontium poly-
phyllum caule non maculato N. D. Hort. Lug. Bat.
Raj. Hist. Dracunculus polyphyllus alter medius cau-
le glauco nullis variegato coloribus, foliis vagi-
nulam nondum cruentatam cingentibus corollæ in-
star, Ari vulgaris flore. Jonqv. Hort. Arisa-
rum Serpentariæ majoris folio viridi flavescente?
 Horti Hermans. Jonq. Hort.

Ico quam autor *Hist. Lugd.* nomine *Dracunculi*
 sive *Serpentariæ majoris* Dod. proponit non inepte
 referre videtur hoc *Dracontium*.

DRACONTIVM *caule immaculato minus &*
humilius. Arum polyphyllum Dracunclus & Ser-
pentariæ dictum caule non maculato minus & hu-
milius Hort. Lugd. Bat.

Hujus *caulis* proceritate parum cubiti longitu-
 dinem excedit, *coloris* in glauco viridantis
 absque ullis maculis, Cætera *Dracontio* majori *Ger.*
 quod primum in ordine est, conveniunt. Viget
 in *Horto Lugduno-Batarvo* ex Galliis invecum.

DRA-

DRACONTIUM *Zeylanicum ramoso folio caule ex viridi & flavo variegato aspero.*
 Kidaram Zeyl. *Serpentaria polyphylla Indica caule maculato aspero* Breyn. Prodr. 2.
Arum polyphyllum Dracontium & Serpentaria dictum folio ramoso Pæoniae instar caule aspero Zeylanicum Par. Bat. pr.
Arum polyphyllum Dracunculus & Serpentaria dictum Ceylonicum caule asperum cum maculis viridi fuscis & viridi dilutis albicantibus pulchre notatum majus & elatius Comel. Cat. Hort. Med. Amst.
Mulen Schena Hort. Mal. part. 13. nondum editæ.

Huic non absimile genus in aggeribus & fossarum marginibus Insulæ Zeylan observavi. quod ob partium magnitudinem nominare libuit.

DRACONTIVM *Zeylanicum ramoso folio maximum.*

Caulis omnes trichotomi erant nempe in tres ramos & hi rursus in aliquot foliaceas alas divisi, quas longuli & in margine sinuati fimbriatique

que lobi pinnata serie cingebant. *Flos* coeteris speciebus quidem brevior sed multo amplior & speciosior non in mucronem sed obtusum ambitum definebat, parte media qua in latitudinem pandebatur quasi auriculatus, auriculis diversimode laciniatis & perpulchrè fimbriatis florem corollæ instar ambientibus. *Color* intensè purpurascebat albis hinc inde maculis & lituris undulato flexu varie ductis elegantissimè exornatus. *Pistillus* in flavescentem & densè congestam uvam exhibat, qui quo cæteris longitudine inferior eo quoque crassitudine superior erat.

DRACONTIVM *Zeylanicum* ramoso folio caule ex viridi & albo variegato levi. *Serpentaria polyphylla Indica* caule maculato levi Breyn. Prodr. 2. *Arum polyphyllum Dracontium* & *Serpentaria dictum folio ramoso Pæonia instar caule levi* Par. Bat. pr. *Arum polyphyllum Dracunculus* & *Serpentaria dictum Ceylonicum caule glabro viridi diluto maculis albicantibus notato majus & elatius* Com. Cat. Hort. Med. Amst. *Schena* Hort. Mal. part. 13. nondum editæ.

Valde

Valde congruit hæc planta descriptioni *Serpentariae majoris seu Dracunculi majoris Lusitanis Erva de St. Maria dicti Marckgr. & Pis.* Dubitationem tamen moveant *folia*, quæ plus quam *Hieracii* aut *Chondrillæ* folia exacta esse *Marckgravius* scripsit; Nostri autem *Dracontii* folia composita, verius decomposita sunt & ramosa pinnis seu lobis rarius laciniatis costas & ramos alarum instar amplexantibus. At vero ambiguitas tollitur, si integer ramus pro folio sumatur. Hic enim utique in pinnas seu lobos dissectus dici potest.

Ico quam *Piso* in posteriori editione sub prædicta appellatione exhibuit deprompta videtur ex *Historia Lugdun.* exhibens potius *Dracontium* quod in ordine nostro tertium est.

DRACONTIVM *Mexicanum.* Hoacaxochil *Hern.*

Hujus descriptionem *Hernaudes* non attulit. *Fructus* non in caule qui folia fert, sed in singulari pediculo juxta caulem e radice egrediente pinguntur. *Caulis* abit in septena *folia.* *Radicem* Aro similem facit *Terentius.*

Huic subjicit quoque aliam speciem *Hernandes* nomine *Hiuca* seu *Mizmaitl* Dracontium quoad

picturam referentem , quæ si ex hujus familia sit vocari meretur.

DRACONTIUM *Mexicanum aromaticum.*

De hac planta dicit Terentius : *Aromatica est , cortice præsertim & fructu , caulis nitidus ad colorem tendit castaneum , folium septifariam partitum habet. Uva ex albo ad flavum tendit ; admodum similis est majori Serpentariæ si baccae essent rubræ.* Subdit tandem : *Monardes vocat Cassavi.* At vero *Cassavi* seu Americanorum panis de quo Monardes scripsit fit ex radice *Mandi* , *Marckgr.* & *Pison* , quæ ab *Hiuca* seu *Mizmaitl* diversissima est , ut icones & descriptiones conferenti sponte apparebit. Interim dubitandum non est , quin ex hujus quoque plantæ radice *Cassavi* apud Mexicanos paratur , tum quod eodem nomine scilicet *Hiucca* seu *Yucca* , quo Mexicani *Cassavi* seu panem ex radicibus paratum exprimunt , vocetur , tum quod ex omnibus *Dracontii Colocasiæ* & hujus sortis radicibus simile quid *cassavi* vices supplens conficiatur. Hanc ob rem sequens *Dracontium Rumphal* Matth. à Joseph vulgo *Ignome* (*Igname* , *Inhame* , quæ vox radicem esui aptam denotat , appellatur. Visum est nobis vocare.

DRA-

DRACONTIVM *Oriente folio quinquifido.* Rumphal *Matth. à Joseph.* & Confal Vincent. *Zan. Hist. Bot. Arum Indicum* Rumphal *dictum Raj. Hist.*

Dracontis Zeylanicis ramofo folio adjungendum est *Dracontium Americanum*, quod laudabili cura Strenui & nullis sumptibus parentis Viri *Simonis* a *Beaumont* ex *Sirinama* in *Belgium* invectum est, dictum

DRACONTIUM *Americanum scabro puniceo caule radice Cyclaminis.* *Arum Surinamense caule atro rubente & eleganter variegato* Hort. *Beaumont.* Cat. *Arum polyphyllum Dracontium dictum caule scabro punicante Surinamense* Par. Bat. Prodr.

Hujus *caulis*, qui innumeris è nigro puniceis parvis tuberculis exasperatus & intermicantibus albetibus maculis pulcherrimè expictus est, squamosum & versicolor anguinum corpus apposite repræsentat. Profurgit ad altitudinem cubiti nunc simplex nunc statim ab exortu bipartitus, pollicem crassus, vertice in tres nonnunquam in quatuor partito *frondes*, qui in quinque aut sex alios minores subdivisi & ad costas lucidis atrovirentibus

bus *foliis* Dracunculo vulgari minoribus, inæqualiter sectis absque petiolis alarum instar vestiti sunt. Caule elanguescente, altera radice parte egreditur *cucullus* totus nigricans coeterisque speciebus longe contractior crasso brevique pediculo fultus involvens concolorem pistillum crassitudine duos pollices longitudine vix semidigitum adæquantem qui quaquaversum crassiusculis puniceis staminulis in angustissima colossina quasi plumosa foliola fatiscens ornatus est. *Radix* subest tuberosa in fusco punicea forma & magnitudine *Cyclaminis*, multis ad ambitum tophis obsita eaque parte qua *cucullus* emergit aliquot in longum porrectas fibras demittens. De *fructibus* nihil habeo compertum. An hoc sit *Arum triphyllum*, *Dracunculus* & *Serpentaria dictum ex Sirinama caule atro rubente*. Comel Bat. Hort. Med. Amst. affirmare vix audeo. Illud affirmo, quod, dum *Dracontium* nostrum pullulare incipit, caulium extremitates primum in tres ramos quasi totidem folia findantur, postmodum in quatuor rarius plures dividantur.

DRACONTIUM *Zeylanicum spinosum Polypodii foliis radice repente.*

Radicis & pediculorum quibus flos & folia nuntur, aculeato habitu, *Aro Zeylanico spinoso*

noſo ſuperius propoſito convenit, Gaudet quoque conſimilibus natalibus & virtute. *Folia* vero pinnata ſunt inſtar *Polypodii* inſecta, ſed multo ampliora. *Florem* conſpicere non licuit, *Aro* vero ſupra dicto haud diſparem eſſe vel conſimilem piſtillus qui velut arum iſtud in uvam terminatur confirmare videtur.

ASTER *Novæ Angliæ Linariæ foliis Chamæmeli floribus.* *Aſter Americanus multiflorus flore albo bellidis diſco luteo* DN. de *Flines* Schol. Bat. Hort. Reg. Par. *Tournefortii & Plukenetii Phytograph.* *Aſter Virginianus fruteſcens minor ericoides, linariæ folio flore albo parvo* Breynj. Prod. 2.

Creſcunt ex *radice* vivaci, quæ ex innumeris tenuiſſimis repentibus fibris capillata eſt, *folia* per initia numeroſa glabra ſaturate viridia anguſta *Linariæ* æmula digitum longa & in mucronem extenuata, quæ dum flores apparere incipiunt marceſcunt & penitus diſparent. Inter ea attolluntur *caules* altitudinis plusquam ſesquicubitalis craſſitie calamum ſcriptorium adæquantes nonnunquam excedentes duri & propemodum lignoſi,

si, annis tamen singulis intercidentes. Hi dividuntur in multiplices ramos maxime circa summities in quibus tanta copia luxuriant, ut integram sylvam constituere videantur. *Folia* quæ de more *Asterum* absque petiolis alterna serie caulibus hærent magnitudine & dispositione insigniter discrepant. Ima namque & quo terræ propiora, è latiora productiora & longius ab invicem distita sunt, remotiora vero & quæ ramulorum cacumina vestiunt densius congesta contractiora *Ericæ*que foliis simillima apparent. Apices ramulorum singuli exeunt in longula squamosa capitula, quæ se in florem pandunt *Bellidi* sylvestri minori verius *Chamæmelo* similem petalis scilicet albis & intermedio flavescente orbiculo in papposum *semen* fatiscente.

Patriam, culturam, indolem & florendi tempus cum *Astere* superiori habet commune. Uterque vero in florentissimo horto laudatissimæ Dominiæ de Block primum educatus est.

ASTER *Novæ Angliæ purpureus Virgæ aureæ facie*
& *foliis undulatis.*

Eo quod hujus plantæ *flores* in prolixas spicas velutique jubar longa denissimamque serie congesti

gesti sint, dubitavi an ad *Asteres* an *Virgas aureas* reducenda esset, ast cum flores præcipuis notis ad *Asteres* propius quam *Virgas aureas* accedere videbantur, libuit prius eligere & hanc *Asterem* cognomento *Virgæ auræ* appellare.

Radicem habet vivacem & repentem, ex cinereo in fuscum tendente fibratam, è qua exeunt *cauliculi* complures sesquipedales & certe majores duriusculi infra leviter purpurascens in progressu vero viridantes, crebros ramos de se spargentes. *Folia* pallidula sunt, undulata, elata cordata basi in modicum acumen desinentia. Ima, quæ primis æstatis caloribus è radice proficiscuntur, longis sulcatis petiolis insistent, & magnitudine *Asterem* latifolium autumnalem *Cornuti* quadantenus æquant, ast rotundiuscula sunt, subhirsuta & in ambitu levissimè crenata: Cætera multo minora sunt asperiuscula rigida ad margines integra atque cauliculis sine ullis petiolis perfoliata instar juncta. Cultura operosa quidem non indiget hic *Aster* sed per radicem excrescentias velut superior conterraneus ejus propagatur, tamen naturæ tenerioris est & hyeme, acrius stringente bruma, stragulis contegendus est, ut subsequente æstate numerosiore prole repululet. Sub finem Septembris fastigiantur caules in *spicas* dodrante nunc longiores nunc breviores quos

pulchrâ numerosâque serie exornant *flores* prominulo in ruffo flavescente disco purpureisque radiis *Asteri* Tripolii flore adeo consimiles ut sola parvitate ab his discriminentur. Superiores tum dehiscunt, inferiores languescunt velut in plerisque floribus spicis usu venit. Discus resolvitur in pappum e pallido paulisper rufescentem.

ASTER *Novæ Angliæ altissimus hirsutus floribus amplissimis purpuro-violaceis.* Aster *Novæ Angliæ hirsutus floribus majoribus saturate violaceis* Dominæ de Flines. Turnef. Schol. Bot. Hort. Reg. Paris.

Quanvis hoc *Asteris* genus floream suam commam serius & longe post æquinoctium autumnii apud nos explicare incipiat, ob *florum* tamen amplitudinem & venustatem coeteris suæ sortis minime postponendum est. Hi namque inopiam hybernorum *florum* suppletes, in caulium ramorumque fastigiis eo numero & serie disponuntur, ut non simplices flores, sed artificiose contextum fasciculum mentiri videantur. Constructi sunt ex prominulo flavescente umbone numerosisque longulis petalis in orbem diradiatis violaceo colore splendidissime purpurascensibus. *Caulis* hominis

minis proceritatem superant rarisque lanuginosis pilis præcipue parte inferiori pubescunt, & à medio ad summum usque in complures ramos quorum supremi brevissimi sunt se expandunt. His circumstant *folia* mollia undulata sesquidigitum longa pallide virentia è latiuscula auriculata sede in mucronem gracilescentia quorum auriculæ ita inter se connivent, ut eminus conspicienti à caulibus perfecta videantur. *Radix* vivax est, ex crebris fibris ab uno capite descendentibus & in longum sparsis compacta, annisque singulis folia & caules, quæ duo hyeme intercidunt, renovans. *Semina* velut in reliquis hujus familiæ pappescunt. Brumam rigidiorum innoxie tolerat & licet per radicem solum avulsas in quovis solo prompte multiplicetur, lætius tamen multo adolescit, floresque plenius & maturius perficit, si loco horti solis meridiani radiis exposito implantetur.

Hic *Aster*, semine ex nova Anglia illato, primum educatus est a DOMINA *Agneta* de *Block*, SPECTATISSIMI DOMINI *Sybrandi* de *Flines* conjuge honestissima, stirpium omnium imprimis exoticarum cultrice & indagatrice sine exemplo studiosissima, cujus eximia liberalitate postmodum in aliorum hortos transit.

Consimilem ortum sibi vendicat quoque sequens

varietas , caulium proceritate florum colore & dispositione priori simillima , deflectens tantum ramis in caulibus rarioribus ; foliis angustioribus & mollius undulatis , auriculis amplioribus altiusque incisus & floribus paulo minoribus.

ASTER *Novæ Angliæ altissimus hirsutus alter , floribus nonnihil minoribus.*

ATRIPLEX *Argentea dentata Corassavica.*

Plantæ quas *Atriplices* vocant Herbarii , in duo summa genera distribui possunt. Utrique post floris staminei herbaceique exanthesin semen quidem singulare est , sed duobus modis dispositum. Semen enim prioris generis involvitur tenuissima pellicula tanquam exiguo subrotundo rugoso & anguloso vasculo in summo aperto ; posterioris vero reconditur intra duo conniventia foliola depressam quasi theculam mentientia.

Cum *Atriplice* miscent nonnulli scriptorum genuinas quasdam species *Bliti* , hasque rursus confundunt cum legitimis *Amaranthis* non capientes genericas harum plantarum notas esse diversas. *Blitum* enim post herbacei stamineique floris defluviū perficit semen unicum in vasculo oblonge acumi-

minato orbiculatim seu ut Botanici loquuntur horizontaliter in duas partes dissiliente, *Amaranthus* autem post florem pentapetaloidem stamineo affinem, consimile fert vasculum aut *seminibus* pluribus & plerunque quaternis refertum, uti supra in expositione *Amaranthoidum* indicatum est.

Ad *Atriplicem* prioris generis pertinet hæc Americana, quam nunc describendam suscepimus. Tota *Halimi* instar candicat, & quasi argenteo splendente polline conspersa ad solem lucet. Pingui & apposito solo insita ad duorum pedum altitudinem adolescit crebris brachiata *ramis* adeo infirmis, ut plerumque resupini procumbant & humi fundantur. *Folia* atriplicem odoratam *Botris* dictam quadantenus æmulantur, ad ambitum scilicet dentata sinuata & nonnihil undata. *Flosculi* staminei sunt herbacei perexigui nudis oculis vix conspicui, conferti velut in brevissimis racemulis, qui summo caule & ramulis è foliorum sede egrediuntur. Hos sequuntur *semina* minutissima tenuissimis rugosis vasculi pelliculis pro congenerum more tecta. *Radix* pallida est aliquot fibris capillata & annua, quæ è delapsis seminibus annuatim sese renovat. *Odore* & *sapore* nidoroso coeteris suæ sortis respondet. Nec dubitandum est quin conveniat quoque facultatibus. Legimus in Horto Fageliano.

Huc pertinet.

ATRIPLEX *Americana*, lanuginosa foliis phylli, seu *Origani incanis*, iconem *Pluckenetus* in *Tab. 75.* proposuit sub nomine *Amaranthi Indici verticillati albi Origani foliis lanugine incanis.*

BALSAMINÆ nomine duo genera inter se diversa a Botanologis proponuntur. *PRI-MUM* Pomiferum est, & scandens; *Viticulis* claviculatis; *Foliis* alternis vel integris, vel lobatis, lobis nunc magis nunc minus profundis; *Floribus* in quinque plerumque segmenta uniformia divisus; *Fructibus* vel majoribus cucumerinis vel minoribus baccarum instar, utrisque vel levibus vel verrucosis scabris aut hirsutis; *Seminibus* magnitudine forma & dispositione variis. *ALTERUM* capsulatum est & non scandens; *Capsulis* communiter pentagonis per maturitatem, in totidem partes sese contorquentes, diffilientibus; *Seminibus* subrotundis; *Floribus* monopetalis difformibus, anteriori rictum posteriori calcar habentibus; *Caulibus* erectis, *Foliis* integris, in margine crenatis, vel alternis vel conjugatis.

PRIORIS GENERIS SPECIES duodecim
repe-

reperiuntur apud auctores prima *Balsamina rotundifolia repens seu Mas*; a Bauhino in Pinace. Ab aliis *Cucumis puniceus*. *Balsamina cucumerina*. *Momordica* &c: dicitur, cujus fructus vel puriolus est vel ex luteo rubescit. Reliquæ undecim sub nomenclaturis Malabaricis exhibentur in *Horti Malabarici parte octava*, quibus interfunt tres species in *Horti Lugduno Batavi Catalogo & Paradisi Batavi Prodromo* propositæ, duæ nimirum sub nomine *Cucumeris puniceæ Indici majoris & minoris*, Tertia verò sub appellatione *Bryoniæ Zeylanicæ foliis asperis profunde laciniatis*, quæ forsan rectius vocanda est *Balsamina scandens seu Momordica Indica Bryonioides fructu levi minori rubro albis lineis virgato*. Zeylanensibus *Basangilli* dicitur.

His deciman tertiam subtexemus dictam.

BALSAMINA *Scandens seu Momordica Indica foetida Bryonioides fructu levi majori rubro*. Kopalani Zeyl.

Ex hujus radice exeunt tres pluresve viticulæ prælongæ claviculatae congenerum more vicina statumina involventes, angulosæ nonnihil lignosæ & nodosæ, nodis quasi in tubera excrefcentibus & ubi terram attingunt novas radices agentibus.

Foliis

Foliis ornatur *Balsaminæ* mari *C. Bauh.* similibus, sed amplioribus in longiora angustiora & profundiora segmenta divisis, atroviridibus & subinde pallidis maculis infectis. Majores quoque sunt flores quinquefarariam secti flavescentes, *calici* parvo, in quinque angusta setacea foliola desinente, insidentes. Hos excipiunt fructus glabri nitide rubentes teretes semidigitum longi pollicem crassi, in quorum pulpa continentur *semina* oblonga lurida, quadruplici serie secundum longitudinem disposita. *Radix* lignosa vivax & albida est nunc simplex nunc bipartita ac velut *Bryonia* sæpe rapacæ crassitie, modo summo telluri obliquo ductu hærens, modo altius terræ impacta. Uti *sapore* acri amaro ingrato odoreque viroso imo etiam toto fere habitu ad *Bryoniam* accedit; sic quoque virtute cathartica ab hac non multum discrepat. Sed cum tardius & summa cum violentia operatur, inter venena reponitur à Zeylanensibus. Locis sordidis umbrosis ad macerias & parietinas frequens occurrit in Malabara & insula Zeylan. solum Belgicum valdopere averfatur. Nisi enim in Hypocaustis sollicitè colatur, facile marcescit & interit.

POSTERIORIS GENERIS SPECIES novem innotuerunt; prima est *Balsamina Foemina* *C. B. Pin. Flore vel candido vel incarnato vel excandido*

dido & *rubro variegato punctatorve*; Secunda est *Balsamina lutea*, seu *Noli me tangere* C. B. Pin. *Flore vel luteo vel pallido*. Cæteras sex exhibet *Horti Malabarici pars nona* sub nominibus *Onapu*. Nonam nos adjungimus, indictam:

BALSAMINA *Erecta seu fœmina*, *Persicæ angustofolio* *Zeylanica*. *Dijakudalu* *Zeyl*.

Hæc nomen accepit à *Dija* aqua & *Kudalu* hirudine, quasi diceretur *hirudinaria aquatica*. Primum enim locis irriguis & paludosis nasci amat, deinde hirudines vel plantæ hujus foliis insidere solent, vel seminalium capsularum formam quandantenus referre videntur. Facie simillima est *Balsaminæ Fœminæ* C. B. P. Ast *folia* sunt angustiora & longiora; *Flores* minores rubello elegantissimo colore nitentes; conceptacula minora & glabra. *Seminibus* strato prægnanti insitis facile quidem adolescit; sed sub nostro climate hæctenus ad frugem non pervenit. Mox enim autumnii initio, postquam vix unum alterumve florem concepit, nullo subsequente fructu, exaruit. Huc referendæ sunt tres species *Balsaminæ fœminæ Indicæ Breyni in prodr.* 1. nempe flore albo, flore purpureo foliosiore, & flore purpureo fructu hirudinis facie, nam *Zeylanicæ* nostræ varietates, neutiquam species diversæ sunt.

O

BETO-

BETONICA *Maxima Scrophulariæ folio, floribus incarnatis*

Ad quinque pluriumve pedum proceritatem assurgit *caulibus* quadrangulis geniculatis glabris & instar *Scrophulariæ* radice nodosa, atropurpurascentibus, cui & *folia* quadantenus similia sunt, utrinque ex adverso posita rugosa mucronata, una parte viridia, altera pallidula; è geniculis exeunt rami, utrinque unus, quorum summitatibus spicatà densèque verticillatà serie circumstant *flores* pallidè incarnati. Hi e galea bifida, labello auriculato & aliquot apiculatis staminibus constructi sunt. Singulis verticillis interponuntur parva foliola, sed ab iis quæ ramis & caulibus hærent diversa, minora nempe glabra tenuia acuminata nonnunquam pallidula & in ambitu rubentia. Tandem succedunt *semina* quaterna parva teretia fusca in caliculis quinquifidis oblongis. *Radix* numerosis albidis & in longum protensis fibramentis constat atque ad tertium quartumve annum perennat. Magna autem cura curari non postulat, quia in quovis Solo feliciter germinat, & e delapsis feminibus sese propagat. *Sapor* subacris & aromaticus, *odor* graviusculus subacutus inter mentham & lamium medius, Semina a CL. Do. *Roberto*

Bota-

Botanico Oxoniensi accepimus, ubi locorum spon-
te nascatur non constat. Quæ in SCHOLA
BOTANICA HORTI REGII PAR. sub no-
mine *Betonicæ maximæ scrophulariæ folio, flore e lu-
teo pallefcente* dicitur, vel eadem est, vel à no-
stra tantùm floris colore differt.

BRYONIA *Africana laciniata tuberosa radice, flo-
ribus herbaceis.*

BRYONIA *Africana laciniata, tuberosa radice, flo-
ribus luteis.*

UTraque mihi enata est seminibus ad promon-
torium Bonæ Spei collectis. Priori *radix* est
rotunda pugni magnitudine *Rhaphani* instar, albida,
paucis fibris prædita, ima parte duas, tresve appendi-
ces quasi totidem novas radices promens. E summo
capite mittit *flagella* longa capreolata tenera nodo-
sa glabra ramosa quæ congenerum more obvia scan-
dunt seseque iis involvunt. His *folia* hærent alter-
na glabra lucida in aliquot lacinias profunde secta.
Flosculi e quinque herbaceis segmentis totidemque
crocatis staminulis constant; singuli insistent sin-
gularibus tenuibus petiolis, in quos pediculus qui
ad alas emergit, divisus est. Qui fertiles sunt

subjectum habent capitulum futuri fructus primordium, quod e marcidis flosculis abit in baccam insigniter rubentem pisi majoris magnitudine includentem quatuor acinos fuscos oblongo rotundos. In hypocaustis asservata perpetuo viret.

Huic non absimilis est posterior, proferens viticulas quadrangulas, *Folia* crassiuscula pinguia in tres aut quinque sinuatos dissecta lobos, *Flores* paulo majores singulares luteolos. *Fructus* nondum perfecit licet copiose floruerit. *Semina* verò e quibus adolevit forma & magnitudine seminibus *Cardui Mariae* similia erant, coloris fusci, minime splendentis. Utraque in hypocaustis asservata perpetuo viret. Facultate purgandi a *Bryonia* nigra vix aut nihil differre consimilis *sapor* prænuntiare videtur.

BRYONIOIDES *Canadensis villosa fructu monosperma.*

NOVUM hoc plantæ genus *Bryonioidis* appellatione indigitavimus, eo quod crescendi modo, *caulibus* nempe scandentibus, *foliis* angulosis, *floribus* herbaceis & ni fallamur purgandi quoque virtute *Bryoniæ albæ* valde simile sit, solis fructibus & radicibus exceptis. Namque fibrosa est *radix*
ultro

ultra citraque per terram reptans, albida & summa parte in parvum veluti capitulum extuberans: *Flagella* longissima tenuia capreolata pilosa in multos ramos divisa & multiplici reptatu quibusvis obviis sese intorquentia: *Folia* Bryoniae albæ foliorum æmula texturæ gracilioris & coloris in viridi dilutioris. *Flores* longulis pilosis pediculis e foliorum alis egredientibus insident *Bryoniae albæ* colore textura & dispositione prorsus similis. Singulis, qui fertiles sunt, subjiciuntur fructus singuli, *amygdalitanæ* propemodum magnitudine. Hi virides sunt continentes sub scabra crassiuscula carnosa cute, undique rigidis villis quasi aculeis vestita, *semen* unicum depressum *Citrulli* semine paulo minus foris fuscum, intus candidum & in apice duabus vix apparentibus eminentiis donatum ut *Cucurbitæ* genus esse diceres. Annua est hæc planta, quæ ex decisis feminibus quotannis regerminat ea sæpe luxuria ut nisi soboles sedulo evellantur & rami maturius præcidantur, factò incremento vicinas stirpes irretiat & strangulet. *Sapor* percipitur æris amarus nauseosus *Bryoniae albæ* similis. Huic quoque virtute purgandi forsân non dissimilis est.

E Canada delata est ad *Clarissimum Tournesortium* à cujus munificentia nos recepimus.

CAPRARIA *Corassavica* Cavritta Lu-
sit.

EO quod in Corassavia insula hâc planta pascantur capræ velut in Europâ ex fruticum ramis, Lusitanis *Cavritta*, quod latinis *Capraria* sonat, indicta est. *Folia* quæ primis æstatis caloribus e radice pullulant in orbem congesta sunt, *Agerati* foliis paria, longiora tamen, profundius serrata & obscurius virentia. Inter ea fruticant tres pluresve *caules* ramosi sesquicubitum & amplius alti, quos alterno ordine ambiunt *folia*, iis quæ ad radicem sunt multo minora. Ex singulis ferme alis ab imis ramis ad apicem usque egrediuntur parvi quinquifidi calliculi bini ternive, interdum unicus & ex his *flores* oblongi candidi in quinque segmenta divisi. His marcescentibus succedunt *semina* parva, cineracea in conceptaculis oblongis nonnihil depreffis quæ primùm in duas postmodum in quatuor partes quasi totidem carinata foliola dissiliunt. *Radix* crassioribus & albo pallentibus fibris summam tellurem preperantibus constat. Ea licet sit fertilitate hâc planta, ut per surculos ramulos & decidua semina sine multo labore propagetur, tamen auram rigidam geli-

gelidamve perpeti nesciens, hyeme in hypocauftis, æstate locis soli expositis & ab injuriis cœli tutis custodiri expedit. *Sapor herbaceus, odor omnino nullus est.*

CARYOPHYLLATA *Virginiana alba, flore minore radice inodora.* Hort. Lugd. Bat.

C*Aryophyllatæ* hujus facies quamvis ex descriptione in *Hort. Lugd. Bat.* Catalogo tradita facile cognosci possit, atque etiam à vulgari non multum discrepet; nihilominus ejus iconem a nemine hæcenus editam in gratiam Botanophylorum exhibere visum est. Culta in hortis æque luxuriat ac vulgaris, hyemisque frigus innoxie tolerat.

CAUCALIS *Major Daucoides Tingitana* Moris.

D*Aucoides* cognominata est hæc *Caucalis*, quod toto habitu *Daucum sativum* seu *Pastinacam tenuifoliam* referat, seminibus exceptis quæ in hac majora, crassiora, & longioribus aculeis armata. Ejus historiam tractavit *Morisonus* in plantarum umbelliferarum distributione nova, idcirco iconem tantum in præsentī tabella exhibendam & lectorem ad accuratam *Morisoni* descriptionem pag. 65. relegandum duximus.

CEREI, insolita & mirabilis structuræ stirpes, a funalis tedæ effigie ita dicti, *Opuntias* seu Ficus Indicis congeneres sunt. Id florum fructuumque forma & dispositio facile evincunt. In America insulis (borealibus exceptis) tanta sæpe frequentia reperiuntur, ut integras quasi sylvas constituere videantur. Quo loci non è terra tantum sed & arboribus, lignis putridis, ipsisque rupium interveniis progerminant; Neque sub nostro cælo culturam renuunt. Nam per semina & ramosæque feliciter propagantur ac *Opuntia*, & velut hæ in fictilibus loco calido & per hyemem absque ulla fere rigatione in hypocaustis curari postulant.

Caules faciunt prælongos crassitudinis ab imo ad summum usque fere æqualis nunc simplices nunc in medio aut mox a radice multifidos, aliquot costis, recta excurrentibus, præditas. Harum anguli, *Foliorum* loco armantur minacibus spinis, Octonis, novenis aut pluribus ab uno centro radiatim sese exferentibus.

Cute teguntur carnosa, intus torulo, per ætatem ligneo farcti. *Fructus* qui vel intra ipsas spinas vel paulo infra eas oriuntur magnitudine colore & forma distincti sunt, singuli tamen fructum *Opuntia* referunt & in molli dulcique carne multa granula continent. Nec *Opuntia* dissimiles sunt

sunt *flores*. Hi enim fructuum rudimentis insidentes ex oblongo crassoque collo in amplum ambitum terminantur. Petalis constant plurimis numero incertis, quorum inferiora basin floris strictius ambiunt, eamque veluti squamæ contegunt; Summa verò rosæ instar in orbem laxantur. Nituntur *radicibus* pro stirpis magnitudine admodum parvis, lignosis albidis in crassiusculas paucas fibras divisas. Cum primùm è semine pullulant, emittunt muscosum & in orbem conglobatum tomentum, (araneosam telam in se convolutam dices,) sub quo costarum & spinarum primordia non injucundo spectaculo delitescunt. Harum septem species ex America in Belgium illatæ sunt. quatuor majores & erectæ & tres minores & scandentes seu procumbentes, quanquam quinta nonnunquam erecta conspiciatur. prima audit.

CEREUS *erectus maximus fructu spinoso rubro.*
Dadus

Hujus *truncus* mox ab exortu multifidus raro simplex crassitie femur, proceritate quindecim pluresve cubitos superat; & circa summitatem quasi in oblongum caput protuberat Costis
P con-

constat octonis interdum denis, armatis totidem spinis ex uno centro prodeuntibus, validis sed brevibus quarum longissima vix unciam excedit. *Flores* è viridi pallidè flavescere dicuntur. *Fructus* pugni magnitudine rotundi & spinis muniti insigni rubro nitent, quem colorem quoque sicci retinent; Horum concolor caro continet *semina* parva oblonga nigra. Qui in Paradisi Bat. prodr. *Cristatus Beaumontianus* appellatur, *Cerei* hujus varietas est, cacumen habens compressum & velut bifida crista coronatum. Spectatur in Horto laudatissimi *Beaumontii*, unde cognomen accepit. Altera est.

CEREUS *erectus fructu rubro non spinoso.*

Hastae erigit priori conformes, aut angulosiores & spinosiores, spinis junioribus praecipue ad exortum rara rufescente lanugine pubescentibus. Consimiles quoque sunt *Flores*. *Fructus* magnitudine & forma ovum gallinaceum referunt, spinisque carent, superficies rubet, caro in viridi languet, *Semina* nigricant. Hic idem videtur quem *Nierembergius* in *Historia naturæ* sub nomine *Cerei spinosi*, *Bauhinus* in *pinace Cerei peruviani spinosi fructu rubro nucis magni-*

gnitudine & Stapelius in notis ad Theophrastum *Euphorbii adultæ plantæ* sive *Cerei effigie* Lob. proponunt. In Catalogo *Horti Lugduno Batavi* nominatur *Ficoides seu Ficus Americana Cerei effigie spinosa & angulosa*. Tertia indicta est.

CEREUS *erectus fructu rubro non spinoso lanuginosus*.

A præcedenti differt potissimum colore glauco & copiosiori lanugine, quæ ad trunci fastigium inter spinas apparet. *Flores* herbacei coloris sunt, *Fructus* magnitudine nucem juglandem adæquant, extus rubri, intus viridantes *Seminibus* nigris pleni. Hujus *Cerei* varietates duæ observantur in *Horto Beaumontiano*. Prioris lanugo flavescit, Alterius vero ex albo pallescit. An *Cereus* in ordine nostro secundus hujus tertii varietas sit, an vero species distincta, determinare vix audeo, propenderem tamen in partem affirmantem, quia fructus sicci nihil inter se videbantur differre. Tertius hic *Cereus* in *Parad. Bat. prodr.* ordine quintus est, cujus nomenclatura ibidem proposita corrigenda est. Quarta vocatur.

CEREUS *erectus altissimus Sirinamensis.*

Hujus truncum ultra quadraginta cubitorum altitudinem attolli, asserunt ex Sirinama reduces. Ante octodecim annos Surculum vix palmum altum CL. meus prædecessor *Arnoldus Syemius* in Hortum Academicum Lugduno-Batavum transtulit, qui jam in eam amplitudinem adolevit, ut crassitie brachium & proceritate septendecim cubita superet, vestigiis incrementi, quod singulis annis accessit, in superficie trunci remanentibus, Rectus est & simplex non ramosus costis in imo quinis mox octonis & summum versus denis præditus. quarum extrema ab radice ad cacumen usque armantur spinis, octo decemve ex uno centro egredientibus, ast brevioribus quàm in antecedentibus. Anno M. DC. LXXXXI. unum atque alterum protulit *florem*; Biennio vero post, cum æstas fervidior esset, Julio mense viginti septem edidit. Hi ad costarum extrema fere in medio trunci nunc intra spinas nunc juxta eas exhibant effigieque tubum in amplum orificium sese laxantem referebant. Tubus carnosus erat viridis rotundus striatus & orificium versus quasi squamatus, squamis tamen à se mutuo non sece-

secedentibus, crassitie pollicem, longitudine digi-
tum cum semisse implebat, ad summam oram ve-
rò, ubi in petala se explicabat, Rosæ majoris
amplitudinem excedebat. Petala numeravi qua-
draginta quatuor, quorum interiora candida & ad
extremum ambitum in aliquot crenas secta erant,
exteriora vero in viridi obsolete purpureo colo-
re pallebant. Ex umbilico horum multa candida
capitata staminula coronæ specie in orbem fusa
prodibant, in quorum medio alia sedecim aut se-
ptendecim absque capitulis flavescente farina asper-
sa, quæ crassiusculo Stylo ab imo tubi, ubi fru-
ctus incipit, oriundo, procedebant. *Flores* una
cum *fructibus* quibus infidebant & arcte cohæ-
rebant eodem die quo se aperuerant defluebant.
Opuntiis autem similes videbantur fructus. Nam
horum rudimenta multis *granulis* referta, viri-
dia erant, spinisque destituta. Quinta nomina-
tur.

CEREUS *Erectus minor fructu spinoso, costarum
numero varians.* Colebre de Spine *Hisp.*

HUjus *caules* minores sunt quam præcedentis
duos tresve pollices in ambitu crassi. Co-
starum numero variant primum tres postmodum

quatuor & quinque in uno eodemque caule observavi. Spinarum agmina longius invicem distident, spinis productioribus & tenuioribus communiter quinque juxta se positae. *Flos* è viridi pallet. *Fructus* rotundus spinosus. *Semina* majuscula. Hic in Paradisi Batavi prodromo *Cereus erectus Curassavicus tetragonus articulatus* appellatur; Ast verè articulatus non est; Sed caulis fastigio, dum augetur & succrescit, novus caulis, nexu quasi articulo junctus, videtur accessisse. Sexta est

CEREUS *Scandens minor trigonus articulatus fructu suavissimo.*

CAulibus exit prælongis in ambitu tres pollices crassis, ramosis, articulatis, flexuosis, humi reptantibus aut, si adminicula inveniant haderæ more ascendentibus. Hi ternas acutas costas quinque vel sex parvis aculeis velut præcedentes armatas habent. Articuli quibus caules coagmentantur in patrio solo vix palmum longitudine attingunt; In hypocaustis vero vitreis sub nostro cœlo pedem nonnunquam superant. Ex omni ferè parte præcipue intra canaliculos sive sulcos emittunt longas pallentes fibras, quæ vel in terram demittuntur, vel arborum quas scandunt scissuris veluti clavicali
se

se insinuant illaqueantque. In *floribus* siccis quinque tantum petala e viridi pallentia numeravi. Reduces ex America asserunt, *fructum* appellari *Pythahaya*, intus & extra elegantissime rubere, magnitudine *aurantiam* æquare & ob suavissimum acidum dulcem saporem in deliciis haberi. Eadem fere de *Pythahaya* refert *Nierenbergius* in c. 80. l. 14. *Hist. Nat.* Addit de *Laet* c. 12. l. 19. *Descr. Ind. occid.* quod comestus fructus urinam tingat colore plane sanguineo, sine noxa tamen. Nomine *Cerei peruanii amplexicaulis articulati fructu rotundo maximo coccineo* extat in *Parad. Bat. Prodr. Baub.* in *Pinace* vocatur *Carduus spinosissimus brachiatus ex Hispaniola.*

Huic valde simile est *JAMACARU* 1. *Pison.* *Pluckenetus* in *Phytogr. Tab.* 29. plane idem esse censet; Ast dubium inter alia injicit fructus pulpa. Hanc *Piso* candidissimam esse scripsit. Nostri *Cerei* fructum intus & extus elegantissime rubere accepimus. Laudatus *Pluckenetus* l. c. *Cerei* hujus iconem sub appellatione *Ficoidis Americani* seu *Cerei erecti cristati foliis triangularibus profundè canaliculatis* proposuit. Nos cristatum hactenus non observavimus.

An *Carduus Pitahaya* Americanorum cujus fructus iconem *Parkinsonius* ex *Oviedo* exhibuit cum

nostro *Cereo* conveniat, iis decernendum relinquo, quibus fructum vidisse contigit.

Similis etiam species huc invec̄ta est ex insula St. Crucis nomine *Pythabayæ Simeron* hoc est *Pythabayæ* sylvestris. Facie vero a priori diversa non erat. Sed differentiam in fructus sapore minus suavi consistere perhibebant qui huc attulerant. Septima appellatur.

CEREUS *Scandens minor polygonus articulatus.*

Crescendi modo similis est præcedenti, profereus *caules* prælongos articulatos flexuosos ramosos & radicosos, digitum crassos, multis costis, (nonnunquam quindecim numeravi) totidemque brevissimis & tenuissimis spinulis armatis præditos. De *flore* & *fructu* nihil mihi constat. Idem minimus articulatus ex vera cruce *Par. Bat. Prodr.* ab hoc *cereo* nullatenus differt.

Ad *Cereorum* familiam pertinet quoque planta Mexicana quam ex *Rechio Joh. Terentius* Lynceus proposuit nomine *Quah cuetz placuit lapilli.*

CHAMÆCISTUS *Americana Portulacæ folio*,
flore albo. Portulaca *Americana seu Corassavica*
latifolia, *erecta floribus albis.* Par. Bat. pr.

CUBitali altitudine assurgit, *caule* inæquali, tereti
 glabro, succoso, frequentibus inconditis ra-
 mis distincto. Hos vestiunt *folia* crassiuscula ex
 angusto principio in obtusam latitudinem, se la-
 xantia, *sativæ portulacæ* proxima, aut paulo am-
 pliora & succo aqueo insipido plena. *Caulis* &
 ramorum summitates finduntur in triquetros sesqui-
 digitales quasque alatos ramulos, & hi rursus in
 alios breviores, *foliis* ut plurimum viduos, quos
 veluti spicata serie coronant *flores* candidi pentape-
 tali, insidentes calici bivalvi herbaceo, fugaci;
 hos subsequuntur vascula subrotunda piso majora,
 quæ maturitate in bina, ut plurimum tamen ter-
 na carinata tenuia foliola diffiliunt & exigua ni-
 gricantia *semina* profundunt. *Radix* fibrosâ alba
 & annua videbatur. Prodiit hoc anno (1688) se-
 minibus ex *insula Crucis* delatis, cujus incolæ plan-
 tæ hujus foliis, velut nostrates portulacâ, vescun-
 tur.

CISTUS *Humilis aizoides Africanus glauco folio ,
flore albo.*

IN Horto Lugduno-Batavo iconem & descriptionem exhibuimus *Chamæcisti aizoidis Africani maritimi flore rubello* , cui impresentiarum subnectimus duas alias species itidem *aizoidæas* , quarum prima descriptæ adedè affinis est , ut ex sola nomenclatura ab illa facilè discriminetur , neque exactam descriptionem nedum iconem exigere videatur. Nec radice nec foliis differunt , nisi quod hæc breviora plerumque sint & glauco colore undique perfusa. *Caules* etiam vix tam altè assurgunt , sustinentque *flores* albos staminibus luteis in medio stipatos , quibus subest *calyx* bifolius virescens plurimis nigris maculis punctatus. Cætera conveniunt.

Plantarum Corymbiferarum
feminibus bidentibus, seu duabus
rarius tribus in apice aristis præ-
ditis tres species novas proponemus. Prima est.

CHRY-

CHRYSANTHEMUM *Americanum Cordis Indi folio.* Chrysanthemum *Virginianum foliis multifidis Cicutæ non nihil similibus* H. L. Bat. Chrysanthemum *Cannabinum Americanum frutescens Virginianum Sambucci laciniatæ foliis & facie* Breyn. Pr. 2. Chrysanthemum *Chinense foliis plurifariam divisis Halicacabi peregrini æmulis* Pluck. Tab. 22. Cuambu sive Caryophyllata Pison.

HOc e China allatum esse *Pluckenetus* refert. Nos primum à præfecto Horti pharmaceutici Londinensis, ad quem e Virginia delatum erat, habuimus, & deinde ex Corassavia & Nova Anglia accepimus. *Piso* in Brasilia observavit. *Caulles* striati sunt quadranguli & nonnihil depreiſi. *Folia* potius *pisi* vesicarii seu *Cordis Indi* quam *Cicutæ* aut *Sambucci laciniatæ* folia imitantur. *Semina* in summo duabus interdum tribus aristis donata sunt, fusca quadrangula angusta unciam longa, formam acus referentia; Hinc ab acus forma vulgo **Raalden en Spelden kwydt** appellatur. *Radix* quotannis interit, & ex feminibus deciduis sese renovat. Cætera quæ plantæ hujus historiam attinent, habentur in descriptione, quæ in *Hort. Lugd. Bat.* Catalogo, sed absque icone pro-

ponitur. Idem latifolium seminibus longissimis Curassavicum *Parad. Bat. prodr.* specie diversum non est. Pro vario solo ac cœlo varia est foliorum magnitudo. Altera est

CHRYSANTHEMUM *Americanum Ciceris folio glabro, Bellidis majoris flore.*

R Arum hoc & perpulchrum *Chrysanthemum* florum colore & forma *Bellidem* majorem sylvestrem, foliorum pinnis *Cicer* quodammodo æmulatur. *Caules* promit quamplurimos cubitales nodosos ramosos graciles infirmos & ni fulciantur humi residentes. *Folia* conjugata, pinnis crenatis hilaris viroris ex uno pediculo ternis composita, ad imos caules nonnunquam quinis & ad summos qui flores sustinent solitariis, quæ quo propiores radici, eo rotundiores & quo remotiores eo longiores sunt. *Flores* ex octonis candidis petalis & punicante in luteo disco constant. *Semina* succedunt priori paria striata bifurcata fusca & si diligentius inspiciantur undique villosis hamulis obsita, inde est quod veluti præterentium vestibibus adhærent. *Radix* e numerosis albidis fibris cohæret, vivax est, & vim sobolis procreandæ possidet. Naturæ tenerioris est hæc planta & ab hyberno frigore quod
inno-

innoxie non fert defendenda. *Sapore & odore* evidenti caret. Adolevit in Horto *Fageliano* seminibus ex *Insula St. Crucis* invecctis. Postrema est.

CHRYSANTHEMUM *Corassavicum alato* *Caule floribus aurantiis*. *Chrysanthemum cannabinum Americanum alatum flore aphylo globoso aurantii foliis Baccharidis Breyn. Pr. 2.* *Chrysanthemum Americanum bidens alatum flore parvo aurantiaco Pluckn. Tab. XLVIII.*

A bidentibus *Chrysanthemis* multum discrepat plantæ hujus externus habitus: *Caules* enim ab imo fere ad summum usque membranaceis alis e foliorum marginibus deorsum flexis vestiuntur. *Folia* non conjugato sed alterno ordine nascuntur. Differentia quoque in floribus est, ut postea dicetur. Hi si expendantur primo intuitu *Conyzæ* potius quàm bidentis *Chrysanthemis* genus esse videtur; Ast ubi semina apparuerunt nemo eam à prædictis *Chrysanthemis* facile removebit. *Radicibus* firmatur ab uno principio compluribus vivacibus surculosis pallidis, è multis fibris minimum digitum crassis & in profundum actis coag-

mentatis; *Caules* ultra cubitum rectà elevantur in varios ramos divisi rotundi subhirsuti digitalis crassitiei. *Folia* quidpiam similitudinis cum Monspelienfium *Bacharide* habent. Rugosa enim sunt multis venis prædita, in margine crenata quasque undulata absque pediculis in caule locata. Formâ admodum variant. Interiora pene rotunda sunt, cætera longula & interdum non nihil mucronata; intermedia quæ maxima sunt, amplitudinem palmæ nonnunquam excedunt. Ramulorum cimis insident globuli e multis minutis flosculis aurantiaci coloris & in quinque segmenta partitis contexti. Singulis succedunt *semina* parva spadicea membranacea cordata in summo duobus brevissimis & angustissimis apiculis donata. *Pluckenetius* suæ iconi tres apiculos appinxit. Eo quod a Brumæ rigore facile lædatur in hybernaculis aservandum est, medio verò Maij in pulvillos dispositum, conspirante cœli temperie latius affurgit, quam si in testaceis relinquatur. *Sapor* herbaceus, *floris odor* languidus.

Cum primùm feminibus e Corassavia invec̄tis adolevisset hoc *Chrysanthemum* totum incanum erat, Bimulum vero factum & deinde per soboles & semina propagatum mutata canitie, elegantissimi viridi colore nitebat.

CONYZA *Pyrenaica foliis primulae veris* Conyza *latifolia viscosa suarveolens flore aureo* è Gallo provincia Schol. Bot. Paris. Tournef. Eupatoria Conyzoides *maxima Canadensis foliis caulem amplexantibus*. Plucken. Tab. LXXXVII. Conyza *major alato caule foliis primulae veris longe amplioribus graviter odoratis*. Læl. Triumfett.

Per initia antequam decaulescit *Conyza* hæc *folia* profert in orbem fusa, superficie rugosa & in ambitu acuminatis crenis incisa, *Primulae veris* foliis adeo similia, ut potius hujus quam *Conyzae* genus esse diceres. Deinde ex horum medio (quod secundo a satu anno contingere solet) egrediuntur *caules* bini ternive, aliquando unicus, sesquicubitales, qui veluti *Bacharis* Monspelienfitum ferme à medio ad summum usque in multos *ramos*, & hi rursus in alios minores, umbellæ formam constituentes, dividuntur. Singuli exeunt in oblonga foliosa parva capitula, extima parte multis luteis tubulosis *flosculis*, & parvis angustis concoloribus petalis numero ut plurimum quatuor coronæ instar, ornata. Senescentibus succedunt papposa *semina* Conyzarum fami-

familie communia. Caules vestiunt *folia* absque pediculis alterna serie, quorum inferiora & intermedia iis, quæ ex radice prodeunt magnitudine cedunt; Superiora vero sensim decrescunt atque rugis & crenis carent. *Radix*, pollicari crassitudine ad palmæ longitudinem descendit, albida & in aliquot fibras brachiata, quæ intercidentibus caulibus hyeme in hortis nostris, quorum solum humidius est, corrumpitur, quam non raro è summo capite soboles emittat, quæ insequente anno sese perficiunt. In fictili asservata complures annos superstes est. Abunde quoque renascitur ex delapsis septembri mense feminibus.

Plantæ vis & effectus reliquis *Conyzis* non omnino dissimilis videtur. Tota namque pinguis & tactu glutinosa est *odore* suavis & fragrans *sapore* acris ad *chamæmelum* nonnihil accedens.

E Gallo Provincia lecta est à Clarissimo *Tournefortio*, nobisque communicata.

Virga aurea latissimo folio Canadensis glabra *Schol. Botan. Paris.* quam *Pluckenetus* licet dubitanter Tab. LXXXVII. nostræ huic *Conyzæ* synonymum facit, ab hac diversissima est.

Qua.

Quatuor Plantæ sunt, quæ vulgo *Cortusæ* vocantur. I^{ma} est *Cortusa Matthioli* ab inventore *Jacobo Antonio Cortuso* ita nuncupata. *Unicapsularis* ea est & polyspermos; capsula nempe oblonga in brevi quinquifido calyce; *Floribus* monopetalis, quinque crenis divisis, pluribus in summo caulis nudi simul junctis; *Foliis* subrotundis rugosis crenatis & laciniatis. Igitur vel *Primulis veris* vel verius *Auriculis Ursi* subjicienda est. *Clusius* & *C. Bauhinus* vocant *Saniculam montanam*, denotantes nomine *Saniculæ Auriculam Ursi*. *Cortusæ* hujus duæ Icones ab autoribus exhibentur, altera floribus propendentibus, altera surrectis. Unam autem eandemque plantam significare videntur. Nam dum florere incipit *Cortusa*, flores sæpe erecti conspiciuntur, postmodum ubi penitus perficiuntur, deorsum vergunt & nolæ instar propendent, quibus defluentibus capsulæ feminales rursus eriguntur.

II est *Cortusa Americana* flore spicato petalis integris *Hort. Lugd. Bat. app.* Id nominis accepit quod *Cortusæ Matthioli* folia æmulatur, *Bodæo* a *Stapel* in *Theophr. Cortusa Indica* atque *Hedera terrestris* dicitur, Foliis enim & flagellis reptatricibus *Hederæ* nostræ

terrestri nonnihil similis est. In *Cat. Hort. Reg. Par.* nominatur *Sanicula montana Americana repens*, & in *Horto jonquet*. *Sanicula montana peregrina* seu *Cortusa Americana* D. Brunyer.

III. est *Cortusa Americana spicato flore petalis fimbriatis* H. L. B. à præcedente solis petalis, quæ in tenuissimas & quasi capillaceas laciniâs divisa sunt distincta variisque cognomentis ab autoribus donata. In *Horto Lugduno Batarvo* a prædecessoribus meis indigitata est *Cortusa Americana flore spicato stellato* In *Hort. Reg. Paris & Mentzel. pugillo*, in quo simul Ico proponitur, appellatur *Sanicula* seu *Cortusa Americana altera floribus minutis fimbriatis*. In *Horto jonquet*. Dicitur *Sanicula montana* seu *Cortusa Americana spicato herbaceo flore Robini*. A diversis hisce cognomentis forsan est, quod CL. *Rajus* in *Hist.* ex hac tertia specie tres distinctas fecerit, cum una tantum sit. Subjungit porro *Cortusam Americanam flore spicato stellato Hort. Lugd.* ad *Pyrolæ* Classem esse referendam autore *Hermanno*. additque hujus flosculis succedere vascula compressa bicapsularia *Thlaspios æmula*, quæ eodem modo dehiscunt, quo *Pedicularis* luteæ vascula. Tantum autem abest, ut unquam docuerim ad *Pyrolæ* Classem perti-

pertinere, ut potius probaverim, hanc & præcedentem secundam esse plantas angiopolypermas *feminibus* parvis oblongis nigris lucidis conceptaculis parvis subrotundis nonnihil depressis leviter acuminatis per mediam longitudinem lineola inscriptis, nequaquam bicapsularibus nec intergerina membrana velut *Thlaspi* præditis: sed unicapsularibus & dum flores defluerunt grandescensibus & in duas carinas dehiscensibus; *floribus* minutis in quinque segmenta divisis & spicæ ordine structis; Caliculis rotundis laxis in viridi albescentibus, *Foliis* *Cortusæ* Matthioli æmulis.

IV. est *Cortusa Americana flore squallide purpureo vulgò dicta* quo nomine quoque In *Hort. Academ. Lugd. Bat. Catalago* inter *Primulas veris* proponitur. *Pluckenetus in Phyt. Tab. 58.* hujus ramulum pinxit subscripto nomine *Saniculæ* seu *Cortusæ Americane spicæ floribus squallide purpureis.* Nos pleniorē iconem ad vivum expressam sistimus. *Radice* constat multiplici palmum longa, digitum crassa nonnihil intorta foris fusca intus albida ex multis ad latera nascentibus propaginibus quasi totidem radicibus cum intermixtis aliquot tenuibus fibris coherente. In singulis harum capitibus *Folia* profert in orbem fusa, vitiginea longis pediculis innixa

Cortusæ Matthioli paria, ast ampliora multo crassiora minusque rugosa superne saturatius virentia, inferne pallidula in ambitu crenata & nonnunquam laciniata, crenis in brevem & inermem aculeum desinentibus. Intra hæc eriguntur *cauliculi* sesquipalmares tenues nunc simplices foliis vidui, nunc ex aliquot ramis compositi & ad quemlibet ramorum ortum foliolo inferioribus multo minori præditi. His fere a medio ad fastigium usque circumstant *flosculi* in laxiorem quasi spicam digesti, singuli constructi sunt è parvo quinquifido calyce & prominentibus aliquot apiculatis staminulis sordide purpurascensibus. De *seminibus* horumque conceptaculis nihil statuo, ea enim quamvis in hortis nostris copiose floruerit nec dum vidisse contigit. Ad postremam autem *Cortusam* attingere non incongrue forsân ex consimili habitu & crescendi modo suspicamur. In quovis solo licet frigidiusculo sine ullo labore succrescit & multiplicatur. *Sapor* inest terreus & adstrictorius, *odor* omnino nullus.

CUCUMIS *Africanus echinatus minor*. Hystrix
vegetabilis vulgò.

PRæter *Cucumeris* species, ab auctoribus qui ante nos scripserunt, propositas, novam è Promontorio Bonæ spei inventam exhibemus, quam ob aculeatam fructus faciem *Cucumerem Africanum echinatum* seu *erinaceum* diximus. Duas autem differentias hæcenus agnovimus, majorem nempe & minorem. Visum est minoris tantum iconem proponere, cum major sola partium magnitudine à minori discrepet. *Radix* ei subest longa alba crassitie calamus scriptorium æquans. Nihil aut parum fibrosa, in superficie multis parvis tuberculis seu verrucis exasperata & quotannis interiens *Flagella* fundit cucumerina, quadrangula, striata, aspera valdè ramosa & capreolata: his *folia* adsunt oblonga, hirta, villosa, crenata, in duos ut plurimum tresve lobos nunc profundiores nunc leviores divisa, rarius integra ex alis egrediuntur *flores*, qui *cucumeri* paulò minores sunt, lutei, in quinque cuspidata segmenta dissecti; singulos, qui fertiles sunt, excipiunt *fructus* digitum longi, crassitie & forma parvum cucumerem æquantes, aculeis brevibus, crassis, sed minus pungentibus undique obsessi. Color primum viridis est, & ubi ad

maturitatem pervenerunt , in viridi fuscus ad obsoletè castaneum sordidum vergens , & per longitudinem decem undecimve albidis lineis notatus. Caro in tres quasi phalanges , & hæc rursus in alias minores distincta est , in quibus eadem quoque ferie disponuntur *semina* albida , depressa , seminibus cucumeris nonnihil minora & tumidiora.

Vim cathartica[m] possidere hanc plantam , ex insigni ejus acredine & amaritie , *Colocynthis* instar , faucibus diu inhærente , & nauseam procreante , atque etiam odore viroso , forsan non temerè judicatur. Huic subdendus est ,

CUCUMIS *Echinatus Colocynthis folio fructu majori.*

HUnc inter *melones* in horto *Maresiano* adolescentem observavi , qui tantum *fructibus* longè majoribus a superiori specie differebat. *Semina* unde allata erant incompertum est.

DUO genera *Echinomelocacti* laudabili cura AMPLISSIMI *Simonis a Beaumont* ab annis aliquot e *Corassavia* insula in *Belgium* delata sunt. Utrumque provenit eo loci , quo *Opuntia* & *Cerei*,
ad

ad quorum familiam *Echinomelocacti* pertinent, nascuntur, nempe in Saxorum & rupium inter-
venis, pauca aut nulla interveniente terra, aliis-
que quam plurimis locis in quæ semina injecta sunt.

Plantæ sunt visu raræ & pulchræ sphæricæ pro-
pmodum figuræ, acaules, foliis & ramis desti-
tutæ, aut spinis undique armatæ, *floribus* tubulo-
sis parvis in decem segmenta divisis, *fructibus*
oblongis forma & magnitudine *Capsici* fructu mi-
nimo, eleganter rubellis, tenui subdulci pulpa &
multis minutis *feminibus* refertis.

Quæ ex priori genere sunt subrotundi *Melonis*
magnitudinem adæquant, constantes sedecim aut
septendecim, (nonnunquam paucioribus) costis
aculeatis, & candido tomentoso capite, è quo
flores fructusque egrediuntur, cohærent. Hujus
generis duæ prostant varietates, quarum *prima* co-
stas habet ab imo ad summum recta ascendentes,
appellata :

ECHINOMELOCACTOS *Major non lactescens*
costis rectis. Echinomelocactus major tomentoso
capite costis rectis Par. Bat. Pr. Ficoides occi-
dentale spinosum melonis facie costis rectis Hort.
Lugd. Bat. App. Pomum spinosum *Opuntiatum*
Munting. Prax,

Hæc

HÆc a *Pena*, *Lobelio*, *Clusio*, aliisque delineata & descripta est.

Secunda varietas a prima non aliter distinguitur nisi costis obliquo ductu ascendentibus, & in dicta.

ECHINOMELOCACTOS *Major non lactescens costis obliquis.*

Posterioris generis *Echinomelocacti* multo minores sunt & lactescentes, nullis nec costis nec tomentoso capite constantes, sed ex multis spinosis tuberculis cohærentes. *Floribus* & *fructibus* quaquaversum prodeuntibus, primo generi cæteroquin paribus. Horum dux quoque differentia notæ sunt; prima est.

ECHINOMELOCACTOS *minor lactescens tuberculis seu mammillis majoribus.*
Echinomelocactos minor lactescens absque tomento cylindris strictioribus *Par. Bat. Pr.* *Ficoides occidentale spinosum minus absque tomento* *Hort. Lugd. Bat. App.* *Ficoides seu Melocactos mammillaris glaber sulcis carens fructum suum undiquaque fundens* *Pluck. Tab. xxix.*

E, nu-

Enumerofis oblongis tuberculis, protuberantium mammillarum inftar, ad apices aculeatis & nonnihil lanuginofis, novem decemve aculeis, juxta fe pofitis, conftitutus eft hic *Echinomelocactus*, fphærica eft ejus forma & nonnunquam productior, mali Aurantii magnitudine, coloris in hilari virore fplendefcentis. Carne feu pulpa conftat duriufcula in viridi pallefcente agreftis & cucumeracei faporis. Turget infuper fucco lacteo, quem fauciatus omni ex parte profundit. *Flores* nunc e tuberculorum interftitiis, nunc inter ipfos aculeos erumpunt, fimiles *Echinomelocacto* majori, pufilli nempe rubentes & tubulofi in decem fegmenta feparati, exiguo Crocato umbilico ceu altero fofculo e medio prominente. Singulis fubjiciuntur *fructus*, qui marcefcentibus floribus primo fenfim prodire incipiunt & poftmodum ad maturitatem perducti derepente & quali uno ictu, jucundo præfentium afpectu ejaculantur. Forma & magnitudine fructum *Cappfici* filiquis minimis & anguftiffimis adæquant, & tenui fub membrana fanguinei fplendidi elegantiffimi coloris includunt pulpam e rubro pallentem minutiffimis flavefcentibus *feminibus* refertam. *Radix* tenuis eft &

albida, in aliquot fibras divisa, quæ per rupium intervenia reptant harumque asperitatibus sese illaqueant. Altera dicitur:

ECHINOMELOCACTOS *minor lactescens tuberculis minoribus.* Echinomelocactus minor lactescens absque tomento cylindris strictioribus Par. Bat. Prodr. Ficoides seu Melocactus minimus lanuginosus spinis mitioribus fructu sparsim egrediente. Pluck. Tab. xxix.

HUjus forma nonnihil depressior est & rarius in longitudinem porrecta. Tubercula multo minora minus protuberantia & pressius invicem cohærentia. Aculei longiores tenuiores & mitiores, quibus tenuior sed copiosior lanugo intertexta est. Quoad Flores, fructus & cœtera nullatenus a priori distinguitur.

Echinomelocacti majores, seu sulcati licet flores & fructus quos in Patria concepere, in Hortis nostris aliquando perfecerint, attamen absque ullo incremento eodem in statu quo e Patria delati sunt ad quartum quintumque annum perstiterunt. *Minores* vero seu mammillares facilius cul-

culturæ sunt. Hi namque in Hortis non solum au-
gescunt, flores & fructus ferunt sed & feminibus
mox a maturitate satis repullulant & propagan-
tur. Expostulant nihilominus exactam culturam,
solum siccum & calorem efficacissimum, ut proin-
de toto fere anno, mensibus Junio & Julio ex-
ceptis, in vitreis hypocaustis asservandi sint.

De Vitæ termino nihil determino, nisi quod
suspicer eos fructibus omnibus excussis interire.
Inter eos, quos in fictili colo, interfunt, qui
ad sextum annum vixerunt & viguerunt.

Majores & Minores sub cineribus ustulati ab
Indis esitantur. Ast ingrator horum sapor. Sua-
viores sunt fructus, qui ob dulcedinem, ficuum
æmulam, avidius expetuntur.

Terentius Ex autographo *Nardi Antonii Rechi*
sub nomine *Tepenexcomitl.* quintam *Echinomelo-*
caëti speciem proponit, inquiens: *Eandem vi-*
deri plantam, quæ à Pena, Lobelio & Clusio sub
nomine Echinomelocæti descripta est, sed plurimum
differre; primum radice, cujus fibræ in crassam
radicem coalescunt, & deinde fructu qui rubescit
quidem sed maculis quibusdam viridantibus ornatus
est, addit quoque carere capite tomentoso. E *Re-*
chii icone patet, fructus in suprema Sphææræ
parte spinis in longum porrectis circumseptos

esse. An ad lactescentes vel non lactescentes pertineat ex descriptione *Terentii* colligi nequit.

E*phemera* Græcis dicta sunt fere omnia præsentanea venena, quæ gustata intra unius diei moram homines interficiebant. Hinc *oleum Medicum, Pharicum, Colchicum, Cicutæ* & alia *Ephemera* vocabantur. *Dioscorides* Ephemerum nomen duabus plantis assignat, quarum altera lethalis, altera innoxia est. *Lethalem* sub nomine *Colchici* describit & aliquibus *Ephemerum*, nonnullis *agrestem bulbum* vocari dicit. *Non lethalem* sub titulo *Ephemerum* proponit & sylvestrem *Irim* aliquibus appellari tradit. De utroque *Ephemero* intricatissima & incerta res est. *Primum* esse speciem è nostris *Colchicis* plurimorum quidem opinio est: Cum tamen nullum *Colchicum* nobis cognitum, *Colchico* seu *Ephemero* lethali *Dioscoridis* respondeat. De altero diversimode sentiunt Scriptores. Quidam enim pro *Colchico* nostro vulgari habent. *Fuchsius* pro *Lilio* quod *Convallium* dicunt. *Lobelius* *Hermodactylum* officinarum esse suspicatur inquit *Ephemerum salubre duntaxat & leviori aliqua notâ non item specie ab Hermodactylo officinarum dissidere &c.* Ast ipsa

ipsa *Hermodactyli* Historia tam veterum quam officinarum nostrarum adhuc tenebrosa est.

Matthiolus pro *Ephemero* Dioscoridis pinxit plantam nulla addita descriptione, quam in Ananienfibus montibus tam in pratis quam in Sylvis nasci, & indigenis *Giglio mato* hoc est *Lilium stultum* appellari, eique omnes notas convenire, quæ alteri *Ephemero* a Dioscoride tribuuntur, asserit. Ast cum nemini hæcenus Planta Matthiolianæ Iconi similis visa sit, haud temere forsan *Matthioli* iconem ex notis Idææ conceptis fictam habent *Lobelius*, *Columna*, & alii.

Lobelius, *Dodonæus* & horum autoritate plures sub titulo *Ephemeri Matthioli* plantam exhibent, sed a Matthioliana Icone longe diversam. Hanc *Morisson* in plan. Hist. *Blattariis* & *Lysimachiis* bicapsularibus subjunxit sub appellatione *Blattariæ affinis plantæ bifoliæ levis flore albo Ephemeris*. Male bifoliam nominavit, tum quod non constanter folia conjugata sed nonnunquam alterna proferit. In *Hort. Lugd. Cat. Lysimachia semper virens spicata Ephemeron dicta* appellatur, quo nomine etiam à *Muntingio* in praxi plantarum proponitur. *Lobelius* quoque ad *Lysimachias* spicatas pertinere censuit, dum inquit: *Planta hæc exotica* (Ephemeron Matthioli intelligens) ad *Lysi-*

machie species, quibus formâ similis est referenda videtur.

Fabius Columna in *Ecphr. part. 1. pro Ephemero Dioscoridis* supposuit speciem *Digitalis* quæ *C. Bauh. in Pin. Digitalis lutea flore majore* habetur. Quamvis *Columna* margini l. c. adscripserit *Digitalem* vulgarem *Lobelii*. Neminem autem fore arbitror, qui *Digitalem*, ab *Ephemero Dioscoridis*, si cum ejus descriptione diligentius conferat, diversam esse negabit.

Nostri Herbarii nomine *Ephemeri* designant plantas quasdam bulbosis affines tricapsulares, *floribus* fugacibus tripetalis, & in paucis speciebus in duo tantum segmenta separatis (rectius *ημεροκαλιδαί* vocari possent) eo quo nascuntur die denascentibus; *Foliis* ad singulos caulium ramorumque nodos singulis; *Radicibus* reptatricibus. Hæ à florum potissimum dispositione in duas classes distribui possunt.

Primæ Classis *flores* tantum trifoliato calyci absque foliacea theca inhærent, suntque vel *maiores*, qui summo cauli numerosa serie velut in umbella insident; vel *minores*, qui ex singulis foliorum sinubus nunc singulatim nunc plures simul juncti egrediuntur.

Flores

Flores *majores* ferunt

EPHEMERVM *Virginianum erectum flore coeruleo Hort. Lugd. Bat. Phalangium Ephemereum Virginianum Tradescanti Park. Allium seu Moly Virginianum C. B. P.*

Idem *flore purpureo Hort. Lugd. Bat. Phalangium Ephemereum Virginianum flore purpureo Cat. Hort. Reg. Par.*

Idem *flore albo Hort. Lugd. Bat. Phalangium Virginianum flore albo Cat. Hort. Reg. Par.*

Idem *flore candido mox coerulefcente. Phalangium flore candido mox coerulefcente, Hofm. Flor. Altorf.*

Idem *flore ex albo & violaceo vario. Phalangium Virginianum flore ex albo & violaceo varium Hofm. Flor. Altorf.*

Flores

Flores *minores* edunt

EPHEMERVM *Malabaricum aquaticum procumbens tricoccum ad singulos foliorum sinus floridum. Ephemerum Phalangoides Matraspatnense minimum secundum caulem quasi ex utriculis floridum Pluck. Tab. CLXXIV. Nir-pulli Hort. Mal. Part. 10.*

EPHEMERVM *Corassavicum procumbens angusto, longoque folio Par. Bat. Prodr.*

Ea huic est similitudo cum proxime præcedente Malabarico aquatico, ut nisi folia produxisset longiora glabra absque pilis, plane idem pronunciarem. Enatum est *seminibus* Corassavicis, *caulibus* cubitalibus humi sparsis & mox ab exortu ramosis, *foliis* sesquidigitum & amplius longis nonnihil striatis, ad basin latis & sinuosis in angustum desinentibus; *Floribus* ex horum sinu tripetalis coeruleis parvis. *Semina* videre non contigit. Nam postquam flores ediderat, totum exaruit.

EPHE-

EPHEMERVM *Malabaricum pumilum erectum gramineis foliis. Nelam-pulli Hort. Mal. Part. 10.*

Secundæ classis flores, præterquam quod caliculo ut plurimum trifoliato cohæreant, involvuntur complicato viridanti foliolo, univalvem compressam hæmisphæricam & hiantem veluti thecam mentiente, e quo duo tres pluresve flores uni petiolo insidentes sese exerunt. Ad hanc pertinent:

EPHEMERVM *Virginianum ramosum procumbens tripetalon foliis rigidis. Ephem. Virginianum procumbens ramosum foliis amplis Zanon. Hist. Bat.*

EPHEMERVM *Brasilianum ramosum procumbens bipetalon foliis mollioribus. Ephem. Africanum annuum flore bipetalo Hort. Lugd. Bat. Planta innominata Dipetalos Brasiliana foliis Gentiane aut Plantaginis Mark. Raj. Hist. Phalangium Africanum Hellebori-*

*nes folio non descriptum Hort. Lugd. Bat.
Raj. Hist.*

Flos duobus petalis coeruleis, aliquot in pallido flavescentibus staminulis, & quatuor pallidis foliolis calicem constituentibus, quorum alterum fere medium floris occupat, donatur; *Folia* multo minora sunt & molliora quam *Ephemeris* Virginiani *Zanoni* cum quo alioquin reliqua conveniunt. Sed *radix* annua est, & sapore dulci & mordicante quem in Virginiano deprehendit *Zanoni* caret.

EPHEMERUM *Corassavicum procumbens amphicarpon.*

Cauliculos per terram spargit dodrantaes & in lætiori solo nonnunquam cubitales colore viridantes & nonnihil rufescentes, nodosos ramosos, & ex singulis geniculis, quæ terram attingunt, pallidas radicosas fibras demittentes; *Folia* oblongo rotunda duos ungues lata, in parvum mucronem exeuntia, nunc albis lineis aut maculis aspersa, nunc prorsus alba, superne glabra, inferne pallidula & rara vix conspicua pube, quæ & in caulibus apparet, obducta, ad margines

gines crispa & undulata, quorum pediculus in latiusculam membranam laxatus caulem & genicula aliquousque involvit. Extremis ramis innascuntur *foliola* viridia glabra complicata hæmisphœerii figuram referentia, e quibus tanquam involucris egrediuntur *flores*, tres quatuorve uni petiolo inhærentes, parvi pallidi tubulosi, qui in duo subcœrulea segmenta & terna pallida concava *foliola* calicem mentientia solvuntur. Singulos flosculos excipiunt *vascula* parva oblongo rotunda, trigona, in quibus terna spadicea *semina*, in singulis loculis unum nonnunquam in universum duo tantum imo & quaterna, continentur. *Flores* & *semina* quoque intra terram crassioribus radicis fibris adnascuntur, unde *amphicarpion* cognominatum. Sed fibræ isthæc potius rami e caulium nodis in terram descendentes videntur. Plantæ herbaceus *sapor*, *odor* nullus. In hypocaustis nisi asservetur hyeme, perit, ineunte tamen ætate e feminibus sub terra latentibus repullulans.

In Icone caulis intermedius erectior exhibetur, quia pictor Iconem ad plantam in fictili cultam expressit, in quo restincta; radicum luxurie, caules & ramuli robustiores facti nonnunquam magis attolluntur.

EPHEMERVM *Malabricum procumbens*
subrotundis foliis Veetla-caitu Hort.
Mal. part. 7.

Hujus flores in Horto Malabarico hexapetali
 dicuntur. Forſan intelligendi ſunt flores
 cum ſuis caliculis, nempe tribus petalis florem
 totidemque calicem deſcribentibus.

EPHEMERUM *Zeylanicum procumbens cri-*
ſtatum. Bolhinda Zeyl.

Pulchellum hoc *Ephemerum* frequens mihi oc-
 currit in arborum ſenio confectarum truncis,
 lignis putridis, aliisque udofis & opacis locis Ma-
 labaræ & Inſulæ *Zeylan.* A proxime præcedente
 Malabarico *Veetla-Caitu* licet nihil differre videat-
 ur, niſi quod complicata foliola quæ florum
 involucria ſunt in criſtam congeſta ſunt; tamen
 in gratiam eorum, qui ſpecierum varietate de-
 lectantur ejus iconem & deſcriptionem e Colle-
 ctaneis meis *Zeylanicis* excerptere & exhibere
 non piguit. *Cauliculi* ſtriati in viridi ſubrubescentes
 valde ramoſi & nodofi ultra cubiti longitudinem
 vario flexu proreptant, albidis tenuibus radicofis
 fibris ex ſingulis ferme internodiis deſcendenti-
 bus

bus. Hos gramineo pene ritu aliquousque obvestiunt *folia*, Malabarico minora, in hilari vi-
vore obscure rubentia vel prorsus viridia altera
parte pallidula & juxta longitudinem velut cauli-
culi, striis insignita. E caulium ramorumque
geniculis assurgit *pediculus* sesquidigitalis, ima
parte nudus, media ad summam usque speciosis-
sima *cristata spica*, quæ ex angusto principio in
latiusculum reflexum verticem laxatur, ornatus.
Conflata hæc est è numerosis complicatis foliolis
formam hæmisphœrii exprimentibus, glabris vi-
ridibus & ad oras nonnunquam rubentibus, ge-
mino versu, sed in superno duntaxat pediculi la-
tere locatis. Perficiuntur & marcescunt alternis
vicibus, infima primùm, summa postremùm. Dif-
ferunt quoque magnitudine, quo enim inferio-
ra, eo minora & quo superiora, eo majora
sunt. His involvuntur *flosculi* pusilli, in sex se-
gmenta divisa quorum tria coerulea florem, re-
liqua pallidula calicem constituunt. *Semina* an-
guloosa spadicea in tricapsularibus oblongo rotundis
vasculis continentur. *Gustus* deprehenditur aqueus
& in recessu subdulcis. Indi expressum plantæ
succum in morbis calidis tanquam temperans. &
refrigerans exhibent.

EPHEMERUM *Indicum bipetalum procumbens obtuso folio pediculo alato. Ephemeron Benghalense serpens folio subrotundo brevi phalangoides Pluckn. Tab. XXVI 1.*

An hoc Idem sit cum *Ephemero Africano flore bipetalo Hort. Lugd. Bat. & Dipetala Virginiana foliis Gentianæ aut Plantaginis Raj. Hist.* atque etiam *Gentianella Indica Bontj. ambigit Plucknetius l. c. Africanum Ephemeron* convenit cum *Dipetala Virginiana*, à *Benghalensi* vero diversissimum est. Hoc in Zeylan & Malabar locis umbrosis frequenter legimus, & postmodum etiam ex semine natam conspeximus in horto P. M. Illmi *Casparis Fagelii*, quondam in nobili Abbatia vulgo *Lewenhorst* exstructo. *Africanum* hodiernum in Belgarum hortis colitur. De *Gentianella Indica Bontii* nihil statuo. Ejus icona manca est, & descriptio omni ex parte rudis & imperfecta.

EPHEMERUM *Mexicanum erectum serrato folio. Matlalalyztic Tetzocana. Trionchis Mexicana Rech.*

Huic

HUic non multum abfimile, si non idem, est,

EPHEMERUM Phalangoides *Virginianum majus erectum*. Pseudophalangium *ramosum majus erectum* D. Banister Cat. Stirp. Virgin. Plucken. Tab. CLXXIV.

Ad Ephemera quoque pertinere videtur planta è feminibus Noveboracensibus nobis nata & indicta :

EPHEMERUM *erectum Noveboracense Cardamomi foliis*.

Radice constat perenni reptante multisque al-
bentibus furculosis fibris cohærente Caulibus geniculatis pedibus digitum crassis ; *Foliis* alternis *Cardamomo* majori paribus subtus pallentibus. De *Floribus* nihil habeo compertum, quamvis in horto per aliquot annos luxuriosè viguerit.

Ephemeris forsân annumerandæ veniunt plantæ quædam à *Rechio* & *Hernandez* propositæ, videlicet.

Coa-

Coapatli *Asphodelina Rechii*

Acaxaxan seu planta palustris & lenta, quæ statim comprimentibus cedit digitis. *Potamogeton Mexicanum* I *Rechii*.

Acaxaxan *Potamogetum Mexicanum* II. *Rech.*

Acaxaxan *Hern. Terent.*

A *caxaxan* I. persimilem plantam pinxit *Pluck. Tab. xxvii*. nomine *Ephemeris Matraspatensis minimis foliis perangustis perfoliati*, cui quoque nomen *Acaxaxan* I. subscripsit. Vidantur, quæ de tribus hisce *Acaxaxan* speciebus commentatus est *Fab. Column. in Annot. & Add. in Rechium*.

Ephemeris, quoque nomine exhibuit *D. Pluck. Tab. clxxiv*. quatuor sequentes species.

EPHE-

EPHEMERUM *Phalangoides Virginianum flos-
culis arbuteis bullatis aureis in spicam dispositis.*
*Phalangium spicatum flosculo arbuteo bullato au-
reo* D. Banister.

Hoc in numerum potius Phalangiorum quam
Ephemerorum inscribi meretur.

EPHEMERUM *Phalangoides erectum foliis li-
liaceis bulbosum flore flavescente*, Cap. Bon. Sp.
ex Codice Comptoniano.

E semine natum floruit in Horto Medico Am-
stelodamensi & *Sisynrichium Africanum flore lu-
teo tetrapetalo* vocatum est.

EPHEMERUM *Lychnidis flore Africanum* ex
Codice Comptoniano.

Ab *Ephemeris* toto cœlo differens succrevit mi-
hi seminibus à *D. Henrico Bernardo Oldenlan-
dio* è Promontorio transmissis. Ea erant nigricantia
depressa membranacea Tuliparum seu Liliorum in-
star. Capsulæ oblongæ *Papaveri erratico pyrænaico*
flore luteo *C. Bauh. Prodr.* similes, sed glabræ utro-
que extremo angustæ, medio turgidæ, summâ parvo
um-

umbilico prædita, intus duobus loculis instructæ, quos distinguebat membrana nigricans pinguis saporis acris caryophyllaceum quid redolentis. Postquam duo foliola subrotunda in cœruleo pallentia prodiissent, paulo infra hæc (neutiquam ex horum sinu, ut communiter usu venit) pullulabant aliquot cauliculi tenues nodosi, & in progressu nonnihil lignosi, & ad singula genicula foliis oblongis glabris crassiusculis obtusis glaucis, alterno ordine sed binis sæpe uno versu obsitis. *Flores* tetrapetali fructubus insidere videbantur ob inclementiam vero nostri cœli integros & perfectos hæcenus observare nondum contigit. Amandanda est ad bicapsulares tetrapetalas hæc planta.

EPHEMERUM *Zeylanicum* *Alsinæ* *mediæ* *folio* *procumbens.*

Quod compilerator *Parad. Bat. Prodr.* hoc nomine proposuit & *D. Plucken. Tab. CLXXIV.* ad exemplar siccum à me *D. Sherardo* communicatum pinxit *Graminis dactyli* non *Ephemeris* species est.

ERY-

ERYSIMUM *foliis subincanis, siliquis brevissimis. An Sinapi peregrinum Erucæ folio Schol. Bot. Par.?*

Ex radice fibrosa pallida exurgit *caulis* ramosus, asperis pilis vestitus, duos pedes altus, *Folia* Erucæ sativæ modo divisa sunt, at latiora asperiora, pilosa & subincana; inferiora palmum lata & interdum amplius; superiora angusta. *Flores* tetrapetali lutei, exigui, secundum ramulorum longitudinem quasi in spicas dispositi, quos excipiunt *siliquæ* tenues & breves erectæ, caulibus strictè appressæ, bivalves cum membrana tenui intermedia, ex duobus quasi articulis constructæ in oblongum & obtusum mucronem desinentes. Petiolo insident contiguitatem habente cum membrana intergerina, qui quasi tertium articulum refert. Provenit *feminibus* parvis flavescens ex Lusitania acceptis.

Est & alia huic non multum dissimilis, cui *folia* multò ampliora, crassiora non hirsuta; *Caules* elatiores, ramosi, glabri, raris subinde brevibusque pilis exasperati *flores* tetrapetali, coloris quam præcedentis, magis saturati; *Siliquæ* breviores, ramulis seu cauli minus strictè junctæ. Hæc quoque ex feminibus Lusitanicis prodiit. Prioris fo-

lia sapore remissiore prædita sunt quam posterioris, utriusque tamen sapor nihil aut parum habet acedinis.

Quatuor potissimum Plantarum generibus attribuitur à Botanicis nomen *Eupatorii*. Primum Chrysanthemis secundi generis, feminibus duabus ut plurimum aristis præditis, quorum tres species præter eas, quæ ab autoribus nomine Cannabinæ Verbescinæ aliove descriptæ sunt, supra proposuimus. Deinde Ageratis & quidem illi imprimis speciei, quæ à Casp. Bauh. *Ageratum foliis serratis* dicitur, & in quibusdam Medicorum officinis pro *Eupatorio Mesues* habetur. Tertio Agrimonix officinarum. Denique ab hujus sæculi Botanicis adsignatur Plantis pappescentibus, floribus parvis in umbellæ formam congestis, staminulo bifido ex singulis sese exerente, foliis ut plurimum conjugatis, in quibusdam tribus quatuorve, singula genicula ambientibus. Harum una tantum species proponitur in Pinace C. B. nempe *Eupatorium cannabinum*, cui in *Flora Batava* superadditur altera species, nempe *Eupatorium cannabinum floribus albis*, quod prioris potius varietas est.

Cornutus attulit tres species, duas nomine *Val-*
le-

lerianæ Urticæ folio, & in catalogo Hort. Lugd. Bat. *Eupatorii* dictæ, unam nomine *Eupatoriæ Enulæ folio* quæ aptius *Eupatorium Salviæ folio* appellari meretur.

Plures alias exhibet D. *Pluckenetus* in *Phytographia*, quæ omnes an ad *Eupatorii* familiam attineant, asserere non audeo. Cum singulas vidisse nondum licuit. Minime tamen reticere volui, Synonyma nonnulla, quæ *Pluckenetus* *Eupatoriis* suis subjecit, iisdem haud convenire.

Primo enim *Serratula Noveboracensis folio leviter crenato molli incano* Par. Bat. Prod. & *Cattuschi-ragam Hort. Mal. part. 2.* (quæ à Breynio in Prodr. *Faceæ & Serratulæ ad finis capitulis Baccharidis*, & in Prodr. 2. *Serratula Indica latifolia mollis* dicitur) duæ & inter se distinctæ plantæ sunt, odoris expertes & ab *Eupatoria Conyzoidi odorata folio crenato molli subincano* Pluck. Tab. 87. diversæ.

Secundò, *Eupatorium Novæ Angliæ Stachidis seu Betonice foliis crenatis floribus albis* Par. Bat. Prod. cujus iconem mox exhibebimus cum icone *Eupatorii Americani Melissæ foliis magis acuminatis* Pluck. Tab. 87. non convenit.

Tertiò, *Conyza major alata foliis Primulæ veris*

longe amplioribus graviter odoratis *Triumfetti*, quam *Pluck. Tab. 87.* cum *Eupatoria Conyzonide maxima Canadensi foliis caulem amplexantibus eandem* statuit, legitima species *Conyzæ* minime *Eupatorii* est, ut supra ostendimus.

Quartò, *Jaceæ & Serratulæ affinis Breynii* in Hort. Lugd. Bat. App. picta eadem est, quæ in Hort. Mal. part. 2. sub appellatione *Cattuchiragam* exhibetur & ab *Eupatorio Conyzoide integro Jacobæ folio glabro & duriusculo Indiæ Orientalis Pluck. Tab. 87.* & ab *Eupatoria Conyzoide integro Jacobæ folio Molli & incano Indiæ Orientalis Pluck. Tab. 177.* diversissima.

Quintò, *Virga aurea humilis Alpina Moris. Virga aurea folio Veronicæ Mentz. Pugill. & Eupatorium humile Africanum Senecionis facie, folio Lamii Par. Bat. Pr. & Pluckn. Tab. 88.* tres distinctæ plantæ sunt, invicem non confundendæ.

Nos species *Eupatorii* quatuor in Belgarum Hortis hactenus cultas proponemus.

EUPATORIUM *Novæ Angliæ Urticæ foliis floribus purpurascens maculato caule. Hort. Lugd. Bat. App.*

Eupa-

E*upatorio* cannabino C. B. humilior est, altitudine sesquicubitum vix excedens. *Radices* agit oblique pallidas furculosas, numerosis fibris comatas, è quibus *caules* eriguntur glabri solidi rotundi punctis lineolisve puniceis undique respersi & ad singula genicula *foliis* quaternis rarius ternis urticæ majoris foliorum æmulis sed crassioribus minusque crenatis circumdati. *Flosculi* situ & habitu *Eupatorio* prædicto similes sunt, plures nempe ex uno folioso oblongo capitulo tanquam calyce prodeunt, singuli vero ex rubente quinquifido tubulo & concolori bifurcato stylo contexti sunt. Hi Septembri mense evanescent in pappum, quo tempore & caules exarescunt sola remanente radice, quæ in sequenti æstate regerminat. Tota planta acris amari & ingrati saporis est, odorisque debilis. Qui semina ex Nova Anglia ad nos mittebat radici gratum aromaticum saporem adscripserat, quem tamen in ea quæ ex semine nata erat deprehendere non potui. Idem observare est in *Valeriana urticæ folio flore albo Corn.* Hujus namque radicem Nardum redolere asserit *Cornutus*, cum in ea quæ in hortis colitur, odor nullus percipiatur. Ita pro vario cælo & solo varium quoque est ingenium plantis.

EUPATORIUM *Novæ Angliæ Betonicæ foliis villosis flore albo.*

Cum primùm ex semine pullulasset planta tota incanis & lanuginosis villis pubescebat, ut *Stachidem* potius quam *Eupatorium* dixisses. Adultior facta fere tomentum omne evanescebat. *Caulibus* est pedem altis in aliquot ramos & hi rursus in minores divaricatis, nunc solitariis nunc conjugatis singulis sustinentibus *flosculos* congeneribus similes exalbidos in pappum abeuntes. *Folia* *Betonicæ* aut *Mentastro* respondent rugis & villis exasperata. *Caulis* parti inferiori bina ex opposito in progressu vero & ramulis solitaria hærent. *Radix* fusca est fibrosa & annua. Gustu & odore evidenti videbatur destituta.

In Prodromo Par. Bat. vocatur. *Eupatorium Novæ Angliæ Stachidis seu Betonicæ foliis crenatis floribus albis.* Breynius qui in Horto Lugd. Bat. vidit in Prodr. 2. nominat *Eupatorium Americanum Nepetæ folio angustiori subsæpero floribus albis longioribus.*

Enata nobis est ex feminibus quæ inter alia absque adscriptione nominis ex Nova Anglia recepimus.

EUPA-

EUPATORIUM *humile Africanum Senecionis facie, folio Lamii. Senecio Americanus Lamii facie Schol. Bot. Par. An Eupatorium Americanum Nepetæ folio latiori, floribus albis brevioribus Breyn. p. 2?*

De patrio solo hujus *Eupatorii* nihil certi nobis constat. Honestissima Domina *de Block* in cujus Horto primùm conspeximus, semina hujus ex Mauritania ad se delata esse referebat, Opacis maxime gaudet, in his altius assurgit quam in iis, quæ solis radiis sunt opposita. Profert *cauliculos* tenues infirmos altitudinis palmaris aut pedalis, ad singula genicula binis ex adverso ramulis & juxta hos totidem *foliis* Lamii æmulis sed mollioribus tenuioribus & rotundioribus adornatos, Ramulis proceritate caules sæpe superantibus. Apices comantur *flosculis* albis lanugineis in capitula *senecionis* instar congestis, quibus emarcidis succedunt *semina* parva nigra incano pappo cristata. *Radix* annua est è tenuibus fibris cohærens.

Quid de Synonymis à *D. Puckenetio* Eupatorio huic subscriptis sit sentiendum, supra innuimus.

EUPATORIUM *Americanum Amaranthoidis Indici majoris foliis,*

Inter quamplures plantas , cura Illustrissimi à *Beaumont* è Corassavia Infula advectas , & in ejusdem viridario florentes, observavimus. Partibus omnibus incana hirsutiae pubescebat ut per initia potius *Lychnidis coronariae* aut *Amaranthoidis Indici majoris* quam *Eupatorii* genus referre videretur, *Caules* binorum palmorum altitudine surgebant in aliquot ramos brachiati , albidisque discoideis *flosculis* in umbellæ formam collectis ornati , *Folia* caulibus hærebant absque pediculis conjugata, prædictæ *Lychnidi Amaranthoidi* perquam similia, latitudine pollicem , longitudine semidigitum complementia & in obtusum mucronem desinentia ; *Semina* congenerum ritu pappescebant. *Radix* è fibris contexta perennavit. *Sapore & odore* singulari nullo constabat.

In Proдроmo 2. *Breynii* vocatur *Eupatorium Americanum tomentosum Lychnidis coronariae foliis & facie, flore albo*. In Catalogo Horti *Beaumontiani* *Eupatorium* hocce non reperitur , quanquam ad tertium annum in eodem horto viguerit.

Quid de tribus *Eupatoriis* in *Breynii Cent. 1.* propositis, censendum sit , alibi edocebimus.

FERULA *Africana Galbanifera ligustici foliis & facie.* Ferula fruticosa semper virens foliis Anisi Par. Bat. Pr. Anisum Africanum frutescens folio & caule rore cœruleo tinctis. Pluck. Tab. XII. Oreoselinum Anisoides arborescens Ligustici foliis & facie, flore luteo. Capitis Bonæ Spei. Breyn. Pr. 2.

Genuina illa planta, quæ Galbanum officinarum fundit, nostri sæculi Botanicis nondum innotuit. Ferulaceam esse veteres docent omnes, quænam vero species sit, non constat. Eo equidem nomine Plantam pinxit Lobelius, è semine lato foliaceo aromatico in Galbani lachryma Antwerpia reperito natam, quæ an Galbanum unquam stillaverit nec Lobelius nec alii tradunt. Si Lobeliana planta ea ipsa sit, quæ Casp. Bauh. in Pin. Ferulago latiori folio nominatur, & in hortis nostris frequentatur, certum est eam succum Galbano similem haud quaquam fundere, licet odor ejus Galbano valde similis deprehendatur. Incertum autem est, an Ferula, quam nunc ex-

hibemus, legitima illa sit, è qua antiquorum aut officinarum *Galbanum* emanat, ut ut ex caudicis geniculis aliquando lachrymam collegerimus *Galbano Officinarum* simillimam. Præterquam enim quod præsci non ipsam Plantam sed *Galbanum* tantum descripserint, plures extare possunt stirpes, quæ succum *Galbano* similem stillant, ut de variis lachrymis quæ inter se conveniunt & è diversis stirpibus leguntur, nobis compertum est.

Ferulæ igitur Africanæ *caules* pollicari crassitie ultra tres quatuorve cubitos eriguntur; Anni non sunt ut cœterarum *Ferularum*, sed perpetui lignosi rotundi glauco rore obducti, quo etiam *folia* perfusa sunt, geniculati, albida duriuscula medulla facti, & in ramos aliquot brachiati, quorum cacumina occupant *flosculi* lutei pusilli ferulacei in umbellam conglobati. Hos excipiunt *semina* oblonga striata paululum depressa fusco spadicea & in ambitu velut *Ferulæ*, tenui membranacea ala circumdata. A *Legustici* seu *Levistici* seminibus non aliter differunt, quam quod hæc profundioribus sulcis inscripta sint, & membranaceo margine destituantur. Singula caulium ramorumque internodia teguntur foliacea quadam valvula è qua egrediuntur *folia* *Levistici* foliis paria, sed rigidiora

&

& lato dilutiorique virore splendens, Lobis extremo ambitu anisi foliorum instar incisus. *Radix* crassa est lignosa pallida in aliquot fibras brachiata. Planta perpetuæ viriditatis est, & sine magno labore in hybernaculis sustentatur. Per Ramulos quocunque modo cultos hæcenus multiplicari non potuit; Facilius verò per semina, quæ ferventiori æstate in Belgio maturescunt. Acredine aromatica sat penetranti gustantium linguam perstringit. Sauciata *Lac* fundit viscidum sed dilutius & paucum, in lachrymam Galbano omnibus notis respondentem concrescens. E trimuli quadrimulive caulis geniculis sua sponte nonnunquam emanat.

FERULA *Tingitana folio latissimo lucido.*
Hort. Edinb. Sutherl. Ferula Tingitana
lucido folio, Apii segmentis. Breyn. Pr. 2.

F*erulæ* hujus copiam nobis fecit Cl. D. Jac. Sutherlandius Horti Medici Edinburgensis præfectus dignissimus, qui semina ex Tingitanis agris collecta acceperat. *Radice* firmatur brachiata, magna, nigrâ cute obducta, intus albida, bima, nonnunquam trima facta, *caulem* protrudit in plures ramulos expansum, *Ferulæ fæminæ Plinii* C. B. proceritate & crassitie nonnihil minorem.

Folia insigni virore splendent, quasi vernice essent obducta, & à sole vibrata oculos perstringunt. Horum segmenta *Apii* segmentis magnitudine & incisuris non malè respondent, sed crassiora sunt & rigida. Pediculi in latam membranam folliculum efformantem diducuntur, & ramos è caulium nodis oriundos aliquousque involvunt. *Flores* luteoli in umbellatum orbem conglobati, & *semina*, maturitate penè nigrescentia, à congeneribus nihil ferè discrepant. *Sapore*, *odore* & temperamento *Ferulæ fœminæ* paulo inferior est.

Hæc quamvis perennet, nec ab hyberno frigore facile lædatur, soboles rarò gignit, ideoque feminibus, quæ Autumno perficiuntur, propaganda est.

FICOIDES *Africana erecta teretifolia floribus albis umbellatis.* Ficoides seu *Mesembrianthemum Africanum frutescens floribus albis parvis umbellatis.* Pluck. Tab. CXVII.

Locis maritimis arenosis Promontorii Bonæ spei sponte oritur egregia hæc *Ficoides*. Hortis nostris familiarior est quàm cæteræ hujus generis
spe-

species. Nam quanquam hybernis mensibus locis à gelu liberis asservari postulet, quasvis æstivi aëris tempestates innoxie sustinet & per ramulos cuivis solo commissos facillime propagatur. *Caules* erigit pedales aut sesquipedales lignosos rotundos geniculatos ramosos. Duobus ramis semper sibi oppositis. Qui adultiores sunt membranaceo & in fusco castaneo cortice induuntur. Juniores in pallido virescunt. Geniculis adhærent *folia* ex adverso duo propemodum trigona succosa & carnosâ, quorum inferiora crassitie calamus scriptorium, longitudine dimidium digitum impleat; Cœtera sensim gracilescunt. *Ramuli* sparguntur in tres pedicellos sustinentes *flores albos* Bellidis Sylvestris minoris floribus paulo minores, qui è numerosis candidis angustis petalis, & intermediis concoloribus apicularis staminulis contexti sunt. Hi ea serie & copia prodeunt, ut perpulchræ umbellæ speciem exprimere videantur. Singulis subjicitur *calix* crassiusculus viridis quinquifidus, in quo emarcido flore conspicitur *fructus* congeneribus similis parte superiori in quinque cellulas *feminibus* cineraceis parvis duris arenæ instar refertas divisus. *Radix* tenuis est lignosa candida multis fibramentis capillata. Ab exortu Vergiliarum ad Autumnum usque floret, eodem-

demque tempore favente cœli mollitie semina sua perficit.

FICOIDES *Africanum luteum procumbens longissimis foliis.*

Nec hoc *Ficoidis* genus cœlum nostrum & solium renuit. Nam & feminibus & avulsis ramulis facillime succrescit & perficitur. Hujus *semen* terræ injectum, postquam intumuerit in duo crassiuscula orbiculata *foliola* laxatur, è quorum sinu alia atque alia semper sibi invicem opposita egrediuntur; Hæc ubi adolescent longitudinem & crassitiem digiti nonnunquam excedunt. Rigida vero & glauca non sunt ut in præcedenti specie, sed mollecula flaccida viridia repentina aliquando trigona & in obtusum depressum quasi que ensiformem mucronem abeunt, brevibus quibusdam eminentiis quasi dentibus nunc ex horum medio nunc prope exortum nunc ad ipsas extremitates protuberantibus. *Caules* ex unica *radice*, quæ parva albida & fibrosa est, profert ut plurimum tres quatuorve, sed perbreves, & densa conjugatorum foliorum serie circumdatos. Ex horum alis prodit *flos* petiolo semidigitali innixus, magnitudine floris *Taraxaci*, inter initia totus luteus,

teus, & ubi flaccescere incipit ruber aut coccineus. Multis constat angustis petalis & intermediis aliquot tenuissimis filamentis velut disco. Hæc ad Solis accessum in orbem expanduntur, ad recessum vero contrahuntur. *Fructus* congeneribus similis est multicapsularis & orbiculatus, magnitudine *cerasum* æquans continens *semina* parva spadicæ dura. Solum amat laxum siccum & arenosum, udum compactum & pingue aspernatur.

FICOIDES *Africana Annua Centauroides.*

Natalium ortu, temperamenti harmonia & partium dispositione *Ficoidibus Africanis* cognata planta, dimidii palmi altitudinem vix exsuperat. *Radice* constat annua parva albida fibris perpaucis capillata, tellurisque summo oblique in hærente, *Coliculo* tenui quidem ast dum adolescit duro & pene lignoso glauco geniculato, nunc recta nunc oblique se ab humo protollente & summitatem communiter in tres ramulos quasi pedicellos, quibus *flores* insident, diviso. Hi per initia floribus *Centaurii minoris*, postmodum *Sedi montani tomentosi*, quod *Gnaphalodes* & *Arachno-*

des vulgus appellat, quadantenus conformes sunt, ast coloris pulchre miniati in luteum fatifcentis sed petalis quinque nonnunquam quatuor in basi junctis & in acumen extenuatis constructi, medium occupantibus aliquot brevibus viridantibus staminulis croceis apiculis exornatis. *Calix* pentagonus in quinque cuspidata folia exiens; *fructum* præcedenti similem sed multo minorem includit, in quo *semina* minuta scobis instar apparent. Singulis coliculi geniculis conjugato ordine adnascuntur *folia* minime angulosa sed plana *Centaurii minoris* foliis paria ast crassiora multo & succosa glauco colore velut circinnatum *Sedum* nitentia. Linguae sensum nullo singulari sapore nisi aqueo afficit.

FICOIDES *Africana annua minima muscosa.*

Omnium minimam hanc *Ficoidis* speciem primo intuitu *Alsinem Aizoidem* diceris; ubi vero penitus examinaveris à præcedente non aliter differre agnosces nisi exilitate partium & colore, qui viridis est aut in viridi nonnihil rufescens. Pro *radice* habet tenuissimos capillos summæ teluri inhærentes, è quibus sparguntur *coliculi* graciles plurimam partem humi jacentes longitudinis digi-

digitalis in ternos plerumque ramulos divisi. His hærent *foliola* Alfinæ minimæ paria at crassiora succosa, & præcedentis foliis multo tenuiora. Summi ramuli decorantur *flosculis* perpusillis muscosis albidis quinquifidis, plurimis parvæ umbellæ specie simul junctis & quinquifidis caliculis flosculos exuperantibus circumvallatis.

Hæc atque proxime antecedens, ex semine natæ Julio Mense in Horto meo floruerunt sed postquam Augusto insequente ad frugem pervenissent penitus contabuerunt.

Præter exhibitas has *Ficoidum* species duæ aliæ nobis enatæ sunt, quarum hic loci meminisse oportet. *Prima* appellari potest.

FICOIDES *Africanum erectum spinosum.*

F*icoidi Africanæ minori erectæ folio triangulari glauco flore luteo* valde simile est, sed *folia* in superficie multis cavis punctulis inscripta erant, & quod hoc in genere rarum & insolitum, ramuli, in quos cauliculus separabatur ad alas pungentibus spinis armabantur, spinis in medio duobus ex opposito foliolis cæteris multo minoribus præditis. Hæc cum altitudinem circiter palmi adæpta esset vermiculo arrosa non sine dolore meo

interiit. *Altera* quæ in horto meo adhuc viget dici meretur.

FICOIDES *Africanum triangulari robustissimo folio.*

Folius est inter omnes quæ hæcenus innotuerunt *Ficoides* robustissimis glaucis trigonis rigidis, digitum longis, pollicem crassis, multis ut prior in superficie foraminulis non perviis insignitis; cæterum tardissime germinat, nam trienni spatio vix digiti longitudinem assecuta est. Utriusque fructus quinqucapsularis erat.

Has *Ficoidis* species debemus *Doctissimo Oldenlandio* qui quatuor priores ad Promontorium bonæ spei, duas posteriores in Heycon Africæ primus detexit earumque semina inde ad nos transmisit.

De Flore quem ob signa passionis Domini nostri quæ refert, *Florem passionis* vocant, veteres omnes filuerunt. Is primum ab Hispanis subjugata America detectus est. *Nicolaus Monardus* & *Petrus Cieca*, qui plantis indagandis operam dederunt unius tantum speciei, nomine *Granadille*, meminerunt. *Gerhardus Marckgravius* septem species, *Murucujæ* appellatione,

exhibet. *Guilielmus Piso* decem species à se re-
 pertas asserit, quanquam quinque tantum descri-
 pserit. Aliam producit *Nardus Antonius Re-*
chus, quam *Coanenepilli* seu *Contrayervam* nomi-
 nat. *Muntingius*, præter *Contrayervam*, duas
 pinxit, quarum *Marckgravius* & *Piso* non me-
 minisse videntur, unam nempe *campanulato flo-*
re, & alteram *Hederaceam flore luteo*. Plures à
 laudatis auctoribus non scriptæ venustate tamen
 & raritate insignes ex America in Belgium illa-
 tæ sunt cura & impensis Illustrissimi & omni præ-
 dicatione majoris Viri *Simonis à Beaumont* in cu-
 jus amœnissimo viridario inter alia florea mira-
 cula viguerunt. Harum species aliquot recenset
Breynius in *Prodr.* 2. Nonnullas delineavit *Pluc-*
kenetius in *Phytographia*. Nos tres species quarum
 icones à multis ab hinc annis æri insculpi curavi-
 mus, proponemus. *Prima est*

FLOS PASSIONIS *albus reticulatus.*

Flos Passionis *Curassavicus Hedera hirsu-*
to folio flore albo Par. Bat. Pr. Flos Pas-
 sionis *Althææ folio lanuginoso longiore fœ-*
tidus flore decapetalo & filamentis niveis
fructu vesicario & Idem filamentis ex al-

bo & purpureo colore variegatis Breyn.
 Pr. 2. Passiflora vesicaria Hederacea foliis
 lanuginosis odore tetra filamentis florum
 ex albo & purpureo variegatis Pluck.
 Tab. 104.

Non Americæ insularum tantùm sed & conti-
 nentis indigena planta, habitu pilosa, tactu
 mollis, & odore *Daturam* inter & *Hyoscyannum*
 medio, gravis est; Graveolentior multo & hirsu-
 tior in Patrio solo, quam quæ ex semine in hor-
 tis nostris colitur. Ast, hoc plurimis stirpibus
 commune, ut mutato solo & cœlo habitum non
 tantum, sed & ingenium mutant. *Viticulis* te-
 nuibus ramosis prælongis latissime expansiatur, suis-
 que *capreolis* ex foliorum alis egressis vicina quævis
 arripit & involvit. *Folia*, è latiori cordata basi
 in conum porrecta, lanceam imitantur, ima pal-
 mum circiter lata, & sesquidigitum longa sunt,
 cœtera sensim gracilescunt. Quædam integra,
 quædam in duos à latere angulos tanquam lobos
 infecta sunt, ut, si mucronem addideris, trilo-
 bata videantur. Ex horum sinibus prodeunt tria
 oblonga viridantia hirsuta multifida foliola reticuli
 speciem referentia, quibus tanquam *calycibus* flo-
 res & fructus irretiuntur. His partibus multa est
 simi-

similitudo cum *Nigella* quam *Melanthium Damascenum* pleno flore *Clusius* appellat ; ast minor est fructus , flos major , qui decem constat petalis , quinque exterioribus infra virentibus , supra candidantibus & totidem interioribus emaculato candore utrinque nitentibus. His incumbunt filamenta in orbem rotata candida & nonnunquam violaceis purpureisve punctulis ad exortum interstincta. Hinc duæ varietates in *Prodr.* 2. *Breyn.* proponuntur. Reliqua , columella nempe , capitari clavi , & pendulæ lamellæ subluteo in viridi polline aspersa sunt. Tempore matutino flos hiat , meridiano se contrahit & contabescit , columellæ globulo è quo se fructus perficit & reticulato calyce qui fructum involvit , remanentibus. Is folliculi instar inflatus est viridis , tribus per longitudinem lineis inscriptus continens *Semina* depressa pyriformia nigra superficie scabra quasique granulata , interiori folliculi parti adnata *Radix* subest parva candida , reptantibus fibris capillata , annua & si in hybernis diligentius colatur , nonnunquam perennans. An in America edulis sit fructus non constat , qui in Belgio maturescit , insipidus & absque pulpa deprehenditur. *Altera* est

FLOS

FLOS PASSIONIS *albus folio Ibisici sericeo trilobato. Flos Passionis Althææ folio lanuginoso flore decapetalo parvo albo filamentis purpureo violaceis & Idem foliis magis serratis. Breyn. Prodr. 2. Passiflora non crenata Americana triphylla ex codice Bentingiano Pluck. Tab. CCXII. Hedera Murucujæ species vesicaria lanuginosa odoris gravis Marckgr. 73. Flos Passionis Corassavicus Hederae hirsuto folio, fl. Purpureo variegato Par. Bat. Pr.*

Hedera, *Murucujæ species vesicaria odoris gravis Markgr. in Prodr. 2. Breynii & Phytographia Pluckenetii priori speciei attribuitur. At cum in Historia Marckgraviana nulla facta sit mentio reticulati calycis, eaque secundæ speciei per omnia respondeat, id nominis potius huic quam illi competere videtur. Foliorum lobi variant, nunc majores sunt nunc minores, nunc in ambitu levius nunc profundius crenati. Calyx tribus parvis foliolis sed integris constat. Fructus ipsi non videmus simul ac enim in hortis nostris unum alterumve florem protulit, interiit; illum tamen priori similem ex America reduces afferebant. Proinde nondum nobis compertum est num annua num perennis planta sit; Sed fatis fuerit hu-*

hujus iconem à *Marckgravio* omiffam exhibere. *Tertia* est

FLOS PASSIONIS *flore & fructu omnium minimis.* Flos Passionis *Curassavicus folio glabro trilobato & angusto flore flavescente omnium minimo Par. Bat. Pr. & Pluck. Tab. x.* Flos Passionis *trifido folio flore minimo pentapetalo viridi fructu minimo nigro molli Breyn. Pr. 2.*

P*assifloræ* hederaceæ flore luteo adeo similis est hæc planta ut separata historia & icone vix indigeat, cum præter partium exilitatem in paucis tantum ab ea deflectat. *Folia* glabra in tria profunda & angusta segmenta divisa sunt, superiori reliquis productiori. *Flos* totus viridis partibus omnibus minor. *Cauliculi* ima præsertim parte & qui annosi sunt fungoso cortice obteguntur. *Fructus* baccam refert, tactu mollem, maturitate nigram, amplitudine granum piperis nonnihil superantem, cujus viscida concolor pulpa parva fusa oblonga semina continet. *Radix* tenuis late proserpens perennis est, quotannis novas soboles emittens.

Clematidem Americanam digitalis flore, siliquosam monophyllon majorem & minorem Par. Bat. prodr.

legitimam esse speciem *Floris Passionis*, ex ramulis siccis cum floribus ex Sirinama receptis, agnovi, *Folia* Clematidi Americanæ tetraphyllæ ampliora sunt cœteroque valde similia. Majoris *Flos* decapetalos est & amplitudine *Florem Passionis* pentaphyllum æquat, filamentis intermediis pulchre variegatis quasque tessellatis. Minoris *Flos* tubulosus & ad oras in novem & decem segmenta divisus est, at filamenta in medio nulla apparebant. Uterque rubro eleganti colore nitet; Color verò Columellæ clavorum & lamellarum in neutro discerni poterat.

GERANIUM *Africanum tuberosum*
Anemones folio, incarnato flore. Geranium
Æthiopicum Myrrhidis folio tertium, flore
magno striato Breyn. Cent. 1.

enustissimi & ab Anthopilis expetitissimi hujus *Geranii Africani* historiam & iconem dedit *Breynius l. c.* in his cum singula expressa non sint, minime supervacaneum opus me facturum opinor, si plenior & perfectior historiam, additâ quoque icone nostrâ ad vivum expressâ, proponam. Subsistit igitur *radice* crassa tuberosa, multis fibramen-

nodulos extuberantibus capillata. *Folia* aliquot segmentis dividuntur instar *Anemones* latifoliae latioribus tamen crassioribus & pinguioribus. Ima quæ ab radice exeunt in circumscriptione prope modum rotunda sunt, cætera quæ caulis habet in longitudinem extenuantur. *Caules* palmari longitudine profurgunt, ramosi inæquales prominulis articularum toris per digitalia aut longiora intervalla distincti, è quibus folia longis pediculis nixa ut plurimum gemina egrediuntur, duobus aut tribus cuspidatis foliolis tanquam alis singula genicula ambientibus. Ramorum fastigia ornat speciosissima florum umbella, centro è quo radii oriuntur, sex angustis reclinatis foliolis circumdato *Flores* constant petalis quatuor raro quinque carneo colore nitentibus, duobus amplioribus galeæ instar erectis ab angusta purpurantibus striis inscripta basi in latum ambitum diductis, duabus strictioribus & aliquot purpurantibus lamellatis staminulis cum concolori multifido pistillo succedanii rostri rudimento. *Calix* qui his subest, primum in quinque angusta in rubro striata foliola expanditur, postmodum in se adductus contrahitur & totidem parva rotunda seminum conceptacula quæ superstitis & sensim grandescens stili basin ambiunt concludit. Ex singulis præ maturitate hiantibus exilit

semen oblongum è ruffo flavescens & in longiusculum tenue plumosum & circinnatum rostellum desinens. Foliorum *sapor* valde quidem adstringens & desiccans sed linguæ haud diu inhærens sentitur. Integra propemodum æstate in multam hyemem usque floret, nec in hybernis si à frigore custodiatur, virorem suum facile dimittit.

Aliud Geranii genus viguit in Horto Illust. *Cassparis Fagelii*, appellatum

GERANIUM *Africanum humile Adianthi foliis.*

Palmi altitudinem vix implebat. *Radix* quasi in bulbum rotundabatur; *Folia* in tenuia segmenta *Adianthi acrostici* instar infecta erant; *Flos* ex cœruleo & albo colore pulchre striatus apparebat.

In Codicibus Amplissimi *Beaumontii* conspexi

GERANIUM *batrachoides Americanum maculatum ruberrimo flore.*

Foliorum segmenta latiora & rotundiora erant quam in Geranio montano fusco, & nigricantibus maculis insignita. *Flores* ruberrimo ni-

tebant colore , *Calix* satis amplus in quinque foliola expandebatur.

Num Græcorum *Heliotropia* nostri sæculi Botanicis cognita sint? incertum arbitror. Singula enim ad hanc rem attinentia si expendantur, liquido apparet nec Græcos de *Heliotropiis* inter se convenire, nec horum notas omnes recentiorum *Heliotropiis* respondere. Et certe hæcenus nemini nostrum plantæ innotuerunt in quibus ejusmodi conversiones ad solem, quas Græci *Heliotropiis* assignarunt constanter observarentur.

Duplicis vero generis sunt nostrorum herbariis *Heliotropia*. Primi generis species unica est nempe *Heliotropium tricoccum*, cujus pigmentum ex fructibus paratum Gallis *Turnesol* vocatur. Hoc flore est stamineo s. apetalò à fructibus remoto, *Fructibus* verrucosis asperis tricoccis, *Foliis* integris alternis; Vulgo pro *Heliotropio parvo Dioscoridis* & *tricocco Plinii* habetur. Alterius generis species ad familiam plantarum asperifoliarum spectant; *Seminibus* nempe quaternis in *calicibus* quinquifidis, *Floribus* parvis quinque partitis in spica recurvatam Scorpionis caudam imitante dispositis, *Foliis* alternis. Harum tres species ex autoribus ante se scriptis in *Pinace* proponit *Baubinus*.

Duas species attulerunt *Marckgravius* & *Piso*. Prima dicitur *Jacua acangha* Brasilianis & *Fedagozo* Lusitanis. Altera *Aguavaquinha*. Prioris Iconem *Marckgraviana* nitidiorem multo & perfectiorem exhibet *Dodartius in memoria plantarum*, cum inscriptione *Heliotropii Americani cœrulei foliis Hormini*. Posterior in Hort. Lugd. Bat. Catalogo *Horminum Americanum foliis angustioribus* appellatur. Quod hoc nomine in hortis nostris succrevit, totum pilosum erat, & tactu mollius. *Caules* habebat humiliores, *Folia* breviora multo & angustiora, *Flores* minores candidos, *semina* rotunda. Imago *Marckgraviana* potius hanc posteriorem quam priorem speciem exprimere videtur. Synonymum autem *Jacua acanga*, in Hort. Lugd. Bat. Catalogo & Parad. Bat. Prodromo posteriori speciei subscriptum, ad priorem relegandum est. Quatuor novæ species in Paradisi Batavi prodromo annotantur, quarum unicam hic exponemus, nempe

HELIO-

HELIOTROPIUM *Americanum procumbens facie Lini umbilicati.* Heliotropium *Curassavicum foliis Lini umbilicati* Par. Bat. Pr. Heliotropium *Americanum minus glabrum folio angusto glauco* Breyn. Prodr. 2. Heliotropium *Monospermum Indicum procumbens glaucophyllum floribus albis* Pluckn. Tab. XXXVI.

An tequam flores parare incipit Lino umbilicato *Park.* prorsus simile est. Totum glabrum, glauco colore nitens. *Cauliculi* in ramos divisi longitudine palmum æquantes & humi decumbentes uberioribus *foliis*, Lino umbilicato crassioribus & pinguioribus obstiti sunt. *Flosculi* minores sunt quinquepartiti candidi, in spicam congeneribus similem congesti. Sequuntur deinde in caliculis quinquifidis *capitula* parva rotunda, quæ præ maturitate in quatuor partes separantur. Igitur tetraspermum est hoc *Heliotropium* non monospermum. *Radix* fibrosa parva quotannis interit. Evidenti *sapore & odore* nullo sensus afficit. Augusto & Septembri perficitur & ex deciduis feminibus se renovat.

HIE-

HIERACIUM *Pyrenaicum Blattariæ folio, minus hirsutum. Schol. Bot. Par. Turnef.*

Evivace crassa fibrataque *radice* multa exeunt *folia* in orbem congesta, humi decumbentia saturate viridia, acuminata per ambitum denticulata crassiuscula pilosa nervosa longitudine nonnunquam dodrantem, latitudine duos pollices superantia. *Caules* paulo ultra pedis altitudinem profurgunt ramosi hirsuti angulosi striati intus cavi, quos amplectuntur *folia* imis minora & ad exortum auriculata. Ex horum sede egreditur pediculus digitalis, hirsutus, cui capitulum infidet multis pilosis angustis & arcuatis foliolis circumseptum, quod in amplum luteum *florem* Hieracis similem sese explicat. *Semina* succedunt oblonga in ruffo nigricantia, albo pappo donata. Foliorum *sapor* amarus est cum quadam adstringentia in recessu.

Magnam habet affinitatem, si non idem sit, cum *Hieracio latifolio glabro ex valle Griesbachiana* J. Bauh. *Pluckenetus* ramuli iconem in Tab. cxvi. exhibet, eique Synonymum *Dentis leonis caulescentis* C. B. Prodr. subscribit. Ast descriptio Bauhianiana *Hieracio* nostro non in omnibus respondet; Inter alia obstant *folia* quæ in nostro nec rotunda
nec

nec laciniata sed mucronata & in ambitu denticulata sunt.

HIERACIUM *Medio nigro Boeticum majus Parck. & Raj.*

Hujus Historia cum à *Lobelio* in stirpium illustrationibus & à *Parkinsono* in Theatro, citra imaginem tradita sit, igitur hanc solam citra historiam exhibere visum fuit. *Foliis* insuper ludit hoc *Hieracium*; nonnunquam enim glabra sunt & pingua nonnunquam incana lanugine obducta, nunc lævius nunc profundius laciniata, & per ambitum aut nihil aut parum denticulata. Hoc anno *Hieracii* hujus varietas mihi nata est semine ab Excellentissimo *Johanne Boëhmio* Medico Veneto & rariorum stirpium indagatore & cultore solertissimo ex Italia misso. Petala exteriora albida, intermedia discum imitantia lutea, cœtera priori simillima erant.

HIERACIUM *capitulis Cardui benedicti glabrum. An Hieracium Echioides capitulis Cardui benedicti majus Arabicum folio sinuato Hort. E-dinb. Sutherl.?*

Ab *Hierarcio Echioidi capitulis Cardui benedicti*
C.B. in eo tantum desleat, quod omnibus

A a

par-

partibus sit glabrum & nullis spinulis pilisve asperum, solis foliolis, floris capitulum amplectentibus exceptis, quorum margines nonnunquam brevissimis pilis at minime hirtis circumdati sunt. *Hieracii Tingitani* nomine misit D. Robertus Horti Academici Oxoniensis Præfectus dignissimus.

HORMINUM *Syriacum rugoso verrucosoque folio cornu cervinum exprimente Par. Bat. Prodr. & Pluck. Tab. cxciv.*

Ob insolitam foliorum formam cervi cornua referentium rariorum stirpium cultoribus expetitissimum est hoc *Hormini* genus. *Folia* septem plurave ab una radice in orbem spargit palmum & amplius longa duos transversos digitos lata, aliquot profundis segmentis infecta, pallide viridia, & in patrio solo forsan velut *Æthiopsis incana*, crassiuscula mollecula tamen, quasi que spongiosa, parte sui prona & supina inæqualibus rugis crispata, teneraque lanugine araneosæ telæ instar obducta. E centro horum erigitur *caulis* ramosus pede altior, quem ad singula genicula ambiunt *flores* galericulati purpuroviolacei *Hormino sativo Diosc.* paulò majores, tenui bifurcato stylo sese

sefè è flore longiùs exerente. Singulis verticillis subjiciuntur bina ex opposito foliola mucronata non rugosa, in ambitu è viridi purpurafcentia. *Semina* fequuntur quaterna in quinquifidis obtufis caliculis.

Radix lignofa quidem eft & profundè aëta, fo- boles vero nullas creat, fed dum planta fe perficit, vivere definit. biennium pro vita exigit, primo anno folia tantum emittit, ultimo caulefcit & femina profert. *Sapor* & *odor* congeneribus fimilis, fed languidior.

Plukenetius in icone verticillis appofuit foliola inferioribus fimilia, nos verò ea ab inferioribus diverfa obfervavimus, non rugofa, fed pilis obfi- ta, quò verò fuperiora, eò minùs hirsuta.

Hujus meminiffe videtur *Rauwolfius* in Itinera- rio cap. XII. p. 113. nomine *pulcri Hormini gene- ris*, *anguftis lanuginofis profundè feëtis foliis*.

HORMINUM *Pyrenaicum glutinosum Anguriæ folio Domini Fagon. Schol. Bot. Par.*

Acæteris *Horminorum* fpeciebus distinguitur potiffimum *foliis*, quæ ampliffima funt, pin- guia, rugofa, nervofa, in ambitu variè & inæ- qualiter finuofa, crenata, laciniata & nonnihil fi- militudinis cum *Citrulli* & *Anguriæ* habentia. Pri-

ma, humi strata, longitudine cubitum, latitudine palmam attingunt, cætera quæ in caule sita sunt, sensim gracilescunt. *Caule* surgit bicubitali & altiore, quadrato, hirsuto, in oppositos conjugatim ramos ex intervallo fisso; cujus fastigia in spicam longam verticillatim disponuntur *Flores* Hormino pratensi similes, cui & *semina* respondent. *Utriculi* cum utriculis *Hormini asphodeli radice Triumphetti* omnino conveniunt, scilicet bifidi sunt & quælibet pars duobus apicibus instructa est. *Radix* subest vivax & furculosa, in longitudinem exiens, multisque crassioribus fibris donata. *Tota* planta viscida & glutinosa est, ut *Colus Jovis*.

Ex Pyrænæis montibus, stirpium feracissimis habuit Illustriss. *Fagonius*, cujus munificentiaæ acceptum referimus.

HYPERICUM *frutescens Virginianum tomentosum & incanum.*

Elegantissimo hoc *Hyperici* genere, cultura in arbusculam adolescente, nos pro humanitate sua donavit Nobilissimus ac Reverendissimus D.D. *Henricus Compton* Episcopus Londinensis, qui id cum plurimis aliis ex Virginia acceperat. Non ali-

aliter ab *Hyperico supino tomentoso minori Monspe-
liaco C. B.* differre videtur, quam quod cultura in
arbusculam excreseat. Ramulis terræ commissis
facile multiplicatur.

JACEA *cum spinosis capitulis purpurea
tenuifolia f. B.*

um *Facea*, quam hæc tabella exhibet à
Joanne Bauhino, breviter, accuratè ta-
men, descripta sit, satis duximus ejus
iconem hic proponere, & lectorem ad
ejus Historiam tom. 3. lib. xxv. pag. 33. re-
mittere.

JACEA *cyanoides altera alato caule. Vall.
H. R. P.*

JACEA *peregrina Napifolia, hirsutis capitulis
alata. Plukn.*

Folia huic inferiora sunt ampla, pediculis cari-
natis longis, pilosis appensa, *napi* vel potiùs
lampsanæ foliis accedentia, crassiora tamen & ma-
gis rugosa, parte inferna itidem non nihil pilosa &
hirsuta; horum lacinia per margines sunt crenatae,
superiora seu extrema, palmam lata, obtusa, sub-
rotunda. Superiores, quæ absque pediculis ad-

hærent, & in membranaceas alas diducuntur, minus dissectæ, quæ verò in summo, integræ omninò & angustæ. *Caules* protrudit bicubitales in frequentes ramulos divaricatos, pluribus fimbriis seu alis viridibus, glabris, & laciniatis & variè incrispatis cinctos, quæ quo inferiores eò latiores & magis sinuosæ & undulatae; superiores rarioribus denticellis exasperantur & nonnunquam in spinulas inermes abeunt. Summos caules & ramulos occupant capitula squamosa, squamarum acumine in pinnatas spinulas innoxias fatifcente, quæ explicantur in *flores* purpureos amplos, *Cyani* in modum diffusos. Succedunt *semina* turgidiora, brevi villo coronata more congenerum.

Datur & alia species priori simillima, ast *caule* humiliori.

JACEA *folio Cerinthes purpurascente flore, è rupe Victorie Schol. Bot. Paris. Tournef.*

A radice prolixam fibrarum comam demittente, oriuntur *folia* copiosa, humi strata, quæ ab angusto principio in latitudinem sesquiunciam sese laxantia, & in acutum mucronem contrahuntur; longitudine sex uncias implent, glabra, glauca, *Cerinthes* vel potius *Chondrilla bulbosæ* Park.
fo-

foliis accedentia. *Caules* emittit vix pedales, non ramosos, folio uno vel altero parte inferiore donatos, sustinentes capitulum ex parvis squamis in spinulam inermem desinentibus compactum, quod in *flores* sese explicat purpurascens, tubulosos, in quinque partes æquales dissectos, cum staminulo prominente. Delapso flore succedunt *semina* congeneribus similia. Habuimus ex munificentia Clariss. *Tournefortii*.

LACTUCA *Sylvestris Italica, costâ spinosâ, sanguineis maculis aspera. Lactuca maxima Italica, sanguineis maculis aspersa. Flor. Bat.*

Planta, quam sub hoc nomine propono, primò mihi innotuit munere Clariss. Dni. *Johannis Boëhmii M. D.* exoticarum plantarum cultoris solertissimi, qui ejus semina Venetiis ad me misit. Hæc autem bimula facta, semina sua perficit, iisque sese propagat, & semel in horto sata, absque labore conservatur. Ultra hominis proceritatem assurgit, *caule* pollicem crasso, purpurascens, in plurimos ramos brachiato, pilis rigidis undique obfesso. *Folia* infima humi expansa, in orbem digesta, ampla, spitha-
mo:

mo longiora, palmâ latiora, per margines undulata, nonnunquam integra, nonnunquam unâ alterâve laciniâ divisa, supernè, saturatè virentia, quâ terram spectant pallida, spinulisque per costâ & majorum fibrarum longitudinem excurrentibus armata, maculis sanguineis seu purpureis quasi cruore perfuso notata; superiora profundius & frequentius laciniata, inferiorum more aspera & maculata; quæ in summis ramulis integra sunt & glabra, in acutum mucronem terminantia, atque ad margines pilis tantùm brevissimis, quasi spinulis donata. Flores ex calycibus squamatis conferti, lutei, in extremis ramulis veluti in spicas dispositi, ad solem circa meridiem expansi, aliàs clausi. Hos excipiunt *semina*, compressa, nigra, villo coronata. Tota planta lacte amaro turget, & odorem gravem & virosam spirat atque congeneres *Lactucæ sylvestris* species.

Hujus meminisse videtur *Delachampius in Hist. Lugd. tom. 1. lib. 5. pag. 547.* circa finem, ubi de *Lactuca sylvestri*. „Alterius *Lactucæ sylvestris* „historia & pictura extat apud *Penam*, quæ omnibus partibus ad *Lactucam* accedit, vel ad *seridem latifoliam*, vulgò *scariolam*, *Lactucæ* similimam. Succo lacteo tota manat, adeò ut præ ejus copia soporifero sit odore tetro & ingrato, veluti

„ veluti opium. *Caulis* bicubitalis glutinosus : *flo-*
 „ *res* Lactuæ : *Semen* aliquanto minus nigricans.
 „ ea , inquit *Lobelius* , in agro Romano *foliis ni-*
 „ *gris maculis* variata , conspicitur.

LEUCOIUM *Lusitanicum purpureum foliis ele-*
gantèr dentatis. Par. Bat. pr.

Ex seminibus è Lusitania missis nata est elegans
 hæc Leucoii species , *cujus prima folia* ad mo-
 dum *Dentis leonis* erant laciniata ; quæ caulem am-
 biunt , alterno ordine absque pediculis adnascun-
 tur , biuncialia , profundè dentata , & in cuspidem
 acuminata , *caulis* ad altitudinem pedalem attolli-
 tur , striatus , in ramos , & hi rursus in alios di-
 varicatus , quorum summitates abeunt in *flores*
 spicatos rarius dispositos , tetrapetalos , rubentes ,
 ex perianthio oblongo , hirsuto , prorumpentes.
 His succedunt *siliquæ* parvæ articulatæ sapore acri.
 Ex siliquis , & foliis laciniatis videtur potius ad
Eruçæ species releganda.

LEUCOIUM *Thlaspios facie , flore albo. Flor.*
Bat.

Radice nititur exili fibrosa. *Cauliculi* statim à
 radice sunt ramosi , virides , nunc erecti ,
 B b nunc

nunc procumbentes. *Folia* singularia, *Leucoio marino parvo folio virente crassiusculo* F. B. similia, sed paulò minora, & in obtusio rem ambitum tendentia; *flores* quoque minores tetrapetali, albi, *calyci* quadrafido insedentes. Excipiunt *siliquæ* duriusculæ, teretes biunciales & longiores, bicapsulares, in quibus *semina* fulva, parva, oblonga ex tereti nonnihil depressa. *Sapor* subamarus, subacris *Thlaspios* instar; *Semina* collegi in horto RR. PP. *Ordinis St. Franc.* in vico Sti Honorii Parisiis, ubi planta succrevit ex feminibus, ni fallor è Candiâ transmissis. Annuæ est planta, & forsan varietas tantum *Leucoii marini parvi, folio virenti crassiusculo* F. B.

LILIUM *Americanum puniceo flore, Bella donna dictum.*

Ex radice bulbacea rotunda, *Tulipa* duplo majore, foris membrana fulvescente tecta & aliquot fibris ad basin donata, prodeunt *folia* viridia, *Narcissinis* forma & substantiæ lentore similia, latitudine unciali & sesquiunciali, quæ elapso flore in longitudinem dodrantalem extenduntur. Inter quæ non medius, sed relictis ad latera foliis, nudus & liber erumpit *scapus* pedalis, glaber, rotun-

tundus, calamo scriptorio crassior, sensim gracilescens, è cujus theca membranacea bivalvi prorumpunt *flores* terni, quaterni aut plures, sex petalis constructi, ex principio angusto fistuloso oblongo oriundi, eleganter punicei, marginibus & umbone pallidulis, *Asphodeli liliacei* floribus similes sed majores, quorum medium occupat stylus nutritivus & sex stamina concoloria incurvata, apicibus lubeis coronata.

Ex insulis Caribæis provenit, unde ad nos delatum, flores protulit, quibus evanidis semine viduum emarcuit. Quod tamen cæteris sui generis proculdubiò simile, nobis vero hætenus nondum visum.

LILIUM *Africanum humile longissimis foliis polyanthos, saturato colore purpurascens. H. L. B. in App.*

Pulcherrimum & gratum oculis atque naribus est *Lilium* hoc Africanum, quod à *Narcisso pumilo Indico polyantho Cornuti* non multùm differt, quamquam ad *Lilii* potiùs quàm ad *Narcissi* familiam pertinere videatur. *Bulbum* fert carnosum, rotundum, amplum, ex quo prodeunt *folia* proluxa, lata, narcissinis similia,

flexuosa ; *Caulis* spithamo vix altior sustinet quinque & aliquando decem *flores* , quasi in umbella dispositos , è vagina membranacea bivalvi prodeuntes , qui colore saturatè purpurascenti nitent. Datur etiam varietas flore dilutè purpurascente , quæ *Lilium Africanum humile longissimis foliis polyanthos diluto colore purpurascente* H. L. B.

Differt à *Narcisso Indico pumilo polyantho Cornuti* , *foliis* (quæ in illo palmum longa , pollicem lata sunt) latioribus & multò longioribus ; *caule* altiori , & *floribus* paucioribus , 19. vel 20. numerat *Cornutus* , cum rariùs dimidia pars in hac specie observetur.

Cùm numerosa admodum sit *Lychnidum* à Botanicis descriptarum familia , antequam novam illi adjungendam describere aggredimur , varietates aliquot adnotare libet , ne pro diversis speciebus habeantur.

LYCHNIS *viscosa* , *floribus foris purpurascen-*
tibus , intus albis CB. Hæc ipsissima mihi vide-
tur , quam *Clusius in Hist. p. 294.* absque ad-
jecta icone descripsit , sub nomine *Muscipulæ se-*
cundæ , quamquàm in staminibus florum de-
scri-

scribendis diversa sit. Nam idem staminum numerus & apiculorum color, non semper observatur. Iconem hujus in autoribus nondum reperire licuit.

LYCHNIS *viscosa foliis brevi lanugine aspersis* CB. Hæc priori similis est sed *folia* sunt paulò majora; *flores* albi petalis omnibus ad umbilicum usque dissectis & in contiguum orbem coactis, albis seu niveis, extus tamen purpurascens, nullo interstitio, seu hiatu inter lacinias petalorum conspicuo. Hanc *Clusius* descripsit pag. 293. nomine *Lychnidis sylvestris* è femine natæ, primæ. Ipse vero suæ adscripsit flores prorsus niveos; nobis color intus niveus, extus incarnatus apparuit. Stamina habet numero & colore non semper eadem, nunc terna, quina, & terna cum totidem aut pluribus majoribus & brevioribus priora cingentibus, apiculis diversi coloris ornatis, nunc pendulis, nunc erectis.

LYCHNIS *viscosa floribus foris purpurascens intus albis, caulibus & capsula glabris, floribus orbiculatis.* A præcedenti differt glabritie seu levitate, & floribus altera parte incarnatis & orbiculatis, nullo inter petala hiatu.

Bb 3

3. LY-

LYCHNIS *viscosa floribus foris purpurascen-*
tibus, intus albis, foliis brevi lanugine aspersis,
 & *florum petalis angustioribus, hiatu inter laci-*
nias & petala apparente seu intercedente.

Hæ quatuor præcedentes Lychnides possunt uno nomine vocari Italica, nempe,

1. LYCHNIS *viscosa Italica floribus orbicu-*
latis, albis, extus incarnatis, subhirsuta la-
tifolia.
2. Eadem *glabra. Hæc varietas est prioris*
primæ.
3. LYCHNIS *viscosa latifolia subhirsuta pe-*
talis invicem nonnihil recurvis.
4. Eadem *angustifolia, florum petalis angu-*
stioribus. Cum tertia omninò convenit,
nisi quod petala & folia sint nonnihil an-
gustiora.

Flores harum quatuor *Lychnidum* exhalant sua-
 vem sed debilem odorem. *Radice* sunt perenni,
 florent Junio, & Julio perficiuntur. *Seminibus* de-
 lapsis & *caulium* nodis facilè propagantur. Pri-
 mam speciem vocat CB. *Lychnidem Visc. Fol. bre-*
vi lanugine aspersis. Secunda primæ varietas est.
 Tertiam vocat CB. *Lychnidem visc. fl. foris purpu-*
rascent. intus albis. Quarta varietas est tertiæ. Re-
 ctè,

ctè, inquit *Raius* Lychnidem primam & tertiam inter se parùm differre. Nos addimus inter omnes, esse varietatem, non vero specie esse diversas.

LYCHNIS *Ocymastri folio, flore viridi.*

Radice nititur perenni, crassiuscula, paucis fibris donata. *Caulem* emittit singularem (interdum plures) cubitalem, teretem, geniculatum, hirsutum, ramosum; ad singula genicula, bina è regione oriuntur *folia* mollia, subhirsuta, *Ocymastro* persimilia, absque pediculis cauli adnata; inferiora non nunquam pediculis biuncialibus appensa sunt, sesquiunciam lata, rotundiora plerumque quàm quæ icone expressit sculptor uti & superiora. *Flores* in summis caulibus & ramulis è foliorum alis exeuntes, pentapetali, parvi, petalis angustis in medio bifidis, *coloris* intus ex albo herbacei, extus ex viridi flavescentis, cum quinque staminulis, apicibus concoloribus, coronatis. *Calyx* oblongus, striatus, hirsutus. *Semina* in capsulis turbinatis, coloris cinericei; floris colore ac parvitate à cæteris speciebus facillimè distinguitur. Semina in famigeratissimo *Fagelii* horto collecta, & ut memini ex Lusitania transmissa.

MAR-

MARRUBIUM *Dictamni spurii*
foliis & facie. An Pseudodictamnus His-
panicus folio rugosiore Schol. Bot. Par.?

Ex radice simplici plures fibras emittente, oriuntur caules frequentes, pedales, ramosi, quadrati, lanuginosi, quibus ad singula genicula adstant folia amplitudine ad *Pseudo-dictamnium acetabulis moluccæ C. B.* facie vero seu habitu, ad *Marrubium album* accedentia, aut minora, magis crenata & rotundiora. Caulium genicula multiplici serie verticillatim cingunt acetabula densè coacta, brevibus vel nullis pediculis suffulta, *Pseudo-dictamno* minora, expansa, rugosa & per margines crenata. Ex horum singulis oritur flos tubulosus, galeatus & labiatus, intus elegantissimis purpureis lineolis undique inscriptus, extus in rubro pallescens, galeâ constans bifida erecta, apice lanuginoso & labello trilobato. *Semina* fert angulosa fusca, quaterna (ut plurimum terna) in singulis calyculis.

MARR-

MARRUBIUM *album rotundifolium Hispanicum maximum Schol. Bot. Par.*

O *cymastro Valentino Clusii* adeò similis videtur hæc planta, ut à plurimis pro eadem habeatur. Ast *caulibus* quadrangulis ex viridi subincanis altius affurgit, *folia* supra saturatius virent & pediculis longulis pendent minus rotunda & in modicum mucronem obtusum terminantur. *Calyculi* è quibus prodeunt flores, in decem strias totidemque apices stellatim expansos explicantur. *Flosculi* pluribus in verticillis ab imo ad summum per interstitia dispositi, quorum pars superior seu galea trifida est & retroflexa, ad extremas oras nonnihil lanuginosa tota alba, intus duabus lineis sanguineis per longitudinem inscripta. Labium bifidum auriculatum, albidum; guttis ac lineolis ex albo & sanguineo variis eleganter insignitum. Galeam in ascensu comitantur stamina aliquot crassiuscula, rigida, rubropallidula, absque apiculis. *Semina* succedunt angulosa, fusca, bina, terna, rariùs quaterna in eodem vasculo.

Quoad verticillorum dispositionem, & utriculos in decem apices aculeatos terminantes, cum *Marrubio vulgari albo C. B.* convenit, cui debet & proximè jungi, *odor & sapor* ut in cæteris Marrubiis.

NASTURTIUM *Africanum*
foliis ternis facie Christophoriana Par.
Bat. Pr.

Prima fronte *Christophoriana* dixeris , si *florem* & *folia* inspexeris , sed postquam *siliquas* bicapsulares protulerit , *Nasturtiis* adjungeres , eoque magis quòd *saporem* acrem & subacidum ad *Nasturtium* nonnihil accedentem , præ se ferat , & *siliquæ* ad tactum dissiliant. *Radice* est fibrosa alba , è cujus capite prodeunt *cauliculi* plures ramosi , dodrantaes & longiores , glabri , ex viridi nigricantes , inferiùs teretes superiùs angulosi , vario flexu nunc terram versus reclinati , nunc se rursus erigentes. His per longiuscula intervalla in petiolis sesquiuncialibus adsunt *folia* tripartita *Christophoriana* segmentis nonnihil similia , per ambitum dentata & in mucronem desinentia. *Flores* obtinet parvos pentapetalos , nutantes , brevi veluti in spica dispositos , viridantes , nunquam expansos , sed ex petalis quasi conniventibus conflatos , è calyce parvo quadrifido ortos. Sequuntur *siliquæ* bicapsulares semidigitales in mucronem desinentes , valvis per maturitatem vel levi tactu cum fragore dissilient-

lientibus , seseque convolventibus more congenerum. *Semina* succedunt depresso, oblonga, flavescencia.

NASTURTIUM *montanum Assari folio Bocconi.*

Hoc *Nasturtium* idem est quod *P. Boccone* in descriptione plantarum rariorum Siciliae, vocat *Nasturtium montanum Assari folio*, & *Jac. Zannoni* in Historia Botanica exhibuit sub nomine *Nasturtii Alpini palustris rotundifolii*. Flores in summis *caulibus* fert tetrapetalos albos, cum staminibus pallidis. *Calyx* etiam tetraphyllus parvus, pallidè virens.

NASTURTIUM *Pyrenaicum aquaticum latifolium purpurascente flore. Domini Fagon. Schol. Bot. Paris.*

Eradice albente, multis fibris capillata, perenni, proveniunt *folia* per terram sparsa, e-lata, pinnis rigidis, cæteris congeneribus amplioribus, subrotundis, per margines quasi crosis, binis ex adverfo costæ intermediæ carinatae adhærentibus, unica in summo impari amplissima. *Caules* erigit spithamo longiores, teretes nonnihil

hirtos & versus summum striatos, ad quorum summitates spicata veluti serie prodeunt *flores* pallidè purpurascens, tetrapetali, ampli, cum staminibus intùs flavescens, *calyce* tetraphyllo pallidè virente, & petiolis tenuibus viridantibus suffulti; quibus post floris defluxum, elongatis, rigidioribusque & validioribus factis insident *siliquæ* longæ in duas valvas cum membrana intergerina dehiscens, fundentesque *semina* cæteris congenera. Floruit horto nostro, mense Majo, & Junio semina perfecit.

NIGELLA *flore simplici pallescente, petalorum basi longissima.*

Ex radice recta fibras ad latera emittente, surgit *caulis* striatus, glaber, viridis, in plures ramulos divaricatus, & hi rursus in alios, quorum unicuique insidet *flos* sat amplus è cæruleo pallescens, petalis ex angusto principio & quasi longo petiolo in latitudinem ferè circularem se laxantibus & in mucronem turbinatis, nullo perianthio seu foliorum barbula suffultus. A medio floris exit *vasculum* *seminale* angustum, quinquifidum, in summo corniculatum, cui adstant octo alia foliola bifida, super ipsis petalis expansa, uti in *nigella*
Cre-

Cretica C.B. quorum unumquodque tribus staminibus apiculatis stipatur. *Folia* sunt tenuia, latiuscula, viridia, absque pediculis ad ramulorum exortus cauli adnata.

Petalis angusta & longiori basi donatis, longiusque à se invicem remotis, à congeneribus præcipuè discriminatur hæc species.

NYMPHÆA *Indica Faba Ægyptia dicta, flore incarnato.* Nelumbo Zeylonensium.

Plantam hanc esse veram *Fabam Ægyptiam veterum*, nullus jam restat dubitandi locus. Tam exactè enim descriptioni *Theophrasti* respondet, ut paucissimæ nobis cognitæ sint plantæ quæ magis ad amussim quadrant cum descriptionibus à veteribus traditis, unde si quis de hac litem movere velit, eodem jure & nullas ab antiquis descriptas nobis cognitæ esse affirmare possit. *Clusius* hanc esse *Fabam Ægyptiam Dioscoridis*, modo *Nymphææ* foliis similem, ex solo fructu asserere non veritus est. Et adeò mirandâ sanè & à cæteris omnibus diversâ conspicitur formâ, ut ex illo tutò satis potuisset judicium ferre. Hunc verò uti notum ac à pluribus descriptum missum facio, ut ostendam folium cæterasque partes non minùs

veterum sententiæ accedere. *Folium* galerum Theffalicum magnitudine æquare tradit *Theophrastus*, nec minus sæpiùs observavimus, latitudinis scilicet sesquipedalis. Est verò glabrum, crassum, circinata rotunditatis, plurimis nervis, instar tot radiorum, è centro exeuntibus, qui versus peripheriam in duas partes finduntur & hi sæpè rursus in duas alias, qui tandem in tres minutissimas divaricantur propè marginem. *Caulis* digitum crassus, secundum aquæ ubi nascitur planta profunditatem, longus, tenuissimis & brevissimis spinulis ubique exasperatus. Videtur insuper folium quasi perforare, & nervorum superiore parte excurrentium centrum constituere. *Flos* ut rectè *Theophrastus*, roseus seu incarnatus, duplex, *papaveris* magnitudine, imò *Nymphææ albe* flori petalorum & staminum dispositione simillimus. In aquis Ceylonæ stagnantibus abundat. De radicis & fructus esu & in medicina usu, nihil ab autore relictum invenio, quamvis omni proculdubio de his & observationes & experimenta fecisset. Cæterùm describitur & depingitur in Horti Malabarici tom. 11. tab. 31. nomine *Tamara*.

ORCHIDI AFFINIS *planta parasitica, folio crasso sulcato. Viscum arboreum flore albo specioso Americanum, foliis forma siliquarum Nerii. Pluken. Tab. 117. Epidendron Curasavicum folio crasso sulcato vulgò.*

Novam & admirandam hanc plantam visci nomine exhibuit Clariss. *Plukentius*, eò quòd arborum ramis adnascatur. Nobis ejus figuram in Horto *Fageliano*, ubi floruit, ad vivum factam, & descriptionem addere è re esse duximus.

Novum verò huic generi nomen imponere non veriti sumus cum & radicibus *Orchidi* spurio dicto, & florum forma à nonnullis *Orchidis* speciebus non multum abludat. Præcipuè verò cum & alias hujusce generis species ex America delatas possideamus, quæ non flore tantum *orchidis* similitudinem, apprimè referant, sed & foliis latis, liliaceis, in aliquibus speciebus maculis purpureis insignitis, iisdem propius accedere videantur. Cæterum radices agit plures ligneas, geniculatas, crassas, quibus arborum ramos amplectitur, ex iisque succum haurit nutritium. *Folia* profert plura,

ra, teretia, sulco per longitudinem excavata, & in acumen desinentia, pallidè viridia, intùs fungosa dodrantalia, minimum digitum crassa, involucris parte inferiore membranaceis uncialibus & biuncialibus albescentibus obducta. Ex quibus etiam prorumpunt *caules* erecti, geniculati, tres quatuorve *flores* sustinentes, ex sex petalis conflati, quorum quinque sunt angusta, triuncialia, lutea, in acumen desinentia; horum ex mediò oritur sextum seu labellum ex angusto principio, quasi collo, in latum sese extendens, & in mucronem acutum abiens, coloris pallidioris, nervulis elegantè inscriptum, formaque referens labellum majoris speciei *Orchidis montanæ Italicæ*, *flore ferrugineo lingua oblonga*. Decusso flore pediculus uncialis & longior in vasculum tricapsulare, *seminibus* planis, trigonis splendentibus, fuscis, *Tuliparum* forma, refertum intumescit. Radicibus vel ramulis in terram depectis facillè propagatur.

Sub hoc vexillo forsan militari deberent, *Tzau-xochitl Hernandez* pag. 433. *Chichiltic Tepetlauxochitl* ejusdem pag. 368. quæro annon & sequentes huc reduci possint? *Amazauthli* pag. 349. *Coatzonte Coxochitl, Lyncis flore*, seu *Lyncea*, cap. 7. pag. 266. & *Urucatu Brasiliensibus, Markgr.* pag. 35.

O R-

ORCHIS *Amboinensis floribus albis fimbriatis.*
Flos Susannæ Rumphii. Par. Bat. prodr.

Elegantissima hæc *Orchidis* species, testiculatarum tribui censenda est. *Folia* inferiora sunt brevia & in acumen desinunt, caulesque foliorum *Orchidis rotundi* instar *Delachampii*, amplectuntur. Superiora, longiora, nervosa, viridia, glabra. *Caulis* dodrantalis & pedalis, tenuis, versus summitatem in ramulos, seu florum pediculos, ex foliorum sinubus ortos, divisus. Unusquisque autem ramulus seu pediculus coronatur *flore albo*, constante ex galea integra, lata, subrotunda, cum duabus alis fimbriatis, expansis & angusto labello longiùs producto. In medio apparet rictus amplus, alia itidem galea circumscriptus. Aversa floris parte prominet calcar tenue, longissimum. In hortis nostris nondum floruit, icon verò ad figuram à Clarissimo Rumphio, Plinio Indico dicto, ex Java missam, facta est.

ORNITHOGALUM *Africanum flore viridi altero alteri innato.* Par. Bat. pr.

Ab *Ornithogalo luteo virescente Indico Cornuti* differt *radice* minore, magisque rotunda;

Dd

fo-

foliis duplo angustioribus, magis flexuosis, & in tenuiorem apicem exeuntibus. *Caules* etiam eriguntur graciliores, *floribus* minoribus onustos; *flores* rarius dispositi, pauciores, è petalis minoribus & angustioribus conflati, uti etiam foliola è quorum cavitatibus emergunt; cæteris colore scilicet & forma conveniunt. Omnium partium parvitate præcipuè à prædicto *Cornutiano* differt.

PALMA *Americana crassis rigidisque foliis.*

P*alma* hæc inter plurimas ejusdem generis species in horto *Fageliano* nuper culta, fundit gummi album insipidum, unde vulgo *Palma gummifera*, vel *Resinifera* vocabatur. *Caudicem* obtinebat capitis humani crassitie pedem altum, scabrum, fuscum; è cujus summo præminebant quina & postmodum septena & plura *Folia* rachi infidentia, modo bina è regione modo alterna, rigida, dura, splendens, gratè viridia, transversum digitum lata, palmam longa, per margines crebris denticellis exasperata. *Pediculus* seu *rachis* brevibus aculeis ex opposito plerumque sitis erat armatus, & sub-
hir-

hirsutus , seu raro tomento obductus. *Semen*
mihi nondum visum est.

PENTAPHYLLUM *Cassubicum foliis viri-*
dibus profundè sectis & majus. Pentaphyllum
foliis viridibus & majus. Flor. Bat. potiùs
Tormentilla Cassubica major.

A Tormentilla vulgari differt, primò radice tu-
berosa subrotunda plurimas fibras demitten-
te , nec rectà nec in obliquum in terram acta.
2. Omnium partium magnitudine , foliorum præ-
cipuè , quæ vulgari foliis duplo sunt majora &
crassiora. Hanc & sequentem communicavit Cla-
riss. Breynius in re Botanica versatissimus.

PENTAPHYLLUM *Cassubicum foliorum se-*
gmentis profundè incisis , serratis & minus. Flor.
Bat.

Hæc etiam ex radice tuberosa subrotunda, den-
sam fibrarum demittit comam. *Folia* exeunt
plurima humi strata , in septem , octo & novem
portiones dissecta , profundè ferrata , pediculis se-
mipedalibus insidentia, viridia , molli hirsutie pu-
bescentia , parte inferna magis conspicua. *Caulis*
tenues , ramosi procumbentes , duobus foliolis un-

cialibus, angustis, acutis, ad ramulorum exortus donati. *Flores* in summitatibus pentapetali, lutei, pediculis tenuissimis sesquiuncialibus suffulti, *calyci* è quinque segmentis composito, quem alius ex totidem segmentis angustis conflatus obvallat, infidentes. Forma refert *Quinquefolium erectum foliis profundè sectis, subtus argenteis, flore luteo* J.B. *Caules* verò tenuiores; *folia* duplo & triplo majora, nec subtus ut in illo, argentea.

PORTULACA *Corassavica angusto longo lucidoque folio procumbens floribus rubris* Par. Bat. pr.

Ex seminibus Curassavia delatis & horto Fage-
liano terræ commissis, primùm orta est nova hæc & elegans *Portulacæ* species. *Caulem* emittit dodrantalem & non rarò longiorem, ramosum, calamo anserino æqualem, glabrum, subrubentem, infirmum & terram versus reclinatum; quem ad genicula ambiunt *folia* ex opposito bina, aizoi-
dea, glabra, sesquidigitum longa, ex angusto principio, quo cauli adnascuntur, paululum dilatata, & in mucronem acutum sensim excurrentia, per margines æqualia. Ad ramulorum exortus pediculis uncialibus exeunt *flores* singulares, cali-

calici ex quinque angustis segmentis composito infidentes, pentapetali itidem petalis mucronatis, colore elegantè rubro nitentibus. Horum medium occupat thyrſus ſtaminum luteorum cum apicibus concoloribus. Succedunt vaſcula ſeminalia ſubrotunda, quæ per maturitatem tranſverſim ſeu horizontaliter diſrupta, ſemen effundunt puſillum.

PORTULACA *Coraffavica procumbens Capparidis folio flore muſcoſo, capsula bifurcata.*

E radice fibroſa albente, plurimos fundit cauliculos, humi fuſos, cubito longiores, *portulacæ* ſativæ ſimiles, è viridi nonnihil purpurafcentes, crebrè geniculatos ea parte qua rami & flores exeunt, depreſſos, tumidos, & valdè ramoſos. *Folia* ad genicula oriuntur alterna orbiculata nonnihil oblonga, viridia, craſſa, *Capparidi* paria, limbis ſeu marginibus rubentibus, petiolis ſemiuncialibus craſſis appenſa. Quæ quo propius radici adſtant majora, quæ ramulos ornant minoræ & anguſtiora & in rubentem parvum mucronem deſinentia. *Floſculi* pentapetali parvi rubentes, cum ſtaminulis concoloribus, ex geniculis ſeu ramulorum ſinubus mediantibus ſive infidenti-

bus parvis oblongis quasi caliculis , qui facessunt in vascula depressa oblonga , ima parte viridia , succosa , summa rubentia & bifurcata , horizontaliter rumpentia. Quorum pars inferior folliculum refert membranaceum tenuem , includentem *semina* depressa fusco nigricantia ; quaterna aut quina : hæc capsulæ pars juncturis seu sinibus ramorum profundius inhæret , ut non nisi disruptis seu expansis ramis eximi possit. Seminibus autem omnino maturis & rupto operculo , folliculus inferior exarescit ut semina in quadam quasi fovea appareant. Superior pars sive operculum est crassum virescens , & ubi folliculo inferiori jungitur nonnihil rubescit , cujus summitas bifida & quodammodo bifurcata apparet.

PORTULACA *Corassavica lanuginosa Psyllii*
folio erectior & elatior , flore dilutiùs rubente.
Par. Bat. pr.

R*adix* numerosis capillata fibris , cauliculos pro-
 mit plures , ramosos , rotundos , lanuginos-
 os , pedales & altiores , ex rubro viridantes , quos
 inconcinno ordine , à summo ad imum vestiunt
folia angusta , subrotunda , digitalia & sesquidigi-
 talia , in mucronem acutum desinentia , *Psyllii* fo-
 liis

liis quoad formam respondentia , aut aizoïdea seu crassa & succulenta, tenera etiam & propria gravitate sæpe reclinata. Ad horum exortum , præcipuè verò circa ramorum summitates, lanugine copiosa, & quidem in specie minore magis proluxa, pubescit. Summitates in plurima folia expanduntur, è quibus absque pediculis emergunt *flores* phænicei seu coloris in purpura dilutè rubentis, pentapetali, petalis subrotundis in parvum mucronem detinentibus, cum stella lutea ex staminibus conflata instar corollæ medium occupante. Hos excipiunt vascula feminalia parva subrotunda, per medium horizontaliter rumpentia, quæ *femina* fundunt exigua nigricantia.

PORTULACA *Corassavica lanuginosa procumbens*. *Portulaca Corassavica lanuginosa Psyllii folio humilior & supina, flore saturatiùs rubente.*
Par. Bat. pr.

Preriori congener est hæc species & ejusdem insulæ incola. Nativo solo vix palmarem excedit magnitudinem, & lanugine seu tomento crasso & villoso tota obducta est. Lato vero & benè subactò solo commissa femina, cauliculos produ-
cunt,

cunt crebros, dodrantes, ramosos, rotundos, partim humi fusos, partim erectos, rubentes, lanuginosos, lanugine ad foliorum exortus copiose prodeunte. *Folia* viridia, splendentia crassa, ad *Sedi minoris* folia accedunt, superficie vero non æquè rotunda, sed plana; vix unciam longa, acuminata, crebra & sine ordine nascentia, intra folia in cimis expanduntur *flores* elegantissimi parvi saturate rubentis coloris, *portulaca* vulgari paulò minores, ex quinque segmentis rotundis conflati. Subest *Calyx* seminalis priori similis sed nonnihil minor, *semina* plurima pusilla coloris pulveris pyrii continens, quibus perfectis penitus exarescit, utraque species frigoris impatiens, hypocausto vero culta & radiis solaribus exposita, copiosos flores & semina dat perfecta, quibus quotannis renovatur. Pictor flores omnes tetrapetalos malè expressit, cum rariùs quaternis, ut plurimum quinis constant segmentis.

Datur & alia hujusce species, quæ à descripta non differt, nisi floris colore luteo.

RIZO-

RIZOPHORA *Zeylanica Scammonii folio singulari radice rotunda. Kathuwala, Zeylan. Katu - Kasiil. Hort. Mal. Tom. 7.*

Radix rotunda est & carnosâ, coloris ex fusco castanei, multis in superficie tuberculis extantibus inæqualis, (Tubera J. B. non malè exprimens) ex quibus demittuntur longa tenuia filamenta. Ex hac prodeunt viticuli tenues, sarmentosi, convolvulacei, scandentes & vicina quævis amplectentes, pallidè puniceis striis eleganter virgati. *Folia* singularia pediculis biuncialibus & longioribus appensâ, ad *Scammonii* folia forma accedentia, in mucronem autem desinentia, nervis novem, decem vel pluribus majoribus ex pediculi insertione, quasi è centro prodeuntibus & inde in marginem ductis, inscriptis, minoribusque tranversis eleganter cancellatis. Ad genicula, è regione exortus foliorum, nascuntur tubera pugni magnitudine, superficie itidem granulata, quæ terram attingentio, radices paritèr agunt. Plantæ hujus mentio fit, in *Miscellan. German. Decur. 2. An. 3.* nomine *Katurwalu*, seu *Arachidnæ Indicæ* supra

& infra terram glandes proferentis edules gratos
& dulces.

SATUREIA *Virginiana, floribus in
summitate. Hort. Lugd. Bat. Pulegium
Virginianum, aliis, Serpentaria Virginia-
na. Raii. Hist.*

Caules profert nova hæc & rara *Satureiæ*
species, ex fibroso cespite plures, peda-
les, ramosos, virides, (nisi ad genicula
& summitates, ubi ex viridi rubent) fo-
liis angustis, conjugatis, saturatè viridibus, alte-
ra parte pallidioribus, *Asparago Zeylanico*, seu
Chamepityi Austriacæ Clusii similibus, seu angustio-
ribus, glabris. In summis ramulis; qui semper
in tres dividuntur (veluti *Majoranæ*, *Dictamno* &
aliis contingit) capitula profert squammata, pal-
lidè virentia, ad quorum basin circumstant *foliola*
angusta, inter quæ duo majora, qualia in cauli-
bus conspicua sunt. Ex his capitulis eminent *flo-
res* galericulati, galea cordiformi, cum labio tri-
fido, in tres æquales partes diviso, ut flos tetra-
petalus videatur, coloris pallidè purpurascens, la-
beo interna parte punctis puniceis asperso. Qui-

Quilibet flos infidet *calyci* oblongo, quinquifido, ex quibus capitula sunt conflata. *Semina* nondum perfecit. *Sapor* subacris & aromaticus, cui amarities juncta est, ad saporem *Serpentariæ Virginianæ* accedens, sed languidior. *Odor* debilis.

Cæterùm hæc planta non est illa *Serpentaria Virginiana* in officinis hoc nomine prostant, quæ vera ac legitima *Aristolochiæ* species est.

SCABIOSA *Africana fructescens rugosis & crenatis foliis, capite rotundo. Par. Pat. pr.*
Scabiosa fructescens Africana maxima.

Fruticosum hoc *Scabiosæ* Africanæ genus *radicem* habet amplam in crassiores fibras tanquam brachia diductam, multos annos, si per hyemem in hypocauftis conservatur, perennantem. *Caulem* facit ultra humanam proceritatem, rotundum, lignosum instar fruticis, qui in ramos aliquot absque ullo ordine divaricatur. *Folia* quæ ab radice germinant lata sunt, crassa & rugosa, per margines crenata & subinde laciniata, ad *Primulæ veris* folia formâ accedentia. Quæ caulibus & ramis copiosè adnascuntur, minora sunt minùs obtusa, nullis pediculis appensa, inferioribus similia. E ramulorum extremitatibus sese erigunt pediculi pal-

mares & sesquipalmes, quorum unusquisque *florem* gestat forma flori *Scabiosæ peregrinæ* similem, ast longè majorem, coloris in pallido cærulei, qui sæpe prolifer est, & alium matre longè minorem ex pediculo unciali parit. *Flores* exteriores (uti omnibus Scabiosis Africanis) amplius sunt & quasi galericulati. Constant vero & fundo fistuloso oblongo, qui in tres lacinias majores expanditur, quarum intermedia maxima est & duæ laterales minores; circa tubuli seu basis finem, adstant & duæ aliæ exiguæ instar auricularum.

Alteram etiam datur species humilior, capitulis, rotundis, *floribus* ejusdem magnitudinis, & formæ, pallidè purpurascens ex cæruleo coloris, ast elegantioris & paulo saturatioris quam in Africana frutescente. *Folia* saturatiùs virent; inferiora duos pollices lata sunt & incisa, è basi angusta in obtusum ambitum tendentia, ad radicem copiosissima; quæ ad nodos caulium angustiora sunt, breviora, profundè incisa quasique pinnata, bina semper è regione. *Caules* plurimos de se spargunt, non verò lignosos, quo, atque floribus saturatiùs purpureis, foliis magis viridibus & profundius dentatis, à majori frutescenti differt.

Tota ætate viget & floret & seminibus, ramulis propaginibusque feliciter multiplicatur.

SCA-

SCABIOSA *glabra carnosis foliis viventibus, flore ex cæruleo purpureo. F. B.*

Planta, cujus iconem hic exhibemus, proponitur in Par. Bat. prodromo, nomine *Scabiosæ Africanæ perennis dissectis foliis lucidis glabris*. Cum enim è seminibus Africanis succreverit, nec nobis antea visa fuerit, credidimus esse plantam novam, nec ab ullo auctore descriptam, ideoque illam depingendam curavimus. Postea verò, cum & alias, quamvis paucas, plantas Europæas è seminibus ex Africa delatis natas observaverimus, statim orta est suspicio, illas omnes originem suam semini Europæo in Africam cum frumento transmissio debere & *Scabiosam* etiam hanc ab aliquo autore esse traditam, unde lectis & collatis inter se descriptionibus, invenimus descriptionem *Scabiosæ glabræ carnosis foliis viventibus, flor. ex cæruleo purpureo F. B.* huic respondere, nisi quòd hæc altius multò assurgat, & copiosiora producat folia, quod lætiori hortorum Belgicorum solo tribuendum est. Quo circa synonymum J. B. adjecimus, ut nostrum evitet Lector errorem. Cæterum in lætiori solo folia lucent, in steriliore minus, sed parum hirsuta sunt, hinc *Scabiosa*

Africana perennis dissectis foliis subhirsutis flore purpureo. Par. Bat. prodr. quæ prioris tantum varietas est.

SCABIOSA *stellata folio laciniato minor sive maritima C. B. P. Scabiosa minor Hispanica Clusii.*

Scabiosa hæc è feminibus ex Lusitania acceptis, Senata, à figura & descriptione *Scabiosæ cum pulcro semine minoris* J. B. plurimùm discrepat, licet *Clariff. Raius*, utramque synonymam faciat. *Johannes Bauhinus* enim *scabiosæ* suæ radicem simplicem & lignosam, paucis & iis exiguis quidem fibris capillatam attribuit, nostra è contrario nec simplicem nec lignosam, sed ex demissa albarum fibrarum coma conflata annuam obtinet radicem. Nec *foliis* magis conveniunt; tenuitè etenim dissectis, superiorum *Columbariæ Scabiosæ* modo, pilis obsitis depinxit & descripsit suam J. B. huic verò *folia* conjugata, pallidè virentia, inferiora non omninò dissecta, sed in margine profundius dentata & in mucronem abeuntia, superiora altiùs incisa seu laciniata; ex horum finibus conjugato ordine exurgunt ramuli, quorum summitates coronantur *flosculis* pallidè cæruleis, monopetalis in quin-

quinque æqualia segmenta divisis, congeneribus similibus, in globosum caput collectis, cujus basin cingunt aliquot viridia foliola, quæ dum femina perficiuntur deorsum reflectuntur. Sequuntur *semina* more *Scabiosæ stellatæ* umbilico membranaceo rigido, tenui, transparente, amplo, quasi acetabulo coronata, in cujus medio umbilicus alius parvus in quinque aut sex crenas divisus, crenis in cuspidis stellatim expansos terminantibus. *Caulis* palmaris nonnunquam pedalis, rotundus, erectus, pilis obsitus. Planta hæc omnino similis est *Scabiosæ Hispanicæ majori Clusii*, crescendi scilicet modo, foliis, floribus & seminibus; ast humilior est & omnibus partibus minor.

SCABIOSA *stellata humilis integrifolia prolifera*. Scabiosa *Indica prolifera*. Schol. Bot. Par.

E radice pluribus longis fibris capillata, assurgunt caules palmares, ramosi, subhirsuti, foliis integris, conjugatis, pallidulis, parùm aut nihil crenatis vestiti.

Flores obtinet albos aut subsulphureos, magnos, summo caule & ramulis, absque pediculis

lis adnatos, quorum flosculi exteriores, qui reliquos ambiunt, majores sunt, ut in *Scabiosa Africana frutescente*. E tubo floris sese exerunt stamina brevia, apicibus luteis coronata. Succedunt *semina*, brevia, crassa, circulo membranaceo cincta & in medio stellata, instar seminum *Scabiosæ Hispanicæ Clusii*. Rami conjugato ordine ad summum tatem caulis exeunt, ubi infidet flos, & quasi è flore nasci videntur, unde & prolifera dicitur.

SCABIOSA *Carduifolia annua Bætica minor.*
Carduus Sphærocephalus annuus Bæticus minor.
Moris.

Caulis cubitalis rarius in ramulos divaricatus, cin viridi pallens, glaber, rotundus, solidus, quem vestiunt *folia* dodrantem longa, brevibus pilis aspera, in lacinias profundas divisa, supra lucida, nigro viridia, subtus argentea. *Flores* profert tubulosos, quinquifidos, purpuroviolaceos, è quorum medio prominet stylus concolor, crassiusculus, in summo bifidus. Capitulum sphaericum, laxius, è vasculis seminalibus oblongis, multis aristis pungentibus ex herbaceo argenteis, circumvallatis, componitur, quibus singulis unicum continetur *semen* oblongum, quadratum,
 utra-

utraque extremitate nonnihil villosum , ex quo quotannis renovatur planta. *Radix* subest fibrosa.

SENECIO *Virginianus arborefcens Atriplicis folio. Raii Hift. Floribus albis. Par. Bat. pr.*

Caudice affurgit lignoso tibiæ crassitudine in plurimos patulos ramulos brachiato , cortice rectos cineritio. *Ramuli* flexiles nonnihil striati , crebris vestiuntur *foliis* inconcinno ordine adnatis , quæ ex brevi pediculo in oblongorotundam figuram sese extendunt ; à medio ad summum apicem incisuris majoribus sinuata sunt ; coloris subglaucci & nonnunquam quasi polline aspersa , crassiuscula , rigida ; è petiolo excurrunt tres nervuli , quorum medius major est & in alios laterales dividitur. Ex alis foliorum in summis virgis oriuntur pediculi sustinentes *flores* parvos , coacervatos , nudos , coloris albidi , qui in pappos evolvant. *Clariff. Raius* flores luteos huic attribuit , in nostro arbusculo semper albidos observavimus , è Virginia primò in Angliam delata est , unde & nos accepimus. Hyemis injuriam facilè tolerat hybernaculo custodita , & quotannis flores profert.

SENECIO *Africanus altissimus Blattariæ vel Hieracii folio. Schol. Bot. Par. Senecio Africanus maximus folio Dipsaci laciniati. Par. Bat. Pr.*

Insigni feracitate & copia è delapso semine pululans luxuriat in hortis nostris hæc *Senecionis* ex America delati species. Radice nititur plurimis fibris capillata, quæ *caulem* protrudit bipedalem & aliquando proceriorem, rotundum levitè striatum, digitum crassum, nonnunquam glabrum, nonnunquam brevissimis pilis hinc inde præditum. *Folia* ima *Blattariæ* vel primis *Dipsaci laciniati* foliis similia sunt; quæ cauli & ramis hærent digitum longa, pollicem lata, *Sonchi laciniati* in modum crenata & lacinitata, in acumen tendentia. Ramorum summitates exornant capitula plurima oblonga viridia in imo crassa seu ventricosa, ut *Sonchi* capitula, quibus & magnitudine ferè accedunt, quæ in villos summo subsulphureos sese expandunt, absque ullis in ambitu petalis. *Semina* sequuntur parva pappescentia. *Sapor* foliorum primò herbaceus est, postea aliquid cuminacei relinquit, similis sapor & magis cuminaceus etiam percipitur in *Senecione Africano folio trinervio*.

SERRATULA *Virginiana* foliis rigidis. Ser-
ratula non laciniata *Sutherlandi*.

A *Serratula* *J. B.* sequentibus differt. 1. *Cau-*
libus assurgit altioribus. 2. *Foliis* latioribus
rigidis ad ambitum ferratis, vel nullis vel paucissi-
mis laciniis dissectis. 3. *Floribus* ex squamato ob-
longo capite rubris, quos cingunt *petala* rigida
saturato rubore nitentia. 4. *Radice* longa crassa.

SESELI *maritimum* *Scoticum* humile foliis *Impe-*
ratorie *Flor. Bat.* *Imperatoria* adfinis *umbelli-*
fera *Scotica. Sibald. Prodr. & Sutherl. Hort. E-*
dinh. Apium *Scoticum* & *Apium* *marinum* *qui-*
busdam *Newtoni. Raii Hist. Ligusticum* *humi-*
lius *Scoticum* *maritimum*, seu *Apium* *maritimum*
dulce *Scoticum. Plukenet.*

Plantæ hujus iconem exhibet *Plukenetius* *Tab. 96.*
Sed cum in ea flores desint, perfectiorem hic
proponere placuit, nulla addita descriptione; hæc
enim in *Historia Plantarum Raii lib. 9. pag. 447.*
inter *Apii* & *Petroselini* species videre est. Nos ob
feminum cum *Seselibus* convenientiam, *Seselios* aut
Siferis familiæ inferendum duximus. Cæterum du-
bitat *Clarissimus Plukenetius*, an sit *Ligusticum* in

Alpibus Liguriæ vulgò *Imperatoria* vocatum *Cæsalp. Libanotis Apii folio semine aspero C. B. P.* & *Rosmarinus foliis Selino similibus serratis, Belli*, cui in epistola prima ad *Clusium Libanotis legitima Theophr.* videtur, & qui vulgò *σικιτιοειδής* & ni fallatur, *siler Creticum* à quibusdam perperam vocari asserit. Verùm supra dictas plantas invicem esse diversas, & *Seseli Scoticum* ab illis etiam differre in multis, illarum descriptionibus cum *Seseli* nostro diligenter collatis evinci posse opinor. *Cæsalpinus lib. 7. cap 46.* inquit, *folia habere figuram herbæ Sanctæ Mariæ*, hoc est, *Menthæ corymbiferæ hortensis C. B.* sed magis in acutum desinentia magisque ferrata: *Caulem* cubitalem altioremque: *Semina nigra.* *Seseli* verò *Scoticum* (ut nihil de *foliis* dicamus) cubito minor est, nedùm altior; *Semina* sunt citrini fusci coloris, non nigri. A *Libanotide* etiam *Apii folio semine aspero C. B.* seu *Roremario foliis selino similibus, Belli*, differre videtur, *radice alba*, cum illa è contrario *radice* cortice nigro tecta firmatur. Neque thus maxime olere observatur hujusce *radix*, quod *Bello* plantam suam legitimam *Libanotidem* esse persuasit.

SESELI *Pyrenaicum Thapsiæ facie Dⁿⁱ. Fagon.*
Schol. Bot. Paris.

Ex radice recta, crassa, paucis fibris donata, caules profert cubitales & sesquicubitales, striatos, glabros, medulla fungosa factos, in ramos subinde divisos. *Folia* quæ è radice exeunt longis insident pediculis carinatis, concavis. Sunt autem prima viridia, glabra, sequentibus latiora, & in breviores multò costas divisa, cætera angusta, tenuiùs dissecta, *Thapsiæ carotæ* folio accedentia, in costas septem vel octo divisa, lobulis seu pinnulis ad pediculum, ubi exeunt costæ, more *Carui* quaquaversum donata. Summitates caulium & ramulorum *umbellis* amplis coronantur, quarum bases seu radiorum exortus, uti & radios partiales angunt *foliola* seu filamenta tenuissima. *Flores* parvi ex albo flavescentes, quos excipiunt *semina* bina striata, oblonga, pallida, *Apii* feminibus similia at majora, *Saporis* fervidi, qui linguam & os diu vellit & adurit. Plantam hanc ex montibus Pyrenæis erutam debemus *Doctissim. Tournefortio*. Eandem etiam (quantum ex semine & primis inde natis foliolis judicare licet) habuimus munere *Clariss. Viri Dni Joh. Bapt. Triumphetti* Professoris Bo-

tanici Dignissimi in Sapiencia Romanaa nomine *Apii montani Carui facie.*

SINAPI *Indicum maximum Lactucæ folio. Schol. Bot. Paris.*

Caulis erigit bipedales & altiores, ramosos, glabros, alba medullâ factos, quibus adherent *folia* alterna lata, glabra, pingua, ex luteo virentia, *Lactucæ* nonnihil similia, per margines levitè crenata; inferiora pediculis appensa, superiora angustiora & minùs crenata. Versus ramulorum extremitates ad spithami longitudinem prorumpunt *flores* tetrapetali lutei, calycibus quadrifoliis laxis & petiolis semiuncialibus suffulti, quos excipiunt *siliquæ* bicapsulares teretes, crassiusculæ, erectæ, semidigitum longæ, in mucronem cum apice fusco terminantes, quæ *seminibus* protuberantibus nodosæ & quasi articulatæ apparent. Totius plantæ *sapor* acris, *odorque* fragrans rapaceus instar *sinapeos*.

Idem *Foliis angustioribus. Flor. Bat. Sinapi Indicum Lactucæ folio minus, seu angusto profundius crenato.*

Minus angustius & gracilius est præcedenti.

Flo-

Flores pallidiùs flavent; *folia* profundius & frequentius sunt crenata, & magis glauca; *siliquæ* breviores & angustiores itidem apiculatæ.

S I U M *minimum umbellatum aquaticum. An Sium aquaticum pumilum ferulaceis foliis. Moris Umbell.?*

Spithamum vix excedit. *Folia* fert *ferulacea* tenuissima & angustissima fere capillacea, pediculis in longum & latum folliculum diductis, qui *caulem* amplectuntur & ramulos ex illorum nodis exeuntes aliquousque involvunt. *Cauliculi* in plures ramos teneros, virides, patulos brachiantur, quorum summo insident umbellæ parvæ. *Flosculi* perexigui propemodum muscosi quinque petalis angustis acutis compositi & multis longis exiguis staminibus donati, quibus succedit *semen* parvum breve, striatum. *Radix* turbinata in plura capitula extuberat, & cespitis nodosi instar est, tenuium fibrarum comam demittentis. A *Sio minimo Raii in Hist.* & *Morisoni plantarum umbelliferarum distributione novâ* plurimum differt.

STAPHYLODENDRON *Africanum folio
singulari lucido Par. Bat. prodr.*

Staphylo dendri seu Pistachie sylvestris species duæ ab auctoribus traditæ sunt ; *Prima* Germaniæ & Italiæ udis humidisque gaudet locis, *Altera* Virginiae est incola. *Tertia* nobis hic exhibitâ in Promontorio Bonæ spei fruticat ad altitudinem sex septemve pedum, *caudice* brachium crasso, in plures ramos diviso. Hæc numerosa vestiunt *folia*, non pinnata nec terna uti cæteris speciebus, sed singularia, eaque rigidiuscula, alterno ordine pediculis brevissimis adhærentia, unciam lata, vix duas longa, subrotunda, mucronata ; parte prona colore obscure viridi splendent, supina brevi lanugine ruffâ, ad nervos & margines magis conspicuâ, pubescunt, uti & furculi tenuiores. *Flores* circa fastigia erumpunt ad foliorum exortus, pediculo unciali aut brevioris suffulti, pentapetali, parvi, albidi & ubi contabescere incipiunt obsolete spadicei, petalis retroflexis, ex parvo incano calyculo emergentibus. His succedunt vesiculæ pentagonæ, in quibus capsula rotunda claudens quatuor *semina* strictè junctâ, oblonga, dura, sulco per longitudinem instar Dactyli inscripta. In hybernaculo ab
hy-

hyberno frigore subductum lætè viget apud nos
& flores quotannis profert.

STRAMONIA *Corassavica humilior Hyoscyami folio. Par. Bat. pr. Datura Hyoscyami folio vulgò.*

Locis aridis & incultis Indiæ occidentalis frequens est hoc *Stramonie* genus, partium omnium conformatione congeneribus suis respondens, humilium tamen & ubi appropriatum solum natum est, multò ramosius. *Caule* assurgit pollicem crasso, cubitum alto, in multos ramos dirempto, obscure purpureo colore tincto. *Folia*, *Hyoscyami* seu potius *Solani vesicarii* antiquorum sunt æmula, latiora tamen & in margine sinuata quasque crispata, pallidè virentia, tactu mollia & averfa parte incana. [quæ ex semine in *Corassavia* nato creverant, omninò erant incana] Ex ramorum sinibus prodeunt *flores* externâ facie obsoletè purpurascens seu incarnati, interna albido colore perfusi, fundo punicante. Medium occupant quinque stamina albicantia candidis farinaceis apicibus ornata, inter quæ eminent stylus in capitulum subviride rotundum protuberans. *Basi floris* cohæret *calyx* oblongus viridis, pentagonus,

G g

in

in quinque cuspides desinens, qui flore defluente & grandescente fructu expanditur & sursum fertur, fructusque basi umbilici seu pilei instar insidet. Cæterùm *fructus* rotundus est, & robustis aculeis pungentibus undique armatus, cui subest *calyx* foliaceus retroflexus; in quatuor partes dehiscens, aut in duo tantum loculamenta, quæ *semina* fundunt nigra superficie rugosa. *Sapore*, *odore* & viribus cæteris hujus familiæ speciebus consimilis est.

TITHYMALUS *Corassavicus myrtifolius flore coccineo mellifero.*

Ad *Tithymalorum* familiam referendam esse hanc plantam Americanam testantur, cum *conceptacula seminalia*, è tribus loculis constricta, totidem *granula* includentia, tum *lacteus* & *acris succus*, qui ex singulis plagis influctis stillat. Profert autem *caules* plures ramosos, olerinæ pennæ crassitie, glabros, nigro virides, succulentos, quibus per interstitia digitalia alternatim adstant *folia* absque pediculis, myrtiformia, crassa, unciam cum semisse longa, vix unam lata, caulibus concoloria. Ex summitatibus caulium prodeunt *flores* terni, quaterni plures
aut

aut pauciores coloris coccinei, petiolis brevissimis infidentes, florem papilionaceum nondum expansum, vel quodammodo caput aviculæ rostrum aperientis exprimentes; è basi enim crassiori tanquam capite, in oblongum angustum mucronem quasi rostrum terminantur; inferiora segmenta in longum porrecta invicem connivent, & rostellum aviculæ inferius exprimunt. Ex hujus medio se exerunt stamina multa hirsuta, spadicea, cum stylo longiore coccineo, linguam exertam referente. Pars superior seu segmentum superius, galeam quodammodo referens protendit ad medium usque segmenti inferioris. *Flos* ea parte qua petiolo adhæret, nonnihil virescit, cæteris partibus elegantissimi coccineo colore nitentibus. Succedunt *fructus* parvi, trigoni, tribus *granulis* referti, more congenerum.

TRACHELIUM *Alpinum floribus conglomeratis, foliis Assarinæ rigidis & hirsutis. Campanula Alpina sphærocephalos pratensis flore conglomerato, Assarinæ foliis rigidis & hirsutis. Schol. Bot. Par.*

Radice firmatur numerosis fibris longis capillata. *Folia* quæ ab illa exeunt digitalibus infident

dent pediculis hirtis, subrotunda in mucroneſi definentia, ad *Violæ* folia quoad formam accedentia, circa margines crenata & veluti criſpa, hirsuta, aspera. Superiora subrotunda absque pediculis ad interſtitia uncialia & biuncialia, ſitu alterno, cauli appoſita. *Caules* erigit dodrantaſes & altioreſ, rotundos, rigidos, hirsutos. In ſummitate & foliorum aliſ ſedent *flores* plureſ ſimul conferti absque pediculis, erecti in cæruleo purpurei, in quinque laciniaſ acutaſ, profundaſ diſſecti, ſtylo intuſ oblongo trifido. *Calyci* itidem quinquifido longo acuto inſident, & *flores Trachelii flore conglomerato C. B.* referunt. *Vaſculum ſeminale* ad ſloriſ fundum ſitum, in tria loculamenta, more congenerum, dividitur.

TRIBULUS *terreſtris major Coraſſavicus. Par. Bat. prodr.* Tribulus terreſtris *Americanuſ Chamaeciſti flore, fructu ſpiñoſo maximo. Breyn. prodr. 2.*

Tribuli hujus Americani iconem propoſuiſſe ſufficiet, omnibuſ enim partibuſ *Tribulum terreſtreſ J. B.* adeo refert, ut ab hoc ſola partium magnitudine diſcrepat. Annuſ quoque eſt,
nam

nam post florum feminumque defluvium quotannis interit. E confinio superioris *Tithymali* invehitur, siccaneum quippe pariter amat, locisque soli expositis lætatur.

VALERIANELLA *Corassavica semine aspero viscoso. Par. Bat. prodr. Taludama Hort. Mal. tom. 7.*

Novalibus & saccharetis Corassaviæ spontaneo proventu oritur, atque è seminum satu in hortis nostris sælicitèr adolescit. Reptat *radice* alba fibrosa pallida, ex quâ emergunt *cauliculi* multi sesquicubitales, ramosi geniculati, in viridi rufescentes nonnihil pilosi teneri, primùm erecti, postmodùm ubi increverunt, in terram reclinati. His hærent *folia* mollicella subhirsuta, subtus nervosa, pallida, ad ambitum sinuosa velutique angulosa, & ad singulos articulos conjugata, quorum alterum suo opposito magnitudine cedit. Inferiora cum *Blito albo* quidpiam similitudinis habentia nituntur pediculis longis, & terminantur in rotundum aut saltem obtusum; superiora inferioribus sensim minora, nullos aut brevissimos habent

petiolos, & in parvum mucronem abeunt. Cacunina ramorum promunt tenues pedicellos ruti congenerum, sustinentes *flosculos* exiguos purpureo-incarnatos pentapetaloidæos. Singulis succedunt *semina* nuda, crassa viscosaque hirsutæ obfita, oblonga hexagona coloris herbacei, quæ è strictiori basi in obtusum crassiusculum caput turbinantur. Q. An semina bina conjuncta post singulos flores proferat, & an non umbelliferis conjungi debeat?

VALERIANELLA *Zeylanica palustris repens, Hederæ terrestris folio, ad radicem florida.*
Coeagen Hort. Mal. tom. 10.

E radice fibrosa albente multos spargit viticulos, tenues, longos, humi procumbentes, crebris geniculis interceptos; è geniculis exeunt *folia* plerumque bina ex opposito, pediculis triuncialibus & longioribus insidentia, circinata ferè rotunditatis, argutè crenata, saporis acris, subdulcis & aromatici. Ibidem pariter erumpunt petioli plures crassiusculi, unciam dimidiam longi sustinentes *flosculos* ternos, parvos, vix conspicuos, ex quinque petalis exiguis purpurascensibus constructos; quorum unicuique subsidet
fructus

fructus depressus bifidus, qui in duo *semina* (more umbelliferarum) facile dehiscit; ad fructuum basin adstant duo foliola angusta, quasi essent theca bivalvis seu calyx. Caulium genicula terram attingentia, novas demittunt radices.

Eadem *Corassavica Nymphææ minoris folio*.

Hæc à priori distinguitur *foliis* longioribus & paulò crassioribus, *flosculisque* herbaceis; cætera conveniunt.

Utraque species in Par. Bat. prodr. *Assarinæ* nomine proponitur. Floribus, seminibus & crescendi modo, cum *Cotyledone aquatica* F. B. conveniunt, quæ pariter *Valerianella palustris Cotyledonis folio*, denominanda est, ut nos primò monuit Dnus. Sherard.

VALERIANELLA *altera nudo umbilicato & lævi semine Columnæ*.

Hæc planta à Fabio Columna descripta est, ejus vero cyma seu ramuli pars superior tantum icone expressa, eadem tabula cum *Valerianella semine scabiosæ stellato & hirsuto*, unde nos operæ pretium duximus ejus figuram integram studioso

Bota-

Botanophilo exhibere, illumque ad descriptionem *Columnæ* fatis exactam relegare.

VERONICÆ SIMILIS *fruticosa Curasavica Teucree foliis, flore galericulato. Par. Bat. prodr. Violæ surrectæ latiore folio species, ex Cod. Benting. Pluk. Tab. 234. An Verbena fruticosa Teucree foliis?*

Radix è numerosis constat fibris. Caules ramosi angulosi, tenues, foliis ut plurimum ex opposito binis vestiti, brevibus pediculis suffultis, quæ ex lata basi in mucronem tendunt viridia, lucida, per margines crenata, foliis *Chamedryos* seu *Teucree vulgaris* figura & magnitudine æqualia. Flores in summitatibus caulium quasi in spicam rariorem dispositi, pentapetaloidæi, quodammodo galericulati, ampli, pallidè purpurascentes, cum staminibus nigro puniceis. Capsula seminalis oblonga est, angulosa, lineisque albescentibus striata, in quinque inermes spinulas definens. Semen nondum vidi. Prodiit ex seminibus Curacao delatis in Horto *Fageliano*. Icon. *Loquiltic Hernandez pag. 382.* huic non adèò dissimilis.

VER-

VERONICA *Americana erecta frutescens & ramosa folio Verbenaë. Par. Bat. prodr.*

In solo lætiori *caulem* profert cubitalem & altiore, lignescentem, angulosum, glabrum, *foliis* ad interstitia duarum triumve unciarum binis, nonnunquam ternis, vestitum. *Folia* autem pediculis brevibus appensa, ab angusto principio in latitudinem sesquiunciam expanduntur & in mucronem acutum fastigiantur, digitum ferè longa (inferiora intellige) nervis inscripta, & per margines rarioribus incisuris, à media scilicet folii parte ad mucronem usque denticulata; altera medietas pediculum versus linea ut plurimum terminatur æquali. E foliorum alis exeunt ramuli longi, foliis minoribus donati, è quorum sinu prodeunt *flores* bini vel terni petiolis brevibus, tenuissimis, & *calyci* quadrifido insidentes, tetrapetali, ad unguis juncti, parvi, albentes, cum staminibus in medio. Sequuntur vascula seminalia parva, bicapsularia, acuminata, in breve filamentum abeuntia, quæ *semina* claudunt minuta. *Radix* fibrosa est. Ex insula Curacoa delata est.

VERBENA *altissima Americana spica multiplici, Urticæ foliis angustis, floribus cæruleis. Par. Bat. prodr.*

Erestibili multisque fibris conflata radice virgas emittit quadrangulas, striatas, geniculatas, sex septemve pedes altas; quorum genicula vestiunt folia conjugata, facie & textura foliorum *Urticæ* ast angustiora, quæ palmæ latitudinem, spithami longitudinem interdum excedunt, nunc integra, nunc ad basin una alterave lacinia divisa. Ex horum sinu utrinque profurgunt ramuli, quorum summitates in multiplices florum spicas, seu jubas floridas, quadrangulas, strictè invicem junctas digitum longas, jucundissimo adspectu terminantur. Cæterùm *flosculi* sunt purpuro-cærulei, pusilli, in imo tubulosi, in summo in quinque segmenta æqualia secti, quos excipiunt *semina* quaterna oblonga, fusca, in quinquefidis calyculis.

VICIA *Lathyroides purpuro cæruleis floribus. Sutherland.*

Eradice pluribus fibris capillata, perenni, *viticulos* spargit copiosos infirmos, humi stratos,
an-

angulosos , glabros , in solo latiori dodrantaes , crebris geniculis interstinctos. *Folia* quæ primò erumpunt & in caule inferiora , glabra , ex unica tantum pinnarum conjugatione ; superiora , ex tribus quatuorve pinnulis ad mediam costam annexis , composita sunt , & in capreolum terminatur. E regione foliorum prodeunt *flores* solitarii , pediculo brevissimo insidentes , parvi , oblongi , dilutè purpurei , quibus succedunt *siliquæ* uncia longiores , erectæ , nigrae , glabrae , septem octo vel decem *semina* , parva , seminum sinapeos magnitudine , angulosa , fusca ; è Scotia misit *Dnus Sutherlandius*.

VIRGA AUREA *Novæ Angliæ lato rigido folio. Flor. Bat.* Virga aurea *ex Nova York foliis Symphyti majoris hirsutis. Schol. Bot. Paris.*

Quamplurimæ *Virgæ Aurææ* species , è Virginia & Nova Anglia transportatæ Belgarum hortos hoc tempore mirè exornant , quarum caulium cacumina , ea florum serie ac copia luxuriant , ut harum ramuli corollæ potius è plurimis contextæ flosculis quàm genuini flores videantur. Hanc quam impræsentiarum describere animus est , *radice* constat multis fibris albicantibus , & in terra

latè se diffundentibus , ex qua prodeunt *folia* plurima , pedalia , palmum lata , in mucronem desinentia , subviridia , tactu aspera , rigida , pluribus nervis inscripta , subinde in margine denticellis incisa , pediculis dodrantalibus insidentia. *Caules* gerit multiplices , firmos , rotundos , striatos , crassos , quos ambiunt *folia* cæteris minora magisque acuminata , basi caulem quasi amplectentia ; ex horum alis versus summitates exeunt ramuli frequentes in alios rursus subdivisi , sustentantes *flores* instar herbæ *Doriæ* radiatos , luteos , paniculatos , in pappos evanescentes.

VIRGA AUREA *Canadensis Asterisci folio.*

Virga Aurea Canadensis Scrophulariæ folio. Acad. Reg. Paris.

Florum , foliorum , cæterarumque partium structura , adeo accedit ad *Asteriscum autumnalem Cornuti* hæc planta , ut nisi solo florum colore aureo ab illo distaret , *Asteriscus* potius quàm *Virga Aurea* nominata fuisset. Quamquàm inter *Virgas aureas* , *Asteres* & *Asteriscos* , nulla potior intercedat differentia , quam florum color & amplitudo. Assurgit autem ex fibrosa *radice* surculis multis bicubitalibus valdè ramosis , ad quo-

quorum nodos hærent *folia* alternatim disposita *Asterisco* paria , coloris *Scrophulariæ* instar in fusco viridantis. *Flores* ad foliorum sinus fasciculatim ramulos ornant, lutei , discoidei , radiati ; quos *semina* sequuntur floccosa. Culturæ hyemisque patientissima est, singulis annis sub veris tempore ex restibili radice repullulans , & tam seminibus quàm propaginibus sese multiplicans. *Odor* herbaceus est, *sapor* ingratus, amaricans, veluti *Scrophulariæ*.

VIRGA AUREA *omnium minima floribus maximis.* Virga Aurea *omnium minima Hort. Reg. Paris.*

Hujus *folia* , ex longis carinatis pediculis ad radicem in orbem congesta , angustiora & breviora sunt quam in vulgari , glabra , minimè rugosa seu corrugata , ad margines ferrata , multisque cancellatis venulis , altera præsertim parte conspicuis , insignita. *Cauliculi* inter folia rectè assurgunt & circa summitates in tres quatuorve ramulos divisi , cæteris speciebus multo breviores sunt & palmæ longitudinem vix attingunt. Unusquisque ramulus *flore* luteo magno, ex calyce oblongo viridi squammato prodeunte, coronatur.

H h. 3

Plan-

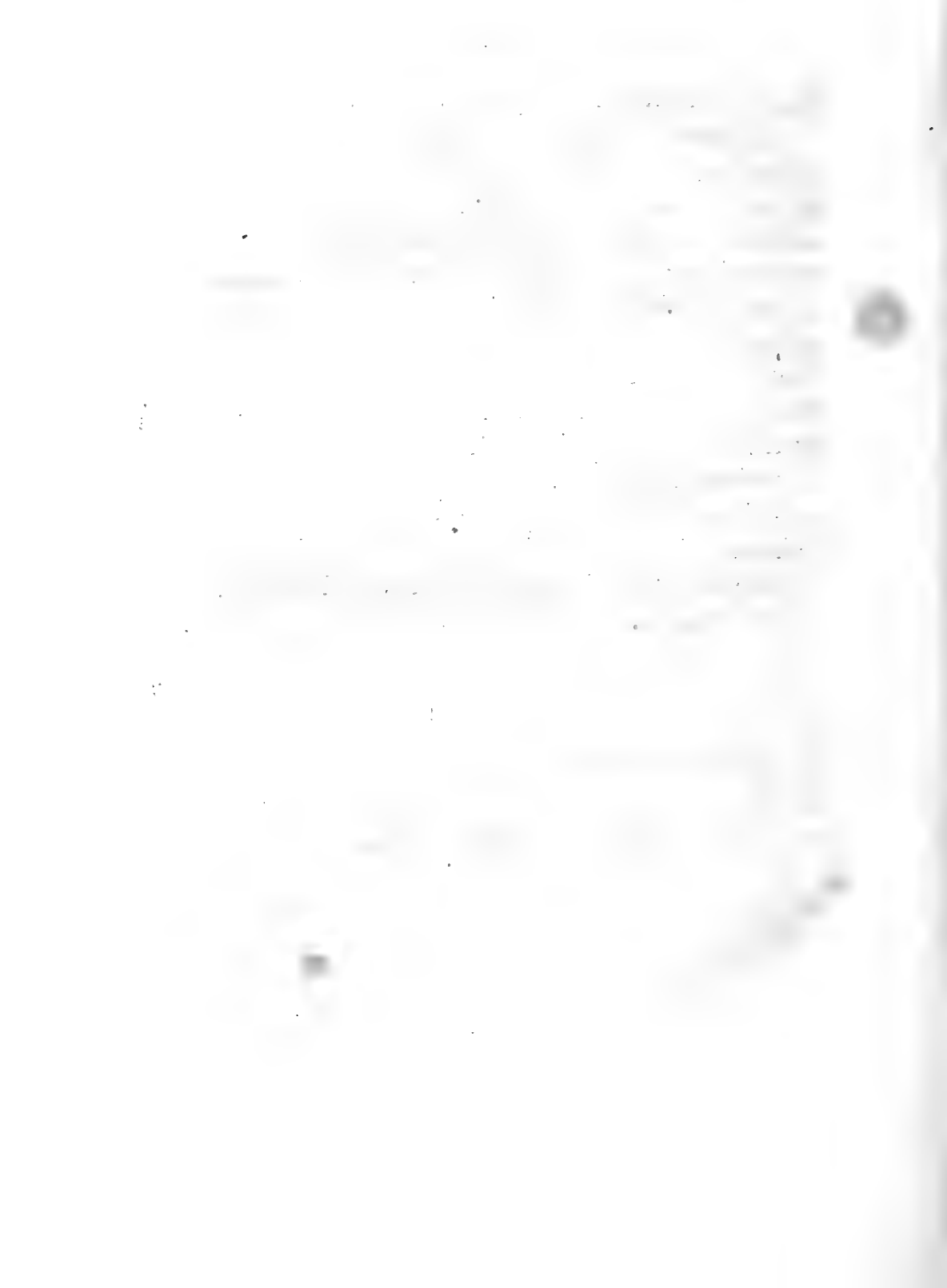
Plantula enim hæc cæteras species congeneres omnes florum amplitudine superat ; adeò ut quod cauliculorum proceritati decessisse , id florum magnitudini accessisse videatur. Ad hortorum areolas exornandas , ob sui humilitatem valdoperè expetitur.

XANTHIUM *Lusitanicum spinosum. Par. Bat. prodr. in Append.*

Hanc plantam *Clar. Dno Turnefortio* debemus , qui primò hoc nomine in Belgium misit. Oritur vero è *radice* simplici pluribus fibris capillata , quæ *caulem* trudit bicubitalem firmum , ramosum , glabrum , viridem. *Folia* glabra , lucida ; inferiora ad ramorum exortus , pediculis biuncialibus donantur , supernè viridia , parte prona glauca seu potius incana , nervo per medium excurrente coloris flavescentis ; ex angusto principio in amplitudinem duorum digitorum extenduntur , una alterave ex utroque latere lacinia majore ex opposito incisa , summitate in longum angustum mucronem producta , quæ hastæ cuspidem in nonnullis præ se ferunt sesquidigitum longa. Quæ cir-

ca ramulorum cacumina proveniunt, angustiora sunt & breviora multò, nec adeò crebris laciniis inæqualia, sed maximam partem tantum cuspidata. Ad horum exortus parte terram versus spinis acutissimis armatur *caulis*, ex albo flavescentibus, trifurcatis seu ternis ex eodem centro ortis, subinde brevi petiolo suffultis, tergeminis plerumque ad eundem exortum. Ad foliorum sedes circumsumma, ut & in ipsis ramulorum cimis oriuntur parvi muscosi globuli, in flavo viridantibus villis quasi flosculis obducti, qui augescentes in oblonga capitula *Xanthii minoris* æmula abeunt; hæc verò rigida & pungentia non sunt, sed spinulis seu villis hamatis tenuioribus & mollioribus obducta. Unaquæque *lappa* in duos loculos totidem grana continentes distinguitur more congenerum.

F I N I S.

- LEUCOIUM** Africanum hirsutum, Coronopi folio, flore cæruleo, siliqua plana longissima.
- LEUCOIUM** latifolium foliis serratis, flore luteo. Fortè ad Hesperides referendum.
- LILIUM** Javanicum maximum umbellatum album, foliis erectis & crassioribus.
- LINARIA** Africana Telephii folio, flore purpureo & luteo.
- LINARIA** folio Genistæ glauco, flore luteo.
- LYCHNIS** minima supina, folio viridi angustissimo, flore coloris herbacei. Schol. Bot. Paris.
- LYCHNIS** viscosa Africana angustifolia, flore amplo albido, interdium se contrahente, & in viridem obsoletum colorem se transmutante.

MARRUBIUM Africanum rotundifolium
flore purpureo.

MALUS Granata Zeylanica spinosa flore luteo.

MANGABIBA.

MASSANILIA major.

K k

ME-

MELIANTHOS Hyſiquanenſis minor fætidus.

MERCURIALIS Africana dicoccos , folio Violæ tricoloris.

MIMOSA maximè ſentiens latifolia ſpinofa.

MIMOSA filiquis latis hirsutis , articulatis.

MOMORDICA Zeylanica major.

NARCISSUS hexagonus Zeylanicus flore odorato albo.

NARDUS Americana procerior foliis cæſiis Plukenet. Tab. 101.

NEPETA radice tuberofa Luſitanica , ſpicata flore purpuro-cærulæo.

ONOBRYCHIS filiqua articulata glabra, flore albo. *Onobrychis* filiqua clypeata lævi. B. prodr.

OROBUS Hyſiquanenſis filiqua depreſſa alba , flore obſoletè purpureo. *Falcata* Rivini.

OXYIS Africana folio & flore parvo , radice Aſphodeli.

PEN-

PENTAPHYLLOIDES Ulmariae folio.

PEPO Zeylanicus reticulatus & fulcatus, femine nigro.

PHASEOLUS Barbadenfis erectior filiqua angustissima, tinctorius.

PHASEOLUS Africanus minor flore luteo, femine nigro.

PHASEOLUS Africanus minor sempervirens, flore rubello.

POLYPODIUM Cambro-Britannicum.

PORTULACA spinosa lanuginosa arborescens Americana.

PORTULACA Africana procumbens polyanthos flore luteo.

RHUS Africanum trifolium.

RICINUS Cotini folio Americana.

RIZOPHORA caule alato rubente folio singulari.

ROSA Moscheutos Cornuti.

SCABIOSA Erioccephala foliorum segmen-
tis angustioribus Lusitanica.

SCROPHULARIA Lusitanica magno
flore , foliis dissectis. An Sambuci folio
Park ?

SCUTELLARIA Americana latifolia.

SENNA spuria mimosæ folio , flore maximo ,
filiqua singulari.

SERRATULA Noveboracensis maxima, fol.
longis Serratis.

SIDERITIS Virginiana flore albo angustifo-
lia.

SINAPISTRUM Indicum folio glabro , fi-
liqua hirsuta.

SOLANUM Africanum incanum arbore-
scens pomiferum spinosum , folio integro.

SOLANUM tinctorium Zeylanicum minus.
Basella Malabarorum.

SOLANUM Barbadense racemosum minus
tinctorium , Circeæ foliis mollibus incanis.
Pluk.

SONCHUS maritimus angustifoliis. C. B.
prodr.

STA-

STACHYS fibrosa radice, folio Betonicae
incano.

TITHYMALUS Africanus minor folio
Hyperici.

TITHYMALUS arborefcens spinofus Am-
boinenfis. *Ligularia* Rumphii.

TITHYMALUS arborefcens spinofus Zey-
lanicus foliis laurinif. *Elacalli*.

TITHYMALUS Curaffavicus foliis Atripli-
cis variis.

VALERIANELLÆ cognata, folio Cory-
ledonis. *Colytedon* aquaticus J. B.

VERBENA Scutellarix foliis difpermos Ame-
ricana. Pluken. Tab. 70.

VERONICA Virginiana altiffima spi-
ca multiplici alba.

VERONICA fpicata flore purpurea.
Moris.

VIBURNUM Americanum odoratum,
folio Urticæ, floribus miniatis. H. L. B.

VIRGA aurea floribus albis Americana, folio
Bellidis ramosæ Americanæ.

XERANTHEMUM Africanum latifo-
lium lanuginosum. Rectius forsan *Gna-*
phalium &c.

Sciat Lector Benevolus, No-
mina hæc tabulis delineatis
memoriæ tantum gratiâ fuisse
adscripta, quæ Auctor celeberrimus pro
arbitrio suo mutâisset & emendâisset,
nec non descriptarum synonyma adje-
cisset. Cæterum illorum Catalogum hac
de causa subnectendum duxi, ut hu-
jus operis institutum, & quales fece-
rit progressus, Botanophilis innotesce-
ret; magna scilicet spe allectus, Cele-
ber-

*berrimam Academiam Lugduno-Bata-
vam aliosve Mæcenates, ad tam egre-
gium opus prosequendum & ad finem
perducendum sumptus necessarios suppe-
ditaturos.*

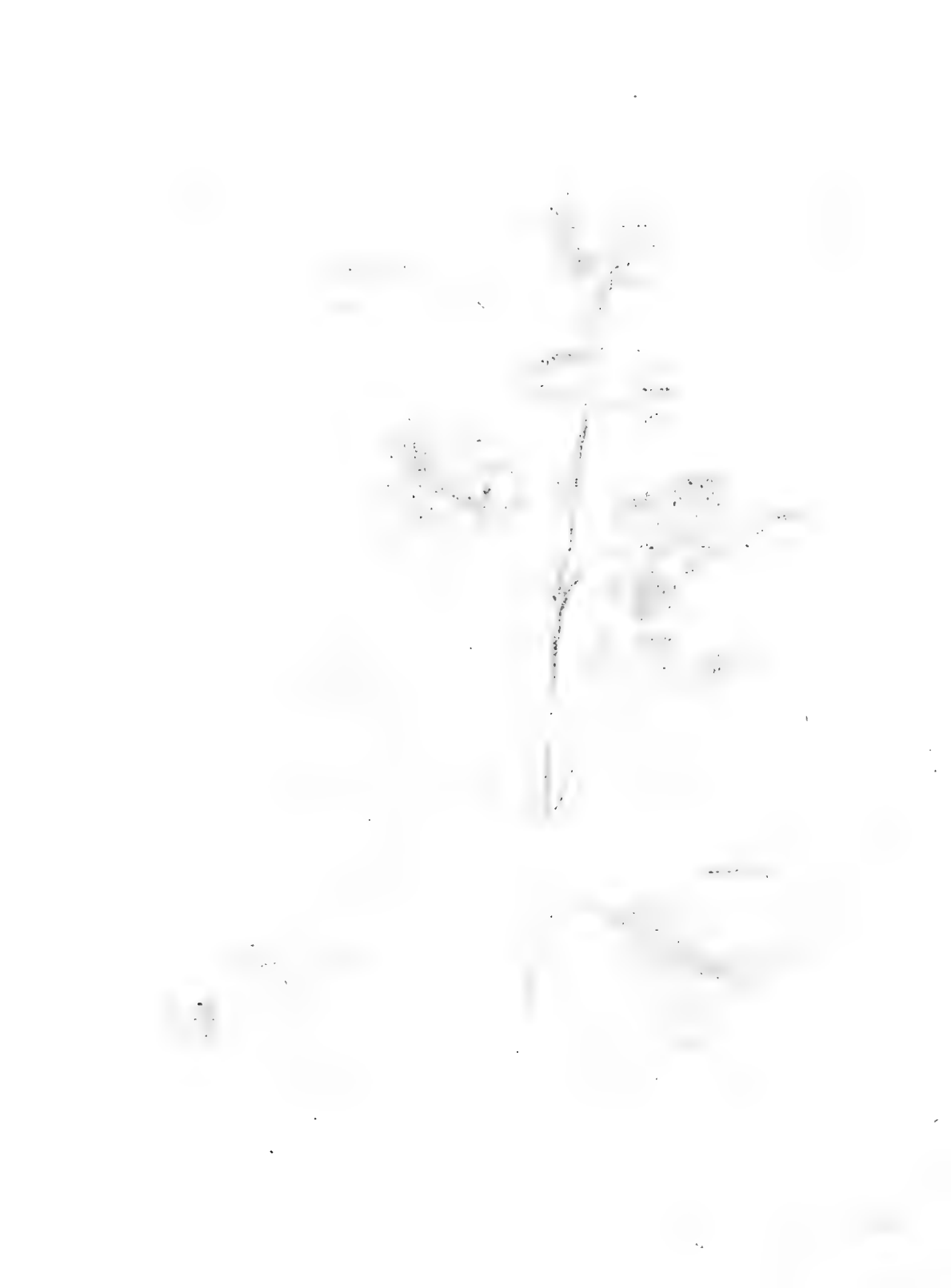
F I N I S.

ACER
Virginianum.

ALCEA minor
maritima tenui folia
procumbens.

p. 7.

ALCEA Corassavica
Melonis folio.

1709

79.

ALCEA *Ceraffavica*
hirsuta parvo flore
foliis lobatis.

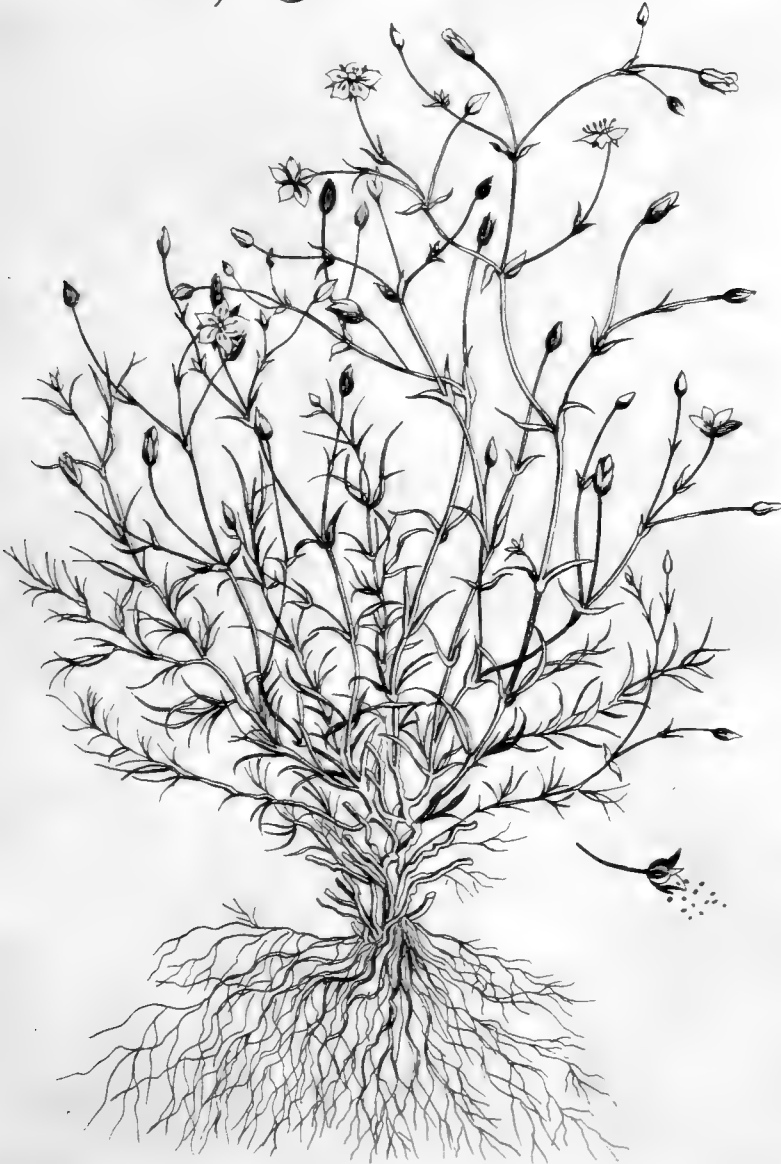

ALSINE *Americana* *Stimmulariaefolia* s. *p.n.*

ALSINE *Alpina glabra.*

p. 12.

Amaranthoides
Serruginum.
p. 18.

Amaranthoides
foliis polygoni.
p. 17.

Amaranthoides
granineo folio.
p. 17.

AMARANTHOIDES
Corassavicum
humile
Cepae folio.
p. 18.

Handwritten text, possibly a signature or date, located in the upper right quadrant of the page.

212.
ANEMONE
Virginiana.

ANTHRHINUM *Lusitanicum.*

7.24.

APOCYNUM
Salicis folio
lato.

p. 29.

APOCYNUM *Salicis folio auristis.*

APOCYNUM
Americanum
Chamænerii foliis.

p. 36.

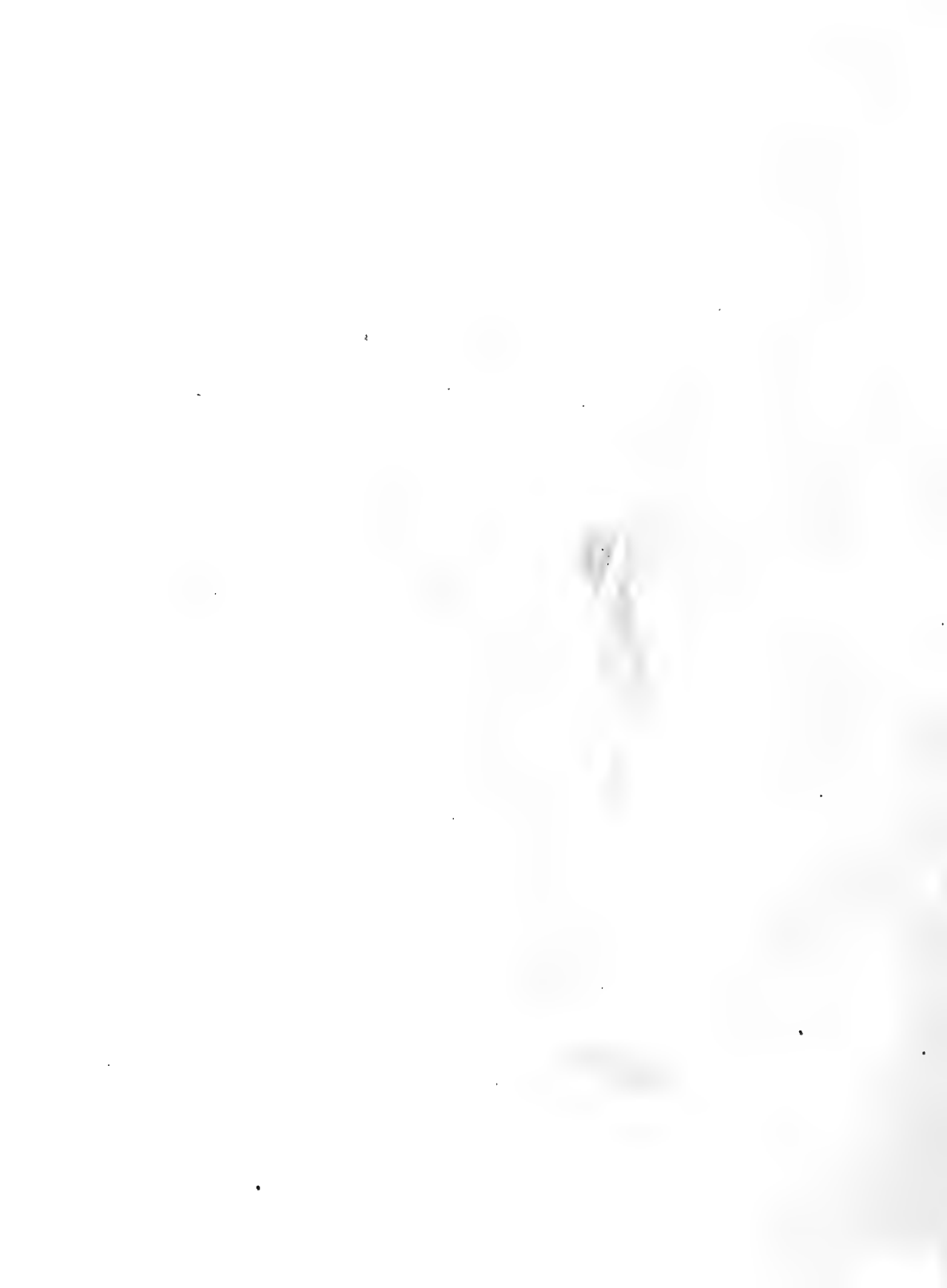

73.

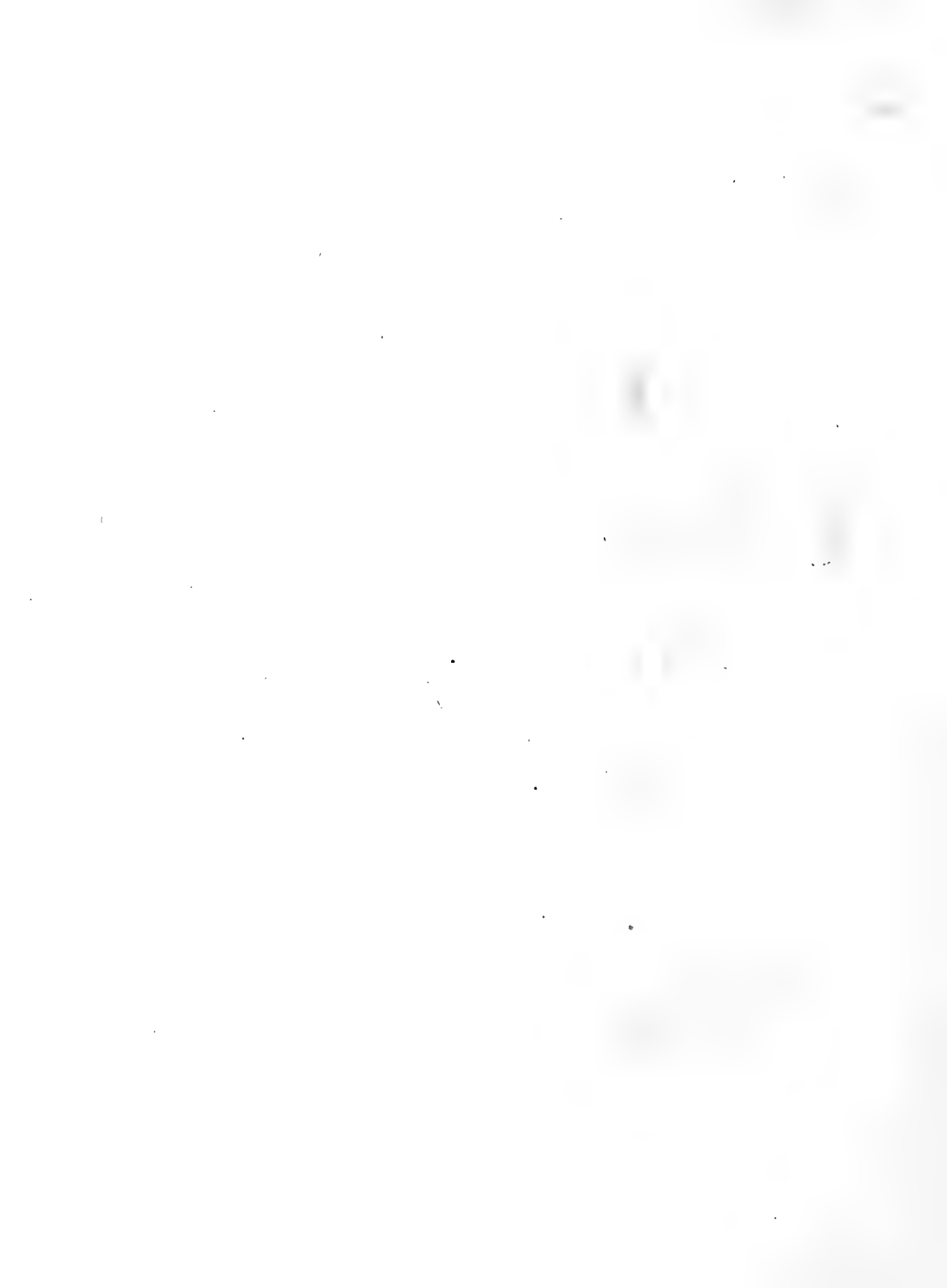
ARUM
Zeylanicum
maximum.

ARUM *Zeylanicum trilobato folio*
humilius et minus.

p. 8.

203.

ARUM
polyphyllum
caule scabro
punicante etc.

p. 55.

ASTER novæ Angliæ
*Linariæ foliis chamæmeli
floribus.*

ASTER
Virgæ aureæ facie
foliis undulatis.

Handwritten text, possibly a signature or date, located in the upper right corner of the page.

ASTER
Nova. Angliæ
altissimus
hirsutus etc.

1907
MAY 10 1907
U.S. DEPT. OF AGRICULTURE
BUREAU OF PLANT INDUSTRY
WASHINGTON, D. C.

ATRIPLEX
Argentea dentata.

p. 105.

BALSAMINA
Fœmina Zeylanica
angusto folio.

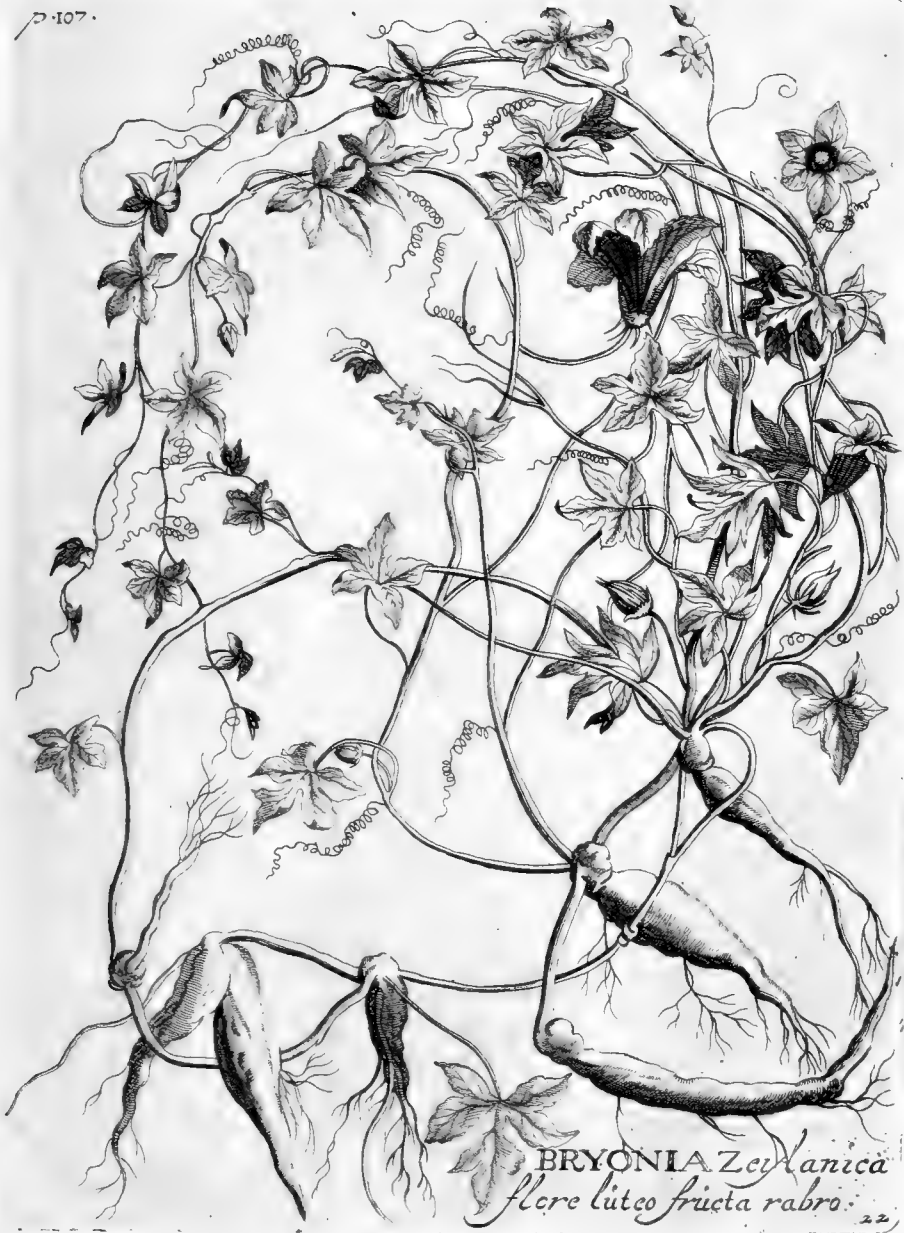

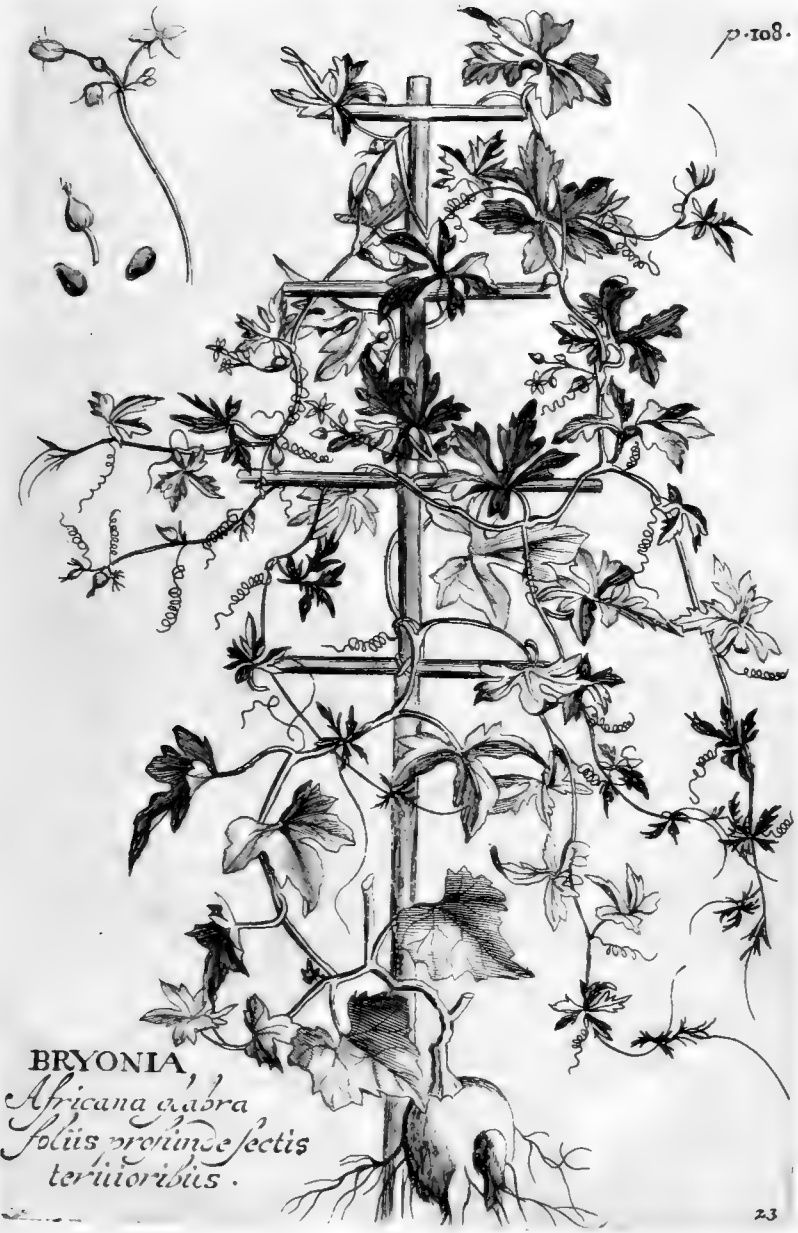
BETONICA maxima
Scrophulariæ folio.

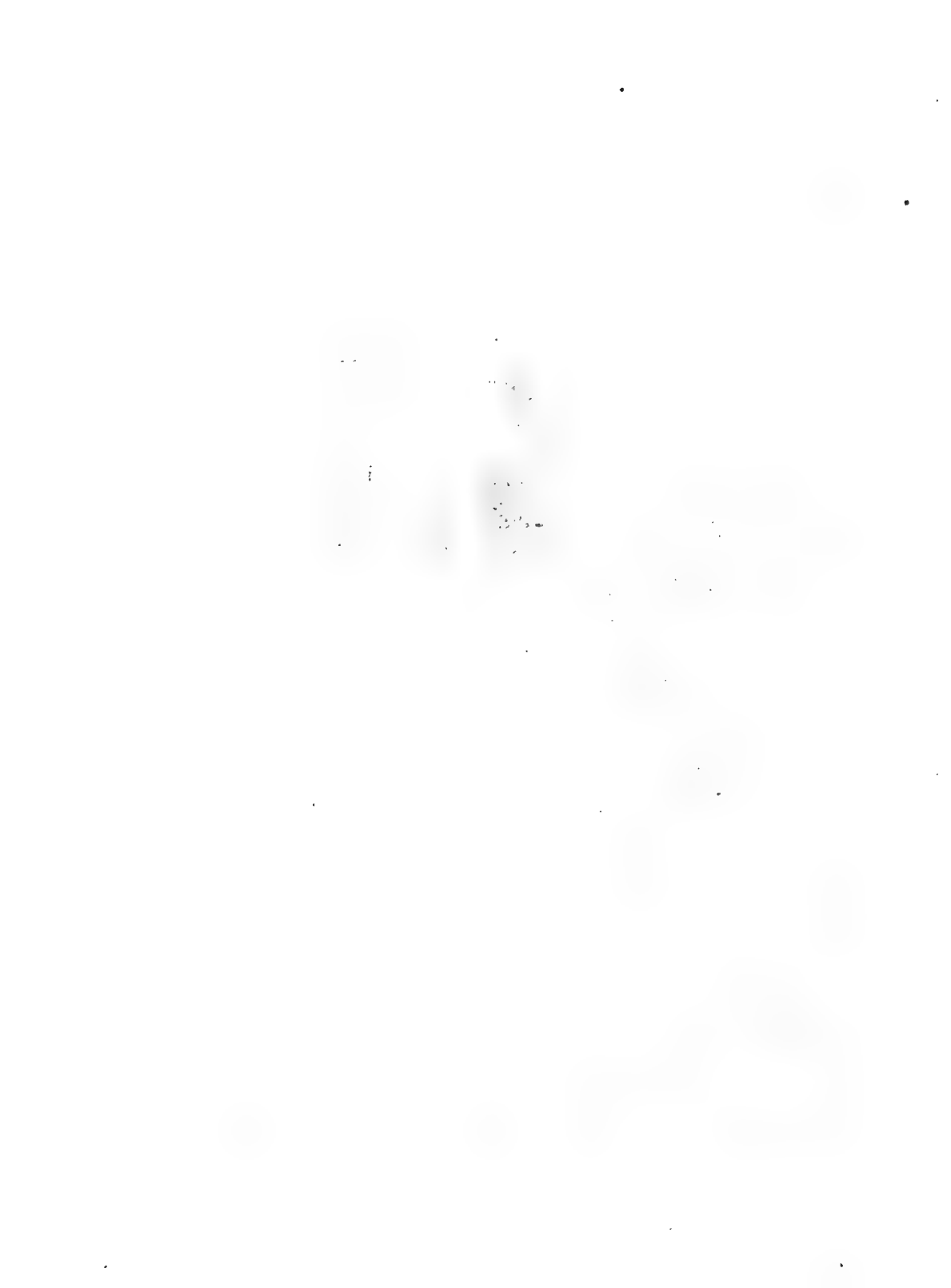

BRYONIA Zeylanica
flore luteo fructa rabro.

BRYONIA,
Africana crebra
foliis proinde sectis
terruitoribus.

CAPRARIA
Corassavica.

7. III.

CARYOPHYLLATA
Virginiana alba.

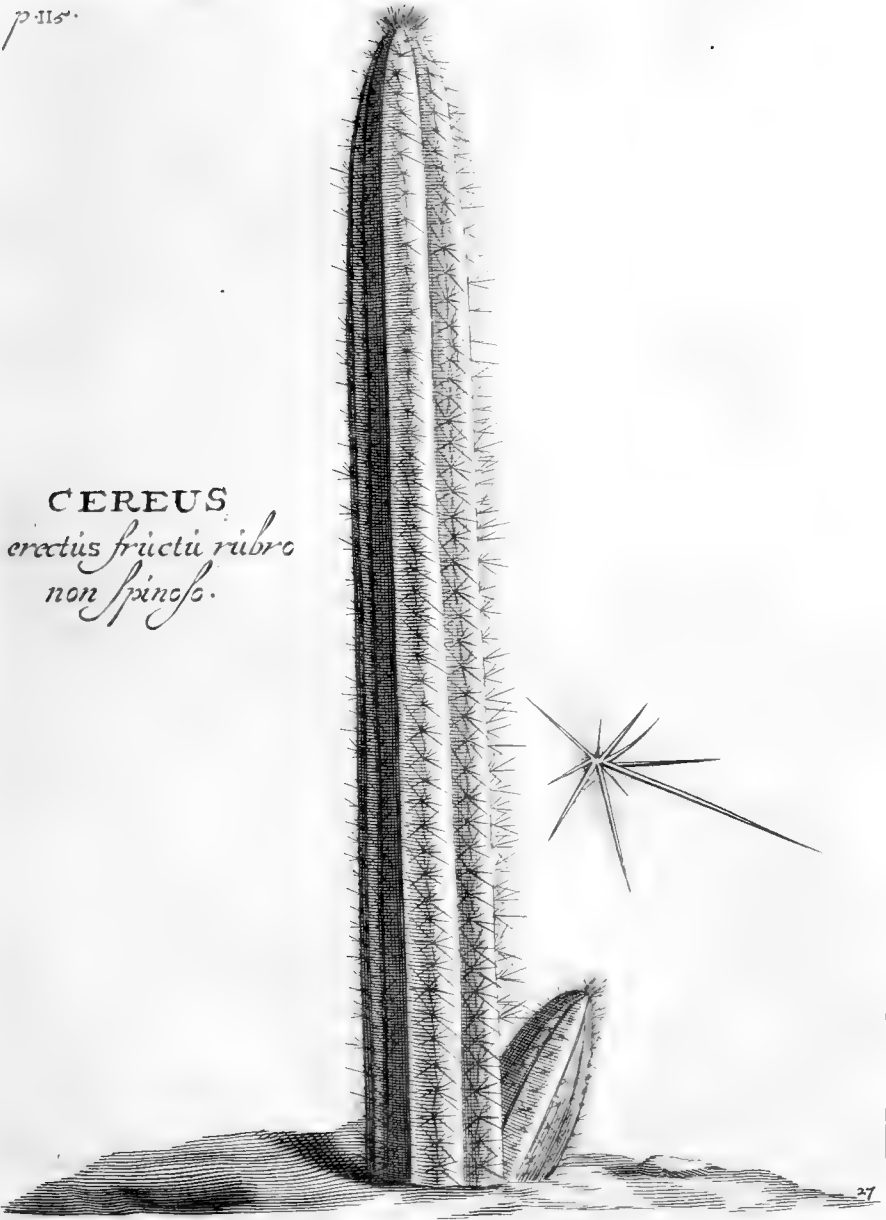

CAUCALIS.
Daucoides.

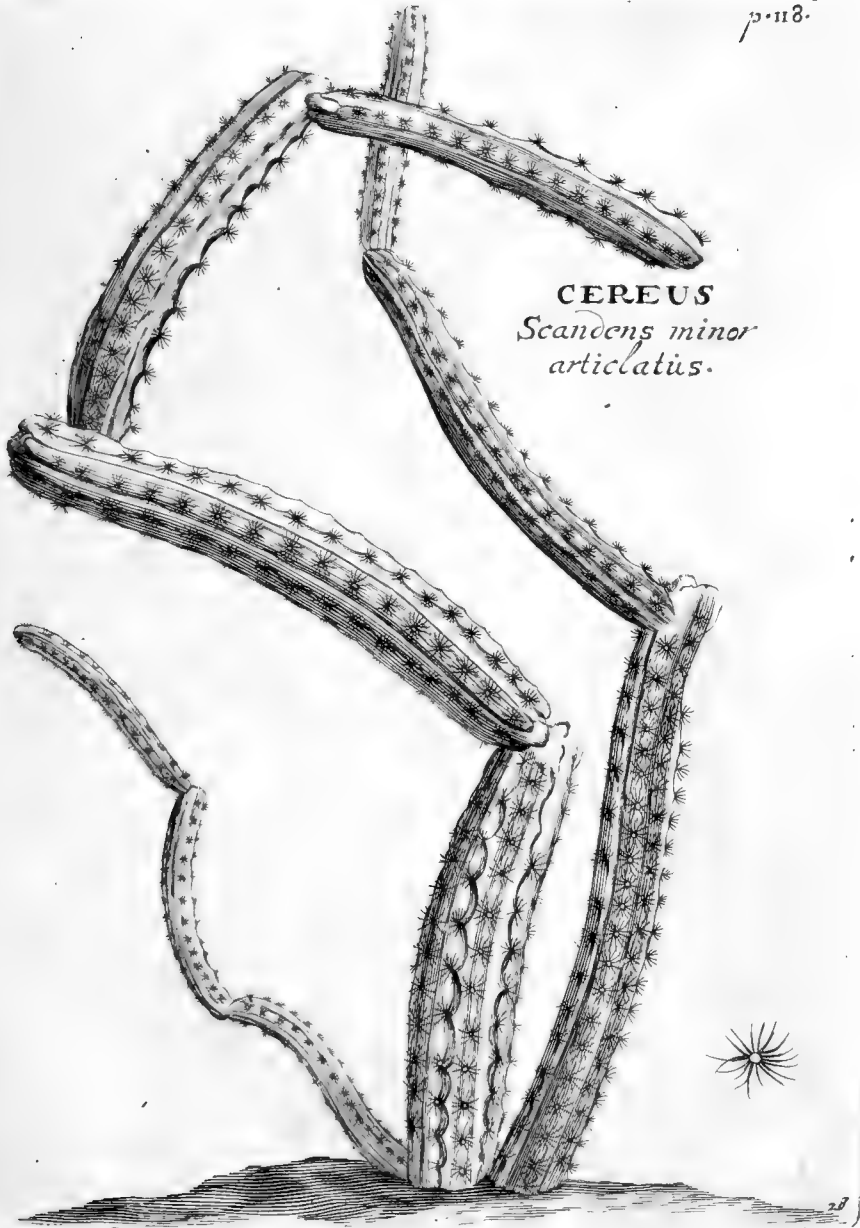

p. 115.

CEREUS
*erectus fructu rubro
non spinoso.*

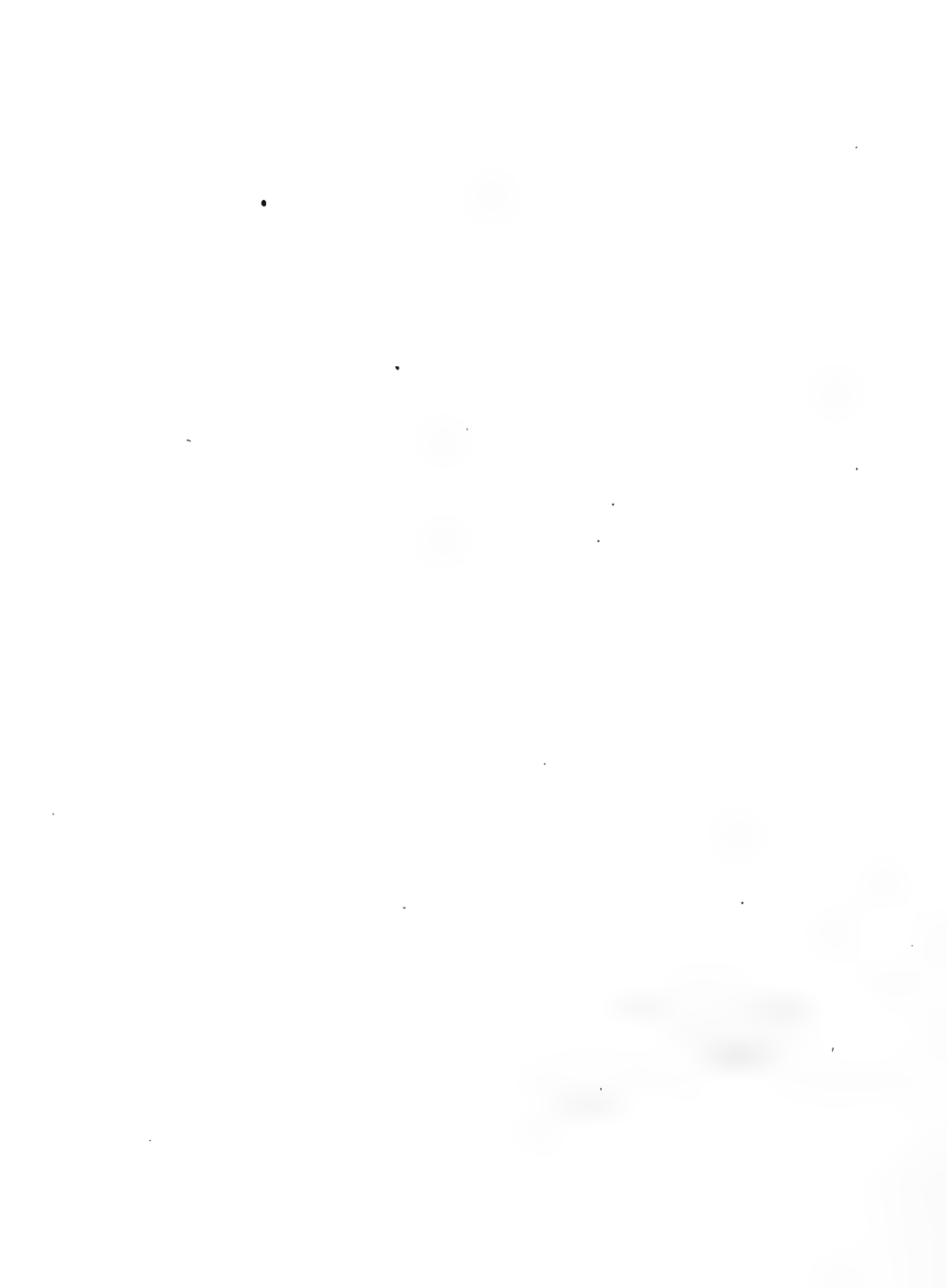

CEREUS
Scandens minor
articulatus.

CISTUS *humilis*
aizoides.

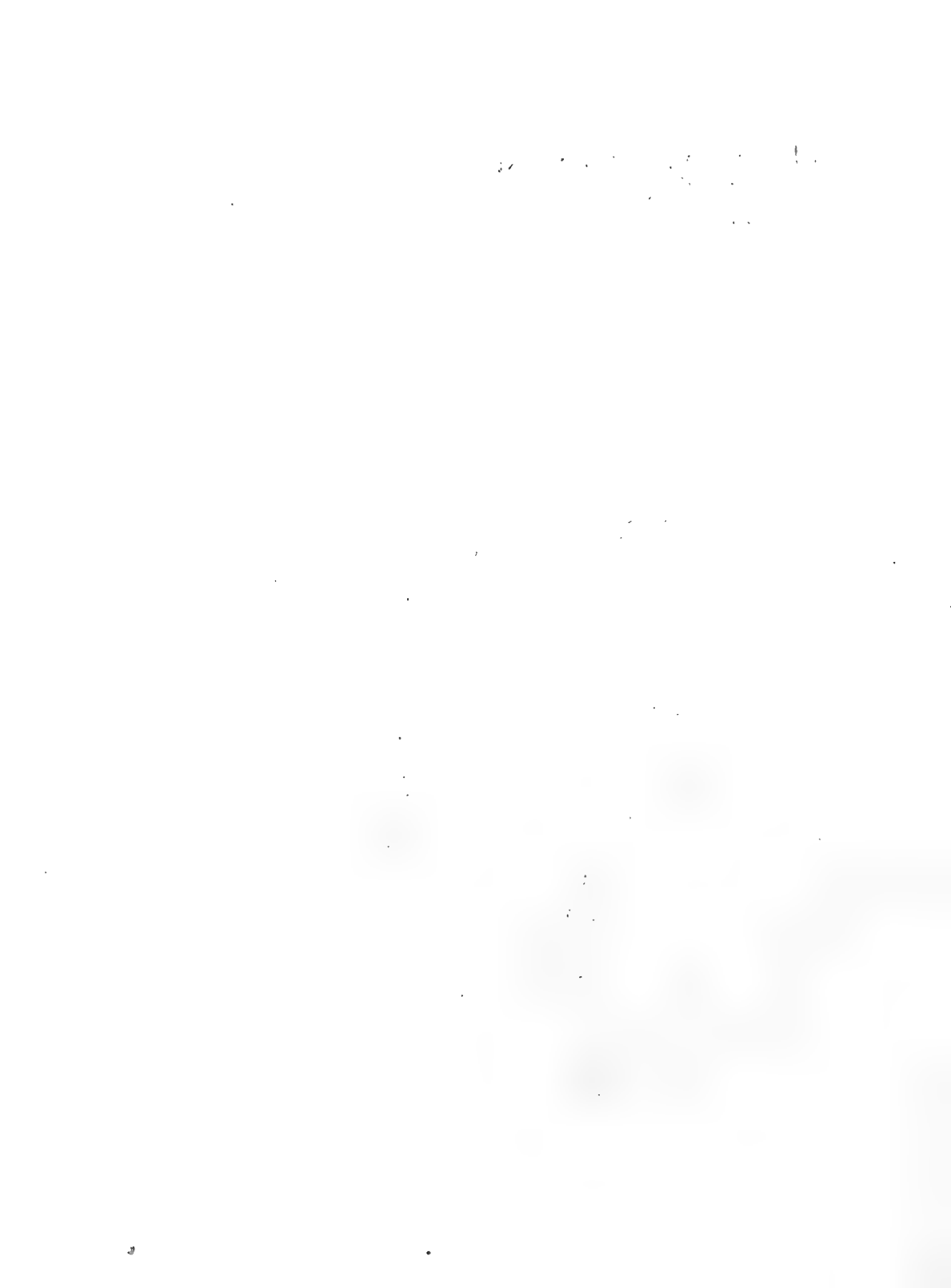
CHRYSANTHEMUM
Virginianum foliis
Cicutæ nonnihil
Similibus.

CHRYSANTHEMUM
Americanum Ciceris
folio.

p. 124.

p. 125.

CHRYSAINTHEMUM

*Corassavicum
alato caule.*

CONYZA
pyrenaica foliis
primulae veris.

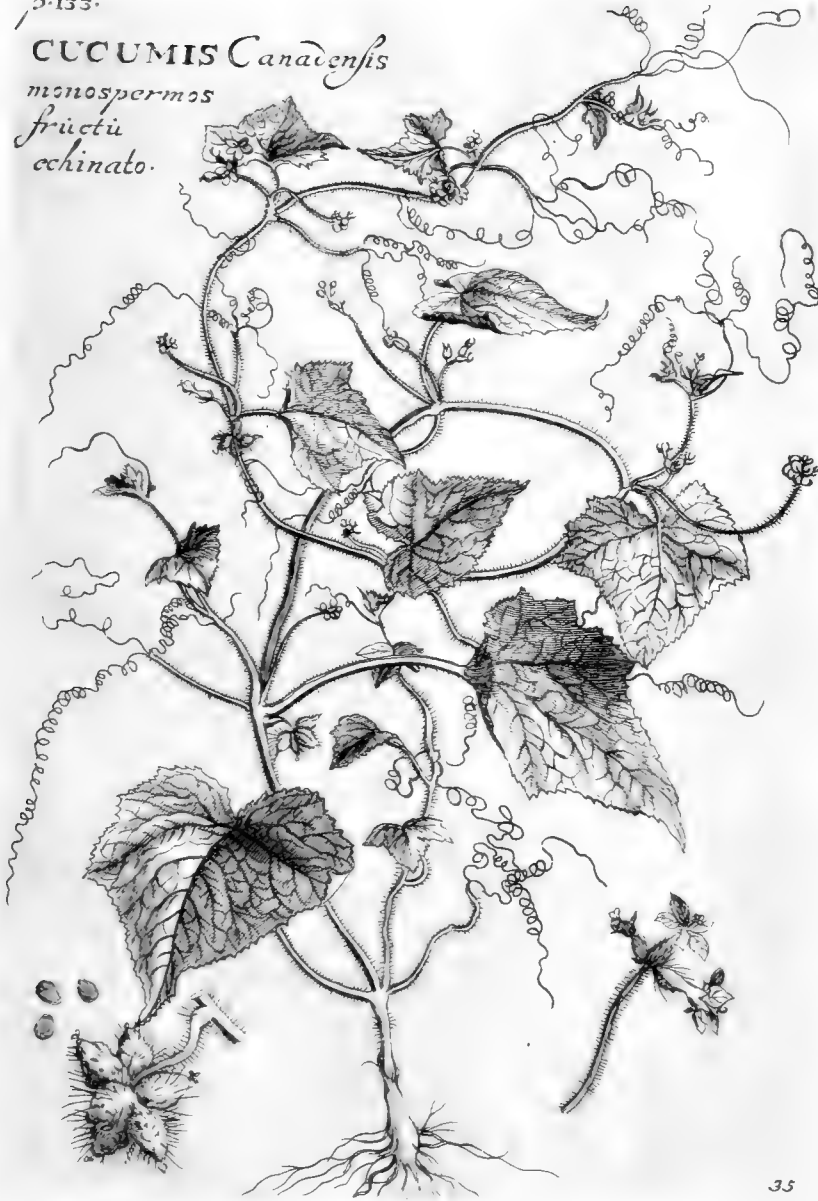
CORTUSA
Americana
floribus herbidis.

p. 130

CUCUMIS *Canadensis*
monospermus
fructu
echinato.

CUCUMIS echinatus
Colocynthis folio.

p. 154.

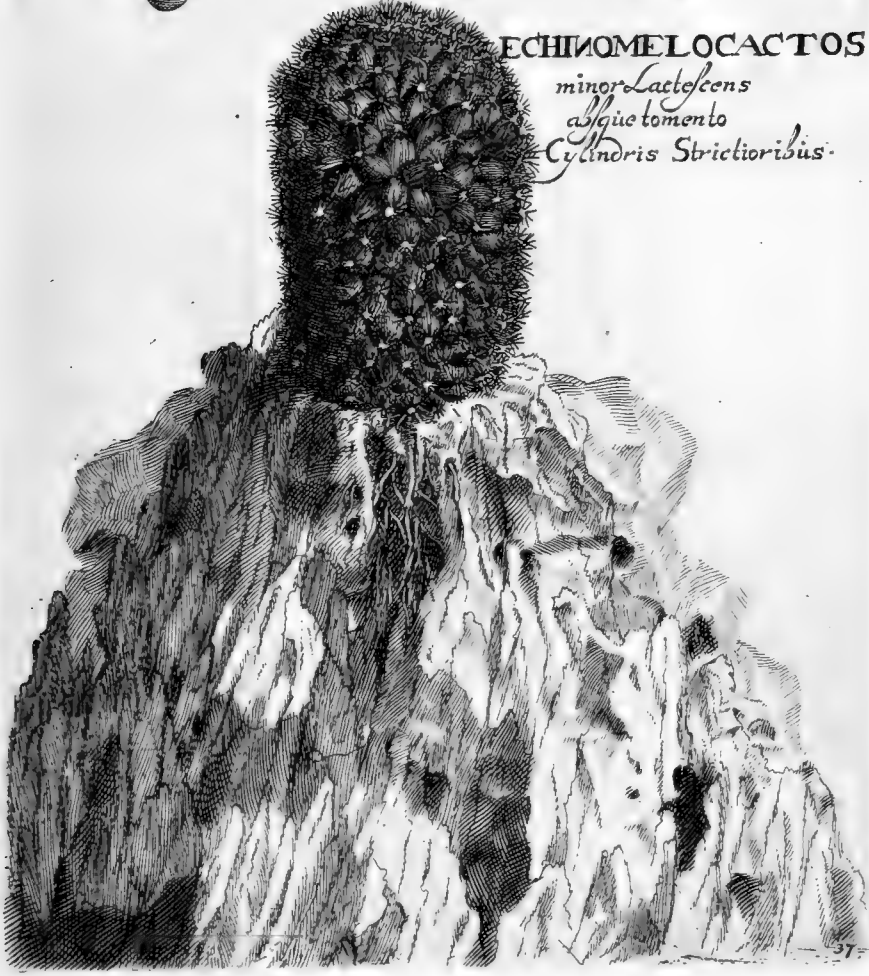

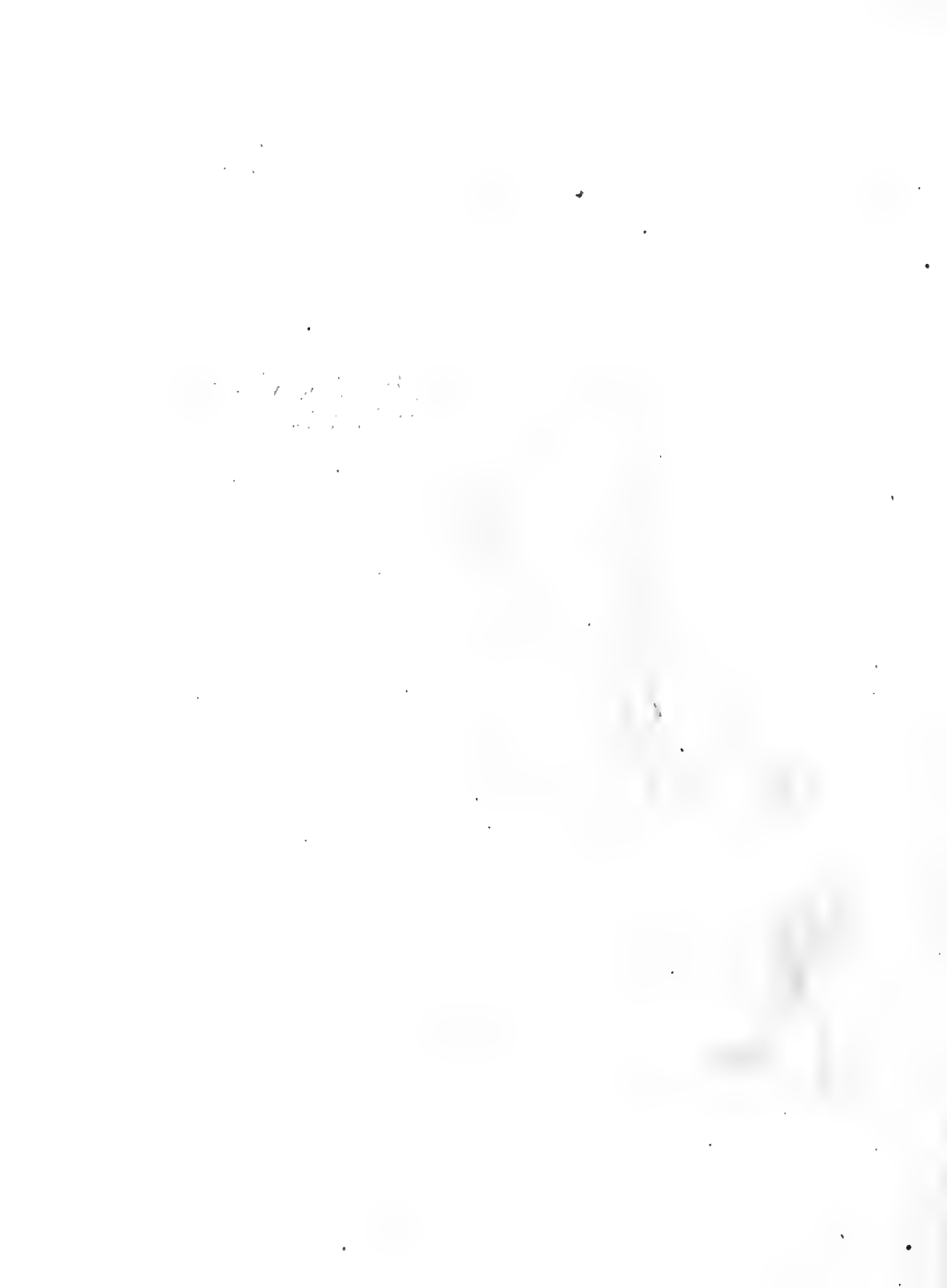

ECHINOMELOCACTOS

*minor Lactescens
a spique tomento
Cylindris Strictioribus.*

EPHEMERUM

Corassanicum procumbens amphicaron

p. 150.

ERYSIMUM
Brevissimis Siliquis
Subincanum.

10.159.

EUPATORIUM
Urticae foliis.

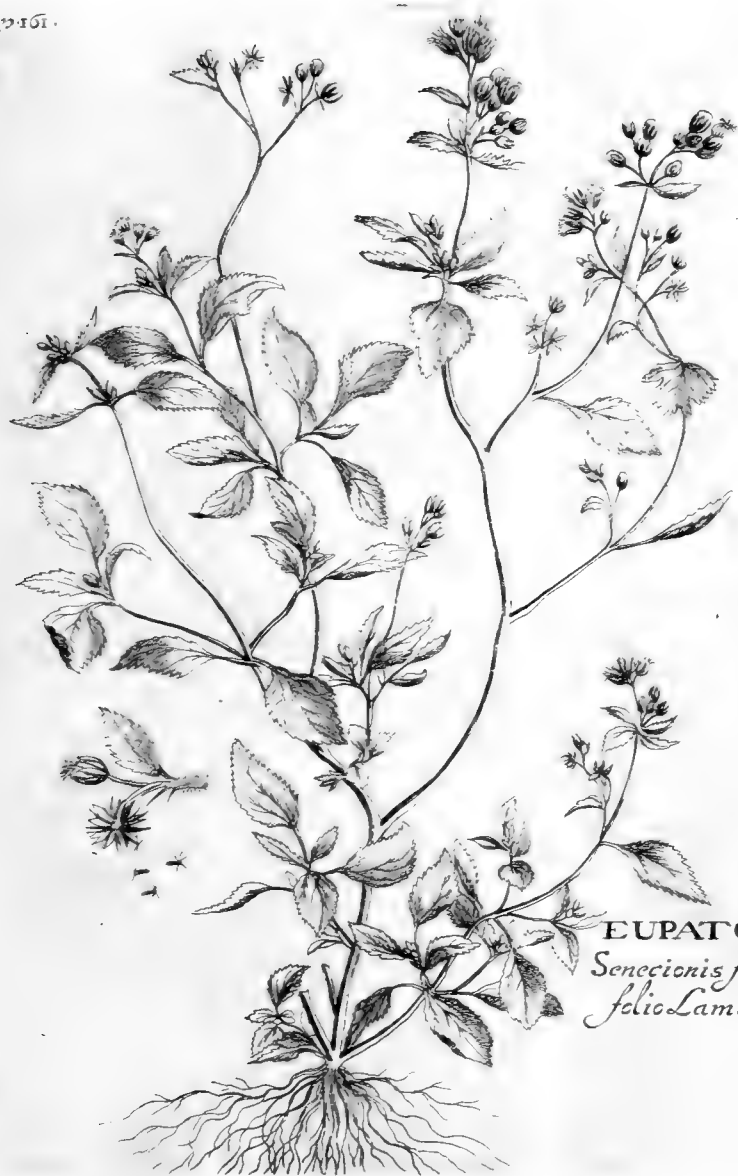

p. 100.

EUPATORIUM
Betonicaefolium.

101.

EUPATORIUM
Senecionis facie
Felio Lamii.

p. 103.

FERULA
Galbani fera.

70105.

FERULA
tinctoria
Lucia.

FICOIDES
Erecta teretifolia.

p. 156.

p. 173.

FLOS PASSIONIS
albis.

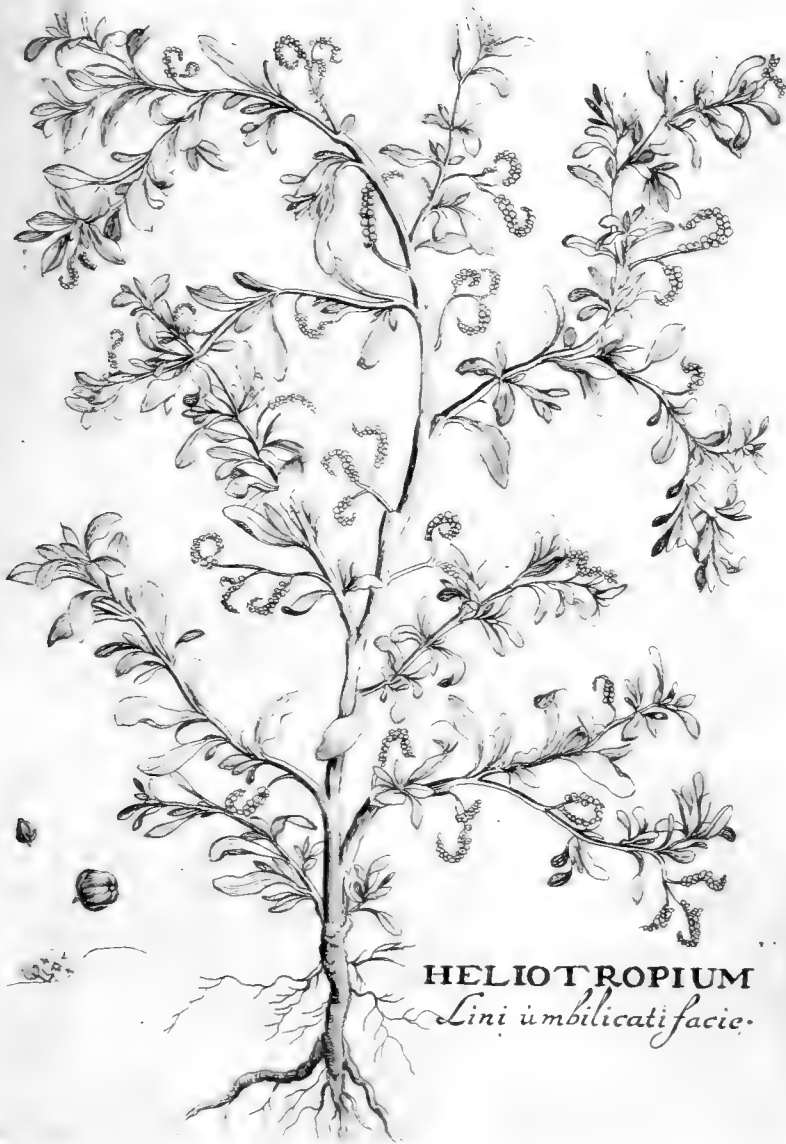
FLOS PASSIONIS
hirsuto folio flore
purpureo variegato.

GERANIUM
Anemones folio.

1971

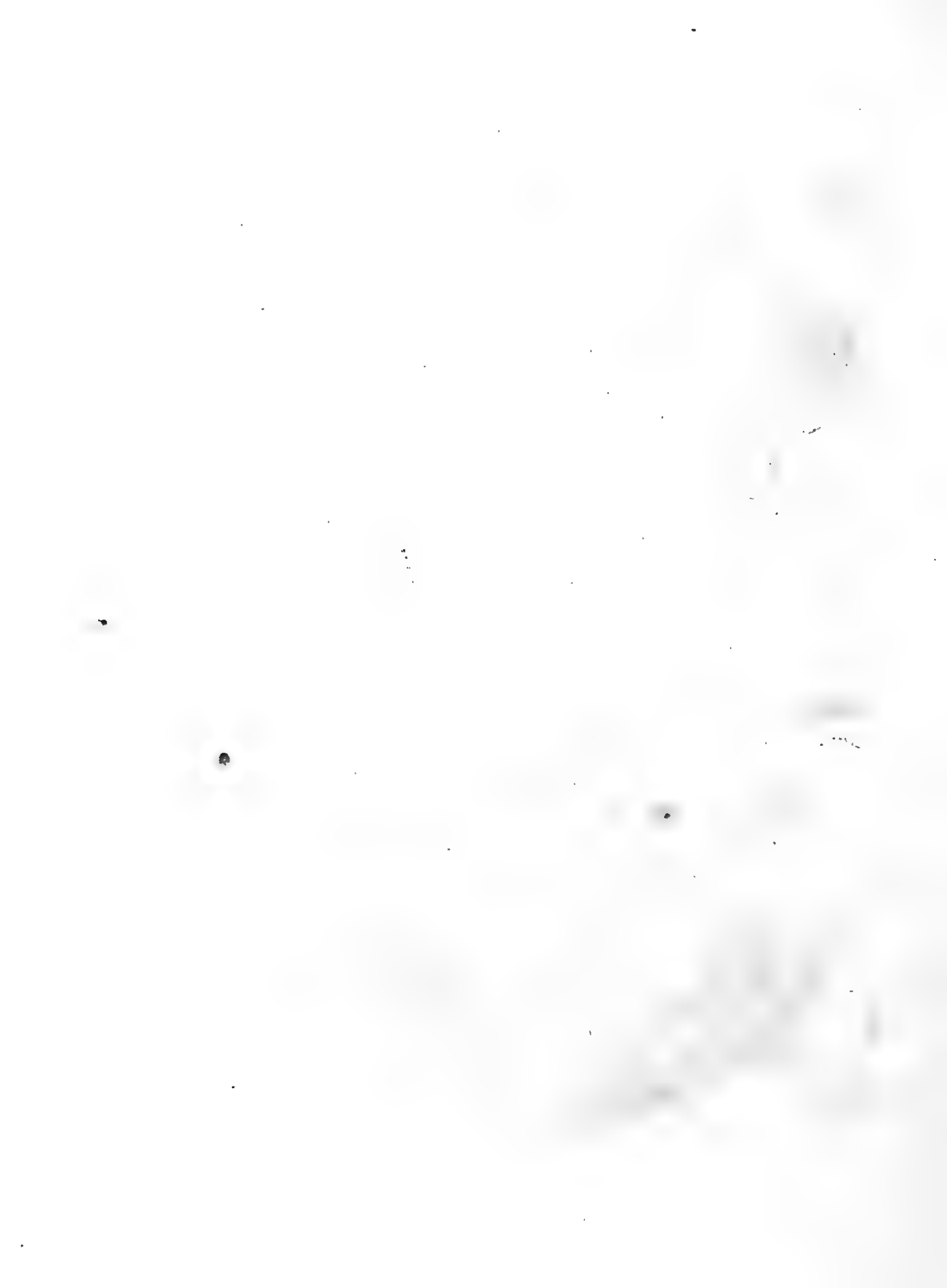
HELIOTROPIUM
Lini umblicati facie.

p. 184.

HIERACIUM
Blattariaefolium

2.185.

HIERACIUM
Booticum
media nigro.

p. 185.

HIERACIUM
Capitulis
Cardii benedicti.

HORMINUM
Verucosifolium
folio.

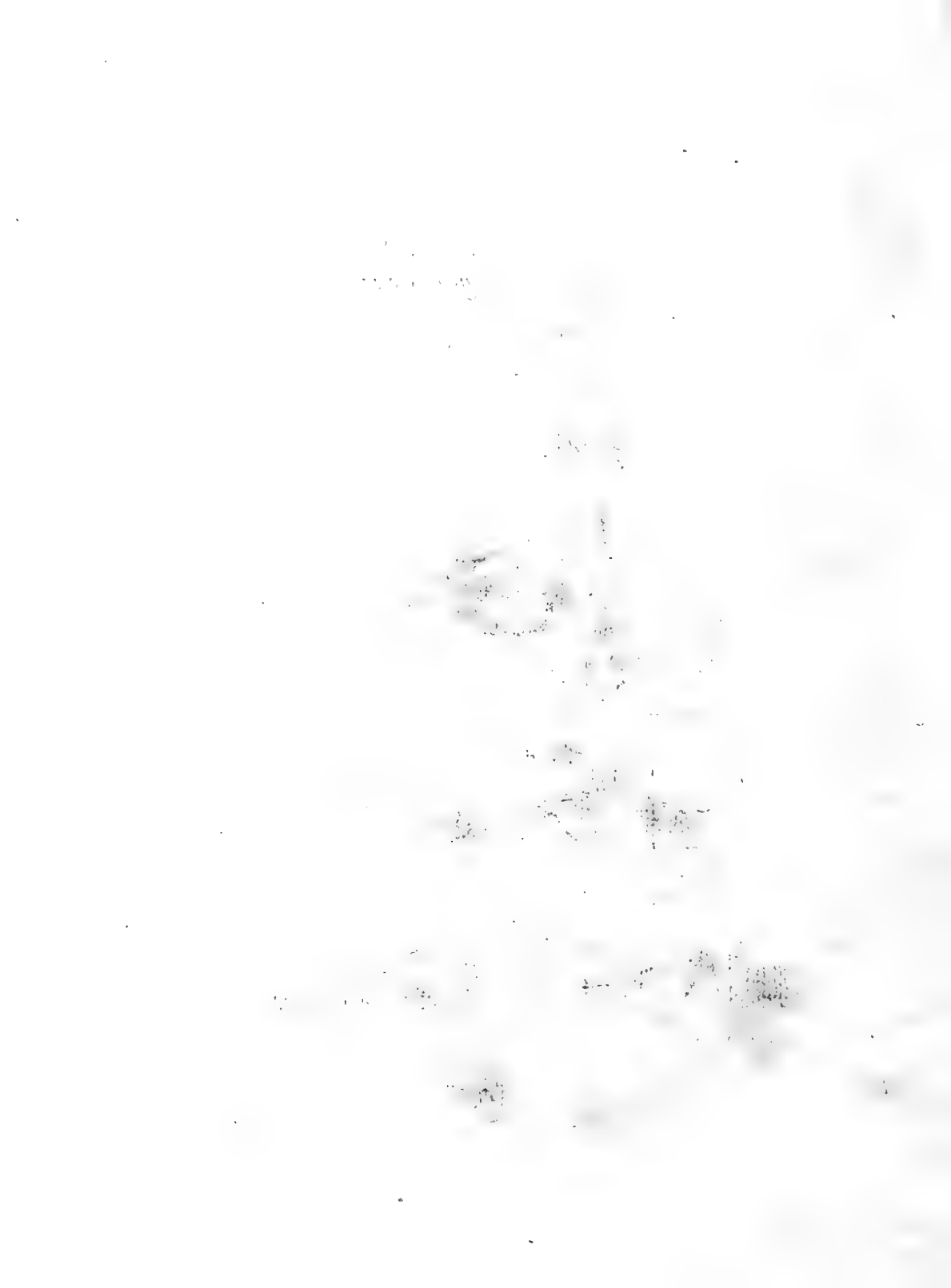

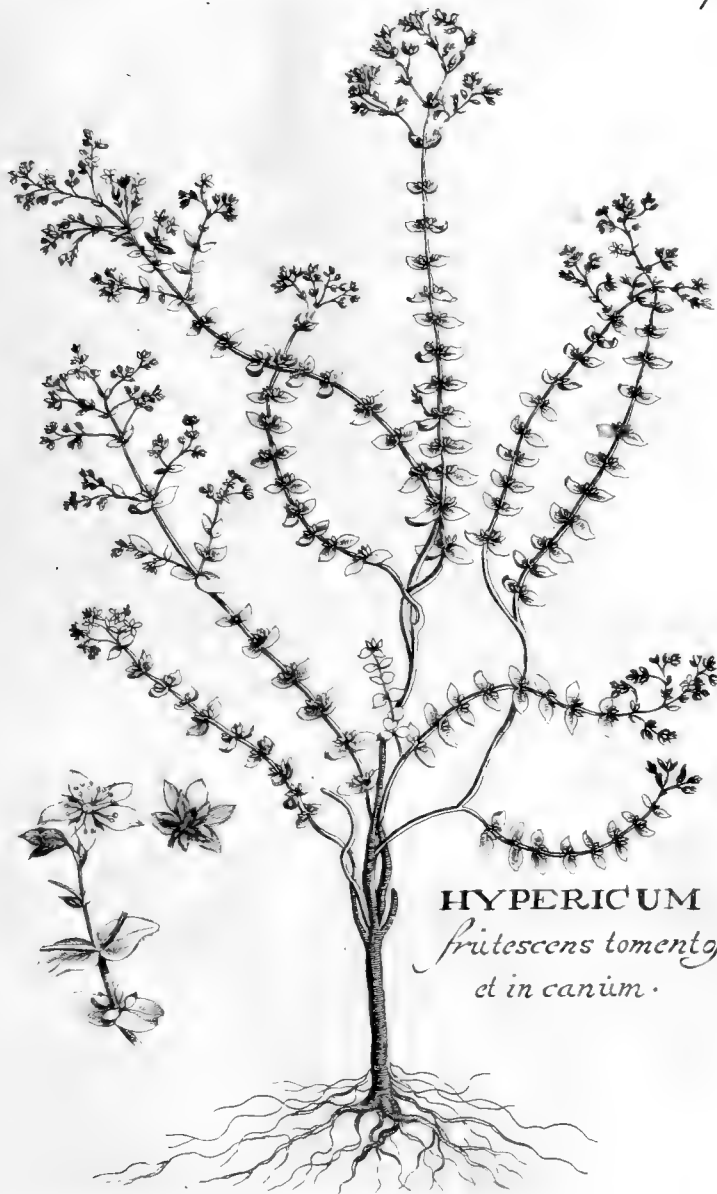
p. 187.

HORMIUM
Angurice folio.

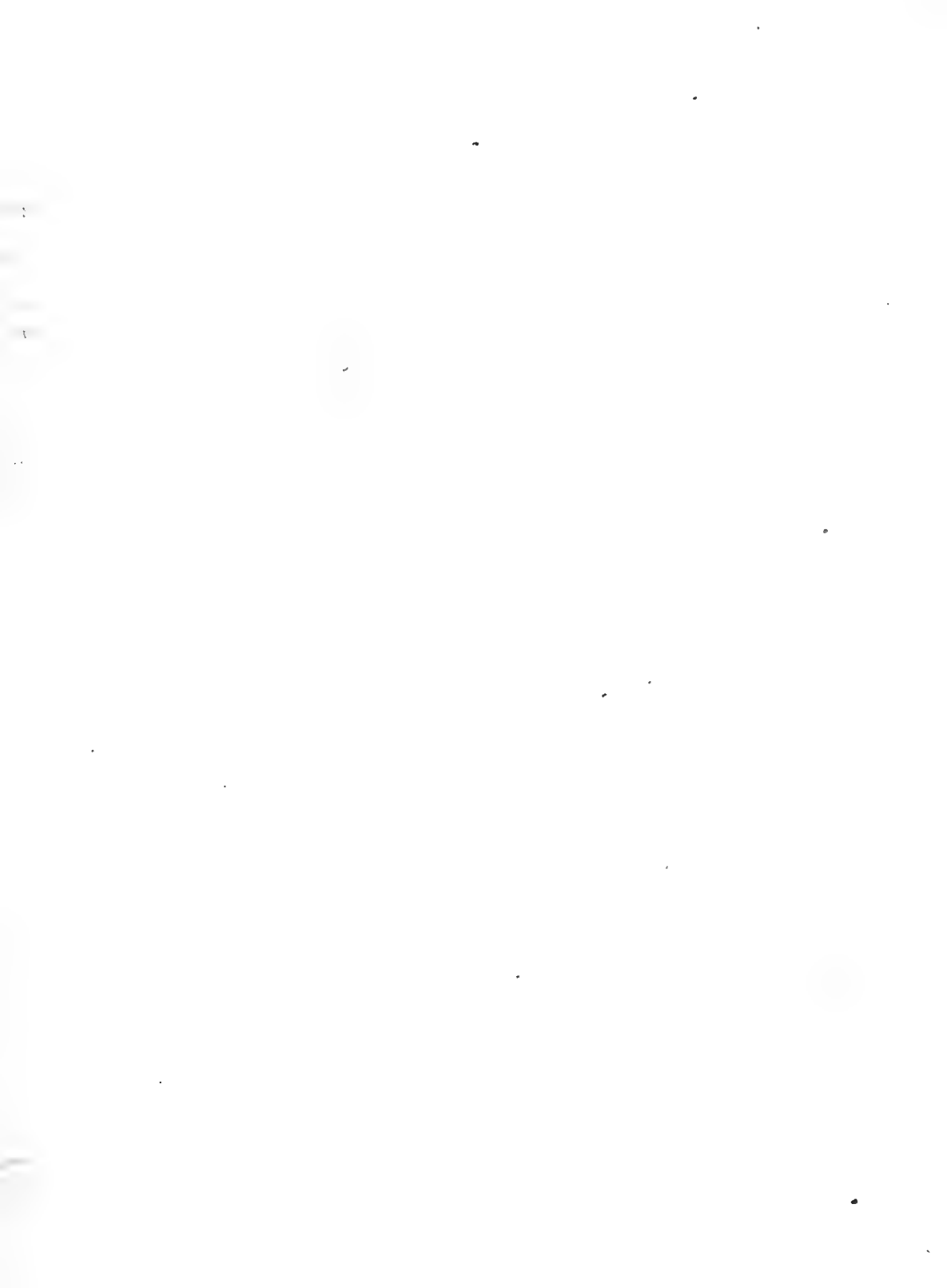

5A26

HYPERICUM
frutescens tomentosum
et in canium.

7.160.

IACEA
cum spinosis
Capitulis.

p. 18c.

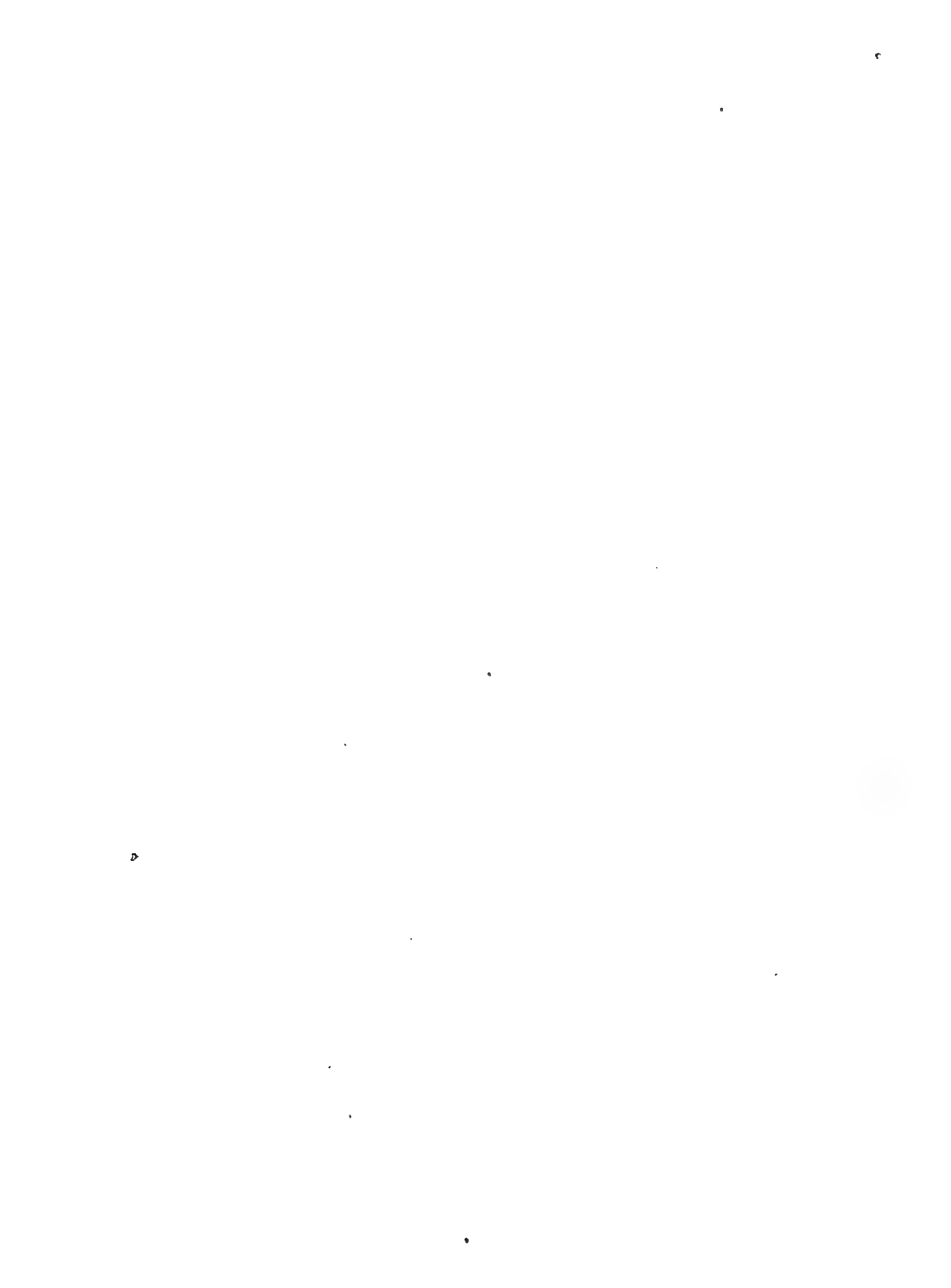

IACEA
Cransuica
alato Caule.

IACEA
folio
Cerinthes.

1011

LACTUCA *Sylvestris*
Sanguineis maculis
aspera.

p. 107.

LEUCOIIUM
Lusitanicum
purpureum.

p. 103.

LEUCOIUM
Thlaspios facie.

LILIUM
Bella Donna.

795.

LILIUM *Africanum*
Polyanthos.

1. 1. 211
1. 1. 211

7.109.

LYCHNIS
Oxymeris folio.

13.200.

MARRUBIUM
Dictamnifolium
foliis et facie.

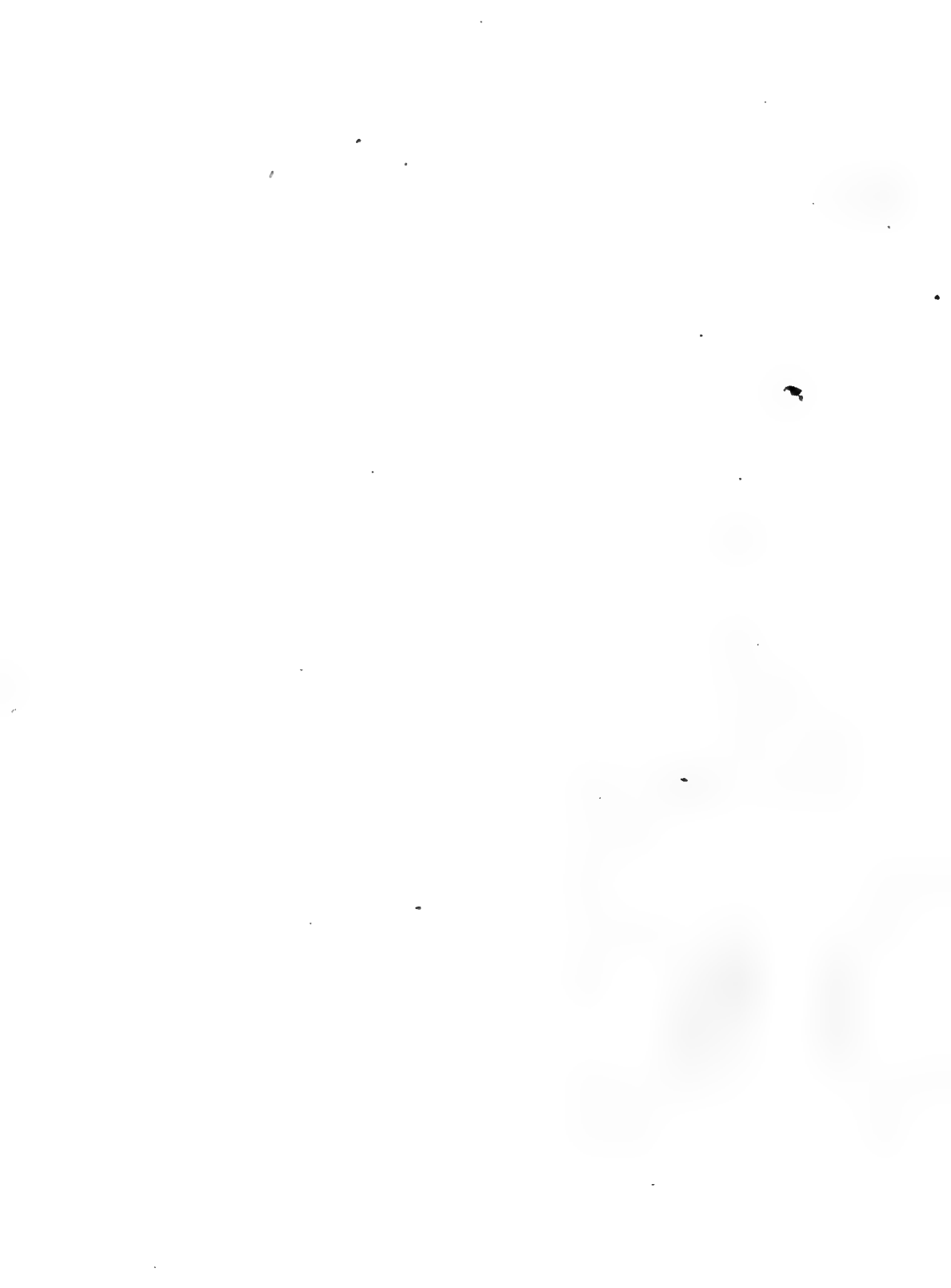

720.

MARRUBIUM
Album rotundi folium
Hispanicum.

NASTURTIUM *foliis ternis*
facie Christophoriana.

p. 202.

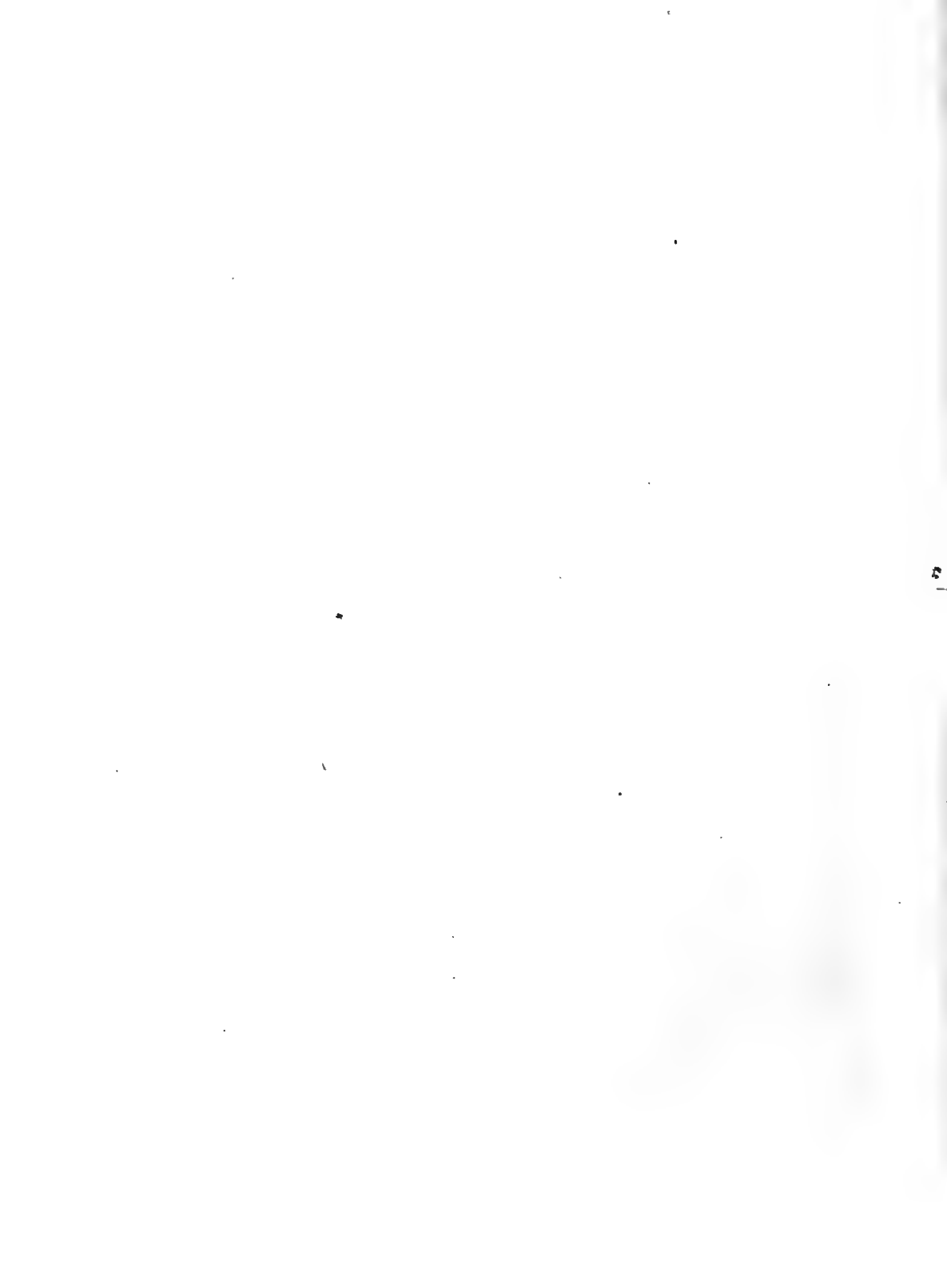

NASTURTIIUM
Montanum
Affari folio.

NASTURTIUM
Pyrenaicum aquaticum.

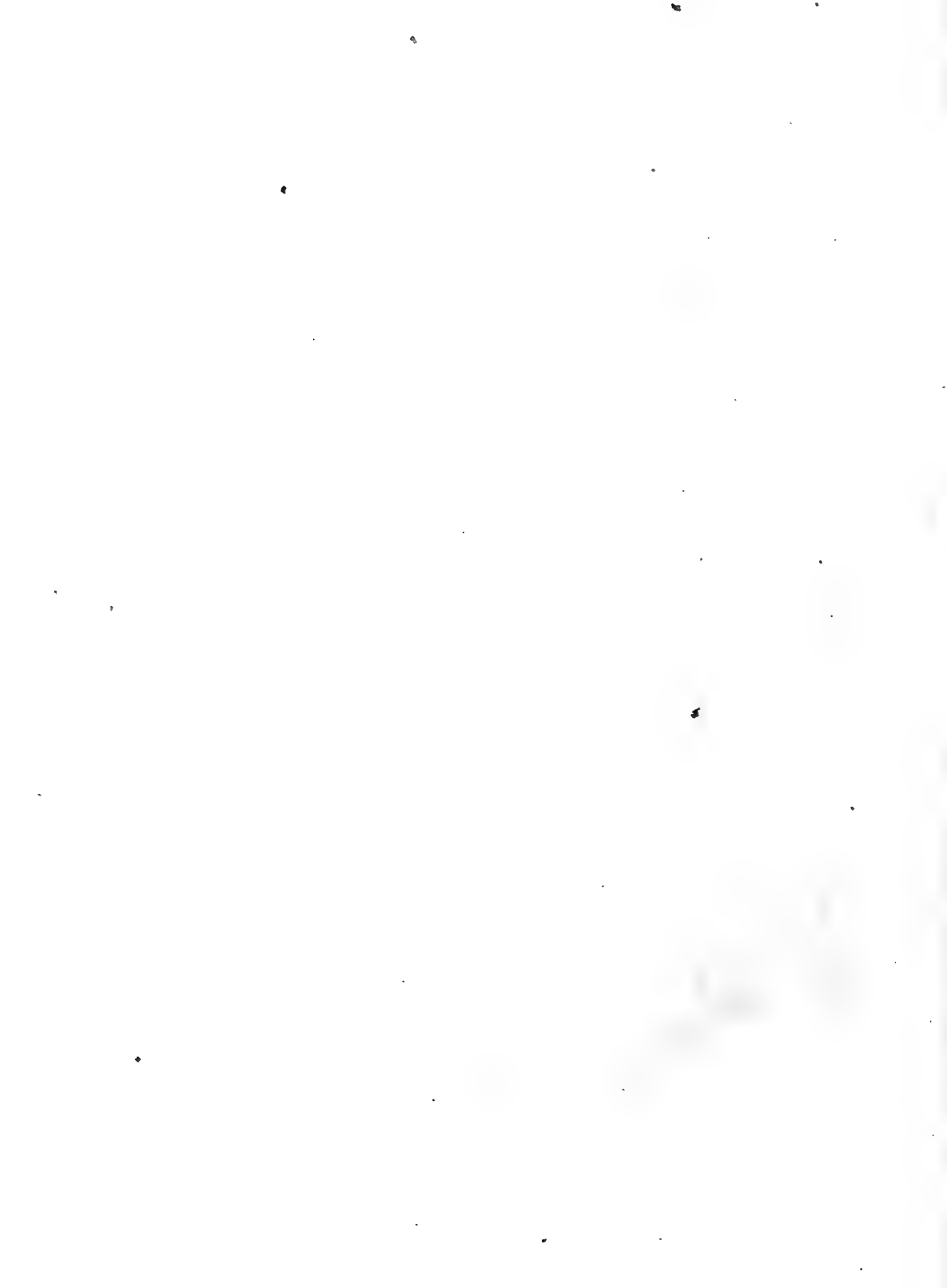

17204

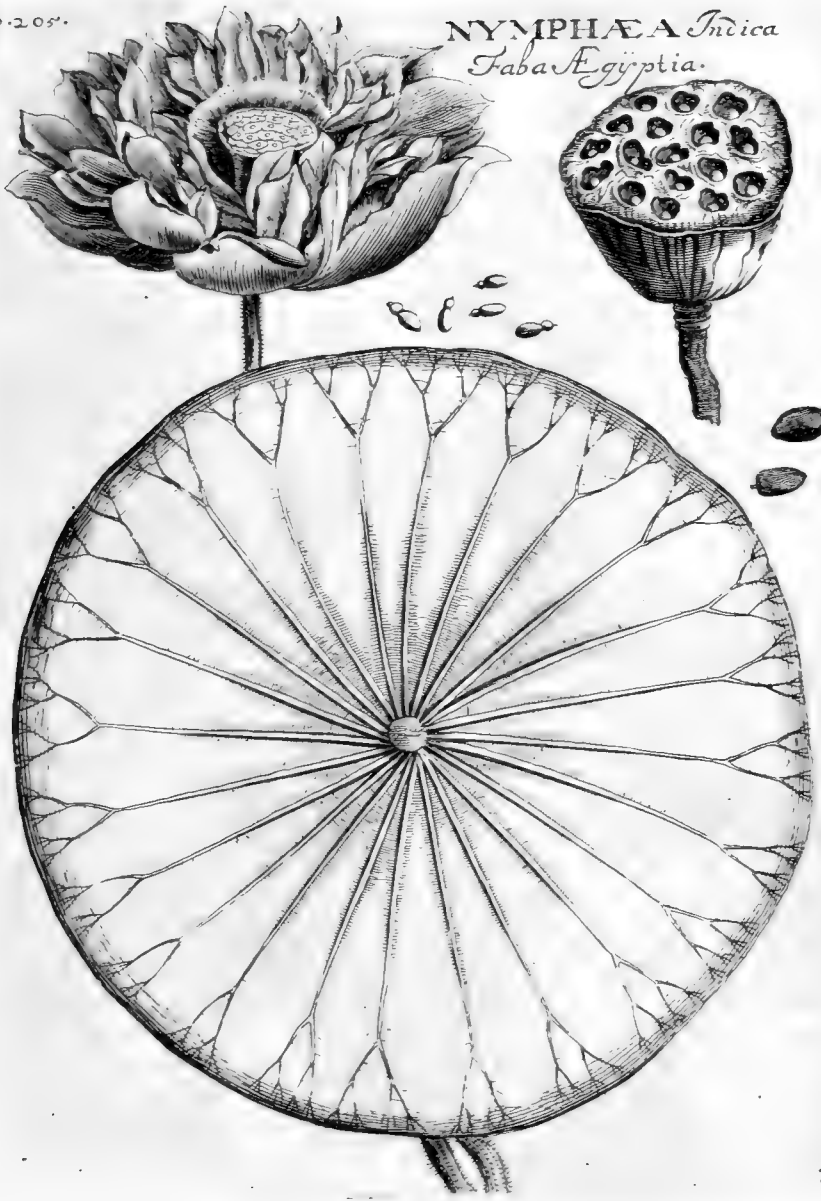

NIGELLA
Flore simplui
pallidcente.

p. 205.

NYMPHÆA Indica
Faba Egyptia.

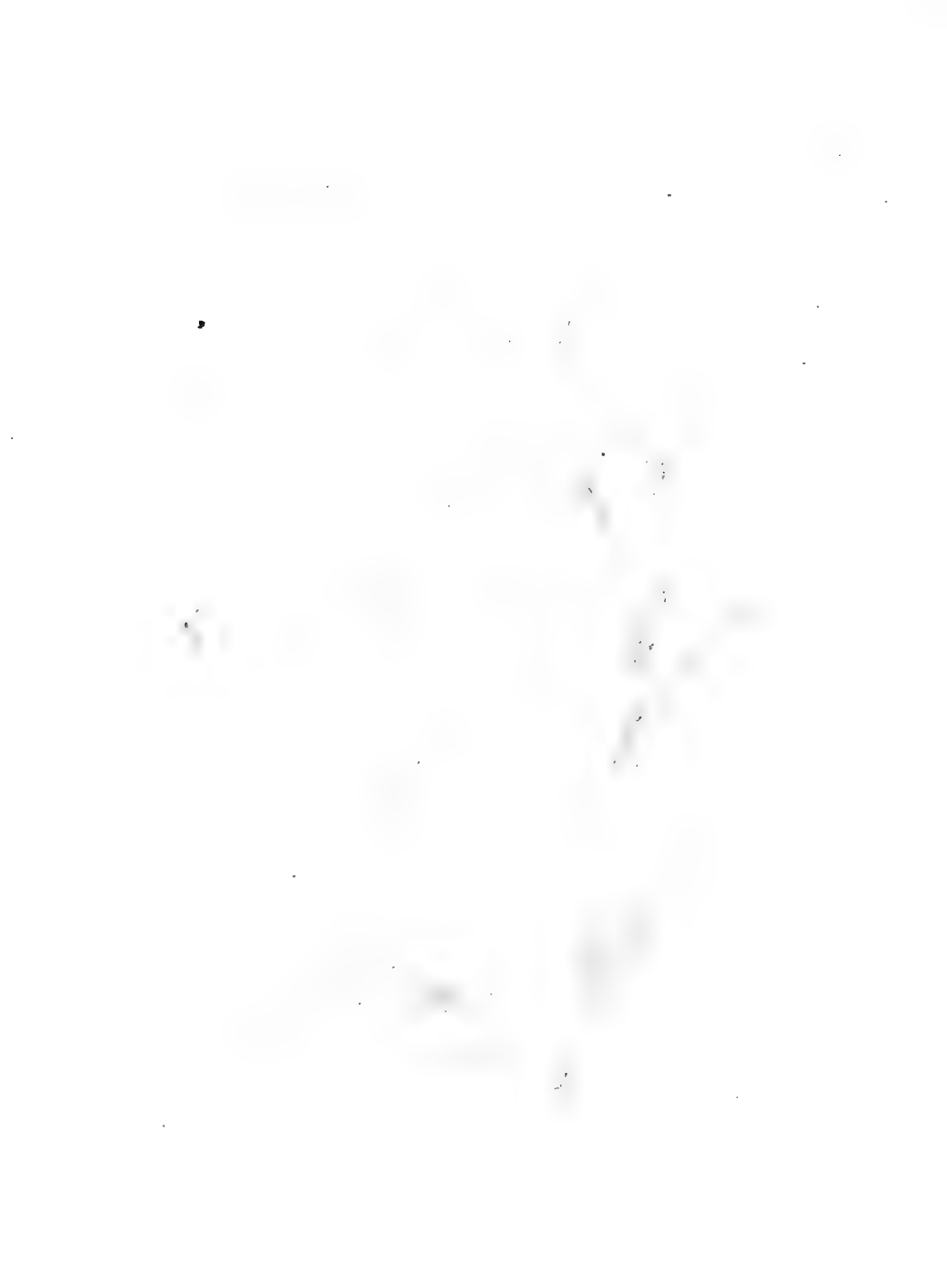
Orchidi affinis.
EPIDENDRON *Coraffavicum*
folio crasso Sulcato.

p. 209.

ORCHIS
Amboinensis.

p. 209.

ORNITHOGALUM
Africanum.

PALMA Americana
Crassis radicibus & que foliis.

p. 210.

p. 211.

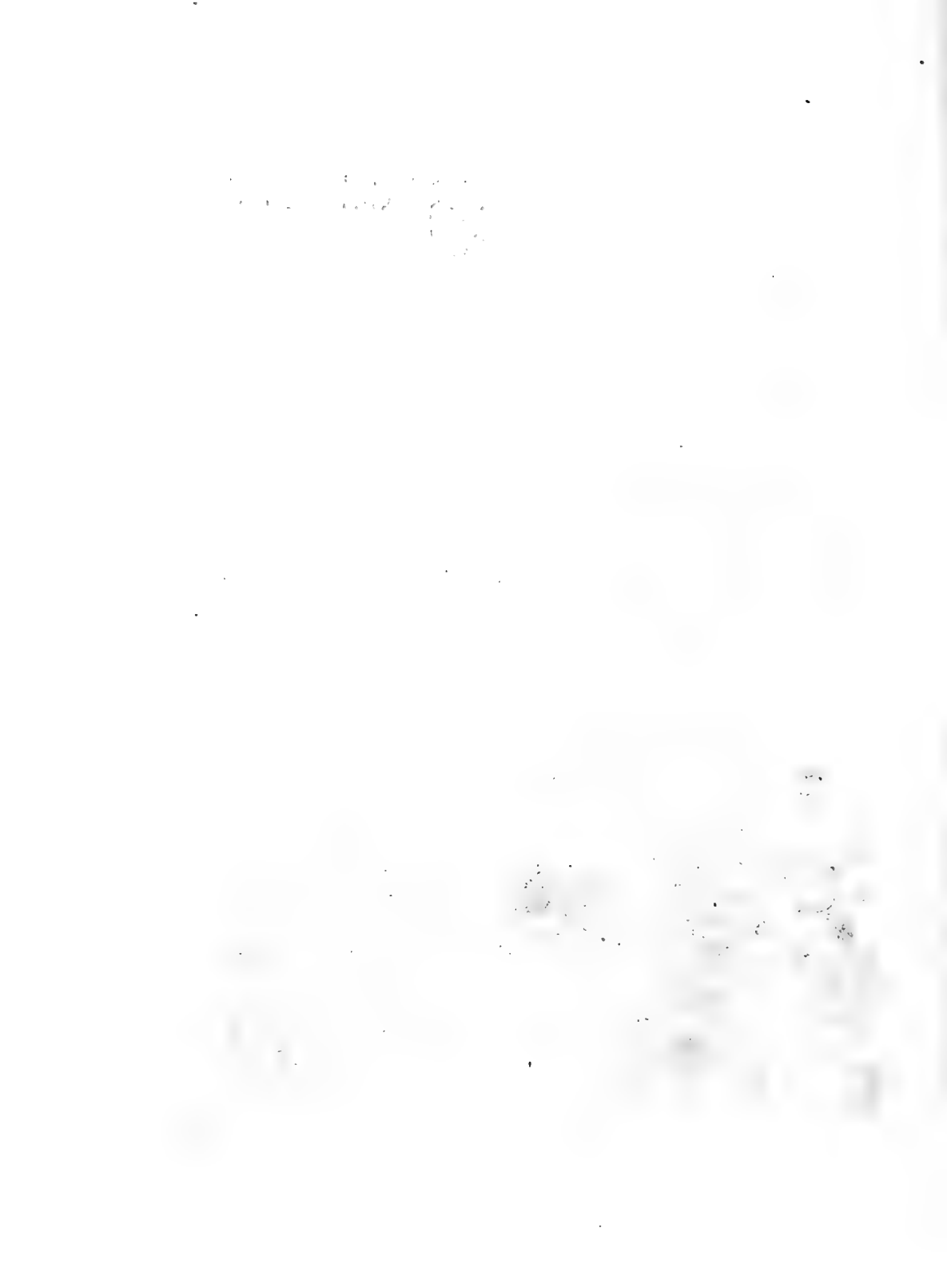
PENTAPHYLLUM
Callubicum Maius.

2211.

PENTAPHYLLUM
Cassubicum minus.

PORTULACA *Corassavica*

*Ancusto longo
lucidoque folio.*

p. 213.

PORTULACA

Corassavica
Capparis folio.

p. 210.

PORTULACA *Corassica*
lanuginosa erecta.

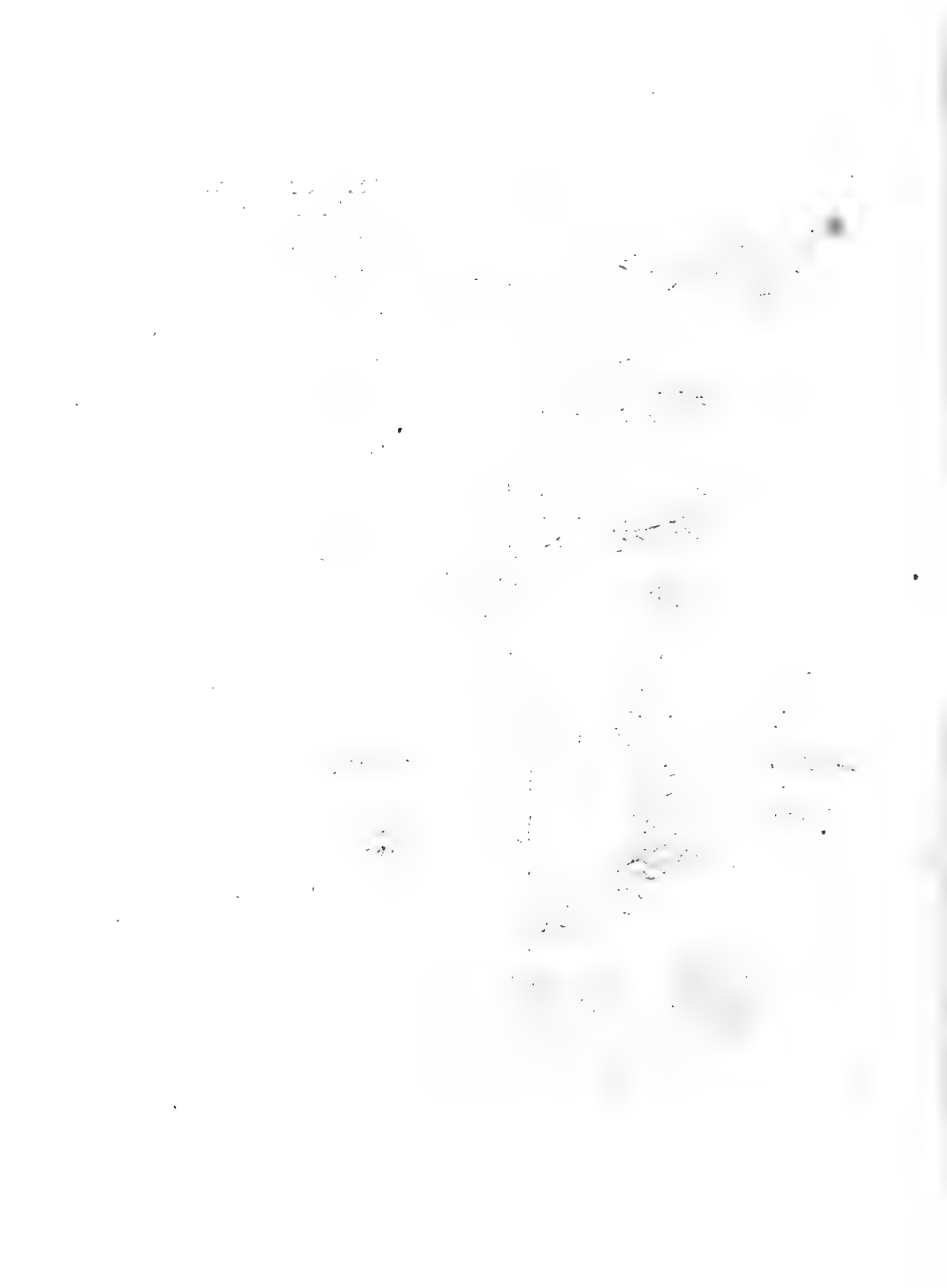

p. 215.

PORTULACA
Corassavica
Lanuginosa
procumbens.

p. 217.

RIZOPHORA
Zeylanica.

SATUREIA
Virginiana.

1210.

SCABIOSA *Africana*
Frutescens.

2007-08-07

p. 221.

SCABIOSA
Glabra carnosis
foliis virescentibus.

SCABIOSA
Stellata folio
Laciniato minor.

1977

1978

p. 223.

SCABIOSA *Prolifera*.

SCABIOSA *Cardii folia annua* .

p. 224.

p. 225.

SENECIO
Virginianus arborescens.

p. 220.

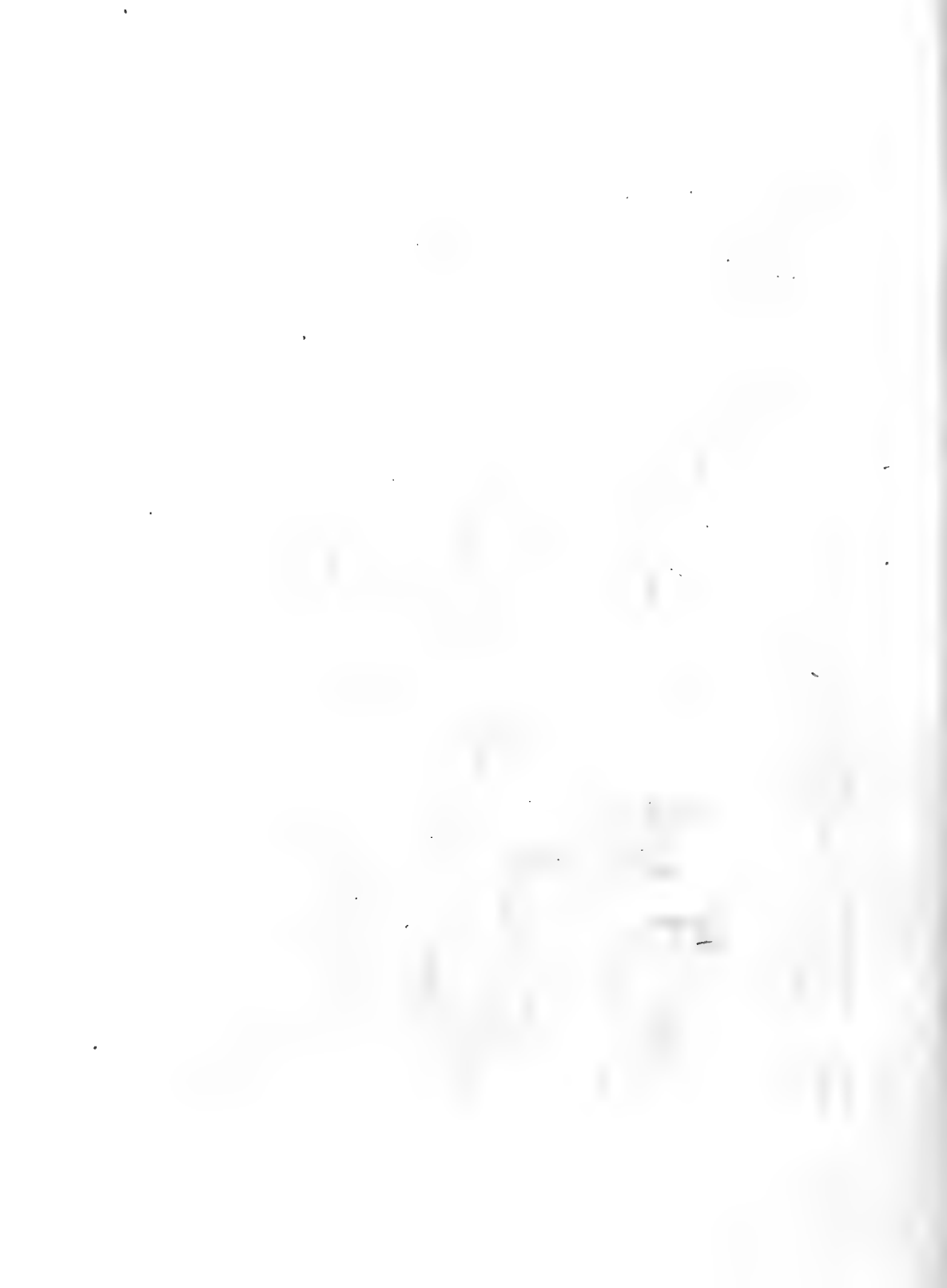
SENECIO Africanus
Blattariae folio.

p. 227.

SERRATULA
Virginiana
foliis ricinis.

p. 227.

SESELI
Maritimum
Scoticum.

p. 229.

SESELI *Pyrenaicum*
Plasticefacie.
16

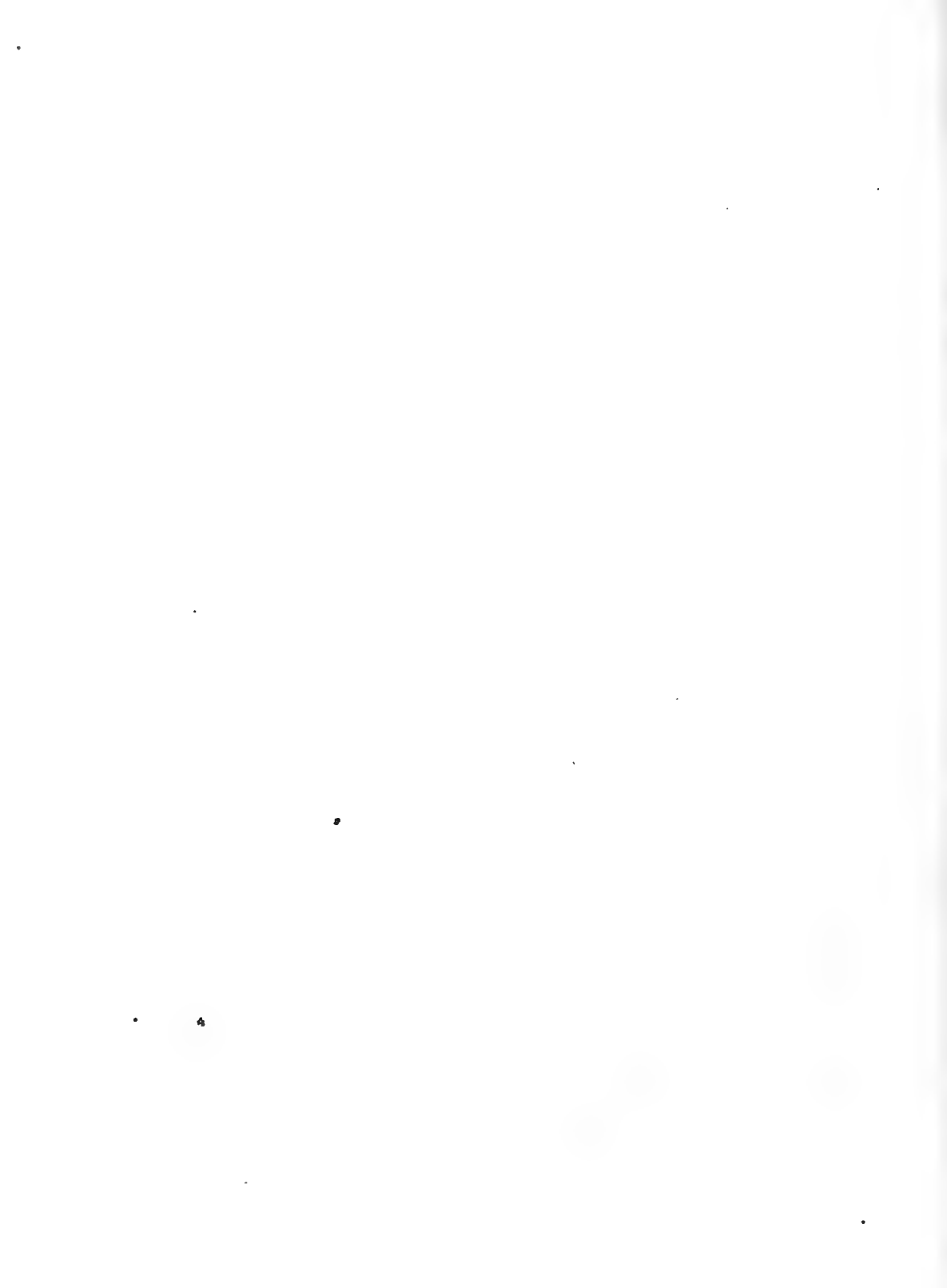

SINAPI *Indicum*
Lactucaefolium.

p. 231.

SIUM
Minimum umbellatum.

7.252.

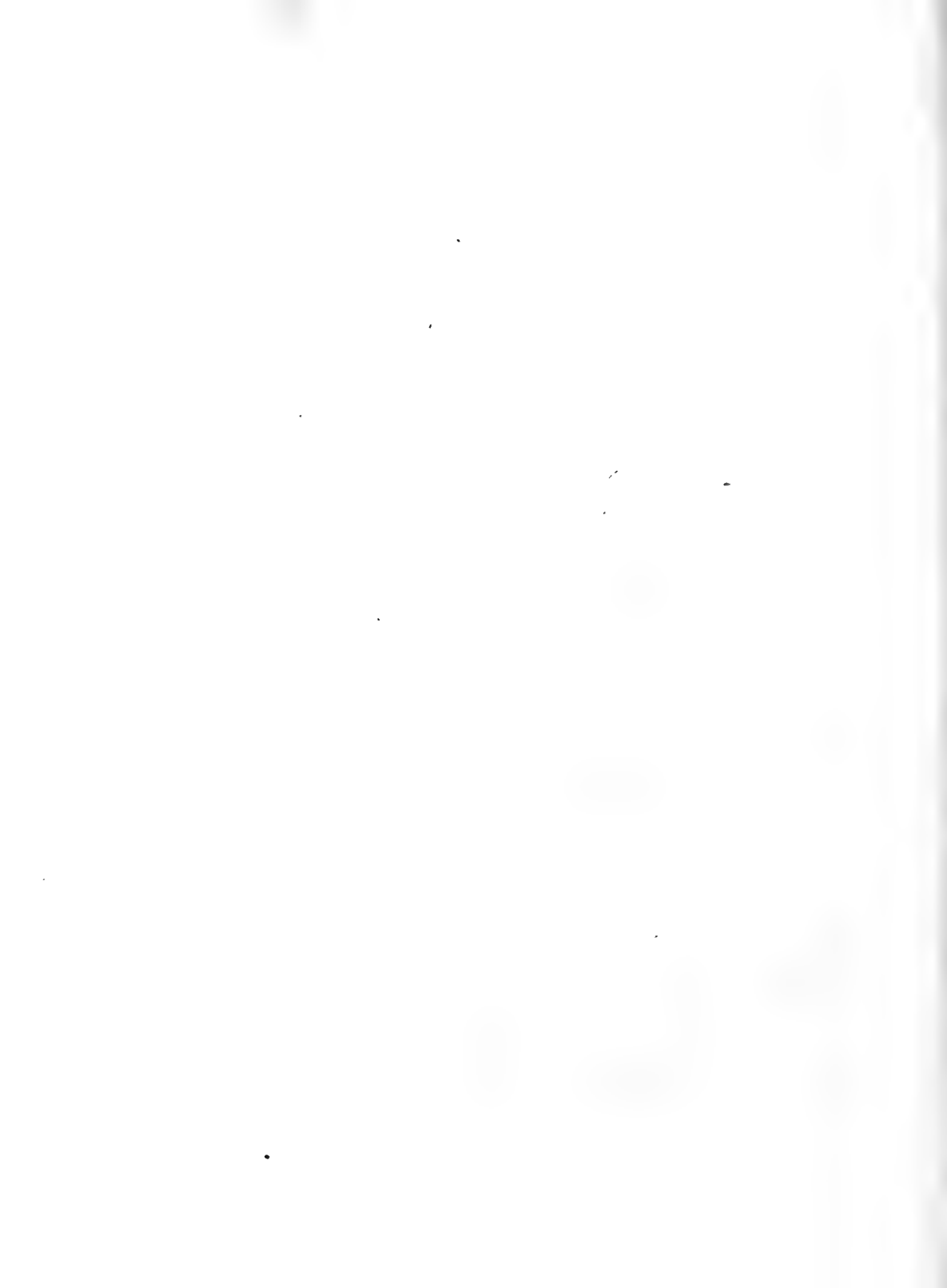

STAPHYLODEUDRON
Africanum.

STRAMONIA
Corassavica humilior.

TITHYMALUS
Corassavicus
myrtifolius.

70.235.

TRACHELIUM
*Alpinum Floribus
Conglomeratis.*

p. 236.

TRIBULUS
Terrestris Maior
Coraffavicus.

1000

p. 237.

VALERIANELLA

Corassavica Semine
Aspero Viscos.

VALERIANELLA

p. 238.

Zeylanica Palustris
repens Hederae
terrestris
folio.

1

p. 239.

ALTERA
Nymphææ
minoris folio.

2

VALERIANELLA
nudo umbilicato
Semine.

p. 240.

VERONICÆ
Similis fruticosa
Coraffavica.

VERONICA
Americana erecta
Fruitegens.

VERBENA
altissima Americana.

p. 242.

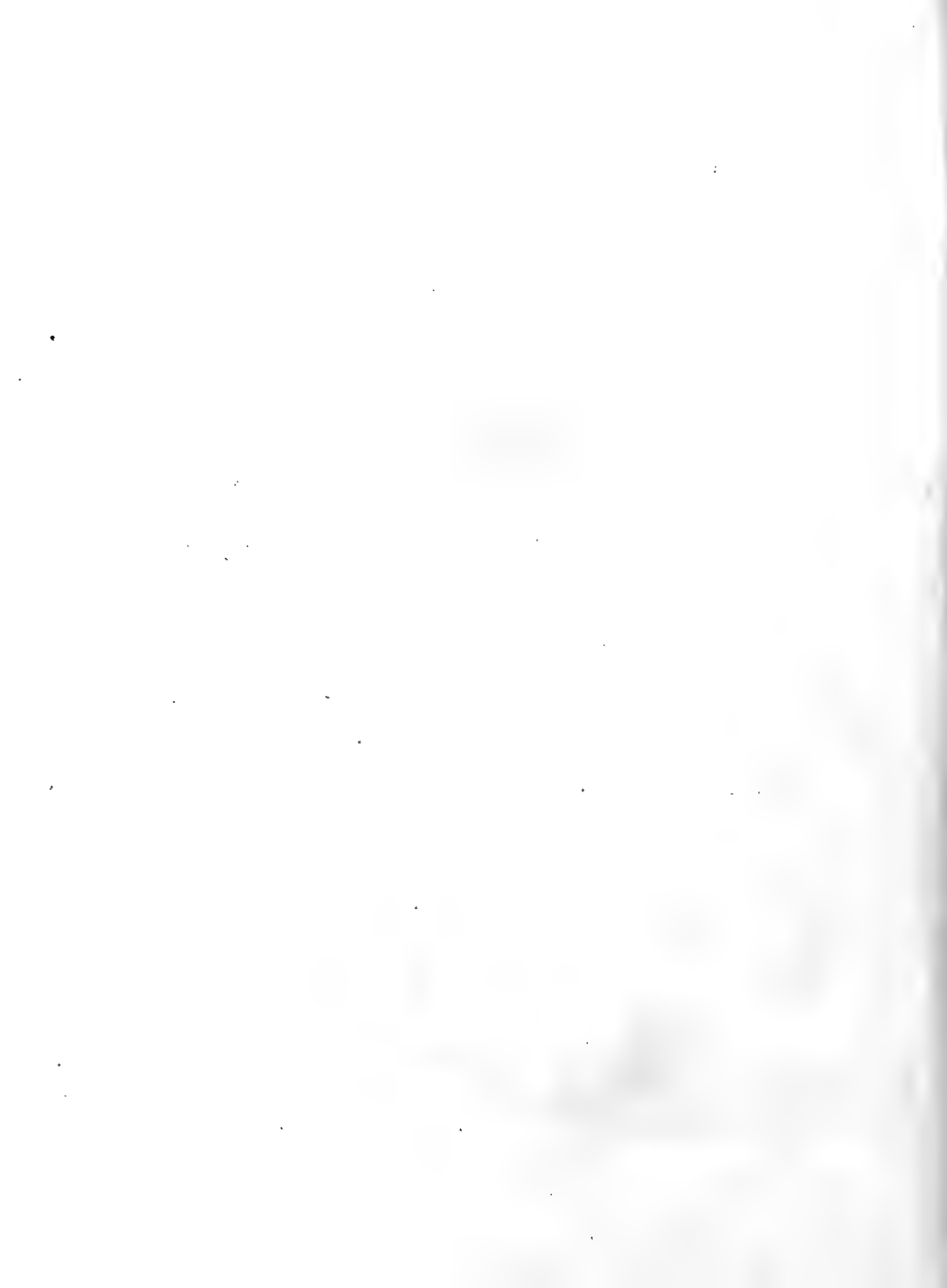
VICIA
Lathyroides.

p. 243.

VIRGA
Airca Noxae
Anglicato rigido
folio.

VIRGA Virga
Canadensis
Asterifolius.

p. 245.

VIRGA *Aurea*
Omnium minima
Floribus maximis.

XANTHIUM

Lusitanicum
Spinosum

p. 246.

